

**เอาแต่ใจตัวเอง คือ ชั่วโดยอัตโนมัติ
จะดีได้ต้องหัดให้ หัดเห็นใจคนอื่นเสมอ**

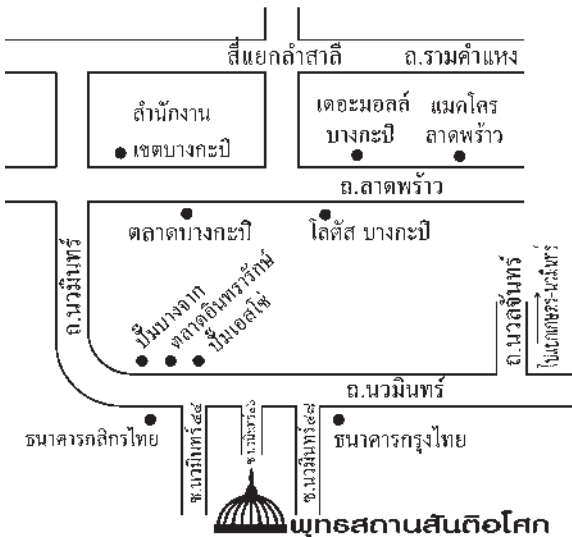
● สมณะโพธิรักษ์

สารอโศก

สารอโศก

ปีที่ ๒๖(๒๙) ฉบับที่ ๑
เดือนตุลาคม ๒๕๕๘
จำนวน ๙,๐๐๐ เล่ม

- ๑ ..... เอาแต่ใจตัว คือ ชั่วโดยอัตโนมัติ
๓ ..... แกลง : นักปฏิบัติธรรมประเภทไหนที่หาแผ่นดินอยู่ให้ไม่ได้ ?
๔ ..... งานมหาปวารณา'๕๘ ครั้งที่ ๒๔
๑๕ ..... สิบห้าวันที่กับพ่อท่าน
๒๓ ..... จุดหมายจากญาติธรรม
๒๙ ..... บรรลุธรรมด้วยการเขียน(ภาคที่ ๒)
๓๐ ..... หลักการดูหนังดูละคร
๓๒ ..... น้ำดีจริงหรือ?
๓๓ ..... เขาคิดอะไร(ต่อเรา)
๔๒ ... บันทึกจากปัจฉาสมณะ : บุญนิยมทำให้เกิดคนจนหัตถ์จรรยาฯ บุญนิยมทำให้คนรวยฯ
๕๐ ..... เรียงวลีกวีธรรม
๕๒ ..... จากโลกีย์ถึงโลกุตระ (น.ส.รุ่งดอกหญ้า ชาวหินฟ้า)
๕๔ ..... กว่าจะถึงอรหันต์ (พระอานนทเถระ)
๕๙ ..... รายงานจากพุทธสถาน (ประจำเดือนตุลาคม ๒๕๕๘)
๑๐๖ ..... สรุปรายงานการประชุมองค์กรต่างๆของชาวอโศก
๑๑๖ ..... ได้รโมโศก (ประจำเดือนตุลาคม ๒๕๕๘)
๑๒๒ ..... ไร่บุญนิยมสังคัมอันตราย : ฤทธิงูศข้าวยากหมากแพง?
๑๒๖ ..... เก็บเล็กผสมน้อย
๑๒๗ ..... กรรมตามสนอง
๑๒๘ ..... หอมดอกพุทธา : ยอมรับผิดแล้วแก้ไข

จุดมุ่งหมายในการจัดทำสารอโศก

- * เพื่อเพิ่มพลังธรรมให้กับผู้อ่าน
- * เพื่อระลึก ทบทวน สรุปสภาวะธรรม และกิจกรรมที่ได้ทำมา
- * เพื่อเป็นเข็มทิศชี้้นำการปฏิบัติก้าวต่อไป
- * เพื่อประโยชน์แก่อนุชนรุ่นหลัง

จะได้อาศัยเป็นข้อมูลในการศึกษาพฤติกรรม และวิธีการดำเนินงานของ“อโศก” อันจะเป็นแนวทางในการสืบสานพระศาสนา

เจ้าของ : มูลนิธิธรรมสันติ บรรณาธิการ : เวทีธรรมสันติ เลิศบุศย์ สำนักงานและพิมพ์ที่ : โรงพิมพ์มูลนิธิธรรมสันติ
๑๗/๑ ถนนนวมินทร์ แขวงคลองกุ่ม เขตบึงกุ่ม กรุงเทพฯ ๑๐๒๔๐ โทร. ๐-๒๓๗๙-๕๒๓๐ หรือ www.asoke.info,
e-mail : thatfah2520@yahoo.com ผู้พิมพ์ผู้โฆษณา : นายประสิทธิ์ พินิจพงศ์

นักปฏิบัติธรรมประเภทไหนที่หาแผ่นดินอยู่ให้ไม่ได้ ?

ไม่น่าเชื่อว่าในโลกนี้จะมีคนประเภทที่ “รู้ตัวรู้ดีไปทุกอย่าง - แต่ก็พร้อมที่จะเอาแต่ใจตัวเองเสียอย่าง”

เมื่อสมณะเตือนว่า ถ้ามาอยู่วัดก็ต้องเชื่อพระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ เขาก็มีข้อโต้แย้งว่า ถ้าพระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ อยู่ในตัวเราแล้ว แล้วเราจะต้องฟังใครอีกใหม่! เพราะทุกวันนี้ การที่เขาต้องไปเที่ยวฟังใครๆ ทำให้เขาปฏิบัติตัวไม่ถูก เวลาเขานิ่งไม่พูด คนก็ว่าเขาบ้า แต่เวลาเขาพูดขึ้นมา คนก็ว่าเขาบ้าอีก ซึ่งจริงๆ แล้วเขารู้สึกว่า พวกที่ว่าเขาบ้าเหล่านั้นแหละ บ้า

พากันหย่อนยานนั่งดูหนังดูละครกัน เขาเลยต้องจับเก้าอี้มาฟาดลงกลางศาลา เพื่อเตือนสติไม่ให้พากันบ้า เชื่อไหมว่าคนมากด้วยเหตุผล(เหตุผลคือความบ้า)ประเภทนี้เมื่อส่งไปโรงพยาบาล บ้าก็ดี ไปโรงพักก็ดี หรือส่งกลับไปบ้านเดิมก็ดี บางทีเขากลับมาถึงวัดก่อนคนไปส่งเสียอีก ทั้งตำรวจและหมอบางทีก็ไม่รู้ว่าจะทำอย่างไรกับคนฉลาดรอบจัดแบบนี้ และสถานที่ที่เขาชอบอยู่มากที่สุดก็คือวัด เพราะสามารถทำตามอำเภอใจได้สบาย

พอทำนิจให้โคลงในงามมหาปวารณาปีนี้ไว้อย่างสำคัญว่า “เอาแต่ใจตัวคือชั่วโดยอัตโนมัติ จะดีได้ต้องหัดให้หัดเห็นใจคนอื่นเสมอ”

คนบ้าคือคนที่รู้ตัวดีทุกอย่าง แต่หักห้ามการทำตามใจตัวไม่ได้ ถ้าบ้ามากๆ เข้าระดับ หลุดโลก ก็ถึงขั้นขี้จนทำอะไรก็ได้โดยไม่ต้องคิดคำนึงถึงใครๆ

และคนบ้าที่ชอบมาอยู่วัดก็มักจะสะสมตัวเพ่งโทษถือสามากกว่ามาถือศีล อีกทั้งจะมีเหตุผลมากมายในการรับรองปกป้องข้อบกพร่องของตัวเอง และพร้อมที่จะตอบโต้สวนกลับ ทั้งวาจาภายนอกและอาฆาตพยาบาทภายใน จนสุดท้ายก็ไม่มีใครกล้าแตะ

ทั้งหมดนี้ คือ ที่มาของนักปฏิบัติธรรมที่ได้พัฒนาตนจนถึงขั้นหาแผ่นดินอยู่ให้ไม่ได้

 คณะผู้จัดทำ

งานมหาปวารณา'๕๘

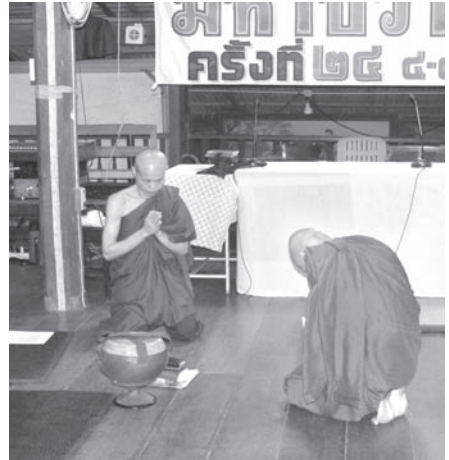
ครั้งที่ ๒๔

ในกระแสสังคมปัจจุบันคนเราจับฟังกันน้อย สังคมจึงเกิดปัญหา สังคมชาวพุทธเป็นสังคมที่มีปัญหาน้อย เพราะจับฟังคำตติงได้ จับฟังคำบอกกล่าวได้ **ปวารณา**คือ การที่ปวารณาตัวว่า **จะเป็นคนที่โน้มตัวลงไปจับฟังสิ่งที่ผู้อื่นบอกกล่าว แม้ได้ยินมาก็ดีได้ฟังมาก็ดี จะจริงหรือไม่จริงผู้รับต้องพิจารณาเอาเองโดยไม่ต้องมีเหตุผลโต้ตอบ ถ้าถูกต้องควรแก้ไข แม้ไม่ถูก ต้องวางใจ** กิจกรรมของสงฆ์ชาวอโศกในปีหนึ่งจะมาประชุมร่วมกันโดยสงฆ์ชาวอโศก สรุปเรื่องราวกิจกรรมของสมณะที่ทำมาในเวลา ๑ ปี แล้วมาบอกกล่าวกันในข้อบกพร่องมาและวางแผนพัฒนาการของกลุ่มชาวอโศกในรอบ ๑ ปีถัดไป

งานมหาปวารณาครั้งที่ ๒๔ จัดในระหว่างวันที่ ๔-๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ ที่ปฐมอโศก จ.นครปฐม เริ่มเตรียมงานจากการเข้าค่ายบูรณาการการศึกษาบุญนิยม ของนักเรียนโรงเรียนสัมมาสิกขาทั่วประเทศ ระดับชั้น ม. ๔ ตั้งแต่วันที่ ๒๙ ต.ค. - ๒ พ.ย. โดยนักเรียนมีการทำงานในภาคเช้าและภาคบ่าย ส่วนภาคค่ำเป็นการเรียนรู้อริชาการ ในช่วงนี้มีการปรับปรุงสถานที่ในชุมชน บริเวณน้ำตก หาดทราย และถนนในหมู่บ้านทรายปรับพื้นที่ มีการลอกคลองและจัดทัศนียภาพให้สวยงาม ทำให้ตึกพลาธิการที่เพิ่งสร้างเสร็จใหม่ๆดูโดดเด่น ร่ายล้อมด้วยธรรมชาติที่น่ารื่นรมย์ กิจกรรมในงานมหาปวารณาแต่ละกิจกรรมในแต่ละวันมีดังนี้

วันที่ ๔ พฤศจิกายน

เช้าตรู่ ๐๓.๓๐ น. สมณะเข้าสู่พิธีมหาปวารณาที่ศาลาวิหาร ส่วนฆราวาสมีกิจกรรมสัมมนาวิทยาการเครือข่ายกิจกรรมไร่สารพิษแห่งประเทศไทย(นคร.) ในโครงการจัดเตรียม

เกษตรกรและชุมชน(อาสาสมัครเศรษฐกิจพอเพียง) สนับสนุน โดยกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ จัดระหว่างวันที่ ๔-๕ พ.ย. ในช่วงเช้ากิจกรรมเริ่มในเวลา ๐๙.๓๐ น. ณ ชั้นล่างศาลาวิหาร เป็นการฟังการบรรยาย **เรื่องการขับเคลื่อนเกษตรอินทรีย์เชิงบูรณาการตามแนวเศรษฐกิจพอเพียง** โดย **คุณเบญจรัตน์**

อนันต์พงษ์สุข ผอ. สำนักตรวจราชการ กรมพัฒนาที่ดิน หลังจากนั้นในช่วงเวลา ๑๐.๐๐-๑๐.๔๕ น. ฟังการบรรยาย **เรื่องแนวทางการทำเกษตรอินทรีย์โดยใช้ผลิตภัณฑ์เทคโนโลยีของกรมพัฒนาที่ดิน** โดย **คุณเสียงแจ้ว พิริยพจน์** ผู้เชี่ยวชาญด้านบำรุงดินด้วยอินทรีย์วัตถุ กรมพัฒนาที่ดิน เวลา ๑๐.๔๕-๑๑.๓๐ น. ฟังการบรรยาย **เรื่อง การแก้ไขปัญหาคความยากจนเชิงบูรณาการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง**

โดย **ว่าที่ ร.ต.สมพูนทรัพย์ กล้าวิกรณ์** ผอ. ส่วนช่วยเหลือเกษตรกร หลังจากเสร็จสิ้นการบรรยาย สมณะได้เข้าสู่พิธีมหาปวารณาที่ศาลาวิหารต่อ ฝ่ายฆราวาสรับประทานอาหารที่โรงครัวและโรงบุญ

ภาคบ่ายเริ่มในเวลา ๑๓.๐๐ น. ณ หอประชุมชาวบ้าน ซึ่งมีสมาชิก ครร. ให้ความสนใจเข้าร่วมฟังจำนวนมาก จนต้องออกมานั่งนอกห้องประชุม ในช่วงแรกเป็นการบรรยายของ **ผอ.ศุภญ์คุณธรรม คุณนราทิพย์ พุ่มทรัพย์** ให้ **ความกระจ่างในบทบาทของศุภญ์คุณธรรมซึ่งได้ทำงานร่วมกับสถาบันบุญนิยม** หลังจากนั้นเป็นการทำความเข้าใจร่วมกันของศุภญ์บุญนิยมลิกษาแต่ละแห่ง ๒ ประเด็นคือ **๑. พัฒนาคณ**

๒. ปรับปรุงฐานงานที่มีอยู่เดิม มีการทวิวิธีทำงานร่วมกับหน่วยงานอื่น เรียนรู้กระบวนการจัดการ การปรับปรุงศูนย์อบรมให้เป็นศูนย์บุญนิยมศึกษา ซึ่งได้รับงบประมาณสนับสนุนจากศูนย์คุณธรรม กิจกรรมได้เสร็จสิ้นในเวลา ๑๖.๑๐ น. แยกย้ายกันไปทำภารกิจส่วนตัวและรับประทานอาหารเย็น กิจกรรมในภาคเย็น เป็นการบรรยายเรื่องนโยบายการแก้ไขปัญหาความยากจนเชิงบูรณาการตาม **แนวทางเศรษฐกิจพอเพียง** โดย **คุณสุนัย เศรษฐบุญสร้าง** กรรมการผู้ช่วยรัฐมนตรีประจำกระทรวง เกษตรและสหกรณ์ ณ หอประชุมชาวบ้าน เครือข่ายได้เข้าใจเพิ่มขึ้นว่าจะทำงานประสานกับหน่วย ราชการอย่างไร กิจกรรมเสร็จสิ้นในเวลา ๒๑.๐๐ น.

○ คุณนราทิพย์

○ คุณสุนัย

วันที่ ๕ พฤศจิกายน

ในช่วงเช้ากิจกรรมฝ่ายสงฆ์ทำพิธีมหาปวารณา ส่วนฆราวาสมีกิจกรรมโรงบุญ ซึ่งได้รับความร่วมมือจากชุมชนบุญนิยมที่ต่างๆ บริการอาหารบริเวณถนนระหว่างศาลาวิหารไปโรงครัว ในปีนี้ โรงบุญเปิดบริการในเวลา ๐๗.๐๐-๐๙.๐๐ น. และ ๑๑.๐๐-๑๕.๐๐ น. และที่โรงครัวเป็นอีกจุดหนึ่งที่ บริการอาหารแก่ญาติธรรม เช้าของวันนี้เป็นบรรยากาศพักผ่อนสบายๆ พบปะพูดคุยกันฉันพี่น้อง

ส่วนภาคบ่ายเวลา ๑๓.๐๐-๑๖.๐๐ น. มีกิจกรรม**ประชุมการวางแผนงานปีใหม่และงานเพื่อฟ้าดิน** โดยมี**พ่อท่าน**เป็นประธาน บรรยากาศการประชุมคึกคัก แต่ละศูนย์ช่วยกันเอาภาระมีความสนใจและกระตือรือร้น ปีนี้เน้นเรื่องสาธารณโภคี รวมเงินรวมของให้เป็นกองกลางมากขึ้นกว่าเดิม ในปีที่แล้วมีอยู่ ๔ ร้านคือเครื่องครัว พลาสติก น้ำมัน น้ำตาล เพิ่มขึ้นเป็นเครื่องจักรสาน เสื้อผ้า ไม้กวาด เงินกองกลางถูกจัดสรรไปตามข้อคิดเห็นของที่ประชุมว่าจะไปลงกับสินค้าอะไร เป็นการถอดตัวถอดตน คณะทำงานมีคนรุ่นใหม่เพิ่มขึ้น โดยมีทีมงานเดิมเป็นที่ปรึกษา งบประมาณกลาง ทางเครือข่ายย่อยออกมาช่วยกันเพิ่มขึ้น **งานปีใหม่ที่ตลาดอารีย์'๕๗** ที่จะถึงจึงเป็นการประกาศระบอบบุญนิยม โดยมี**การบริหารด้วยระบบสาธารณโภคี** ที่มีความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน ในภาคเย็นเวลา ๑๘.๓๐-๒๑.๐๐ น. มีกิจกรรมการแสดงที่เวทีธรรมชาติ รายการภาคค่ำในวันนี้มีอุปสรรคฝนตกปรอยๆ แต่รายการต่างๆ ยังคงดำเนินไปแบบไม่มีหระต่อสายฝน กางร่มแสดง ทีมเวทีชวนช่วยหาผ้าคลุมเครื่องดนตรี เครื่องเสียงและคลุมกล้องที่ถ่ายทำรายการ ผู้ชมนั่งหน้าเวทีเอาผ้าียงหรือกางร่มชมรายการจนการแสดงเสร็จสิ้น บรรยากาศในคืนนี้จึงแตกต่างจากรายการภาคค่ำในปีที่ผ่านมา ได้รับความมกรุณาจากพ่อท่านนั่งกางร่มอยู่ร่วมรายการกับลูกๆ จนกิจกรรมเสร็จสิ้น แม้สภาพร่างกายท่านไม่ค่อยสบายมืออาการไอ

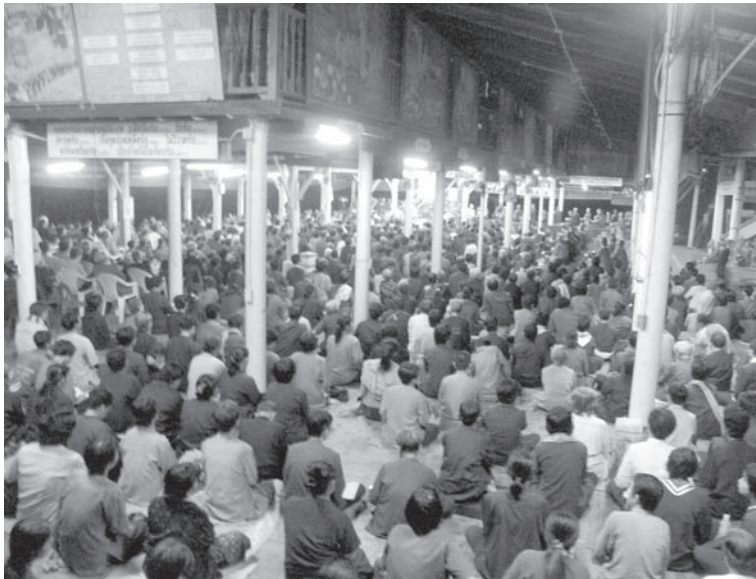
รายการในคืนนี้มีการแสดงดนตรีไทย รีวพญาแฉ่ง รายการบูชาเชิดชูครูเพลงโลกุตรระของทีมงานสื่อบุญนิยม นำบทเพลงของพ่อท่านมาขับร้องและพ่อท่านพูดคุยให้ลูกๆ ฟังถึงสภาวะของท่านหรือความเป็นมาของแต่ละเพลง รายการสุดท้ายเป็นรีวประกอบเพลงที่ดูสวยงามตระการตาจากกลุ่มเพื่อนบุญอโศก กิจกรรมเสร็จในเวลาประมาณ ๒๑.๐๐ น.

วันที่ ๖ พฤศจิกายน

ทำวัตรเช้าในเวลา ๐๓.๓๐-๐๕.๓๐ น. มีผู้มาร่วมฟังธรรมเป็นจำนวนมากแน่นศาลา พ่อท่านแจ้งผลการประชุมของหมู่สงฆ์ ดังนี้

๑. กำหนดให้ฎาฬาน้ำมีสภาพเป็นแดนอโศก ๒ มีความเคร่งครัด สุขุม สำรวม เป็นพุทธสถานสมณะศึกษา ในส่วนของชุมชนให้เป็นชุมชนเล็กๆ ถือศีล ๘ การศึกษาปรับเปลี่ยนคือในชั้นประถมศึกษา มีทั้งนักเรียนหญิงชายได้ ส่วนมัธยมศึกษาในปีต่อไปให้รับเฉพาะนักเรียนชาย สำหรับนักเรียนหญิงที่มีอยู่เดิมให้คงไว้และเรียนต่อไป จนกว่าจะจบการศึกษาหรือลาออกหรือขอย้ายไปเรียนที่อื่นได้

๒. แจ้งปฏิทิน งานพพต. ที่หมู่บ้านราชธานีอโศกจัดในระหว่างวันที่ ๒๐-๒๒ ม.ค.'๕๕, งานฉลองหนาวที่ฎาฬาน้ำจัดในวันที่ ๒๗-๒๙ ม.ค.'๕๕, งานมหาปวารณาครั้งที่ ๒๕ ที่ชุมชนปลูมอโศก จัดในวันที่ ๓-๗ พ.ย.'๕๕

๓. ปรับวัฒนธรรมเรื่องกิน สมณะไม่ดื่มน้ำปานะนอกมื้ออาหาร แม่น้ำสมุนไพรมิใส่น้ำตาลก็ไม่ฉัน ฉันแต่น้ำเปล่า ยกเว้นสมณะอาพาธ

๔. พระอาคันตุกะดูตัวต้องบวช ๕ พรรษาขึ้นไป จึงจะสมัครดูตัวได้ พระดูตัวต้องเปลี่ยนผ้าจีวรให้สีแตกต่างจากสมณะ รวมทั้งพระอาคันตุกะที่อยู่ปฏิบัติในหมู่ชาวอโศกเกิน ๑ เดือนก็ต้องเปลี่ยนสีผ้าจีวรเช่นกัน

๕. แต่งตั้งสมณะร่วมเมือง ยุทธวโร เป็นอาจารย์ ๒

๖. งานฉลองหนาว งานปลุกเสกฯ งานพุทธาฯ งานอโศกรำลึก ในปี ๒๕๕๕ จะเป็นการฉลองปัญญาสมโภชน์ร่วมในงานด้วย

หลังจากนั้นพ่อท่านแจ้งรายชื่อสมณะที่ลงอารามต่างๆ โศลกธรรมปีนี้พ่อท่านให้ไว้ว่า **“เอาแต่ใจตัว คือชั่วโดยอัตโนมัติ จะได้ตัดต้องหัดให้ หัดเห็นใจคนอื่นเสมอ”** ในช่วงท้ายพ่อท่านได้เล่าถึงเรื่องที่ท่านนำเสนอเศรษฐศาสตร์บุญนิยมออกสู่สังคม ซึ่งสามารถติดตามในหนังสือพิมพ์เราคิดอะไร หลังทำวัตรเช้าญาติธรรมตักบาตรเทโวและรับประทานอาหารที่โรงบุญ เวลา ๐๖.๓๐-๐๙.๐๐ น.

เป็นการสัมมนากรรมการพรรคเพื่อฟ้าดิน และสถาบันบุญนิยม ที่บริเวณชั้นล่างศาลาวิหาร พ่อท่านเป็นประธาน ได้เน้นย้ำ เป้าหมายการเมืองอาริยะ คือการมุ่งทำประโยชน์เพื่อส่วนรวม โดยไม่มุ่งหวังผลประโยชน์ตอบแทนใดๆ มาให้กับตนเอง ยุทธศาสตร์สำคัญของพรรคเพื่อฟ้าดิน

ปี'๕๘ เน้น ๓ เรื่องหลักคือ ๑. เกษตรอินทรีย์ ๒. การพัฒนาคลังแก่นเชื้อ เพื่อเก็บรักษา เมล็ดพันธุ์ ๓. พลังงานทดแทน การประชุมครั้งนี้ มีเจ้าหน้าที่ กกต. จังหวัดนครปฐมร่วมสังเกตการณ์ หลังจากนั้นเป็นรายการธรรมะก่อนฉัน **เรื่องชุมชนทรัพย์มีประโยชน์อย่างไร?** ดำเนินรายการโดย **สมณะบินบน ธิรจิตโต** ข้อคิดจากสมณะที่ร่วมรายการมีดังนี้ **สมณะเลื่อนฟ้า สัจเจปโม** ท่านได้เล่าว่า เมื่อได้รับชุมชนทรัพย์ ท่านจะพิจารณาว่าหมู่สมณะหรือโยม เป็นคนที่ดีที่ท่านเลือกแล้ว ความไม่พอใจของท่านที่เขาว่ามันเป็นของท่านต้องจัดการเอง แต่เป็นความหวังดีของเขา ท่านเจริญได้เพราะสิ่งเหล่านี้ **สมณะฟ้าไท สมชาติโก** ได้เล่าประสบการณ์ให้ญาติโยมฟังว่า ในช่วงแรกที่ท่านได้รับชุมชนทรัพย์ใจอาจจะปฏิเสธ รับไว้แล้วมาทบทวนว่ามีประโยชน์ ต่อมาจึงสร้างความยินดีในการรับชุมชนทรัพย์ ถ้าไม่ผิดก็

คิดว่าให้ผู้อื่นดำพร้าบ้างเป็นคนสาธารณะ การมาสู่ ศาสนามาเพื่อลดตัวลดตน วิธีการอะไรที่จะช่วยได้ ควรทำ ได้ประโยชน์คือได้ทบทวนตัวเองบ่อยๆ ได้ ตั้งศีล การเป็นผู้แพ้ดีกว่าเป็นผู้ชนะ ท่านเจริญเพราะ คำตำหนิ **สมณะร่มเมือง ยุทธวโร** ได้ฝากข้อคิดจาก ประสบการณ์ของท่านว่า การจะเห็นคุณค่าต้องมี ดวงตา รู้ค่า สังคมอโศกเป็นวัฒนธรรมของการขัดเกลา เพื่อพัฒนา เมื่อเรายอมรับเส้นทางนี้ยอมรับว่า วัฒนธรรมนี้ทำให้เราแข็งแรง รับชุมชนทรัพย์แล้ว ได้ประโยชน์ ถ้ารับชุมชนทรัพย์ได้เก่งจะทำให้ สามารถอยู่กับหมู่ที่ดีได้ ควรฝึกรับชุมชนทรัพย์ให้เก่ง หลังจากนั้นถวายภัตตสมณะ แล้วรับประทาน อาหารที่โรงบุญและโรงครัว

ในเวลา ๑๔.๐๐-๑๖.๐๐ น. เป็น รายการ **“บินให้ไกลไปให้ถึง”** (ชุมชนทรัพย์ชมราวล) ดำเนินรายการโดย **สมณะเดินดิน ดิกขวิโร** มี ผู้ร่วมรายการคือ **คุณสมพงษ์ พิงเจริญจิตต์,**

น.พ.วีรพงศ์ ชัยภัก, ผศ.รัศมี กฤษณมิมิ และคุณขวัญดิน สิงห์คำ ปฏิบัติกรได้บอกข้อบกพร่องที่ชาวโศกควรแก้ไขตนเอง เรื่องที่ใครแต่ไม่ได้ เอาแต่ใจตัวเอง เรื่องสุขภาพที่พร้อมจะไหลไปตามกระแสใหม่ๆ คนโศกมีความเก่งหลายอย่าง มีความอดทน มีความตั้งใจที่เต็มร้อย แต่นำรักน้อยคือความแข็งกระด้าง มุ่งงานบุญมากจนหน้าไม่ยิ้มแย้ม ความรู้สึกที่คิดว่าตนเก่งทำให้เกิดสภาพเป็นน้ำชา ล้นถ้วย ควรเปิดใจกว้างขึ้นเพื่อรับสิ่งดีๆ เข้ามาอีก และควรตระหนักเรื่องบริหารจัดการงานและเงินเสียหายจะเกิดบาปมากกว่าบุญ บุคลิกที่แข็ง แข่งกว่าคนอื่น ถือศีล กินมังสวิรัต ทำงานไม่เอาเงิน จุดนี้จึงบังจุดอื่นๆ จุดดีมีอยู่แล้ว แต่ถ้าอ่อนน้อมสักนิด ฟังคนอื่นให้มากขึ้น ชาวโศกจะเป็นมิตรกับคนมากขึ้น ทำให้พัฒนาไปสู่ความสมบูรณ์ได้มากขึ้น

ภาคค่ำในวันนี้ช่วงประมาณ ๑๗.๐๐ น. ฝนตกหนักกว่าวันที่ผ่านมากิจกรรมจึงเปลี่ยนมาจัดที่ใต้ศาลาวิหาร การเตรียมสถานที่ทำแบบร่วมแรงกันในเวลาประมาณใกล้ ๑๙.๐๐ น. กิจกรรมจึงได้เริ่มขึ้น มีรายการแสดงจากหลายชุมชนดังนี้

- เพลงพวงมาลัยและรีวิวประกอบเพลง **“กสิกรรม”** จากศาลือโศก
- รำบายศรีและรำลำน้ามูล จากราชธานีโศก
- การแสดงเพลงบอก จากทักษิณโศก
- สารคดี **“๗๒ ปีพ่อท่าน”** จากศิระชะโศก
- ร้องเพลง**ແຫ່ງຊາວໂສກ** และเพลง**ຄົນຈົນມັດຈຣຣຍ໌** จากชุมชนเพชรผาภูมิ
- ละครเรื่อง **“ลองคิดดู”** จากสันตือโศก

กิจกรรมเสร็จสิ้นในเวลาประมาณ ๒๑.๐๐ น.

กับหมู่

หลังจากนั้นได้ชมวีดิทัศน์**ศูนย์พลาภิบาลปฐมมโศก แหล่งเรียนรู้สุขภาพองค์กรรวม บุญญาวุธ**
หมายเลข ๔ ช่วงท้ายพ่อท่านได้เล่าเรื่องการทำ**พระพุทธรูปหิน ปางตรีลักษณ์** ที่หมู่บ้านราชธานีอโศก
หลังจากทำวัตรเช้าแล้วตักบาตรทำบุญหมู่บ้าน เวลา ๐๖.๓๐-๐๙.๐๐ น. มีการ**สัมมนาการศึกษาบุญนิยม**
ณ บริเวณชั้นล่างศาลาวิหาร โดยมีพ่อท่านเป็นประธาน ทิศทางในการแก้ปัญหาการศึกษาคือสมณะ-
สิกขมาตุและครู ท่านมาฟังตนเองแก้ไขตนเอง หลังจากนั้นเป็นการแสดงธรรมก่อนนั้นโดย **สมณะ**
เด็นดิน ดิกขวีโร ท่านได้ฝากพรก่อนเดินทางกลับแก่ญาติธรรม ๔ ประเด็นคือ

๑. **ให้ความรักแก่ตนเอง** โดยคิด พูด ทำ แต่สิ่งดีๆให้กับตัวเอง การคิดเอาแต่ใจตัวเอง
ชั่วโดยอัตโนมัติ เป็นการคิดร้ายให้กับตัวเอง การคิดให้ คือการคิดดี ทำให้ตัวเองมีความสุข

๒. **การให้ความรักกับเพื่อนมนุษย์** จุดอ่อนของชาวอโศกคือการปฏิบัติสังการ ธิปทำบุญจน
หน้าบอกบุญไม่รับ พ่อท่านติงว่า การปฏิบัติสังการของชาวอโศกแยกว่าสำนักต่างๆ หลายนๆแห่ง

๓. **ให้ความรักกับโลก** โดยไม่สร้างขยะออกมาทับถมโลก จนขยะกำลังจะล้นโลก ชาวอโศก
รักโลกได้ ๓ วิธีคือ

๑. ไม่ทำตัวเองให้เป็นขยะ ไม่สะสมสิ่งของจนเป็นขยะ สิ่งใดที่ไม่ได้ใช้ สิ่งนั้นคือ
ขยะ

๒. หลีกเลี่ยงการสร้างขยะโดยไม่จำเป็น เช่น มีภาชนะติดตัว ใช้ถุงผ้าแทนถุงพลาสติก

๓. ถ้าหลีกเลี่ยงไม่ได้ก็ไม่ทำให้เกิดขยะ เช่น ถุงพลาสติกใส่อาหารควรล้างให้เรียบร้อย

๔. จลองปัญญาสมเภาชด้วยการปฏิบัติ ตามพระไตรปิฎกเล่มที่ ๒๓ **มีเหตุปัจจัยที่**

ทำให้เกิดปัญญา ๘ ประการ คือ

๑. ทำตนเป็นสะเก็ดใหม่ ให้ความเคารพแรงกล้าต่อครูบาอาจารย์

๒. ขอรับฟังภาษิตของท่านเอามาปฏิบัติ

๓. ทำความสงบกาย สงบจิต

๔. เพิ่มอธิศีล

๕. มีความบากบั่นอันมั่นคง

๖. เป็นพหูสูตที่แทงตลอดทิวี่ไว้ด้วยดี

๗. เก็บประโยชน์จากที่ประชุม

๘. พิจารณาความเกิดดับของอุปาทานขั้นที่ ๕

หลังจากนั้นรับประทานอาหาร ในช่วงนี้ที่ศาลาวิหารจะมีภาพที่น่าอบอุ่นประทับใจ **บ่งบอก**
ถึงวัฒนธรรมครอบครัวใหญ่ของชาวอโศก คือการไปลามาไหว้ คนหลากหลายวัยเป็นกลุ่มของแต่ละ
ชุมชนบุญนิยม ททยอยมาราบลาสมณะเพื่อเดินทางกลับชุมชนของตน **เป็นภาพสุดท้ายในงานมหา-**
ปวารณา หนึ่งในงานของสังคมนตรีบุญนิยมที่ประกอบไปด้วยสารศิลป์และสุนทรีย์ศิลป์.

บุญคุ้มโฮม รายงาน

สมณะ-สิกขมาตุ ลงอาวาส

□ ปัจจุบันสมณะ

- ปัจจุบัน พ่อท่าน สมณะแนวแน่ สีสวรรโณ และสมณะหนักแน่น ชันติพล
 ปัจจุบัน สมณะเดินดิน ดิกขวีโร ⇨ สมณะฝนธรรม พุทธกุลโธ
 ปัจจุบัน สมณะบินบน ธีรจิตโต ⇨ สมณะโพธิสิทธิ์ โพธิสิทธิ์
 ปัจจุบัน สมณะผืนฟ้า อนุตตรโร ⇨ สมณะแก่นหล้า วัชฌโน
 ปัจจุบัน สมณะเสียงศีล ชาตวโร ⇨ สมณะข้าฟ้า ฐานรโต
 ปัจจุบัน สมณะเพาะพุทธ จันทเสฏฐโธ ⇨ สมณะหินแก่น นมวังโส

□ สมณะป่วยแห่งปี

๑. สมณะกรรมกร กุลโล ๒. สมณะมันแจ้ง พุทธชาติโต ๓. สมณะน่านฟ้า สุขธมาโน
 ๔. สมณะเบิกบาน ธีมนนิโยม ๕. สมณะถนอมคุณ คุณกิตตโณ ๖. สมณะปองสุญ โฆสิตธัมโม

□ คณะทำงานของมูลนิธิเพื่อนช่วยเพื่อน

๑. สมณะถองแท้ วินยธโร ๒. สมณะแก้วก้าว สรณโณ ๓. สมณะเพาะพุทธ จันทเสฏฐโธ ๔. สมณะซาบซึ้ง สิริเตโช

□ ที่ปรึกษา สมณะเดินดิน ดิกขวีโร สมณะบินบน ธีรจิตโต

★ สมณะลงอาวาส

พุทธสถานสันตโศก

๑. สมณะพิสุทธ์	พิสุทธโร
๒. สมณะเมืองแก้ว	ติสสวโร
๓. สมณะกอบชัย	ธัมมาวุธโร
๔. สมณะผืนฟ้า	อัคคชโย
๕. สมณะชนะมี	ชิตมาโร
๖. สมณะเพาะพุทธ	จันทเสฏฐโธ
๗. สมณะซาบซึ้ง	สิริเตโช
๘. สมณะเบิกบาน	ธัมมนิโยม
๙. สมณะหินแก่น	นมวังโส
๑๐. สมณะหม่อม	มุกกันโต
๑๑. สมณะฟ้าไท	สมชาตโก
๑๒. สมณะแก่นเมือง	เกตุมาลโก
๑๓. สมณะกล้าจริง	ตถภาโว
๑๔. สมณะร้อยดาว	ปัญญาวุฑโธ
๑๕. สมณะดงเย็น	สีติภูโต
๑๖. สมณะซัดแจ้ง	วิจักขโณ
๑๗. สมณะถนอมคุณ	คุณกิตตโณ
๑๘. สมณะใจเด็ด	จิตตคุโณ
๑๙. สมณะธรรมทาบฟ้า	รวิวัณโณ
๒๐. สมณะปองสุญ	โฆสิตธัมโม

พุทธสถานราชธานีโศก

๑. สมณะเดินดิน	ดิกขวีโร
๒. สมณะแดนเดิม	พรหมจริโย
๓. สมณะผิว	พาลสุริโย
๔. สมณะผองไท	รัตนบุญโญ
๕. สมณะสื่อคม	ธัมมกิตติโก
๖. สมณะเด่นตะวัน	นรวิโร
๗. สมณะเทินธรรม	จิรัสโส
๘. สมณะกล้าตาย	ปพโธ
๙. สมณะคมคิด	ทันตภาโว
๑๐. สมณะแก่นเกล้า	สารกโร
๑๑. สมณะฝนธรรม	พุทธกุลโธ

สังฆสถานหินผาฟ้าน้ำ

๑. สมณะเลื่อนลิ่ว	อรณชิวโร
๒. สมณะพอแล้ว	สมาหิตโธ
๓. สมณะนาทอง	สิงคีวัณโณ
๔. สมณะดงดิน	สุนทโร
๕. สมณะดาวดิน	ปฐวัตโต

พุทธสถานศิระชะโศก

๑. สมณะผืนฟ้า	อนุตตรโร
๒. สมณะเด็ดขาด	จิตตสันโต
๓. สมณะถองแท้	วินยธโร
๔. สมณะกำแพงพุทธ	สุพลโธ
๕. สมณะดวงดี	ฐิตบุญโญ
๖. สมณะชุ่มบุญ	กิตติปาโล
๗. สมณะแก่นหล้า	วัชฌโน

※

พุทธสถานศาลิโศก

๑. สมณะเพื่อพุทธ	ชินธโร
๒. สมณะเลื่อนลิ้น	ปาตุภูโต
๓. สมณะเน้นแก่น	พลาณีโก
๔. สมณะสมชาย	ตันติปาโล
๕. สมณะก้อนหิน	โชติปาสาโณ
๖. สมณะมีอมัน	ปุรณกโร

☆☆☆ สมณะ-สิกขมาตุลขอาราม ☆☆☆

พุทธสถานปฐมอโศก

๑. สมณะกรรมกร	กุสโล
๒. สมณะคือใคร	อโศก
๓. สมณะเสียงศีล	ชาตวโร
๔. สมณะมันแจ้	พุทธชาโต
๕. สมณะคิดถูก	ทิกุชชุกัมโม
๖. สมณะแก้ก้าว	สรณียะ
๗. สมณะมองตน	เมตตจิตโต
๘. สมณะนานุ่ม	กัสสโก
๙. สมณะนาไท	อิสสรชนโน
๑๐. สมณะหินกลั่น	ปาสาณเลโข
๑๑. สมณะบินก้าว	อิทธิภาโว
๑๒. สมณะข้าฟ้า	ฐานรโต

พุทธสถานสีมาอโศก

๑. สมณะน่านฟ้า	สุขธมาโน
๒. สมณะกลางดิน	โสรัจโจ
๓. สมณะสร้างไท	ปถวีโต
๔. สมณะคำจริง	วจีคุดโต
๕. สมณะร่วมบุญ	ฉัตตบุญญโย
๖. สมณะพันเมือง	ภทันโต

สังฆสถานทักษิณอโศก

๑. สมณะดินดี	สันตจิตโต
๒. สมณะกล้าดี	เตชพหุชนโน
๓. สมณะชาติดี	ชัญญโย
๔. สมณะเลือนฟ้า	สัจจบเปโม
๕. สมณะดินทอง	นครวโร
๖. สมณะล้นผา	สุชาติโก

สิกขมาตุสีมาอโศก

๑. สิกขมาตุหยาดพลี	อโศกตระกูล
๒. สิกขมาตุนวลน้อม	ชาวหินฟ้า
๓. สิกขมาตุเป็นหญิง	อโศกตระกูล

สิกขมาตุศาลีอโศก

๑. สิกขมาตุต้นข้าว	อโศกตระกูล
๒. สิกขมาตุสร้างฝัน	อโศกตระกูล
๓. สิกขมาตุเทียนคำเพชร	อโศกตระกูล

พุทธสถานภูผาฟ้าหน้า

๑. สมณะบินบน	ถิรจิตโต
๒. สมณะร่มเมือง	ยุทธรโว
๓. สมณะนึกนบ	ฉันทโส
๔. สมณะลานบุญ	วชิโร
๕. สมณะแก่นผา	สารูปโป
๖. สมณะดินไท	ธานีโย
๗. สมณะตรงมั่น	อุชจาโร
๘. สมณะโพธิสิทธิ์	โพธิสิทธโ
๙. สมณะหินมัน	สีลาปากาโร
๑๐. สมณะหินเพชร	ธัมมธีโร
๑๑. สมณะวิเชียร	วิชัย
๑๒. สมณะฟ้ารู้	นโภคโต
๑๓. สมณะหนึ่งดี	สุญญโ
๑๔. สมณะเด็ดแท้	วิเสสโก
๑๕. สมณะพอจริง	สัจจาสโก
๑๖. สมณะธาตุดิน	ปฐวีโร
๑๗. สมณะถักบุญ	อากิจตบุญญโย
๑๘. สมณะฟ้าแสง	ปภาโก
๑๙. สมณะใต้ดาว	เมฐฐานักขัตโต
๒๐. สมณะลึกลับ	จุลลคัมภีโร
๒๑. สมณะเมฆฟ้า	นภมังกโล
๒๒. สมณะซุบดิน	วิชชานันโต
๒๓. สมณะสยาม	สัจจญาโน
๒๔. สมณะสูงบุญ	สุญญคโต
๒๕. สมณะแต่ธรรม	ธัมมรักชโต
๒๖. สมณะฟ้าตื่น	นมักกาโร
๒๗. สมณะเข็มเหล็ก	อโยมโน
๒๘. สมณะดาวน์ดี	สุชโว
๒๙. สมณะอ้วน	อภิมันโต

สิกขมาตุสันตอโศก

๑. สิกขมาตุจิตรา	แชลี
๒. สิกขมาตุเสริมขวัญ	วรรณบุตร
๓. สิกขมาตุสดใส	อโศกตระกูล
๔. สิกขมาตุปราณี	ธาดุหินฟ้า
๕. สิกขมาตุบุญจริง	พุทธพงษ์อโศก
๖. สิกขมาตุฝนเย็น	อโศกตระกูล
๗. สิกขมาตุมาลีนี้	โภคาพันธ์

สิกขมาตุปฐมอโศก

๑. สิกขมาตุมุสดี	สะอาดวงศ์
๒. สิกขมาตุมาบรรจบ	เถระวงศ์
๓. สิกขมาตุอ่านตน	อโศกตระกูล
๔. สิกขมาตุบุญแท้	ปลาทอง
๕. สิกขมาตุพูนเพียร	ชาวหินฟ้า
๖. สิกขมาตุมนทิพย์	เรืองศรี
๗. สิกขมาตุใจขวัญ	เบญจโคภีษฐ์

สิกขมาตุราชธานีอโศก

๑. สิกขมาตุกล้าข้ามฝัน	อโศกตระกูล
๒. สิกขมาตุรินฟ้า	นิยมพุทธ
๓. สิกขมาตุผาแก้ว	ชาวหินฟ้า
๔. สิกขมาตุแสงฝัน	อโศกตระกูล

สิกขมาตุศิระอโศก

๑. สิกขมาตุจินดา	ตั้งเผ่า
๒. สิกขมาตุพึงพร้อม	นาวาบุญนิยม
๓. สิกขมาตุทองพราย	ชาวหินฟ้า

โศลกมหาปวารณา'๔๘

เศรษฐกิจบุญนิยม คนอนรุจักพอ

เศรษฐกิจกุนนิยม คนรวยไม่รุจักพอ

มหาปวารณา'๕๘

ครั้งที่ ๒๔

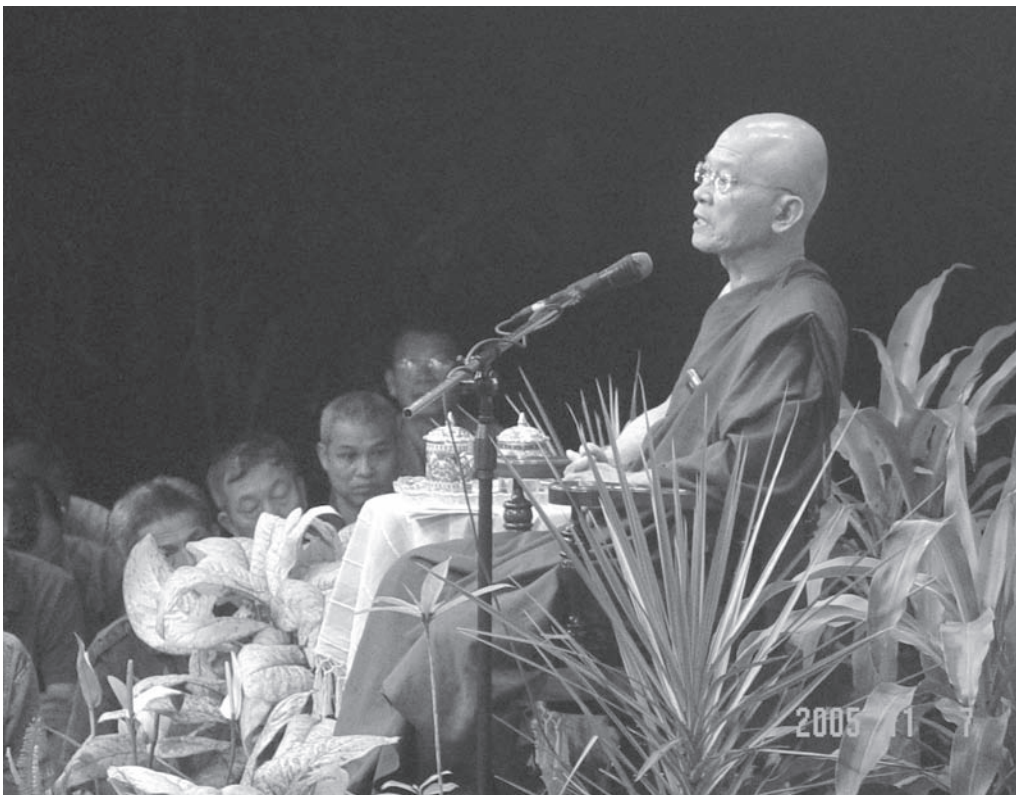
สถาบันครอบครัว เป็นรากฐานสำคัญยิ่งของสังคมมนุษยชาติ เป็นแหล่งผลิต บ่มเพาะชีวิต จากเล็กจนเติบโตใหญ่ เราเลี้ยงดูเขาอย่างไร

มีผู้กล่าวว่า “พ่อแม่ที่อ่อนแอเลี้ยงลูกให้แข็งแรงไม่ได้ฉันใด พ่อแม่ที่ยังมีกิเลส ก็เลี้ยงลูกให้กิเลสหมดหรือน้อยลงไม่ได้ฉันนั้น”

เมื่อเทียบกับพระโพธิสัตว์ ซึ่งมีลูกนับพันเป็นนอเนก การเลี้ยงดูใช้หลักคำสอนโดยมีเบื้องต้น ท่ามกลาง บั้นปลาย มีศีลเป็นเครื่องกำกับ และมีการลดกิเลสต่างๆเป็นบทปฏิบัติชัดเจน ด้วยวิธีการแบบนี้ ศาสนาจึงมีผู้สืบทอด

หมู่กลุ่มเล็กๆของชาวอโศก ลูกๆจากทุกสารทิศจากร้อยพ่อพันแม่ มาอยู่รวมร่วมกันอบอุ่น อย่างพี่น้อง มีพ่อเป็นผู้นำครอบครัว หลายปีผ่านไปลูกๆต่างเติบโตใหญ่(ทางจิตวิญญาณ) นอกจากปัญหา พวกเราน้อยลง ลูกๆยังได้แบ่งเบामาระหนักอึ้งของพ่อให้เบาลงด้วย

มหาปวารณา ครั้งที่ ๒๔ นี้ คือ การย้ายถิ่นจากบทสัมภาษณ์ **พ่อท่านสมณะไพริกษ์**

ถาม

บรรยากาศวันมหาปวารณาที่ผ่านมา

ตอบ

มหาปวารณาที่หมายถึง สังฆกรรมของสมณะมันง่ายขึ้น สะดวกขึ้นจริงๆ เพราะว่าเราทำมา ๒๔ ครั้งแล้ว เราทำมาตั้งแต่แรก ตอนใหม่ๆยังไม่ค่อยเข้าใจกันว่าจะทำอย่างไรดี พวกเราก็มาพูดกัน มีเรื่องราวอะไรก็มาตรวจสอบกัน แต่ก็ยังไม่ค่อยกล้ากันในการเปิดเผย ส่วนนั้นส่วนนี้อะไร ก็เป็นอย่างนั้น แรกๆใช้เวลากันนาน ทั้งวันทั้งคืนดึกตื่น จนเกือบทั้งคืน เร่งกัน ๒ วัน ๒ คืน พอทำไปก็ค่อยๆรู้วิธีการ ค่อยๆรู้เรื่องราว การจัดระบบก็เข้ารูปเข้ารอย รู้อะไรเป็นอะไร ก็เลยดีขึ้น อะไรที่มันเพ้อก็ตัด อะไรที่มันขาดก็เติม อะไรคืออะไรก็เข้าใจดี

มาถึงทุกวันนี้เป็นปีที่ ๒๔ แล้วมันจึงเร็วและง่ายขึ้น และอีกอย่างก็คือแกนสังคมสงฆ์ของพวกเราเข้าที่กันดี เรื่องก็เลยน้อยลง มีแต่ประเด็นสำคัญหลักๆที่มาคุยกัน แต่ก่อนกระปริดกระปรอย ประเด็นเล็กประเด็นน้อยก็เอามาพูดหมด มันเลยมากมาย เยอะแยะ จนไม่มีเวลาพอ ตอนนี่เรารู้แล้วว่าประเด็นเล็กประเด็นน้อยจะตัดสินกันแคในกลุ่มเล็กหรือว่าจะบอกกันเพื่อให้ไปแก้ไขกันในระดับที่ประชุมกลุ่มเล็กก็พอ ไม่จำเป็นต้องเอามาพูดในที่กว้างกลุ่มใหญ่ที่รวมทั้งหมดก็ได้ อะไอย่างนี้เป็นต้น มันก็เลยเรียบร้อยขึ้น เข้าระบบมากขึ้น ลงตัวมากขึ้น จึงใช้เวลาน้อย ทุกวันนี้ประชุมวันเดียว หรือวันกว่าๆก็จบแล้ว ซึ่งจริงๆวันเดียวก็เสร็จ ส่วนเรื่องประเด็นเล็กประเด็นน้อยก็มอบหมายกันไปพิจารณาต่อ สำหรับสงฆ์ที่แยกกันไปในแต่ละหมู่แต่ละเหล่า ก็รับผิดชอบให้ไปจัดสรรกันไป ตกกลงกันในแต่ละแห่งก็ได้ ง่ายขึ้นๆก็คือ ดิฉัน เจริญขึ้น ก้าวหน้าขึ้น และลงตัวยิ่งขึ้น

การเป็นคนเลี้ยงง่าย บำรุงง่าย มีคนน้อย กล้าจน หรือตั้งใจมาจน มุ่งมาจน เราพูดกันจนถึงวันนี้ เราพูดกันชัด พูดกันจริงๆ ไม่ใช่พูดเล่นเล่นเล่นตามอะไร ใครสามารถทำได้ก็ทำไปตามฐานะตามขั้นตอน ไม่ใช่ว่าจะมาทำโก๋ ทำสวย ทำเท่ แต่เป็นเรื่องจริง ของจริงที่เราทำได้ และเป็นของจริงของเรา

ถาม

ในการประชุมเหมือนพ่อคุยกับลูก มีอะไรที่พ่อท่านหนักใจไหม

ตอบ

ไม่มีอะไรหนักใจ ถึงแต่ก่อนก็ไม่มี จะมีก็แค่เหนื่อยยกยเท่านั้น ความหนักใจไม่มี เพราะว่าจริงๆแล้วไม่ใช่คุยตัวหรืออวดเก่งอะไร ก็คือเอาเข้ามาเข้าใจสังคม เข้าใจเหตุเรื่องก็เป็นอย่างนี้ เพราะเหตุอย่างนี้ แต่เหตุบางอย่างสามารถแก้ได้ทันที บางอย่างก็ต้องอาศัยเวลา เพราะว่าเกี่ยวกับนิสัยของคน เกี่ยวกับนิสัยของคน เกี่ยวกับกิเลสของคน และเกี่ยวกับพฤติกรรมของคน ซึ่งมันต้องค่อยๆปรับไป ทำไป เพราะฉะนั้นถามว่าหนักใจไหม จริงๆแล้วไม่หนักใจหรอก ถ้าหนักปานนี้คงแย่ เอาตมาทำงานกับคนสารพัดสารเพ ข้างนอกก็ถล่มหลายเราด้วย หากหนักใจปานนี้คงจะตายไปแล้วมั้ง แต่ก็มีเหนื่อยยกยบ้าง ก็เหนื่อยเมื่อต้องทำงานตลอดเวลา แต่เหนื่อยก็พักเท่านั้นเอง ๓๕ ปีมาแล้วมีผู้แนะนำให้อาตมาออกไปปฏิบัติลึนนะ ออกไปหลีกเร้นพักผ่อนบ้าง แต่ก็เห็นว่าไม่เคยเลย ทำงานทั้งวัน ยิ่งวันเสาร์-อาทิตย์ยิ่งหนัก กว่ากันไป ไม่เป็นไร ก็พยายามพักผ่อนในตัว

ถาม

การที่พ่อท่านไม่ยอมหยุดพักผ่อนตามที่ลูกๆแะ จะว่าพ่อคือได้ไหมคะ

ตอบ

ไม่ใช่คือ แต่ดูตัวเองแล้ว เห็นว่ายังพอไปได้ มันไม่อะไรหรอก ไม่ได้เสียหายก็ทำงานต่อไป ถ้าเผื่อว่าฝืนจนมันไม่พอเหมาะพอดีจริงแล้วคือตั้งอยู่อย่างนั้น ปานนี้ก็เสื่อมแล้วสิ ก็เห็นความทรุดโทรมทั้งร่างกาย ชีวิต แต่อาตมาก็ไม่เป็นนี่ ก็มีคนบอกว่า ๗๐ ยังแจ๋วอยู่เลย

ถาม

ปัญหาต่างๆที่ลดน้อยลง จะบอกว่าเพราะพ่อท่านเสียงลูกได้ดีได้ไหมคะ

ตอบ

จะว่าอย่างนั้นก็ น่าจะได้ มันเป็นระบบที่ถูกต้อง เป็นระบบของพระพุทธเจ้าที่อาตมานำมาใช้ จริงๆแล้วถ้าว่าโดยแนวคิดมันไม่ง่าย เพราะว่าเราทำงานรวมตัวกันอยู่อย่าง เป็นสังคมแบบบุญนิยม ไม่ได้เอาลาภ ยศ สรรเสริญ โลภียสุขเป็นที่ตั้ง ทุกคนตั้งใจมาลดละลาภยศ สรรเสริญ โลภียสุข ซึ่งถ้าว่ากันจริงๆแล้ว ทางโลกจะมองว่าเป็นสังคมที่มีความกดดัน แต่พวกเรามาทำอย่างนี้ได้โดยอาศัยวิธีของพระพุทธเจ้า ถ้าวิธีนี้ไม่ถูก อดทนทำ กอดข่มเอา ผืนไปๆ ถึงจุดหนึ่งก็คงระเบิดไปแล้ว

แต่ที่นี้ระบบของพระพุทธเจ้าช่วยล้างละลดกิเลสด้วยสติปัญญา จนทำให้เข้าใจจริงๆว่า การเป็นคนเลี้ยงง่าย บำรุงง่าย มักน้อย กล้าจน หรือตั้งใจมาจน มุ่งมาจน เราพูดกันจนถึงวันนี้ เราพูดกันชัด พูดกันจริงๆ ไม่ใช่พูดเล่นลิ้นเล่นคารมอะไร ใครสามารถทำได้ก็ทำไปตามฐานะตาม ขั้นตอน ไม่ใช่ว่าจะมาทำไก่ ทำสวย ทำเท่ แต่เป็นเรื่องจริง ของจริงที่เราทำได้ และเป็นของจริงของเรา มันก็สุขสบายไปและกลายมาเป็นคนมักน้อย คนสันโดษ คนขัดเกลา คนที่มีศีลเคร่ง ไม่ต้องไปสะสม เรามีสัมมาทิฐิ เราเข้าใจจริงแล้ว และเราก็ตั้งใจที่จะทำจริงๆ เพราะฉะนั้นมันไม่ใช่เรื่องธรรมดาของโลกีย์ ไม่ใช่เรื่องง่าย มันทวนกระแสโลกจนเป็นคนละเรื่องกันเลย แต่พวกเราก็ทำได้ถึงขนาดนี้แล้วมักน้อย สันโดษ อยู่กันอย่างไม่เหลือเพื่อ ไม่ฟุ้งเฟ้อ ไม่บ่าเรอ จริงๆแล้วในโลกที่ไม่ลดกิเลสจริง ทำอย่างนี้ไม่ได้นะ เพราะมันไม่ตามใจกิเลส มันต้องต่อสู้ มันต้องสู้อดทนเมื่ออยาก ต้องขมช่วยเมื่อสู้ ต้องฝืนอะไรพวกนี้ ถ้ากลุ่มคนที่ทำไม่สัมมาทิฐิ มันก็จะตีกันง่าย ทะเลาะกันง่าย ระเบิดอารมณ์ใส่กันง่าย **แต่ทฤษฎีของพระพุทธเจ้าที่เป็นสัมมาทิฐิจริง มันลดกิเลสได้จริงมันจะไม่นำไปสู่ความเกียจคร้าน หรือกดดัน** ซึ่งอาตมาเชื่อว่าเข้าใจทฤษฎีของพระพุทธเจ้าถูกต้อง จึงนำมาให้พวกเราปฏิบัติพิสูจน์ตามคำอธิบายที่

อาตมาเข้าใจ ถึงจะมีคนค้านแย้งว่าอาตมาสอนผิด ทำให้
ธรรมวินัยวิปริต แต่อาตมาว่าไม่วิปริตหรอก มันถูก
ต้อง“สัมมา”แล้ว แบบอื่นอาจจะวิปริตด้วยซ้ำไปนะ
ทางเรานี้ น่าจะถูกต้อง ชัดเจนกว่า ทำให้มันใจยิ่งขึ้น

ถาม ตามทฤษฎีของพระพุทธเจ้าที่ว่าดี
ยังมีวิธีอื่นอีกไหมที่เขาจะพัฒนา
คนให้ดี

ตอบ ถ้าวิธีนี้ดีและจะมีวิธีอื่นที่ดีกว่านี้
อาตมาก็พยายามศึกษา เปรียบเทียบ
ตรวจสอบในสังคัมโลกอยู่ สังคัมที่เขาพยายามแสวง
หาวิธีพัฒนาให้มันเกิดสังคัมกลุ่ม ที่ผู้คนอยู่กันอย่าง
สงบ อบอุ่น และก็ไม่ใช่เป็นสังคัมที่ฟุ้งเฟ้อ ฟุ่มเฟือย
เป็นสังคัมที่มีคุณธรรม แต่ก็ยังไม่พบวิธีอื่นที่ดีกว่า
ของพระพุทธเจ้า

ทุกวันนี้อาตมาภูมิโงะ ที่ในสังคัมของเรา ในหมู่บ้าน ในชุมชนของพวกเรา เป็นชุมชนของ
คนมีศีล มันน่าภูมิใจที่ทั้งหมู่บ้านของเราไม่มีการฆ่าสัตว์ ไม่มีการลักทรัพย์ ไม่มีการผิดชั่วเขาเมียใคร
สังวรระวังกันจริงๆ ถ้ามีขึ้นเมื่อไรเป็นเรื่อง ต้องพิจารณาลงโทษกันอย่างจริงจังๆ โดยเป็นเรื่องจริงที่
เราได้ดูแลกัน และทำกันจริงๆ หรือการกินเหล้าเมายาและเรื่องอบายมุขต่างๆเราก็ไม่มี ซึ่งทั้งชุมชนไม่มี
**เป็นสังคัมที่อาตมาว่าวิเศษ ที่ทำทายเป็นมหาพิสูจน์ได้ว่าเป็นคนมีศีลมีธรรม เป็นพุทธบริษัทที่แท้จริง
ที่อยู่กันโดยเอาศีลมาจับได้เลย** อยู่นี่ไป ๑๐ ปี ๒๐ ปี ๓๐ ปี เขาก็เป็นอย่างนั้น เอาศีลมาเป็นเครื่องวัด
เป็นเครื่องตรวจสอบว่าเป็นไปได้จริง ศีล ๘ ก็ยังมีเลย ฆราวาสที่ปฏิบัติเคร่งอยู่ในหมู่ในสังคัม ศีล ๑๐
ก็ยังมี โดยไม่ใช้เงินไม่ใช้ทอง ไม่สะสมทรัพย์สินเงินทองแล้ว ฆราวาสก็ยังสามารถทำได้เลย อย่างนี้เป็นต้น

ถาม ในการดูแลดู พ่อท่านต้องใช้การประมาณให้พอเหมาะว่าจะต้องดูแลไท
ใจดีแค่ไหน ใช้ไหมคะ

ตอบ ใช่ นี่เป็นเรื่องสำคัญ ต้องรู้จักประมาณในการที่จะใช้ศิลปะอย่างไร นำเสียงอย่างไร
ทำอย่างไร ใช้กายกรรม วชิกรรม มโนกรรมอย่างไรให้เหมาะสม ที่จะให้เกิดคุณค่า
ประโยชน์ เกิดผลที่ดีขึ้นมาช่วยเขาได้ ซึ่งเป็นศิลปะในการใช้ทำที่ลีลาโวหาร หรือแม้แต่องค์ประกอบ
ของสิ่งแวดล้อมต่างๆ **อาตมามั่นใจว่าได้ใช้ศิลปะในการสร้างสังคัม สร้างมนุษยชาติเพื่อให้เกิดประโยชน์
และเกิดการพัฒน** แต่ศิลปะที่อาตมาใช้ **นี้เป็นศิลปะโลกุตระ เป็นศิลปะที่ไม่เหมือนเขาทำกัน**
อาตมาก็ใช้รูป ใช้สี ใช้ปฏิมากรรม ใช้จิตรกรรม สถาปัตยกรรม วรรณกรรม ดนตรี นาฏกรรม แต่

อาตมามั่นใจว่าได้ใช้
ศิลปะในการสร้างสังคัม
สร้างมนุษยชาติเพื่อให้เกิด
ประโยชน์ และเกิดการพัฒน
แต่ศิลปะที่อาตมาใช้ **เป็น**
ศิลปะโลกุตระ...

....สืบปริสธรรม ๗

ประการของพระพุทธเจ้าคือ
ศิลปะสูงส่งในการจัดสรร
สังคัม จัดสรรหมู่กลุ่ม เป็น
ศิลปะชั้นยอดมาก

ไม่ใช่เพื่อผลโลภก็อย่างที่เขากำหนดเท่านั้น อาตมาใช้ศิลปะในการทำงานทุกอย่าง จิตรกรรมก็เห็นใช้ใหม่ ว่าอาตมาใช้ แต่ไม่ใช่จิตรกรรมที่ให้ผลแค่โลภก็ หรือแค่มีความคิดในเชิงนั้นเชิงนี้เท่านั้น ศิลปะดังกล่าว ก็ใช้ด้วยเพื่อให้เกิดแรงบันดาลใจ ดูรูปปั้นอย่างนี้ อาคาร หรือสิ่งแวดล่อม สถาปัตยกรรมที่ประกอบไปด้วย การตกแต่ง มีแม่น้ำ มีลำธาร มีภูเขา ก็เป็นศิลปะซึ่งนำมาใช้ทั้งนั้น

แม้แต่วรรณกรรม ดนตรี เพลง ทำที่ลีลาต่างๆ เมื่อเราเข้าใจแล้วเราก็สามารถนำมาใช้ให้เป็น ประโยชน์ โดยต้องรู้จักองค์ประกอบศิลป์ จัด composition ให้เหมาะ รู้จักทฤษฎีการใช้ศิลปะที่เป็น

convergence เป็นต้น หลักของศิลปะเขามีอยู่เช่นจะจัดสรรอย่างไรให้เกิด harmony ขององค์รวม มันจะจัดรวมอยู่กันอย่างจริงจังจะประสานสามัคคีกลมกลืน อยู่ได้อย่างพอเหมาะทั้งที่มีความต่างกันอย่างนั้นอย่างนี้ ถึงขั้นขัดกัน contrast ตรงกันข้ามกัน แต่เราก็ทำให้มันประสมประสานกลมกลืน อยู่ด้วยกันได้อย่างเป็นเอกภาพ unity อย่างนี้เป็นต้น ศิลปะพวกนี้เราต้องเข้าใจ อาตมาใช้หลักการศิลปะจริงๆ ความรู้ความสามารถพวกนี้ในการทำงาน **เกิดสัปปุริสธรรม ๗ ประการของพระพุทธเจ้าคือ ศิลปะสูงสุดในการจัดสรรสังคม จัดสรรหมู่กลุ่ม เป็นศิลปะชั้นยอดมาก** ถ้าใครสามารถเข้าใจ สัปปุริสธรรม ๗ ประการ แล้วก็จัดสรรประมาณได้อย่างลงตัว อย่างถูกต้อง ถูกอักตะ แม่แต่ตัวเราเองก็มีส่วนในนั้นโดยต้องรู้จักประมาณให้พอดี รู้จักกาลเทศะ รู้จักหมู่กลุ่มสังคม ประชุมชน รู้จักบุคคล แล้วก็ทำให้ได้สัดส่วนที่พอเหมาะ ในที่สุดก็จะเกิดประโยชน์ที่พัฒนา เจริญขึ้นตามที่เรามุ่งหมายได้

ถาม

โศลกธรรมในงานมหาปวารณาปีนี่ยองพ่อท่านมีว่าอย่างไรคะ

ตอบ

ปีนี้มีโศลกธรรม ๒ โศลก โศลกธรรมภายในของพวกเราคือให้พัฒนาเรื่อยๆขึ้น ให้ดูแลตนเอง ให้จัดสรรตนเอง **“เอาแต่ใจตัว คือ ชั่วโดยอัตโนมติ จะดีได้ต้องหัดให้ หัดเห็นใจคนอื่นเสมอ”** อย่าตกคำว่า **“เสมอ”** นี้คือโศลกธรรมภายในของพวกเราที่จะต้องปฏิบัติเพื่อตนเอง พัฒนาตนเอง ส่วนโศลกสำหรับข้างนอกนั้น **“คนจนมหัศจรรย์ คือ ผู้กอบกู้สังคมให้ไปรอด”** นี้คือโศลกที่จะประกาศเปิดเผยให้สังคมภายนอกได้รับรู้ว่า เราจะทำกับสังคมภายนอกอย่างนั้น **โดยเราต้องมาเป็น “คนจนมหัศจรรย์” ให้ได้ถึงจิตจริง จึงจะมาเป็น “คนจนมหัศจรรย์”**แท้ เราต้องลดละที่ตัวเราให้ได้จริง ไม่ติดยึด ไม่กอบไม่หอบไว้เป็นตัวเป็นตน ซึ่งในเรื่องของวัตถุแล้วถ้ายังหอบอัดตา หอบกิเลสอะไรอยู่ก็ยังไม่ใช้ไม่ได้ ยังไม่จนจริง มีกิเลสเยอะๆนี้ไม่ใช่คนจนนะ คนกิเลสเยอะๆเป็นคนรวย หรือยังอยากรวยไม่มีจบอยู่ทั้งนั้น ส่วนคนที่กิเลสลดลงแล้วจะเป็น “คนจน” จริงๆ ยิ่งกิเลสลด ยิ่งจนได้จริง เป็นคนจนมหัศจรรย์ ตัวอย่างเช่น พระพุทธเจ้าเป็นสุดยอดคนจนมหัศจรรย์ เป็นต้น

ถาม

บัยของโศลกภายในดูเหมือนพ่อท่านจะเน้นดูๆในเรื่องการละลดอดีตตามาเนะ

ตอบ

ในเรื่องของกาม เรื่องของวัตถุ เรื่องของโอฬาริกอัดตาซึ่งเป็นเรื่องกิเลสที่มันยึดติด เป็นตัวเรา ของเรา เป็นวัตถุ สมบัติพัสดุสถาน เงิน ทอง ข้าวของอะไรต่างๆของเรา เราก็พูดกันมามากแล้ว เข้าใจแล้ว ลดละได้ไม่น้อยแล้ว แต่เรายังสามารถลดลดลงไปได้อีก ถ้าใครทำได้เพิ่ม ก็ทำความเจริญให้แก่ตนเอง ส่วนมโนมยอัดตา คือภาพที่ลอกหลอน เสียงที่ลอกหลอน สภาพที่ปั้นอะไรมาลอกหลอนตัวเองนั้น เราไม่ค่อยมีกันมาก แต่อรุปรอัดตานี้ลือคือตัวร้าย ร้ายมาก ได้แก่การยึดเอาแต่ใจตัวเอง ยึดความรู้ตัวเอง ยึดความเห็นตัวเอง ยึดศักดิ์ศรีของตัวเอง ยึดความเก่งของตัวเอง ยึดความเก่าของตัวเอง หรือยึดอะไรก็แล้วแต่ที่มันเป็นอรุปร ฉะนั้นต้องตรวจสอบจริงๆว่าอย่ายึดมั่นถือมั่นจนไปกระทบกระเทือนกัน บาดหมางกัน ไม่ประสานกัน ซึ่งทำให้ไม่เป็นพลังร่วม ไม่เป็นกำลังสร้างสรรค์ แต่กระแง ทะเลาะเบาะแว้ง พลังสร้างก็ถอยลดลงไป ความอบอุ่นก็น้อยลง

เราต้องตรวจสอบให้รู้จักิเลสแล้วสังวรระวังละล้างของตัวเองให้ได้จริงๆขึ้นไปเรื่อยๆ อาตมามั่นใจว่า ความเป็นปึกแผ่น ความประเสริฐของแต่ละบุคคลจะยิ่งสูงขึ้นๆ แล้วความเป็นปึกแผ่นของสังคม ความเป็นจารีต ประเพณี วัฒนธรรมของสังคมพุทธ ก็จะมาปรากฏรูปร่างของความเป็นพุทธที่สมบูรณ์แบบยิ่งขึ้น

ถาม

ถ้าเราไม่มีอัตตาคือเป็นส่วนตัว ก็เท่ากับเราคืนให้แก่ส่วนรวมหมด

ตอบ

ใช่ แต่มันก็ไม่หมดหรอก จะว่าหมดมันก็ไม่ใช่หมดนะ มันจะมีอะไรอยู่ที่เรา ถ้าเราสามารถจะมีความจริงนี้ มีความรู้ที่ถูกต้องจริงๆแล้ว แต่เราไม่ยึดเอาตามจริงของเราตามความรู้ของเรา โดยให้หมู่นี้แหละเป็นผู้ตัดสิน มันก็จะเป็นอย่างเรา ถ้ามันจริง ถ้ามันถูกต้อง หมูจะรู้จะเข้าใจเอง โดยเราไม่จำเป็นต้องยึดเป็นของเราหรอก โดยให้หมู่นั้นแหละตัดสิน ถ้าเราถูกต้องจริง ถ้าเรามีความเชื่อว่าหมู่ทุกคนปรารถนาดี และก็ได้ใช้ปัญญาสุดยอดแล้ว และถ้าหมู่นี้เป็นคนฉลาดก็ต้องตัดสินได้ถูก แต่ถ้าเราจะไปอยู่ในหมูของคณิง ก็แน่นอน หมูของคณิงจะเอาแต่ของไม่ดี มันก็เป็นของจริง อยู่กับหมูงี เขาก็พาไปอย่างนั้น แต่คุณอยู่กับหมูฉลาด หมูที่มีจุดมุ่งหมายเดียวกันทิศทางเดียวกัน มีศีลสามัญญตา ทิฏฐิสามัญญตา เพราะฉะนั้นความเห็นก็จะสอดคล้อง เป็นเอกภาพ มันก็จะตัดสินออกมาเป็นคำรวม มติก็จะออกมาเป็นมติที่ถูกต้อง ด้วยเสียงข้างมาก หรือยกยวยลิกาของพระพุทธเจ้า จะออกมาใช้ได้ทุกที เพราะฉะนั้นเราต้องหัดละวางตัวเราเอง ถ้าเราแพ้มติแล้ว เราก็ต้องยอมให้กับหมู เมื่อเราให้ความเห็นออกไปแล้ว เขาไม่เอาหรือแม่แต่ให้ความเห็นออกไปแล้วเขาเอาแม่เขาเอาเป็นของเรา เราก็ยังต้องตัดความเป็นตัวตน ไม่หยิ่งผยองว่าเป็นของเรา เราถูก เราดี เราเก่งแล้วเราก็อหยิ่งผยอง พระพุทธเจ้าทรงสอนให้ระวังอุปกิเลสซ้อน เพราะฉะนั้นเราก็ต้องไม่ติดไม่ยึดพวกนี้แม่จะเป็นสิ่งดี แต่นำมาใช้ประโยชน์ให้ได้

**ครั้งหนึ่งที่เรายังไม่อยู่
เราเสพรชาติอดีตา
อย่างไหลหลง อย่างมิวเมา
ว่ามันคือสุดยอดแห่งรส.....อร่อย
เราติดกับ.....มันคือเรา และเราคือมัน
มันเจ็บ เราเจ็บ
เมื่อเกิดปัญญา ส่องสว่าง
เรารู้เห็นอดีตา ซ่อนบังอยู่ในตัว
แท้จริง มันไม่ใช่เรา และเราไม่ใช่มัน
แท้จริง มันเจ็บ เราไม่เจ็บ
แท้จริง ถ้ามันตาย เราจะมิอึสระ**

จดหมาย

จากญาติธรรม

เศรษฐกิจ สังคม

กระผมและภรรยา มีความคิดเห็น หรือข้อปฏิบัติที่ได้จากการอ่านดังต่อไปนี้ครับ...

ทำให้ทราบประวัติความเป็นมาของนานาสังวาสของคณะสงฆ์ไทย ซึ่งหลายๆเรื่องกระผมไม่ทราบมาก่อนเลย และทำให้ทราบประวัตินานาสังวาสของคณะสงฆ์ชาวอโศกด้วย ถ้าพระพุทธรองค์ไม่ทรงวางหลักเกณฑ์ หลักการไว้ ความวุ่นวาย ความเดือดร้อนคงมากมายกว่านี้แน่นอนเลยครับ เป็นพระปรีชาญาณของพระพุทธรองค์ และวิสัยทัศน์ของพ่อท่านจริงๆ ที่ช่วยให้คณะสงฆ์ชาวอโศกฝ่ามรสุมต่างๆ มาได้จนถึงปัจจุบัน

สำหรับกระผมยังมั่นคงในการถือศีล ๕ ละบายมุข และรับประทานอาหารมังสวิรัตินะ ๑ มื้อ ทำได้โดยไม่ยาก ไม่ลำบาก คิดว่าจะทำไปเรื่อยๆจนตลอดชีวิต เพราะยิ่งปฏิบัติก็ยิ่งเบาสบายทั้งกาย ทั้งใจ ปัญหาในครอบครัวก็ไม่ค่อยมี เป็นบุญของกระผมจริงๆที่นำธรรมะชาวอโศกมาใช้แก้ปัญหาชีวิต ซึ่งจากเดิมชีวิตไม่มีคุณค่า ไม่มีราคาเลย แต่พอนำธรรมะชาวอโศกมาปฏิบัติ

(ปฏิบัติธรรมตามแนวทางอโศกประมาณปี ๒๕๒๙) ทำให้ชีวิตมีคุณค่า มีราคาเพิ่มขึ้น ยิ่งปฏิบัติก็ยิ่งเพิ่มมากขึ้น เพราะยิ่งลดกิเลสได้มากก็ยิ่งทำงานเสียสละได้มาก

กระผมจะทดแทนบุญคุณ โดยการทำงานเสียสละเพื่อส่วนรวม เพื่อหมู่กลุ่มให้มากขึ้นครับ

❖ ส.ต.สาคร สายพันธ์์ ร้อยเอ็ดอโศก

อนุโมทนาสาธุ สำหรับชีวิตที่เจริญในธรรม และมีสำนึกดี

-- บ.ก.

สมัครเป็นสมาชิกผู้ปฏิบัติธรรมได้อย่างไร?

ดิฉันได้รับประโยชน์มากมายจากหนังสือสารโศก ทั้งวิธีการปฏิบัติ การถือศีล ทำให้ได้รู้ถึงความเป็นมาของ**หมู่บ้านสันตโศก** หมู่บ้านแบบนี้จะหาที่ไหนไม่ได้อีกแล้ว ลักวันหนึ่งดิฉันอยากเข้ามาสัมผัสกับหมู่บ้านนี้บ้าง ประมาณวันที่ ๑๙ หรือวันที่ ๒๐ ของทุกเดือน ดิฉันก็จะเผื่อรอสารโศกทุกครั้ง บางครั้งดิฉันก็กลัวจะถูกตัดออกจากการเป็นสมาชิกเพราะไม่ได้ตอบจดหมาย และส่งความคิดเห็นใดๆมาเลย ต่อไปนี้จะพยายามเขียนตอบมาให้ได้ ได้อ่านแต่ละหัวข้อ แต่ละคอลัมน์มีประโยชน์ทั้งนั้น อ่านแล้วทำให้เราสามารถเลิก ลด ละ สิ่งที่ไม่ดีต่างๆได้ และนำคำสอนที่ดีมาใช้ในชีวิตประจำวันได้อีกด้วย ซึ่งสังคมในปัจจุบันเป็นสังคมที่แข่งขัน เอารัดเอาเปรียบ เห็นแก่ตัว มั่งง่าย แต่พอได้อ่านสารโศก ก็ช่วยให้เราได้มาคิดและมีสติขึ้นมา **ดิฉันจะพยายามถือศีล ๕ ให้บริสุทธิ์ทุกข้อ แต่ขณะนี้ที่ดีที่สุดคือ ศีลข้อที่ ๑ ดิฉันถือได้เกือบบริสุทธิ์แล้ว** คือห้ามฆ่าสัตว์ตัดชีวิต(กินเจมาประมาณ ๖-๗ ปีแล้ว)และจะพยายามถือให้ได้ครบทุกข้อ จะนำสิ่งที่ดีจากคำสอนมายึดถือและปฏิบัติ

สุดท้ายอยากสมัครเป็นสมาชิกผู้ปฏิบัติธรรม มีข้อปฏิบัติอย่างไร กรุณาแนะนำด้วยค่ะ

❖ ปกิตตา กลอนกลาง จ.มุกดาหาร

ผู้จะสมัครเป็นสมาชิกสมาคมนักปฏิบัติธรรม ต้องเป็นผู้รับประทานอาหารมังสวิรัต ถือปฏิบัติศีล ๕ และลดละอบายมุขทั้ง ๖ ข้อ เป็นปกติในวิถีชีวิตประจำวัน สามารถสมัครได้เมื่อไปร่วมกิจกรรมประจำปีของชาวโศกในแต่ละแห่ง เช่น งานพุทธาภิเษก งานปลุกเสกฯ งานขอโศกรำลึก เป็นต้น ทั้งนี้เมื่อกรอกใบสมัครแล้ว จะต้องผ่านการพูดคุยสัมภาษณ์จากนายกสมาคมนักปฏิบัติธรรมก่อน หากได้รับการพิจารณาแล้ว เห็นว่ามีคุณสมบัติควรให้ผ่าน จึงจะสามารถสมัครเป็นสมาชิกสมาคมนักปฏิบัติธรรมได้ -- บ.ก.

ทำจริง...ได้จริง! ทำเล่น..ได้เล่น!

เดือนกรกฎาคมที่ผ่านมา ก่อนเข้าพรรษา กระผมได้ตั้งใจปฏิบัติธรรมอย่างจริงจัง โดยเริ่มต้นตั้งแต่พื้นฐานคือ การสมาทานศีล ๕ ถือนั่งสมาธิ เริ่มตั้งแต่วันที่ ๑๒ กรกฎาคม ๒๕๔๘ ก่อนกินมังสวิรัต ข้าพเจ้ามีน้ำหนักตัว ๗๓ กิโลกรัม พอมาถึงวันนี้(๒๙ สิงหาคม ๒๕๔๘) น้ำหนักตัวเหลือ ๖๗ กิโลกรัม นี่คือนิสัยทางกายภาพ(รูป)ที่เห็นได้ง่ายๆ ทำงานได้กระฉับกระเฉงกว่าเดิม และไม่รู้สึกริวมากมายนอนเกิดอาการโมโหหิวเหมือนตอนรับประทานเนื้อสัตว์ ซึ่งเมื่อตอนรับประทานเนื้อสัตว์อยู่นั้น ข้าพเจ้าอ่านคอลัมน์จดหมายจากญาติธรรมในสารอโศก ซึ่งญาติธรรมบางท่านรายงานมาเกี่ยวกับอานิสงส์มังสวิรัต บางคนอ่านดูแล้วในความรูสึกของข้าพเจ้าเห็นว่าเป็นการ“เวอร์”ไป จนกระทั่งมาสัมผัสด้วยตัวเอง จึงได้รู้อย่างแจ่มแจ้ง เหมือนที่พ่อท่านได้เทศนาไว้ และญาติธรรมอโศกได้เจริญรอยตาม จนได้อานิสงส์กันถ้วนหน้า ขอกราบบูชาในอาริยญาณของพ่อท่าน ขออนุโมทนากับพี่น้องชาวอโศกทุกท่านด้วย

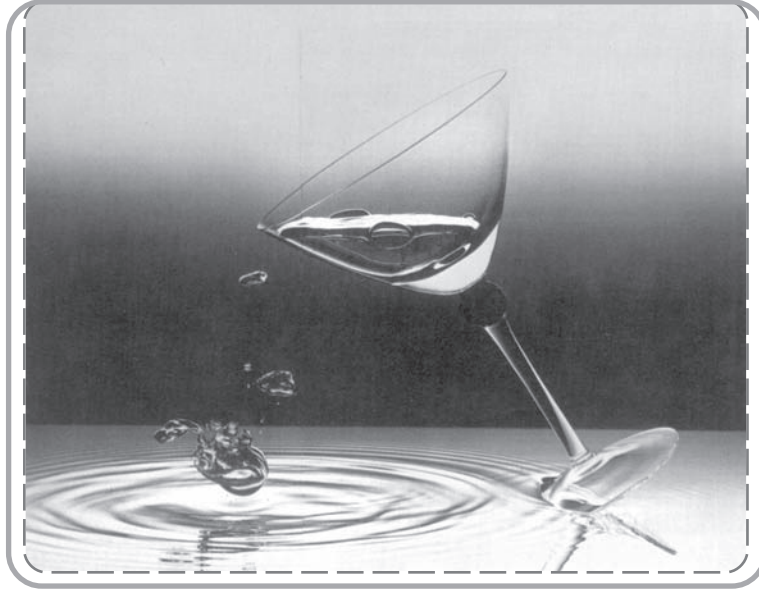
ส่วนอานิสงส์ด้านจิตใจ(นาม)ทำให้ใจเย็นขึ้นอย่างเห็นได้ชัด ชัดเจนอย่างไม่น่าเชื่อเลยทีเดียว ความโกรธเบาบางลงจนสัมผัสได้ ซึ่งข้าพเจ้าเป็นคนค่อนข้างหนักไปทางโทสะจริต จะครุ่นคิดเรื่องผูกโกรธบ่อยๆ ซึ่งทำให้ตัวเองเศร้าหมองไร้สุขบ่อยๆ ขณะนี้ดีขึ้นมากทีเดียว **จนทำให้ครอบครัวอบอุ่นน่าอยู่ขึ้นเยอะ แม่บ้านก็ไม่บ่น ไม่เครียดเหมือนแต่ก่อน** โดยรวมแล้วข้าพเจ้าดีขึ้นกว่าแต่ก่อนจนเห็นได้ชัดเจน ครอบครัวก็สงบเย็นขึ้น ถึงขณะนี้ข้าพเจ้าไม่มีข้อกังขาใดๆอีกแล้ว เกี่ยวกับการปฏิบัติที่พ่อท่านบอกว่า “การปฏิบัติธรรม มีเบื้องต้น ท่ามกลาง และที่สุด” แต่ก่อนนั้นข้าพเจ้าเป็นคนใจเร็วด่วนได้ จึงคิดว่าการปฏิบัติธรรมให้บรรลุเป้าหมายนั้นต้องมีทางลัด จึงไปปฏิบัติแบบลัดๆ ซึ่งผลก็คือไม่มีอะไรเป็นขั้นเป็นอันเลย จึงหันมาปฏิบัติแบบมีเบื้องต้น ท่ามกลาง และบั้นปลาย โดยมีญาติธรรมชาวอโศกเป็นต้นแบบ มีพ่อท่านโพธิรักษ์เป็นประธาน ผู้ซึ่งนำตลอดจนกว่าจะบรรลุเป้าหมายสูงสุดในชีวิต คือ พันทุกข์โดยสิ้นเชิงตลอดไป

❁ นายเกริกศักดิ์ เพ็ชรรัตน์ กทม.

 พุทธศาสนาไม่ได้สอนให้เชื่อมงาย หากแต่ชวนให้มาพิสูจน์ธรรมฤทธิ์ว่าจะมีจริง เป็นได้จริงหรือไม่ โดยเอาชีวิตของแต่ละคน แต่ละท่านนี้แหละ ปฏิบัติพิสูจน์กัน เราจะสัมผัสความจริงได้เท่าที่เราสามารถ.....และทุกวันนี้เราตั้งใจ-ทุ่มเท ใช้ความสามารถเต็มที่รึยัง? -- บ.ก.

วิถีชีวิตผู้ปฏิบัติธรรม...มีปรกติไม่เก็บป่วยง่าย

ทุกวันนี้พยายามควบคุมตนเองให้มีสติระลึกรู้สึกอยู่เสมอว่า จะไม่โกรธ ไม่เพ่งโทษผู้อื่น มองโลกในแง่ดีและแผ่เมตตา ซึ่งบางครั้งก็แพ้กระแสของโลกก็บ้าง แต่ก็พยายามทำต่อไป เพราะสิ่งนี้มีประโยชน์ต่อตนเอง ครอบครัวและเพื่อนมนุษย์

กระผมอยากจะเผยแพร่ความรู้ที่ทำให้ร่างกายไม่เป็นไข้หวัดและสุขภาพแข็งแรงคือ...หลังตื่นนอนและเข้าห้องน้ำขับถ่ายเรียบร้อยแล้ว กระผมจะดื่มน้ำเปล่าขณะท้องว่าง (ไม่ควรกินอาหารก่อนดื่ม) ๔-๕ แก้ว(ประมาณ ๑ ขวดลิตร)หลังจากดื่มแล้วทำงานสัก ๑๐ นาที(ไม่ควรนอน) ร่างกายจะขับอุจจาระที่ค้างค้างอีก ๒-๓ ครั้ง ในเวลาไล่เลี่ยกัน(ของเสียที่ร่างกายขับออกไม่หมดจากการถ่ายปกติครั้งแรก)ซึ่งทำให้อุจจาระที่ค้างค้างในร่างกายจะถูกขับถ่ายออกมาหมด ทำเช่นนี้ทุกวัน กระผมไม่เคยเป็นไข้เลย ตลอดเวลาที่ปฏิบัติเช่นนี้เป็นเวลากว่า ๑๐ ปีแล้ว อีกทั้งปีสภาวะหลังดื่มน้ำ ๔-๕ แก้ว ก็จะไม่เหมือนน้ำประปาเลยทีเดียว ซึ่งนอกจากไม่เคยเป็นไข้แล้ว สุขภาพโดยทั่วไปก็ปกติดี กระผมจึงขอแจ้งมาเพื่อเป็นบุญกุศลร่วมกัน หากใครที่กำลังปฏิบัติเช่นผม โปรดแจ้งลงในสารอโศกด้วย เพื่อเผยแพร่เป็นวิทยาทานต่อไป

ปล. ตำรานี้ได้มาจากผู้สูงอายุท่านหนึ่ง ซึ่งอายุ ๘๕ ปีแล้ว แต่สุขภาพแข็งแรงมาก สายตาดีไม่สวมแว่น สามารถขี่จักรยานในตัวเมืองลำปางได้สบาย เกบอกว่าเป็นภูมิปัญญาของชาวจีน กระผมแนะนำให้เพื่อนปฏิบัติดู เกบอกว่าโรคกระเพาะดีขึ้นมาก และอีกคนอายุ ๖๐ กว่าปีแล้ว แกก็ทำเช่นกระผมและปฏิบัติเช่นนี้มากกว่า ๓๐ ปีแล้ว สุขภาพแข็งแรงมาก และไม่เคยเป็นไข้หวัดเลย จึงอยากแนะนำมาให้ทราบ หลังดื่มจะรู้สึกแน่นท้องบ้างแต่ก็ไม่มีผลเสียอะไร

❖ นายพิษณุ พงษ์ประเสริฐ จ.ลำปาง

 การดูแลสุขภาพของตนเองได้ เป็นสิ่งที่ดีมาก ควรกระทำให้ได้ต่อเนื่อง... ป้องกันไม่ให้เจ็บป่วยดีกว่าเจ็บป่วยแล้วคอยรักษา ศาสตร์แห่งการรักษาที่ได้ผลแน่นอนกว่า คือการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมตนให้มี ๗ อ. แม้ไม่่ง่ายแต่ก็เป็นเรื่องควรต้องทำให้ได้ -- บ.ก.

จิตสำนึกอ่อนแอ ถูกกิเลสครอบงำง่าย

งานวิสาขบูชาปี ๒๕๔๘ ผ่านไป ผมติดตามข่าวคราวโดยตลอด ก็คิดว่าสังคมส่วนใหญ่เข้าใจอะไรดีขึ้นมา ผิดกับสมัยก่อนปี ๒๕๓๒ หรือก่อนนั้น ที่ไม่เข้าใจในสิ่งที่เป็นอย่างนี้ ยุคสมัยนี้เปลี่ยนไป

อะไรดี ไม่ดี ถูกต้อง ไม่ถูกต้อง มองเห็นได้ชัด ยิ่งคนใหญ่คนโตมีหรือที่จะไม่รู้อะไรถูกอะไรผิด เพราะกิเลสตัวเดียว ทำให้ขาดทริโอดตบปะ กลัวความจริง อ่อนแอ ขี้ขลาด จึงทำอะไรโดยยึดแต่ กฎหมายเป็นหลัก หลักธรรมไม่เอา สุดท้ายมันก็พอนพะอย่างที่เราเห็นทั่วไป สิ่งสูงสุดที่คนเคารพกราบ ไหว้ก็เป็นไปโดยไม่สนหัวใจ

❖ กิตติ ธรรมสโรช

 กว่า“อโศก”จะมาถึงจุดที่ยืนอยู่ขณะนี้ ก็ต้องฝึกฝนให้สามารถทนอยู่ได้ในท่ามกลางสังคมยุคนี้ โดยชาวอโศกแต่ละคนก็มีหลักพื้นฐานเบื้องต้นที่ใช้ศึกษาฝึกฝนคือ การปฏิบัติศีล ๕ ละ-ละ-เลิกอบายมุขให้ได้ ให้ยิ่งขึ้น ด้วยความเข้าใจ ซึ่งผู้มีมรรคมีผลเท่านั้นจึงจะสามารถทนต่อการพิสูจน์ได้ ไม่ว่าจะกระแสการโต้-ต้าน-ค้าน-แย้งจะรุนแรงหรือยาวนานปานใด..... -- บ.ก.

เรา...จะทำในสิ่งที่ บุคคลอื่น...ทำได้อย่างไร...

ผมพยายามปฏิบัติในการยึดศีล ๕ ในการดำเนินชีวิต ไม่ข้องแวะกับอบายมุข เพราะเชื่อว่าเป็นทางเสื่อมของชีวิต พยายามลด ละ เลิก สิ่งที่เป็นอบายมุข พยายามหลีกเลี่ยงให้มากที่สุด เพราะรู้ว่าไม่มีประโยชน์ต่อชีวิตของเราเลย แต่บางครั้งก็ไม่ว่าจะทำอย่างไรดี เพราะชีวิตต้องกินต้องใช้ ผมมาอยู่ที่อำเภอเทิง จังหวัดเชียงราย อาหารการกินส่วนมากมักจะเป็นปลา เพราะไม่ต้องซื้อหา และอีกอย่างภรรยาชอบตกปลามารับประทาน ผมรู้ว่าเป็นการสร้างบาปกรรม เอาชีวิตผู้อื่นมาทดแทนชีวิตของเรา แต่ไม่ว่าจะทำอย่างไร ผมบอกภรรยาแล้วว่า ผมไม่ชอบสร้างบาปกรรม กลัวบาปกรรมจะตามสนองเอา เพราะชีวิตของใครๆก็รัก เรายังรักตัวเราเองเลย เวลาไปงานเลี้ยงต่างๆส่วนมากมักจะมีการเลี้ยงด้วยเหล้า การสื่อสารที่จะเข้ากันได้ง่ายส่วนมากมักจะมีเหล้าเป็นองค์ประกอบเป็นส่วนใหญ่ ไม่นั่นมันมักจะวางตัวหรือที่เขาเรียกกันว่า วางฟอร์ม คือจะไม่ค่อยคุยกัน นอกจากจะสนิทกันจริงๆ

และจะนั่งรอให้ถึงเวลาพิธีการมักจะเนิ่นนาน เกิดความเบื่อหน่าย หงุดหงิด ถ้าบางคนไม่กินเหล้า มักจะ
ไปยืนสูบบุหรี่ เพราะไม่รู้จะทำอย่างไร คือ เอาเวลาไปทิ้งโดยเปล่าประโยชน์

คนเราสร้างชีวิต จะต้องมีความบากบั่นเป็นพิเศษ เพราะผลลัพธ์มักจะเหนื่อย และ
ลำบากเหมือนกับปลูกไม้ผลมักจะกินเวลานานกว่าจะเห็นผล บางทีก็เกิดความน้อยเนื้อต่ำใจ ที่ไม่ได้
ผลอย่างใจ ถ้าเราไม่มีใจที่เข้มแข็ง อดทน มีความศรัทธาเชื่อมั่นอย่างลึกๆมักจะพ่ายแพ้ใจตัวเอง
ท้อแท้พ่ายแพ้กิเลส

❖ ไทโรจน์ ศรีกันทร จ.เชียงใหม่

การทำงานกับอุปสรรคกันขวางการบำเพ็ญความดี ง่ายเกินไป ทำให้ชีวิตทั้งชีวิตพลาดโอกาส
ปรับปรุงพัฒนาตนไปเลยทีเดียว ที่จริงสำนึกของเราแก้ปัญหาก็ให้ธรรมชาติกิเลสได้อยู่ แต่...เราทำเพื่อ
พาตัวเองออกจาก “กับดักทางความคิดติดอยู่กับที่” มากพอหรือยัง? -- บ.ก.

คนดีมีสภาพชีวิตพิ้นทุกขได้ยิ่งกว่าคนเก่ง...

ระยะนี้ไม่มีใครมีเวลาอ่านหนังสือ งานหลักๆยังไม่มีทำ มีแต่ทำงานบ้าน ช่วยเหลือน้องรับ
ลูกที่โรงเรียน ว่างก็นั่งเรียนภาษาอังกฤษและจีน แบบพอจะสอนหลานๆได้ จากที่เกือบล้มหมดแล้วก็
เลยทำให้รู้สึกว้าว...มีคุณค่าขึ้นบ้าง เพียงแค่นี้ก็ดีใจแล้วละ แต่จะพยายามพัฒนาต่อไป ตอนนี่คิดว่า
ได้แค่นี้ก็เอาแค่นั้นก่อน ค่อยๆกระเถิบ เพราะฐานของดิฉันไม่ใช่คนเก่ง ต้องอาศัยความขยันถ้า
ขาดตัวนี้ก็จะไร้ค่าทันที

ความขยันนี้ก็มันเป็นเพียงบางวัน ความจำก็มีไม่มาก อุปสรรคอันนี้ที่ทำให้ดิฉันเรียนรู้อะไร
ก็ไม่จบได้แคงๆปลาๆ แต่ก็ขยันมันแกะถ้อยคำอ่านได้ก็จะอ่านอังกฤษให้มากที่สุด ฝันเหมือนกันอยาก
พูดอังกฤษพอได้ ขอแค่พอสื่อสารกับคนต่างชาติได้ แต่ตอนนี้ก็ได้แค่สอนเด็กประถมได้ ถ้ายังเรียน
อยู่เรื่อยๆก็จะมีการพัฒนา แต่ถ้าเราหยุดก็จะเหมือนคนโง่ไปเลย ที่พูดหมายถึงตัวดิฉัน ไม่ได้รวมถึง
คนอื่นหรอกนะ เพราะที่บ้านมองดิฉันค่อนข้างไปทางโง่ๆอยู่เนืองๆ ดิฉันก็ไม่คิดจะทำอะไรให้คนอื่นมอง
ว่าดิฉันฉลาดหรอกค่ะ

ดิฉันก็ไม่ได้ประมาทในชีวิต พยายามทำอะไรที่มีสาระ เรื่องเที่ยวสนุกสนานๆไปวันๆไม่มีแล้ว
ประคองสติได้ดีพอควร ไม่รู้ว่าจะเจออะไรอีก เพราะคนเราในบางช่วงจะต้องสติแตก เมื่อเจอเรื่องที่ไม่
คาดฝัน ตอนธรรมดาอารมณ์ดีๆกันทั้งนั้น ไว้เจอสิ่งที่ไม่ปรารถนาเข้านั้นแหละ ถึงจะวัดได้ว่าเราเก่ง
รับกับเหตุการณ์นั้นๆได้รึเปล่า?

❖ สรญา เจริญศรีเกษม จ.สงขลา

ผู้ไม่ประมาท ควรฝึกตนเป็นผู้มีศีล อย่างน้อยที่สุดชาวพุทธเราต้องมีศีล ๕ ข้อเป็นฐาน
เบื้องต้น อีกทั้งลด-ละ-เลิกอบายมุขทั้ง ๖ ข้อให้ได้ในชีวิตประจำวัน เพื่อฝึกตนให้เป็น “คนดี” ก่อนอื่นใด
ส่วนการฝึกตนเป็นคนเก่งเป็นเรื่องสำคัญน้อยกว่า เพราะการฝึกตนเป็นคนดีความดีพาให้พ้นทุกข์ได้ แต่
คนเก่งความเก่งไม่พาพ้นทุกข์เลย..... -- บ.ก.

บรรณกรรมด้วยการเขียน (ภาคที่ ๒)

(ตอนที่ ๑)

พิสูจน์มาแล้วว่าเป็นจริง ข้าพเจ้าจำได้ว่าเคยเขียนบทความนี้เมื่อ ๒๐ กว่าปีที่แล้ว สมัยที่สารอศกยังเป็นฉบับปริเนียวพับครึ่ง

ภายหลังการเขียนบันทึกประจำวันทุกคืนก่อนนอนเป็นเวลา ๑ ปี ขณะทำงานทางโลก ข้าพเจ้าเริ่มค้นพบตัวเองว่า เป็นนักเขียนได้ และเขียนได้มากมายในแต่ละวัน เหมือนเขื่อนแตก !

มีจดหมายเข้ามาฉบับหนึ่ง เป็นผู้สนใจธรรมะแต่ได้เขียนในเชิงชื่นชมการใช้กำลัง ทำนองว่าต้องติดอาวุธ มิฉะนั้นเราไม่สามารถเปลี่ยนแปลงประเทศชาติได้

ช่วงนั้นยังมีไม่กี่คนที่ทำหน้าที่ตอบจดหมายให้กับคนนอก ข้าพเจ้าตอบกลับไปด้วยลายมือ ๓๐ หน้าเต็ม (กระดาษ A4) ซึ่งต่อมาพ่อท่านได้คัดลงใน “ตอบปัญหาผ้าเปรี้ยว”

ส่วนคนๆนั้นหลังจากได้รับจดหมายก็ไม่ได้รับทราบข่าวคราวอีกเลย !

เมื่อข้าพเจ้ากับท่านสมณะ **ติกขวีโร** และคณะไปถ้ำรูปการฆาวั ในช่วงที่เราเริ่มงานปลุกเสกฯ ที่ศิระะอศก

กลับมาก็ได้เขียน **“ฝันร้ายเมื่อเที่ยงคืน”** โดยใช้เวลาเพียงคืนเดียว เขียนแบบม้วนเดียวจบ

ในยุคที่อศกเจ็บป่วยกันมาก พ่อท่านชี้ว่าเป็นเพราะ **“จิต”** จิตมีอิทธิพลต่อมสร้างปรากฏการณ์

มายาต่างๆมากมาย

ข้าพเจ้าเคยเรียน **“จิตวิทยาทั่วไป”** ว่าด้วย **“กลไกป้องกันตนเอง”** (Defense Mechanism)

จึงได้นำมาขยายโดยเอาพฤติกรรมที่มีอยู่จริงในขณะนั้นมาอธิบาย ชื่อว่า **“เหมือนจะบดหัวใจให้เป็นแผล”**

มีญาติธรรมท่านหนึ่งคุยกับท่าน **สิริจันทโร** ทั้งๆที่มีความรู้กลับมองธรรมะในเรื่องอิทธิปาฏิหาริย์ เชื้อในเรื่องพลังจิตของจักรวาล เชื้ออำนาจภายนอกที่มีพลังดลบันดาล

ข้าพเจ้าจึงได้เขียน **“แก่นแท้แห่งพลัง”** เล่าการปฏิบัติธรรมเป็นขั้นตอน และรวมถึงการสร้างพลังจิตอย่างสัมมาหิฐิ

ช่วงที่พ่อท่านได้แยกตัวออกจากเถรสมาคม มีนโยบายพิมพ์หนังสืออศก ๓ เล่ม พร้อมกัน **“คำอย่างไรที่สังคมนิยม”** เป็น ๑ ใน ๓ เล่ม ที่พ่อท่านคัดมาพิมพ์แจก หนังสือเล่มนี้เป็นการตลกจากการเล่นมุกขุขียววิทยา และสังคมวิทยาของข้าพเจ้า

ในช่วงที่อศกเราเริ่มออกวารสารรายเดือน นักเขียนยังน้อย ข้าพเจ้าได้มีโอกาสเขียนบทความในหลากหลายรูปแบบ นามปากกา สารพัด เพื่อช่วยกันเติมเนื้อหาให้สมบูรณ์

ข้าพเจ้าเขียนส่งท่านสิริจันทโร เก็บไว้เป็นสปีชิงกรังมากมาย

ผลงานหลากหลายที่เห็นเป็นรูปธรรม ที่เล่าสู่กันฟังนี้

เพื่อจะยืนยันว่า เขียนได้จริง มีตัวตน มีผลงานจริง

อย่าว่าแต่ท่านผู้อ่านจะแปลกใจเลย ข้าพเจ้าเองก็อดที่จะมหัศจรรย์ตัวเองไม่ได้ ว่าทำได้ถึงขนาดนี้ !

ความลับของฟ้าอยู่ที่ไหน? ข้าพเจ้าไม่ใช่นักอ่าน แต่ข้าพเจ้าชอบพิจารณาตัวเองอ่านตัวเองมากกว่า

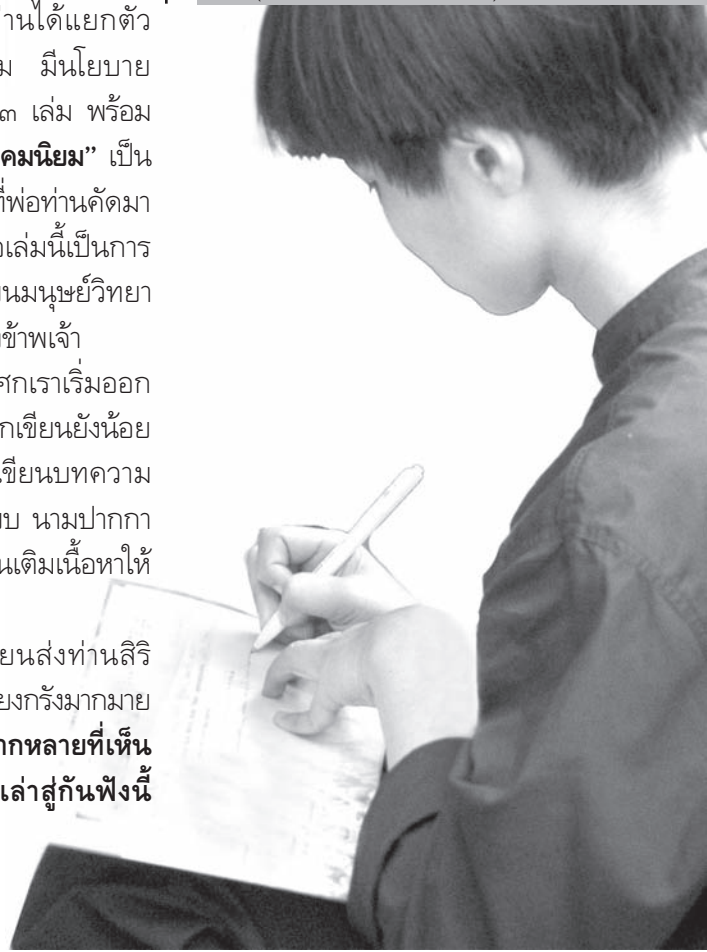
ข้าพเจ้าไม่สนับสนุนการเขียนบทความธรรมะ เพราะมีใช้เรื่องง่าย แต่ควรมีการตกลึกตัวเองก่อน

บรรณกรรมด้วยการเขียน จึงอยากให้เริ่มที่.....

“การบันทึกประจำวัน”

✍ **สินธุ**

(โปรดอ่านต่อฉบับหน้า)

หลักการ

ดูหนังดูละคร
ก็ทุกสถวนั่นต่อโต

ชื่อเรื่อง **มหาภารตยุทธ**
ชื่อคนดู **ไหม (ฝากพร)**

๑. เกิดอริยญาณ (เห็นทุกข)

★ เห็นทุกขอะไรบ้างจากหนังเรื่องนี้

การยึดติดในอัตตา ๓ ที่ไม่ยอมปล่อยวาง ทำให้ใจเราทุกข์หนักหนา ถ้าเราไม่มาเรียนรู้ธรรมะ จะไม่เข้าใจเลยว่า สิ่งนั้นเป็นเหตุที่ก่อทุกข์ภัยให้แก่เรามากมาย

การมีชีวิตในโลกอย่างในหนังเรื่องนี้ ได้เห็นการมีครอบครัว การใช้ชีวิตอยู่ด้วยกัน น้อยนักที่แต่ละครอบครัวนั้นจะมีชีวิตอยู่สงบ ผาสุกไม่มีปัญหา เจอข่าวคราวในสังคมแม้แต่เครือญาติทางโลกใกล้ตัวเรา มีการทะเลาะเบาะแว้ง ไม่เข้าใจกัน เพราะการต้องการเพียงแค่วัตถุภายนอกคือทรัพย์สมบัติ ทำให้อยู่ร่วมกันด้วยจิตใจไม่สงบสุข ไม่มีความสามัคคีปรองดอง

★ แล้วยาเหตุของทุกขนั้นมาจากอะไร

กิเลสเข้าครอบงำจิตใจเรา ทำให้เราตาบอด หลงผิด มีอวิชชา โมหะ โดยไม่รู้ตัว ความริษยา พยาบาท อาฆาต นำมาซึ่งความทุกข์ร้อนแก่

ตนเองและคนรอบข้าง ทั้งหน้าตา แวดตาบ่งบอกถึงไฟกำลังสุ่มทรวงเขาอยู่ อึดตามานะที่ยอมไม่ได้ มีศักดิ์ศรี มีอำนาจ ไม่ต้องการเสียสละให้ใครครอบครอง ไม่ต้องการเห็นผู้อื่นดีกว่าตนเอง เราไม่เข้าใจสังขธรรมความจริงว่า สิ่งที่ต้องการมาครอบครองนั้น ไม่อาจอยู่ยั่งยืนจริงไปกับเราได้แน่นอน

๒. ทำการปฏิบัติ (สู้กับผัสสะ)

★ ดูฉากรัก, ริษยา, รุนแรง, เสรี ฯลฯ มีวิธีทำจิตทำใจพิจารณาสู้กับกิเลสเหล่านั้นๆอย่างไร

๑.) ที่ใดมีรักที่นั่นมีทุกข์จริงๆ พอรักไม่สมหวังก็ทำให้เกิดแรงพยาบาท แก่แค้นกับคนที่ทำให้ตนผิดหวัง ทุกข์กับการพลัดพรากจากคนรัก

๒.) ผู้หญิงมีความริษยามองดูน่าเกลียด แต่เห็นผู้ชายมีจิตริษยาร้ายแรงกว่าผู้หญิง เพราะเขามีความรุนแรง มีกำลังทำลายยิ่งกว่า

๓.) จะมียารมณณ์ไปกับหนังตอนเขาเล่นการพนันจนเสียทุกสิ่งทุกอย่าง ทำไม่ห้าม

พากันนั่งเฉย นึกถึงเมื่อก่อนตอนเป็นเด็ก ดิฉันก็ติดการพนัน รู้สึกเข้าใจถึงอารมณ์ของการสูญเสีย ถ้าผีพนันเข้าสิงในจิต ทำให้ออกยาก หนังสือเรื่องนี้ถ้าคนมีปัญญาดูแล้วจะไม่ไปเล่นหรือการพนัน เพราะมีแต่ความหายนะนำมาสู่ตน มีเล่ห์เหลี่ยมคดโกงในวงการพนัน

๓. อัดพลังกุศล (ชาวซึ่งในคุณงามความดี)

★ ประทับใจความดีหรือแง่ติดดีๆอะไรบ้าง

การเสียสละของตัวละครหลายคน มีใจเป็นธรรมไม่ยอมเข้าข้างคนทำผิด การอบรมเลี้ยงดูลูกๆให้เป็นคนดี กตัญญูต่อผู้มีพระคุณ อภัยให้แก่กัน พยายามช่วยเหลือซึ่งกันและกัน อย่าพยายามทำความแตกแยกในหมู่พี่น้อง มีความอดทนอดกลั้น แม้นตนเองจะเจ็บปวด เป็นมิตรแท้ที่ติดต่อกัน ยามเพื่อนทุกข์ เดือดร้อน ก็ไม่ทิ้ง เสียสละแม้แต่ลูกตนเองให้กับเพื่อน เพื่อช่วยเหลือชีวิตลูกเพื่อนไว้ ยอมเสียชีวิตแต่ไม่ขอผิดสังจะ ประทับใจความใจเย็นของพระกษัตริย์ เขาไม่แสดงอารมณ์ร้อนให้เห็นบ่อย สงบนิ่ง พยายามใช้ปัญญาเพื่อแก้ไขปัญหา และประทับใจตอนที่เขาคุยกับลูกกษัตริย์ที่เป็นยักษ์ ยอมที่จะให้ออกาสผู้ที่มีอายุน้อยกว่าร่วมแสดงความคิด (ซึ่งเป็นการไม่ให้เราดูถูกว่า คนที่มีอายุน้อยกว่าเราปัญญาจะไม่มี) ดูตอนกันณะคุยกับแม่กุนตีถึง การที่เขาจะเลือกทางที่ให้จิตวิญญาณเขา นึกถึงพ่อท่านที่เป็นผู้ให้กำเนิดทางจิตวิญญาณเรา แต่เสียตายที่กันณะได้จิตวิญญาณที่ไม่ดี (ฝ่ายทุรโยค)

★ มีสำนวนดีๆหรือคำคมอะไรโปรดจำ

เมล็ดพันธุ์ที่ไม่ดีถ้าอยู่รวมในที่ใด ที่นั้นก็จะเกิดเมล็ดพันธุ์ที่ไม่ดีด้วย (เปรียบกับคนไม่ดี)

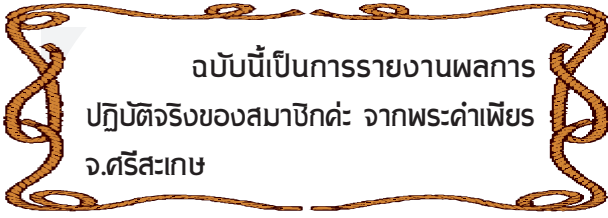
ในความมืดก็ยังมีแสงสว่าง ก่อนจะพูดจะทำอะไร ควรคิดให้รอบคอบก่อน อย่าหลงเชื่อคนที่เราจะไปสู่ความพินาศ ผู้หญิงเป็นผู้ให้เกิดและเป็นผู้ทำลายล้าง การตั้งสังจะโดยไม่มีสติ อาจทำร้ายตนเอง ผู้ใหญ่ถ้าเห็นผู้น้อยทำผิดโดยไม่บอกกล่าวตักเตือน ความสูญเสีย ปัญหาจะเกิดขึ้นตามมา ยอมที่จะสงบเงียบไว้ก่อน เพื่อไม่ให้เกิดเรื่องร้ายแรงยิ่งกว่านั้น เราเกิดความกลัวเพราะเรากำลังขังความคิดตนเอง คนรักกับคนสำคัญ ระหว่าง ๒ คน ควรเลือกคนที่สำคัญก่อน ภาพที่เรามองเห็นนั้นอาจจะเป็นแค่กลลวง พ่อตาบอดลูกก็ตาบอดเหมือนกัน พี่น้องไม่ควรแตกความสามัคคีกัน ในสมรภูมิคือสนามรบไม่มีข้อยกเว้นแม้แต่กับญาติพี่น้อง สงครามไม่เกิดผลดี มีแต่จะนำความเศร้าโศกเกิดขึ้น ธรรมะย่อมชนะอธรรม

๔. ผักฝืนโลกวิทู เพิ่มพหูสูต (รู้เท่าทันโลกกว้าง)

★ ได้เรียนรู้โลกรู้สังคตตรงไหนบ้าง

ในโลกสังคต เราไม่ได้อยู่ตัวคนเดียวเท่านั้น ควรปัญญาในการเลือกคบมิตรที่ดี (บัณฑิต) ที่ จะนำพาชักจูงแนะนำเราไปในสิ่งที่ดีๆ

เรื่องนี้มีเทวดาสम्मตีมมาก ยศถาบรรดาศักดิ์ เกียรติยศเงินทอง ชื่อเสียง ตำแหน่งหน้าตา มีเพียบในทางโลก ถ้าสังคตมีผู้นำ ผู้ปกครองที่ไม่มีความเป็นธรรม ไม่เข้มแข็ง ไม่มีปัญญา ตัดสินโดยลำเอียง ก็จะทำให้ผู้คนขาดศรัทธา นับถือ และคนดีเมื่อเห็นคนดีแล้วไม่ช่วยเหลือ กลับไปเข้าข้างฝ่ายไม่ดี แล้วบางทีก็พากันหลบหนี ไม่ขอยุ่ง สังคตประเทศนั้นก็พินาศล่มสลาย อยู่กันไม่สงบสุข เหมือนในยุคสังคตปัจจุบันนี้

ฉบับนี้เป็นการรายงานผลการ

ปฏิบัติจริงของสมาชิกฯ จากพระดำเียงฯ

จ.ศรีสะเกษ

การอ่านหนังสือสารอโศกชอบอ่านเกี่ยวกับน้ำจืดจิงหรือ ส่วนอาตมาเป็นโรคหอบหืดมาประมาณ ๒๘ ปีแล้ว ตอนไม่ได้ฉันน้ำจืดนั้นจะมีอาการไอมาก พอฉันได้ ๒ เดือนก็หยุด ทุกวันนี้ก็หยุด ตอนแรกก็ไม่กล้า พออ่านหนังสือคอลัมน์น้ำจืดนี้ก็อยากฉันอยากทราบว่ามีสมาชิกท่านใดเป็นโรคหอบหืดดื่มจืด แล้วพอจะหายบ้าง จะปฏิบัติตัวอย่างไร กรุณาส่งความรู้นั้นมาให้ด้วย

เนื่องจากดิฉันไม่มีหนังสือที่เขียนด้วยตนเองค่ะ แต่จำได้ว่าเคยรายงานไปแล้วจากสมาชิกบางท่านที่รายงานเข้ามา และฉบับนี้ดิฉันขอ นำข้อมูลของท่านบัวเต้าน้ำ เกี่ยวกับโรคหืดหอบมานำเสนอ ขอเชิญติดตามได้เลยค่ะ

โรคหืดหอบรักษาหายได้

มียายคนหนึ่งสมัยเด็กเป็นโรคหืดหอบจะตายเอา มีคนข้างบ้านสงสาร บอกให้เอาพริกไทยเท่าอายุกินร่วมกับปัสสาวะกินไม่นานเท่าใด หืดหอบหายอย่างปลิดทิ้งจนเท่าทุกวันนี้ไม่เคยหอบอีกเลย คนที่เป็นหืดควรจะมาทดลองดูจะได้หายหืดกับเขา

โรคหืดหอบทุกวันนี้หมอแผนปัจจุบันไม่มีปัญญารักษา ได้แต่บรรเทาเท่านั้น ยายก็บอกคนเป็นหืดหอบกินหายมามากต่อมาก

แล้วจงอย่าได้สงสัย ต้องพิสูจน์เองจึงจะรู้เอง(คนที่มีอายุเกิน ๓๐ ให้กินพริกไทยครั้งละ ๒๗ เม็ดก็พอ วันหนึ่งให้กิน

๓ เวลา คู่กับปัสสาวะ เพียงไม่กี่วันก็จะหายหอบ แต่ให้กินไปเรื่อยๆ โรคหืดจะได้หายขาด)

เมื่อพ.ศ.๒๕๓๗ ผู้เขียนได้ไปคุณหมิงและได้ไปที่โรงพยาบาลคุณหมิงโดยทัวร์นำไป ปรากฏว่าหมอที่มาต้อนรับคณะทัวร์พูดไทยได้เป็นทีดีหอบมาลึบกว่าปียังไม่หาย ผู้เขียนยังแนะนำให้ดื่มปัสสาวะกับพริกไทยเขาก็ยินดีนำไปพิสูจน์(คนเป็นหืดต้องคุมอาหาร)

ปัสสาวะรักษาโรคมะเร็งได้

มีคนป่วยชายเป็นโรคมะเร็งในตับอายุเจ็ดสิบปีเมื่อปลายปีพ.ศ.๒๕๓๑ ได้เข้าโรงพยาบาล หมอได้ตรวจพบว่าที่ตับมีเนื้อร้ายก้อนใหญ่เท่าไข่ไก่ตามการวินิจฉัยของหมอว่าจะต้องตัดตับออกทั้ง ๒/๓ เมื่อพิจารณาตามวัยอายุแล้วกำลังไม่พอ ได้แต่ฉีดยาอยู่ได้ห้าวันคนป่วยอาการมีแต่ทรุดลง ข้าวปลาอาหารก็กินไม่ลงมองดูอาการแล้วจะไปไม่รอดพอดีเพื่อนคนป่วยมาเยี่ยมและได้แนะนำให้รักษาโรคด้วยการดื่มปัสสาวะดูเผื่อจะหายได้คนป่วยก็ตัดสินใจรับคำแนะนำทันที เพราะไม่มีทางเลือกอื่นจึงได้ให้คนปรนนิบัติเอาถ้วยแก้วมาจืดใส่แล้วก็ดื่มทีเดียวหมดถ้วย คนป่วยได้ดื่มจืดติดต่อกันถึงสิบวันแล้วให้ทางโรงพยาบาลตรวจเอ็กซเรย์ดู ปรากฏว่าลูกไข่ที่เป็นก้อนเนื้อได้เล็กลง เลยออกจากโรงพยาบาลกลับบ้านรักษาด้วยการดื่มปัสสาวะต่อส่วนหมอที่รักษาหนึ่งงเป็นโกตาแตกกว่าก้อนเนื้อร้ายนั้นมันเล็กลงได้อย่างไร เรืออย่างนี้ทำให้หมอที่รักษาสงสัยต้องตกใจลงไปเลย คนป่วยหลังจากออกจากโรงพยาบาลได้ดื่มปัสสาวะไปเรื่อยๆ ตอนหลังก้อนเนื้อร้ายนั้นได้หายไป ทุกวันนี้ความป่วยหายเป็นปกติแล้ว ไปไหนมาไหนได้เหมือนคนทั่วไป

เขา ตัด ะไร (ต่อเรา)

แแรกเริ่มเดิมที มีคนคิดกันว่าชาวโศกควรจะมีข้อมูลการทำงานด้านต่างๆ ไว้เป็นองค์ความรู้ของชุมชน **อุบาสิการิณธรรม** **โศกตระกูล** จึงขิมกลางด้วยการส่งแบบฟอร์มให้ชุมชนต่างๆกรอกข้อมูลให้ และได้รับความร่วมมือเป็นอย่างดีจากชุมชนปฐมโศก ทักษิณโศก ดินหนองแดนเหนือ เป็นต้น แต่ก็ยังมีหลายชุมชนไม่ได้ส่งข้อมูล ข้อมูลที่ได้ก็เป็นข้อมูลไร้ชีวิตวิญญาณ อีกทั้งแบบฟอร์มยังไม่ครอบคลุมกิจกรรมทุกด้านของชุมชน เมื่อได้ทราบว่**สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ(สสส.)** มีส่วนงานที่เกี่ยวข้องการสร้างเสริมสุขภาพะจิตวิญญาณ จึงคิดว่าเป็นโอกาสดีที่จะได้เริ่มต้นด้วยการเก็บข้อมูลเกี่ยวกับสุขภาพะจิตวิญญาณของชาวโศก โดยมีบุคคลภายนอกให้คำแนะนำด้วยคำแนะนำที่ได้รับนอกจากจะเป็นประโยชน์ต่อการรวบรวม เรียบเรียง และถ่ายทอดข้อมูลแล้ว ยังทำให้ได้ทราบความคิดเห็นของแต่ละท่านต่อชาวโศกด้วย แล้วยกอดไม้ได้ที่จะนำมาเล่าสู่พี่น้องชาวโศกได้ร่วมรับรู้ด้วย

เมื่อปลายปี พ.ศ.๒๕๕๖ ชุมชนสันตโศกได้ขอทุนจาก สสส. เพื่อทำวิจัยเรื่อง **“การสร้างเสริมสุขภาพะจิตวิญญาณ : ศักยภาพชุมชนชาวโศก”** โดยมีวัตถุประสงค์การวิจัย ๒ ประการ คือ

๑. ศึกษาแนวทางของชุมชนชาวโศกในการสร้างเสริมสุขภาพะจิตวิญญาณ ได้แก่ ค่านิยมและความเชื่อ บรรทัดฐานทางสังคม วิถีชีวิตประจำวัน การงานอาชีพ วัฒนธรรมประเพณี การศึกษา และการบริหาร

ปกครอง

๒. ศึกษาศุขภาวะจิตวิญญาณซึ่งเป็นเป้าหมายของสมาชิกชุมชนชาวอโศก คือ ความเป็นคนเรียบง่าย(ใช้ชีวิตเรียบง่าย) บำรุงง่าย(สอนง่าย พร้อมทั้งจะพัฒนาตนเอง) มักน้อยมีใจพอ(ยินดีในสิ่งที่ได้ที่เป็นน้อย) มีการขัดเกลากิเลสของตนเองและผู้อื่น มีศีลเคร่ง มีอาการนำเลื่อมใส ไม่สะสมกอบโกย และขยัน

โครงการวิจัยนี้มีที่ปรึกษาโครงการ ๒ ท่าน คือ ศาสตราจารย์ ดร.สุภางค์ จันทวานิช ผู้อำนวยการสถาบันเอเชีย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จุมพล พูลภัทรชีวิน คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย คณะทำงานวิจัย ๕ คน ได้แก่ อูบาสิการินธรรม อโศกตระกูล นางสาวเสี ทองพันธ์ นางสาวอุทัยวรรณ ตั้งมั่นสกุล นางสาวจิระวรรณ กตัญญูตานนท์ และอูบาสิกาพรน้ำคำ ป้องกันภัย ได้เก็บข้อมูลในกลุ่มและชุมชนชาวอโศกทั้งหมด ๙ กลุ่ม/ชุมชน โดยมีสมาชิกกลุ่ม/ชุมชนที่ผ่านการอบรมการวิจัยเชิงคุณภาพเมื่อต้นปี พ.ศ.๒๕๔๗ ช่วยเก็บข้อมูลเบื้องต้นด้วย

หลังจากวิเคราะห์ข้อมูลและเขียนร่างรายงานการวิจัยแล้ว เมื่อวันที่ ๒๖ กันยายน พ.ศ.๒๕๔๘ คณะทำงานจึงนำเสนอผลการวิจัยเพื่อรับฟังคำแนะนำจากที่ปรึกษาและผู้ทรงคุณวุฒิ ๑๖ ท่าน คือ พระเดชฐิติ เมธังกูโร วัดทุ่งไผ่ จ.ชุมพร ผศ.ดร.กุลทิพย์ ศาสตรระจิว มหาวิทยาลัษฏกรกิจบัณฑิตย ดร.จรีพร กาญจนการุณ มหาวิทยาลัษฏเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี นางจุฬ่า สุตบรรทัด มูลนิธิสื่อสร้างสรรค์ ผศ.ดร.ฉวีวรรณ ประจวบเหมาะ ศูนย์มานุษยวิทยาสิรินธร ผศ.ณัฐฐา สนิทวงศ์ ณ อยุธยา มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

น.พ.นิรันดร์ พิทักษ์วัชระ วุฒิสมาชิกจังหวัดอุบลราชธานี และประธานคณะกรรมการการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ วุฒิสภา น.พ.บัญญัติ พงษ์พานิช ประธานคณะกรรมการบริหารเครือข่ายความร่วมมือฟื้นฟูชุมชนชายฝั่งอันดามัน และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการอิสระเพื่อความสมานฉันท์แห่งชาติ ผศ.ดร.จุมพล พูลภัทรชีวิน ผศ.ณรงค์ ขำวิจิตร ผศ.รัศมี กฤษณมิษ ผศ.ดร.วิลาสินี พิพิธกุล ศ.สุกัญญา สุตบรรทัด ดร.สุชาติ รัชชกุล และศ.ดร.สุภางค์ จันทวานิช จากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และดร.สรยุทธ รัตนพจนารถ ผู้จัดการแผนงานพัฒนาจิตเพื่อสุขภาพ

นอกจากนี้ยังได้เชิญชาวอโศกร่วมให้คำแนะนำด้วย ได้แก่ ดร.ขวัญดี อัตวาวุฒิชัย วิทญชุมชนสันติอโศก เรือตรีแซมดิน เลิศบุศย์ ประธานชุมชนสันติอโศก นายสนัย เศรษฐ์บุญสร้าง นายกสมาคมผู้ปฏิบัติธรรม นางสาวลัดดา ปิยะวงศ์ รุ่งเรือง สถาบันบุญนิยม นางสาวกุลยา แซ่ตัน ชุมชนทักษิณอโศก นางสาวจันทนา แก้วชนะ และนางสาวพิจิตรา จันท์ประภาพ จากชุมชนสันติอโศก โดยมีเจ้าหน้าที่ประสานงานจาก สสส. และแผนงานพัฒนาจิตเพื่อสุขภาพ คือ นางสาวแก้วตา วิศว์บำรุงชัย นายธีระพล เต็มอุดม และนายวรพงษ์ เวชมาสินนท์

อูบาสิการินธรรม อโศกตระกูล เป็นผู้รายงานผลการวิจัย โดยใช้เวลาประมาณ ๑ ชั่วโมง กล่าวถึงวัตถุประสงค์ของการวิจัยชาวอโศกและชีวิตในระบบบุญนิยม การพัฒนาจิตวิญญาณของชาวอโศก และความเข้าใจเรื่องจิตวิญญาณของชาวอโศก หลังจากนั้นผู้ทรงคุณวุฒิให้ข้อเสนอแนะหลายประการเพื่อให้ผลการวิจัยมีความชัดเจน สมบูรณ์ และเป็นประโยชน์

○ อุบาสิการิณธรรม กำลังนำเสนอผลการวิจัย

○ น.พ.บัญญัติ พระอุษณีย์ เมธังกุลโร

○ ผศ.ดร.วิลาสินี น.พ.นิรันดร์

○ ผศ.ณรงค์ ศ.ดร.สุกัญญา ผศ.ดร.กุลทิพย์

○ ดร.สรยุทธ ผศ.ดร.จุมพล

○ คุณธีระพล คุณอุทัยวรรณ คุณลัดดา ดร.สุชาดา

○ ผศ.รัตมี อุบาสีภาพรน้ำคำ ศ.ดร.สุภาวงศ์

○ คุณจุฬา ดร.ขวัญดี

○ ผศ.ดร.ฉวีวรรณ คุณสุนัย เว็อตรีแซมติน

○ ผศ.ณัฐชัฐชา คุณจุฬา ดร.ขวัญดี

○ ดร.จวิพร คุณอุทัยวรรณ คุณลัดดา

○ คุณเจนทนา คุณกฤตยา คุณเสวี ผศ.ณัฐชัฐชา คุณเพ็จติรา

ต่อสังคมด้วย ส่วนนี้จะไม่นำมาเล่าในที่นี้ เนื่องจากหน้ากระดาษจำกัด **จะตัดตอนมาให้** อ่านเฉพาะส่วนที่เป็นความคิดเห็นต่อชาวโศก เพื่อให้รู้ว่า “เขาคิดอะไร” ซึ่งล้วนเป็นมุมมองทั้งสิ้น และเราจะได้พยายามรักษาความดีที่ทำได้แล้วกับเพิ่มพูนความดีให้ยิ่งขึ้น

น.พ.บัญชา พงษ์พานิช :

ผมคิดว่าทั้ง ๑๑ กิจกรรมบุญนิยม (ศาสนา การศึกษา การสื่อสาร กสิกรรม อุตสาหกรรม บริโภค สุขภาพ พาณิชยกรรม การเงิน การเมือง และวัฒนธรรม) ที่คุณรินธรรมเล่าให้ฟังนี้ เป็นปฏิบัติการสร้างสุขภาวะของชุมชนชาวโศก เป็นทั้งรายปัจเจกอยู่ในนั้น ขณะเดียวกันก็เป็นของรายชุมชนด้วย ซึ่งนี่เป็นจุดแข็งมากคือ ปฏิบัติการสร้างเสริมสุขภาวะถึงความสุขในมิติเล็กๆ ที่ทำกันเป็นกลุ่มก้อนอย่างเป็นกระบวนการนี้ ในสังคมไทยเรามีน้อย ผมเชื่อว่าชุมชนโศกไม่เพียงแต่ปฏิบัติหลักบุญนิยม ๑๑ ประการ ที่ว่ามานะครับ จริงๆแล้ว รวมทั้งประเพณี (งานปีใหม่ตลาดอารียะ พุทธาภิเษกฯ ปลุกเสก คินสู่เหย้าเข้าคินถ้ำ เพื่อฟ้าดิน โสมไหว้ง อโศกรำลึก มหาปวารณา และฉลองหนาว) ที่เสริมไปเมื่อสักครู่นี้ด้วย **ผมว่าทั้งหมดนั้นคือปฏิบัติการของกลุ่มคณะ เป็นเชิงชุมชน ซึ่งหายไปเลย ไม่เฉพาะในสังคมไทย ผมว่าทั่วโลกนี้มันมีอยู่น้อยมาก**

ในความเห็นของผม ที่พูดมาทั้งหมด ไม่ว่าจะเรื่องของงานศาสนา งานการเงิน งานวัฒนธรรม งานการศึกษา งานการเมือง ผมว่ามีมิติของความสุขเล็กๆ ทางด้านจิตวิญญาณอยู่ด้วย แต่การนำเสนอเหมือนกับเป็นเพียงอารัมภบทว่า

ชาวโศกอยู่กันอย่างนี้ แต่ไม่ได้บอกว่าเป็นทะเลคือกระบวนการของชุมชนในการสร้างความสุข ซึ่งผมว่าอันนี้เป็นน้ำหนักที่มีคุณค่าเหลือเกินแล้วมันหายไปนะครับ ผมจึงอยากให้มีนิยามความหมาย การให้ค่า กระบวนการสร้างรายชุมชนด้วย ไม่ใช่รายปัจเจกเท่านั้น รายปัจเจกก็มีคุณค่าเพราะว่าได้ชัดเกล้าด้วย แต่รายชุมชนนี้มีคุณค่ามหาศาล นี่คือเหตุผลหนึ่งที่ผมแม่จัดงานอื่นผมก็ต้องมานะครับ เพราะว่าผมเชื่อว่างานชิ้นนี้จะเป็นประโยชน์ต่อสังคมอย่างยิ่งนะครับ

น.พ.นิรันดร์ พิทักษ์วัชร :

ผมมีข้อเสนออยู่ ๕ ส่วนนะครับ
ประการที่ ๑ สิ่งที่ผมคิดว่าเป็นจุดดีของงานวิจัยนี้ คือทำให้เห็นความเชื่อมโยงว่า **จิตวิญญาณสามารถที่จะเชื่อมโยงระหว่างคนกับสังคม** สุขภาวะที่เราต้องการมีอยู่สองส่วน ส่วนที่หนึ่งคือคน หมายความว่าคนนั้นต้องมีความสุข ทั้งในแง่กายและใจ กายก็ต้องดี ไม่ทุกข์ ไม่ป่วยไม่เจ็บ ใจก็ต้องไม่ป่วยด้วย คนคนนั้นถึงจะเป็นคนที่มีความสุข แล้วก็สามารถถ่ายทอดความสุขนั้นให้แก่สังคมได้ ไม่เป็นภาระต่อสังคม จิตวิญญาณจะต้องเชื่อมโยงให้เห็นเป็นภาพใหญ่มากกว่าคน คือความเป็นสังคมสังคมก็ต้องสะท้อนถึงการมีจิตวิญญาณเป็นตัวกำกับ จุดหลักก็คือทำให้เห็นว่า **สุขภาวะจิตวิญญาณเป็นสิ่งที่ต้องทำให้เกิดได้ในทางรูปธรรม และชุมชนโศกคือรูปธรรมที่แท้จริงที่ใครจะมาบอกว่า เป็นเรื่องอุดมคติ เป็นเรื่องอุดมการณ์ เป็นเรื่องความฝัน ไม่ได้ครับ อันนั้นประการที่ ๑** ที่ผมคิดว่าต้องการตอกย้ำ **ประการที่ ๒** ที่เรานำความคิดทาง

ศาสนธรรมด้านต่างๆ ไม่ว่าจะพุทธ คริสต์ ฮินดู หรือว่าอิสลามก็ดี ผมคิดว่าตรงนี้มีจุดที่สำคัญมาก เพียงแต่ที่ผมอยากให้ขยายตรงนี้ให้มากขึ้น ในตัวที่เป็นอาร์มภพว่า สิ่งสุดท้ายที่เราต้องการในการให้ถึงจิตวิญญาณของศาสนธรรมไม่ว่าชาติ ศาสนาใด โดยไม่เลือกปฏิบัติ นั่นคือสิ่งที่นำไปสู่สันติสุขของโลก ผมอยากให้เห็นให้ชัดว่า ศาสนธรรมทุกศาสนามีความเสมอภาคเท่าเทียมกันในการชักจูงถึงเรื่องจิตวิญญาณ นี่คือการที่ผมต้องการโยงให้เห็นความเป็นจริงในบทที่ ๑

ประการที่ ๓ สิ่งที่ผู้วิจัยได้นำมาเป็นเรื่องชาวโศกนี้ ผมคิดว่าเป็นมุมมองที่เฉียบแหลม และทำให้เห็นหลักคิดในทางปฏิบัติที่เรียบง่ายของท่านสมณะโพธิรักษ์ ๓ อย่าง คือ มังสวิรัติ รักษาศีล การปฏิบัติตามอริยมรรค ผมคิดว่านี่คือสิ่งที่ เป็นความเป็นจริงที่คนไทยหรือแม้คนทั่วโลกเห็นผลได้ ตรงนี้นำมาสู่ระบบบุญนิยม ผมสนใจแล้วที่ต้นต้นบนลูกนะครับ พอเห็นคำนี้ ตรงนี้คือสิ่งที่งานวิจัยต้องให้รายละเอียดมากขึ้น บุญนิยมต่างจากทุนนิยมอย่างไร ต่างจากอำนาจนิยมอย่างไร ต่างจากอุปถัมภ์นิยมในสังคมไทยอย่างไร ผมคิดว่าสามอย่างนี้ ทุนนิยม อำนาจนิยม อุปถัมภ์นิยม จะมาทำลายบุญนิยม เพราะฉะนั้นผู้วิจัยทำให้เห็นความสมบูรณ์ ๑๑ ประการของบุญนิยม ผมคิดว่าเป็นเรื่องดี เพราะอะไรครับ ในฐานะของบุญนิยม สามารถทำให้เห็นแนวคิดทางด้านเศรษฐกิจว่าต้องไม่นึกถึงการกำไรและขาดทุน ตรงนี้ชัดเจน มันตรงกันข้ามกับหลักคิดที่เอาเงินเป็นตัวตั้ง เอาจิตดีเป็นตัวตั้ง และหลักคิดตรงนี้นั้นจะเข้าทุกอย่างไม่ว่าสุขภาพ การศึกษา .....

เรื่องสาธารณโภคีหรือแม้กระทั่งลักษณะ ๑๓ ประการนี้คือวิถีคิดในบุญนิยมที่พูดถึงวิถีชีวิตสังคมเศรษฐกิจ และการดำรงชีวิต ผมคิดว่าตรงนี้เป็นหลักคิดที่ดี ที่เป็น pattern

การมองที่สอดคล้องกับวิถีชีวิตของคนและสังคม ฉะนั้นต้องขยาย เชื่อมโยงให้เห็น ทำให้เกิดการคูนานที่มองระหว่างทุนนิยม อุปถัมภ์นิยมและอำนาจนิยมสังคมไทยว่า **หลักคิดในบุญนิยมนำไปสู่วิธีที่ทำให้เกิดเศรษฐกิจที่ถูกต้อง สังคมที่ถูกต้อง สอดคล้องต่อแนวคิดจิตวิญญาณ การมีชีวิตที่ทำให้เกิดความสุข สังคมที่เกิดความสุขสันติได้**

ในส่วนที่ ๔ ผู้วิจัยพูดถึงลักษณะของสุขภาพจิตวิญญาณและการพัฒนาสุขภาพจิตวิญญาณ ผมเห็นว่าตรงนี้เป็นสิ่งที่ทำให้เห็นความเป็นตัวตนของคนที่ต้องการพัฒนาจิตวิญญาณ มีขั้นตอนนะครับ ลักษณะทั้งหมด ๑๖ ลักษณะ และการพัฒนาอีก ๑๕ ลักษณะ ตรงนี้เหมือนเป็น guide line ในการที่จะสร้างตนให้เป็นผู้ที่มีจิตวิญญาณ มีสำนึกในเรื่องความรัก ความเอื้ออาทร ความช่วยเหลือเกื้อกูล โดยที่ไม่ต้องการเรื่องกำไรขาดทุน งานวิจัยฉบับที่ผมได้ยกความเป็นตัวตนของไทยกับเดือน(นามสมมติ) ซึ่งผมคิดว่าดี ในแง่ที่เป็น case study มีตัวคนเข้ามา แต่อย่าลืมว่า **ไทกับเดือนสามารถหล่อหลอมในเรื่องของ ตัวตนที่มีจิตวิญญาณเข้ากับการพัฒนา เพราะอยู่ในชุมชนโศก ถ้ามองว่าถ้าไทกับเดือนออกจากชุมชนโศก ไปอยู่ที่วุฒิภาวะจะเป็นอย่างไร** เอาเรื่องจริงของผมเลย เมื่อวานนี้ผมประชุมกับน้องที่อุบลฯ เขาบอกหมอนิรันดร์ตอนนี้เปลี่ยนไปแล้ว มาเป็น สว. ๕ ปีกว่านี้ ๑.เครียด ๒.ใช้อารมณ์ ๓.เปลืองๆจะบ้าอำนาจ นี่คือความจริง ผมยอมรับว่าจริงครับ เพราะมันมีส่วนทำลายเราตลอด กระตุ่น สำนึกจิตวิญญาณว่า ใครจะมาลอบทำร้ายเรา ใครด่าเรา เราต้องสะกด ฉะนั้นตรงนี้เป็นสิ่งที่ผมต้องการให้มองออกไปถึงสังคมข้างนอกว่า สังคมข้างนอกขณะนี้เป็นอย่างไร ชุมชนโศกเป็นชุมชนที่ดี **งานวิจัยนี้ให้เห็นของดี แต่**

ของดีต้องทำให้เกิดในทางปฏิบัติ ไม่ว่าจะเป็นที่สภา ไม่ว่าจะ เป็นมหาวิทยาลัย ไม่ว่าจะ เป็นรัฐบาล ไม่ว่าจะ เป็นบริษัทธุรกิจ ต้องให้เห็นว่าตรงนั้นสามารถหล่อหลอมการพัฒนาลักษณะจิตวิญญาณที่ดีได้อย่างไร ตรงนี้จะทำให้งานวิจัยเกิดประโยชน์ ทำให้งานวิจัยของเราต่อยอดในสิ่งที่สอดคล้องกับความเป็นจริง

ประการที่ ๕ ในเอกสารที่ส่งไปให้ผม ไม่มีรายละเอียดเรื่องสังคม และมีหน้าซ้ำค่อนข้างไปยกในเรื่องของตัวตนคือไต่กับเดือน แต่ความเป็นสังคมเกิดขึ้นในเรื่องงานประเพณีนี้คือกุสโลบายที่ทำให้วิจิตร ออกมาเป็นกิจกรรมและมีผลในการเปลี่ยนแปลงสังคม เอกสารที่ผมได้รับในวันนี้มีการอ้างถึงการงานที่มีรายรับ ๕ ข้อ ไม่มีรายรับ ๖ ผมคิดว่าตรงนี้เป็นหัวใจของสังคม ที่ขยายจากการพัฒนาจิตวิญญาณคนไปสู่สังคมได้โดยรูปธรรมของงานศาสนา โดยรูปธรรมของงานการศึกษา งานการเงินการคลัง งานวัฒนธรรม งานการเมืองก็ยังมีได้ งานสุขภาพก็ได้ งานสื่อสารก็ได้ งานต่างๆเหล่านี้อยู่ที่ **ชุมชน** นี่คือการรวมของการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

เพราะฉะนั้นในเอกสารควรจะมีรายละเอียดที่โยงการพัฒนาจิตวิญญาณจากคนไปสู่ชุมชน โยงไปสู่การพัฒนาสังคมและความมั่นคงของคนในชุมชนอโศก ผมเชื่อครับ เพราะผมไปสัมผัสด้วยตัวเองว่า ในขณะที่ข้างนอกร้อนเป็นไฟ ผมเข้าไปที่ร้านอุทยานบุญนิยมที่อุบลฯ ผมเย็นทันทีเลยครับ เพราะไม่มีเงินก็กินได้ ผักที่ผกกินที่นั่น ผมไม่กลัวเลยว่าจะมีสารพิษ แค่นี้ผมก็เย็นแล้วครับ แล้ววันไหนเกิดมีพ่อท่านไปพูดให้ฟัง ผมก็เย็นมากขึ้น ผมถึงต้องการแสดงให้เห็นว่างานวิจัยนี้ยังขาดมิติที่สำคัญ คือ โยงให้เห็นมิติของการทำงานทางด้านของสังคม

ของชุมชนอโศกว่าทำด้วยวิธีอะไร กระบวนการอย่างไร วิเคราะห์ว่าการพัฒนาคนมาสู่พัฒนาสังคม ทำอย่างไรให้คนไปทำงานที่ร้านบุญนิยมโดยไม่ต้องเอาเงินเดือน และร้านนั้น ไม่ขาดทุนเพราะอะไร ผมอยากให้ชุมชนอโศกตั้งวิจิตรคิดในเชิงสังคมตรงนี้ออกมาให้ชัด นี่คือนี่ที่ผมว่าเรามีของดีอยู่ แล้วเป้าหมายในงานวิจัยจะมีประโยชน์มากและจะเป็นหนังสือที่มีคุณค่าและสามารถนำไปทำทั้งในเชิงข้างบนและสังคมได้ขอบคุณครับ

ดร.วิลาสินี พิพิธกุล :

ดิฉันตั้งคำถามเยอะมากกว่า ในฐานะ สสส.นี้เราอยากได้อะไรจากงานวิจัยชิ้นนี้ เราอยากได้อะไรบ้าง **สิ่งแรก**ดิฉันก็บอกตัวเองว่า **แนวคิดเรื่องระบบบุญนิยมเป็นระบบที่มหัศจรรย์มากที่น่าสนใจนะคะ โดยเฉพาะมันเป็นความพยายามที่จะออกไปทำทนายบุญนิยม** ซึ่งต้องบอกด้วยว่าเป็นเหตุผลหรือเป็นเงื่อนไขใหญ่ของการสร้างทุกภาวะหรือปัจจัยเสี่ยงนะคะ ตอนที่ สสส.ทำแผนยุทธศาสตร์ เมื่อเดือนที่ผ่านมา ตอนที่เรา list กันว่าเรากำลังถูกคุกคามด้วยภาวะอะไรบ้าง **บุญนิยม**เป็นภาวะแรกที่ถูก list ขึ้นมาจากภาคีทั้งหมดที่มารวมตัวกัน เพราะฉะนั้น การที่ชุมชนอโศกได้สร้างกลไกของบุญนิยมขึ้นมา มันคือการออกไปทำทนาย แล้วก็พยายามที่จะออกไปสกัดกั้น แล้วก็สยบ ตัวคุกคามที่เป็นบุญนิยมอันนี้ คำถามก็คือว่า ทำอย่างไรรายงานฉบับนี้จะ highlight ได้ชัดเจนว่าบุญนิยมมีส่วนช่วยสร้างสุขภาวะทางจิตวิญญาณได้อย่างไร

ประเด็นที่สอง ชุมชนอโศกมี

กระบวนการในการอบรมขัดเกลาแล้วก็ถ่ายทอด
สั่งสอนกลุ่มเยาวชนอย่างไร และเยาวชนเหล่านี้
เมื่อต้องออกไปเผชิญกับโลกข้างนอกที่ไม่ใช่
ชุมชนอโศกนี่ เขามีความเข้มแข็งที่จะทำหยาสิ่ง
ที่เขาต้องเจอในโลกของความเป็นจริงแค่ไหน
แล้วนำมาสู่ความยั่งยืนให้เยาวชนเหล่านี้ใน
ด้านสุขภาวะอย่างไร คุณรินธรรมบอกว่ามี

**การทบทวน การระลึกรู้ การควบคุมตัวเองตลอด
เวลา** อันนี้น่าสนใจนะคะว่าใช้อย่างไร แล้วได้ผล
กับเยาวชนของชุมชนอโศกเองอย่างไรบ้าง แล้ว
การได้ผลในเรื่องของการทบทวนควบคุมตัวเอง
จะมีผลช่วยในการควบคุมตัวเองของเยาวชนคน
อื่นๆ ที่อยู่นอกเหนือชุมชนนี้ได้อย่างไรหรือไม่

ประเด็นที่สาม เมื่อปลายเดือนที่แล้ว
สสส. เพิ่งออกยุทธศาสตร์ใหญ่ คือ สสส.จะ
ขับเคลื่อนด้วย**พลังยุทธศาสตร์ ๓ พลัง** คือ
**พลังทางปัญญา หรือพลังทางความรู้ พลังของ
ความเคลื่อนไหวทางสังคม และการขับเคลื่อน
ในเชิงนโยบาย** สิ่งเหล่านี้พบในรายงานวิจัยชุด
นี้ทั้งหมดเลย เพียงแต่ยังไม่ถูกเขียนให้ชัด
ดิฉันคิดว่าจริงๆ แล้วงานของชุมชนอโศกมีผล
เปลี่ยนนโยบายเยอะมาก คือนโยบายในระดับ
ชุมชนของชาวอโศกเองนะคะ **การใช้ศิลปะเป็นตัว
กำหนดทุกอย่างถือเป็นนโยบายสำคัญทีเดียว** ถ้า
เรามอง เหมือนศิลปะเป็นกฎหมายที่ใช้ในการ
รักษาความสงบของชุมชนอโศก นโยบายเหล่านี้
สร้างขึ้นมาได้อย่างไร ทำให้คนยอมรับนโยบาย
ได้อย่างไร แล้วก็ถอยออกมาในนโยบายที่ใหญ่
ขึ้นมาอีก ก็คือเข้าไปผลักดันเปลี่ยนแปลง
นโยบายระดับชาติ เช่นในเรื่องของการต่อสู้
คัดค้านในเรื่องของเหล้า การที่ไปเป็นพลัง
สำคัญในเครือข่ายองค์กรงดเหล้า นี่คือผลของ
การขับเคลื่อนเชิงนโยบายทั้งสิ้น ตรงนี้เราอยาก
เห็นการถอดบทเรียนของทั้งสามพลังนี้ออกมาให้

เห็นเป็นภาพ เพื่อที่จะเป็นประโยชน์ในการ
พัฒนาเรื่องของสุขภาวะจิตวิญญาณต่อนะคะ
มีประเด็นหนึ่งที่ดิฉันสนใจมาก ใน
เรื่องของการพัฒนาสุขภาวะจิตวิญญาณของ
ชาวอโศก คิดว่าเป็นหัวใจของงานชิ้นนี้เลยนะคะ
ที่พูดถึงว่า**ชาวอโศกพยายามทุกวิถีทางที่จะ
พัฒนาจิตวิญญาณให้มีอำนาจเหนือสิ่งที่กระทบ
อารมณ์จิต** ก็เลยอยากจริงๆ ว่า สิ่งที่มากระทบ
มันมาจากไหนบ้าง มันมากระทบในระดับใดบ้าง
ทั้งต่อปัจเจกทั้งต่อชุมชน แล้วชาวอโศกมีวิธี
จัดการกับมันอย่างไร มีอะไรเป็นที่ยึดเหนี่ยว
หรือพึ่งพิง และในชุมชนมีกระบวนการช่วย
เหลือเกื้อกูลกันอย่างไร เพื่อที่จะมีอำนาจใน
การจัดการ กับสิ่งที่มากระทบเหล่านี้

ศ.ดร.สุกัญญา สุตบรรทัด :

วันนี้ได้เรียนรู้เรื่องของสันตอโศกมาก
แล้วก็เป็นเรื่องที่น่าสนใจ มีความรู้สึกที่น่า
เสนอมันไม่ใช่การสร้างเสริมสุขภาวะ แต่ค่อนข้าง
จะเป็นสภาวะทางจิตวิญญาณของชาวสันตอโศก
ซึ่งฟังแล้วรู้สึกว่ามันเป็นสิ่งที่เคลื่อนไหว **มันมี
social movement อยู่ในตัวของมันเอง
เพราะว่าสันตอโศกไม่อยู่นิ่ง ไม่ปิดตายอยู่กับที่
ทั้งๆที่เป็นคนที่เคร่งครัดมากนะคะ** แต่ว่าไม่
หยุดนิ่ง อย่างเช่นเรื่องเทเหล้า เรื่องการเอาเหล้า
เข้าตลาดหลักทรัพย์หรืออะไรต่างๆ จะมี
การเคลื่อนไหวทางสังคม ซึ่งเป็นเรื่องที่น่าสนใจ
มาก มันทำให้เห็นลักษณะที่เหมือนคลื่น มี
การเคลื่อนไหวอยู่ตลอดเวลา แต่ขณะที่เคลื่อนไหว
ก็มองเห็นความนิ่ง ในฐานะที่ตัวเองเป็นชาวพุทธ
ก็พยายามรักษาศีล จะมองเห็นความนิ่งในตัว
ของอโศก ซึ่งเป็นประเด็นที่น่าสนใจมาก

อยากให้เห็นออกมาให้เห็นตรงนี้ แล้วจะทำให้
มองเห็นความมีจิตวิญญาณของชาวอีสาน

พระอุษภี เจริญกุล :

อีสานเป็นคนแบบที่ต่อต้านกระแสหลัก
แล้วพอแยกตัวออกจากคณะสงฆ์ไป อีสาก็
พุ่มพักข้างใน เขาทำงานข้างในมาก มีจิตวิญญาณ
ที่นุ่มนวล มีเรื่องการเกษตรธรรมชาติ คือเขา
ไม่ค่อยทะเลาะกับรัฐบาล แล้วก็ไม่ค่อยทะเลาะกับ
คณะสงฆ์ มันทำให้พลังที่เขา มีมันไม่ออกไป
ทางด้านลบ มันออกไปทางด้านบวก ด้านสร้าง
อาชีพ อย่างเรื่องเกษตรธรรมชาตินี้ จริงๆแล้ว
มูลนิธิโกมลคีมทองมีคนนำเข้ามาในเมืองไทย
แต่ทำแล้วมันไม่ออกมาเป็นรูปธรรม เพราะว่า
พวกเขาทำไม่เป็น แต่เขามีชาวนาทำ มันเป็น
ผลผลิตที่ออกมาเชื่อได้ว่า มันใช่ เพราะฉะนั้น
มันเลยมีพลังเยอะ แล้วก็เป็นที่จุดเด่นของ
สันตติโคก น้ำมันแพงแล้วเราจะอยู่ไม่ได้ อีสก
เขาจะอยู่ได้ เพราะว่าเขามีปัจจัยสี่ครบ สำคัญ
ที่สุด เขาไม่จำเป็นต้องคบค้ากับพวกเราเลยนะ
จริงๆ เขาก็ทำได้ แต่พวกเราสิ จะอยู่ไม่ได้
ถ้าไม่มีคนอย่างพวกสันตติโคก

เมื่อเราจับตามา ๓๐ ปี ท่าทาง
กระบวนการมันดีขึ้น ก็เป็นคำถามว่าทำไม หรือ
ว่าอะไรเป็นองค์ประกอบที่ทำให้อีสานไม่เป็น
เผด็จการ อาตมาไม่ได้ไปอยู่ใกล้ชิด แต่เราก็
เห็นว่าเขามีสิ่งๆ มีการประชุมกันบ่อยมาก
ในทุกๆระดับ หมายถึงว่าไม่มีพ่อท่านอยู่ เขาก็
ทำของเขาต่อได้ พ่อท่านอยู่เขาก็ทำต่อของเขา
ได้ การที่เขาคิดแบบคนธรรมดาหลายๆ
ความคิดนี้ มีการปรับปรุงอยู่เรื่อยๆนะ อาตมา
เห็นเขาคิด บางอย่างนี้เฉียบแหลมมากและ

ประหยัดมาก เพราะว่าเขามีแรงจูงใจ ไม่เอา
ของใคร ไม่มีข้ออ้างเรื่องกำไร เพราะฉะนั้นเขา
จะทำบางทีเหมือนกับถูกเอาเปรียบ ทำของใน
ราคานี้แล้วก็ขายในราคานี้ พวกพ่อค้าก็ไปซื้อมา
เยอะๆ มาขายต่อ แต่ทำอย่างนี้ได้ไม่เท่าไร
เพราะมันไม่คุ้ม คิดว่าจริงๆแล้ว คนที่อยู่หรือ
ทำเพื่อเงิน คบอีสานแล้วไม่ได้เงินหรอก

ประเด็นต่อมา อาตมาคิดว่ามี
ความสำคัญ คือว่า โลกเราไม่มีสันติภาพเป็น
เพราะอะไร หมวดธรรมในศาสนาพุทธมีหมวด
หนึ่งเรียกว่า “ปปัญจธรรม” แปลว่าธรรมที่ทำให้
เน้นเข้าในการเข้าถึงเป้าหมายในชีวิต คือ ตัณหา
มานะ แล้วก็ทิฏฐิ เรื่องตัณหาที่สันตติโคก
เก่งมากในการที่พยายามจะสู้ พยายามจะรบ
กับสิ่งเหล่านี้ แต่ว่าตัณหา มานะ ทิฏฐิ นี้ไม่
แน่ใจ แล้วกลุ่มนี้เขาก็พยายามเตือนตัวเองนะ
ว่า เขาสูงกว่าเขาจะไม่ชมคนอื่น เขาต้องไม่
อวดตัวเขา เขาก็พัฒนาไปเยอะ . . . .

ส่วนที่ยกมาถ่ายทอดสู่กันอ่านนี้
เป็นความคิดเห็นต่อหลักคิดและการปฏิบัติของ
ชาวอีสาน ส่วนคำแนะนำเกี่ยวกับรายงาน
การวิจัยนั้นมีเนื้อหารายละเอียดมาก และมีผู้
ทรงคุณวุฒิอีกหลายท่านกรุณาชี้แนะ เป็นภาระ
หน้าที่ของคณะทำงานวิจัยที่จะต้องนำไปแก้ไข
รายงานการวิจัยเรื่อง “การพัฒนาสุขภาวะ
จิตวิญญาณ : ศึกษากรณีชุมชนชาวอีสาน” ต่อ
ไป และเป็นภาระหน้าที่ของเราชาวอีสานทุกคน
ที่จะพัฒนาสุขภาวะจิตวิญญาณของเราให้ยิ่งขึ้นอีก
เพื่อจะได้ส่งผลต่อการพัฒนาชุมชนของเราและ
สังคมส่วนรวม

บันทึกจากปีศาจสมณะ:

ตอน...

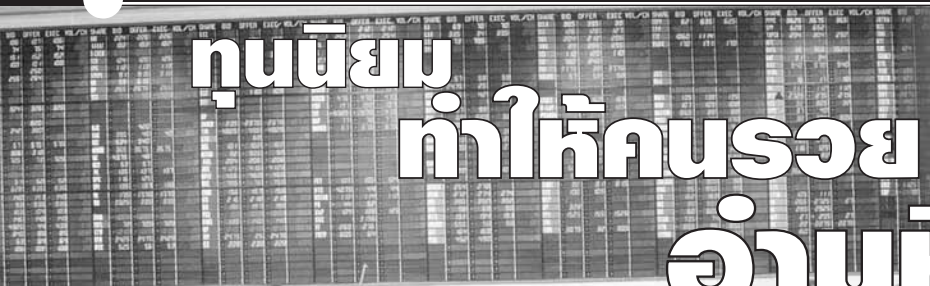
บุญนิยม

ทำให้เกิดคนจนมหัสจรรย์

ทุนนิยม

ทำให้คนรวย

อำมหิต

เดือนกันยายนี่ เรื่องชื่อและนามสกุลที่ทวนกระแสนโลกีย์ ยังคงเป็นที่สนใจของนักข่าวจากหนังสือพิมพ์มติชนได้โทรมาสัมภาษณ์พ่อท่านที่อุบลฯ (๑ ก.ย.) และไปเก็บข้อมูลที่สันตโตโคกเพิ่มเติมจากญาติธรรม ก่อนตีพิมพ์เป็นเรื่องราวสั้นๆในหนังสือพิมพ์มติชน (๑๔ ก.ย.) หน้า ๓๓ หัวข้อเรื่องชื่อนั้นสำคัญไฉน? “**สันตโตโคก**” แหล่งรวมมนุษยนามแปลก ข้าพเจ้าขอข้ามผ่านในรายละเอียดผู้สนใจติดตามได้จากห้องสมุดสันตโตโคก หรือห้องสมุดทั่วไปที่เก็บหนังสือพิมพ์ฉบับดังกล่าวไว้

เกี่ยวกับสาหร่ายที่ชาวเรานิยมรับประทานกัน ได้มีข้อมูลใหม่ว่า สาหร่ายที่บริโภคกัน มาจากการเพาะเลี้ยง และมีสารเคมีปนเปื้อน มาจากการตรวจของหน่วยต.อ. จึงได้สอบถามความเห็นพ่อท่านเกี่ยวกับหลักการปฏิบัติในหมู่บ้านค้าของชาวอโศก ควรจะเป็นอย่างไรจึงจะเหมาะสม (๑ ก.ย.)

ที่บ้านราชายังคงเป็นแหล่งเรียนรู้ทั้งชาวบ้านเกษตรกรกลุ่มคณะต่างๆ ได้ทยอยกันมาขอรับการอบรม แม้แต่เจ้าหน้าที่จากกระทรวงเกษตรฯ ก็ยังได้รับการจัดสรรจากผู้บังคับบัญชาให้ได้มาศึกษาเรียนรู้ ถ้าในระดับชาวบ้านด้วยกัน พวกเราก็พอจะรับทำกันได้เอง แต่ในระดับข้าราชการที่มีความรู้และยศตำแหน่งอะไรขึ้นมาบ้าง ดูเหมือนพวกเราจะเกรงๆ และมักจะมีนิมิตพ่อท่านให้ได้ช่วยมาโปรดหรือพบกับบรรดาข้าราชการเหล่านี้ ซึ่งพ่อท่านก็รับนิมิตเทศน์ให้ทุกทีไป ส่วนการอบรมชาวบ้านเกษตรกรก็รับนิมิตเทศน์ให้เป็นปกติอยู่แล้ว ซึ่งมีหลายกลุ่มหลายรุ่นมากกว่า บางทีก็เอาคนจากสองหน่วยงานที่ส่งมาผสมเข้าในรุ่นเดียวกัน ไม่ว่าจะเป็ลลูกค้ำของ ธ.ก.ส.ที่กำลังจะกู้เงินจากธนาคาร ต้องผ่านการอบรมหลักสูตรสังคมชีวิตก่อน รวมถึงหน่วยงาน จปฐ. ความจำเป็นพื้นฐานของจังหวัดอุบลฯ ได้นำชาวบ้านผู้มีรายได้น้อย มาเข้ารับการอบรมด้วย ในที่นี้ข้าพเจ้าขอข้ามผ่านในรายละเอียด ผู้สนใจติดตามได้จากฝ่ายเผยแพร่ วันที่ ๒,๕,๙,๑๖, ๒๒,๒๙ ก.ย. ๒๕๔๘ ส่วนใหญ่พ่อท่านเทศน์เป็นภาษาอีสานตลอดกัณฑ์ มีเพียงเทศน์กับเจ้าหน้าที่จากกระทรวงเกษตรฯ ๕ ก.ย. ที่ใช้ภาษากลาง

ขณะที่งานอบรมก็มาก งาน“สร้างบ้านแปงเมือง”ก็เยอะ มีทั้งการขนหิน การขนดินลูกรัง การทำถนน การสร้างโรงเรือนใช้งาน สร้างเรือเรือ รวมถึงการตบแต่งต่างๆ ต้องอาศัยเครื่องกลหนัก และจำนวนคนที่เข้ามาช่วยงานเหล่านี้ นอกจากผู้ใหญ่แล้วก็ยังมีนักเรียนช่างส่วนหนึ่งเข้ามาร่วมเป็นแรงงานด้วย ปัญหาเกิดขึ้นเมื่อฝ่ายบริหารเห็นว่าผู้ใหญ่บางคนที่ช่วยงาน ขาดการร่วมทำกิจวัตร และมีทิวี่ว่าเพียงเข้ามาช่วยงานพ่อท่าน ไม่ได้คิดจะปฏิบัติธรรมอะไร ผู้ใหญ่บางคนก็เป็นตัวอย่างที่ไม่ดี ชักนำเด็กไปสู่หนทางอบายมุข ทำให้พ่อท่านต้องเทศน์กัณฑ์พิเศษ ในช่วงค่ำ ๕ ก.ย. แล้วถ่ายทอดสัญญาณเสียไปยังพุทธสถานอื่นๆ เนื่องด้วยลักษณะแบบนี้ชุมชนอื่นๆก็มีบ้าง ผลที่ตามมาจากการเทศน์กัณฑ์พิเศษนี้ ในวันรุ่งขึ้น ๖ ก.ย.คณะทำงานฐานช่างทั้งหมดได้รวมตัวกันมาขอมาพ่อท่าน รวมทั้งได้ร่วมกันลงลายมือชื่อสัญญาว่าจะปฏิบัติตามระเบียบให้ได้

วันอาทิตย์พ่อท่านจะไปเทศน์ที่อุทยานบุญนิยม โดยพ่อท่านเริ่มดำริที่จะให้เขียนป้ายหัวข้อที่จะแสดงธรรม ตัดประกาศไว้ล่วงหน้า ทำอย่างี่สันตโตโคกเคยทำเมื่อหลายสิบปีก่อน และ

พ่อท่านคิดชื่อหัวข้อเรื่องที่จะเทศน์เอง “ยี่งจน ยี่งพันทุกข์” เป็นหัวข้อชื่อเรื่องแรกที่พ่อท่านให้เขียนป้ายโฆษณาไว้ที่อุทยานบุญนิยม “ทำทานอย่างไรจึงจะได้นิพพาน” เป็นหัวข้อเรื่องต่อมาของเดือนกันยายนนี้ (๑๑, ๑๘ ก.ย. ตามลำดับ) ขณะที่วันอาทิตย์ปลายเดือน พ่อท่านจะต้องเดินทางไปร่วมประชุมที่สันติอโศกและปฐมอโศก เมื่อไปที่สันติอโศก (๒๕ ก.ย.) ก็ได้ร่วมบันทึกรายการ “พุทธที่ไปนิพพาน” กับสมณะเพาะพุทธ จันทเสฏฐ์ เพื่อไปออกอากาศทางไททีวี. ซึ่งทั้งสามรายการ ที่กล่าวมาข้างต้นนี้ มีเนื้อหาที่น่าสนใจอย่างมาก แต่ในทันทีข้าพเจ้าขอข้ามผ่าน ผู้สนใจติดตามได้จากฝ่ายเผยแพร่

คณะทำงานสื่อของบ้านราชาฯ ได้ถ่ายทำวีซีดีการบริหารกายของพ่อท่าน แล้วนิมนต์พ่อท่านช่วยให้คำบรรยายประกอบในท่าต่างๆ ๑๐ ก.ย. ทำกันอย่างง่ายๆในห้องคอมฯ โดยมีนักเรียนเป็นผู้ตัดต่อภาพและเสียงประกอบ มาถึงวันนี้หลายคนคงได้ดูและฟังคำบรรยายนั้นแล้ว

ที่บ้านราชาไฟฟ้าดับบ่อย ส่วนใหญ่ดับประเดี๋ยวเดียวก็ติดและใช้งานได้ แต่วันที่ ๑๙ ก.ย. ไฟฟ้าดับไปนาน พ่อท่านยังคงเปิดไฟสำรองใช้ทำงานจนหมดแบตเตอรี่ แล้วต่อด้วยใช้เทียนพรรษาแท่งใหญ่ที่มีผู้มาถวายจุดแทน พอให้ได้มีแสงเพื่อทำงานต่อได้

ก่อนปลายเดือนได้แวะไปเยือนชาวศิระะอโศก(๒๑ ก.ย.) ตลอดพรรษานี้ยังไม่ได้มาเยือนศิระะอโศกเลย พอติดกับอาคารใหม่(บริเวณโรงครัวเก่า)ใกล้จะเสร็จ จึงถือเป็นฤกษ์ไปลองอาคาร ซึ่งจะใช้เป็นห้องสมุดและฝ่ายธุรการของการศึกษา โดยพ่อท่านได้ไปบิณฑบาตให้ชาวชุมชนและเด็กๆได้ใส่บาตรกัน จากนั้นจึงได้มาเทศน์ก่อนฉันอาหาร ซึ่งได้มีการไหวตหาชื่อของอาคารหลังใหม่ไปด้วย ที่ได้ชื่อ่ว่าศาลาสวมธรรม เนื่องจากศาลาด้านข้างๆชื่อบุญถว้อม หลังฉันแล้วได้เอื้อโออุ่นเปิดโอกาสให้สนทนาซักถามปัญหาก่อนเดินทางกลับบ้านราชา

๒๒ ก.ย. ที่สันติอโศก คณะทำงานทดลองใช้สารชำระล้าง เพื่อทดแทนสารเคมี N 70 ได้นำผลการทดลองมานำเสนอให้พ่อท่านได้ดู ประกอบด้วยสบู่ซักผ้า ครีมล้างจาน ครีมขัดห้องน้ำ โดยใช้สารละลายต่างโซเดียมไฮดรอกไซด์ ทำปฏิกิริยากับน้ำมันพืช สำหรับครีมขัดห้องน้ำใช้ถ่าน ๑,๐๐๐ องศาเพิ่มเข้าไปด้วย และได้แจกให้ชาวอโศกทดลองใช้ ๑๐๐ คน โดยมีแบบสอบถามให้ผู้ช่วยกรอกข้อมูล ถึงผลที่เกิดขึ้นจากการใช้ส่งกลับมาด้วย สารชำระล้างทดลองดังกล่าว ได้ผ่านการตรวจสอบวิเคราะห์ จาก มอก.มาแล้ว ไม่พบสารพิษตกค้าง ผลจะเป็นอย่างไรก็คงต้องติดตามกันต่อไป

คุณพิมพ์บุชา รัตมีวิเชียรทอง อดีตนักเรียนพุทธธรรมวันอาทิตย์สันติอโศก สอบได้ทุนของ ก.พ.ไปเรียนเศรษฐศาสตร์ปริญญาโทที่ต่างประเทศ อยู่ในระหว่างเลือกมหาวิทยาลัยที่จะเรียน ด้วยประสงค์จะนำเอาเศรษฐศาสตร์บุญนิยมเข้าไปทำด้วย จึงได้มาปรึกษาพ่อท่าน ๒๔ ก.ย. จากการสนทนาทำให้เกิดคำว่า **คนรวยอำมหิต และคนจนมหัสจรรย์**

สุขภาพตาของพ่อท่าน จากการไปพบหมอสุขุม แพทย์ผู้เชี่ยวชาญโรคตา ซึ่งได้ดูแลรักษาดวงตาพ่อท่านมาหลายปีแล้วนับตั้งแต่ตรวจพบคุณัยจอบประสาทตาเสื่อม(Macular degeneration) คืออาการจอบประสาทตาบริเวณแมคคิวลา(macular) หรือเนื้อเยื่อกลางจอตา จะค่อยๆถูกทำลายไปเรื่อยๆ โดยทั่วไปมักเป็นในผู้สูงอายุ โรคนี้เป็นสาเหตุของอาการตาบอดสนิทในผู้สูงอายุชาวอเมริกัน

ที่พบบ่อยที่สุด

นักวิจัยเชื่อว่ากรรมพันธุ์มีส่วนเกี่ยวข้อง แต่สาเหตุโดยตรงยังไม่ทราบแน่ชัด ส่วนใหญ่เป็นที่ตาทั้ง ๒ ข้าง อาจเป็นพร้อมกันหรืออีกข้างเป็นก่อน เนื่องจากโรคนี้มักค่อยๆเป็น และไม่มีการเจ็บปวด ผู้ที่เป็นจึงมักไม่รู้ตัวจนกระทั่งเมื่อตามองไม่เห็นแล้ว

โรคนี้มี ๒ ชนิด ชนิดที่พบบ่อยเป็นชนิดมีเลือดซึม(เปียก) (exudative macular degeneration) โดยเส้นเลือดฝอยที่ไปยังแมคคิวลาใต้จอประสาทตามีความผิดปกติ คือตีบแคบลงและแข็งตัว ทำให้ขาดเลือดไปเลี้ยงบริเวณแมคคิวลา ถ้าเส้นเลือดฝอยมีเลือดซึมออกมา เซลล์ของจอตาบริเวณแมคคิวลาจะถูกทำลาย มีผลทำให้ตามัวและตรงกลางเห็นภาพไม่ชัด

ชนิดที่สองเป็นชนิดแมคคิวลาฝ่อ(แห้ง) (atrophic macular degeneration) เกิดจากมีการรบกวนเซลล์รับสีในบริเวณแมคคิวลาโดยไม่มีเลือดออกเหมือนชนิดเปียก

จอประสาทตาเสื่อมทั้งสองชนิดจะค่อยๆทำลายการเห็นภาพตรงกลางไปเรื่อยๆ ในเบื้องต้นผู้ป่วยอาจสังเกตเห็นการอ่านหนังสือหรือการมองในระยะไกล เช่น ป้ายถนนไม่ชัด ถ้าเป็นทั้งสองข้างในที่สุดจะไม่สามารถทำกิจกรรมที่ต้องอาศัยความคมชัดของสายตาได้เลย

ข้อมูลข้างต้นนี้ได้จากหนังสือ ความรู้เรื่องโรค ทางแก้ ดูแล ป้องกัน จัดพิมพ์โดย บริษัท ริดเดอร์ส โดเจสท์ (ประเทศไทย) จำกัด

สำหรับพ่อท่านเป็นแบบแรก คือเส้นเลือดฝอยมีเลือดซึม ทำให้ตามัวและตรงกลางเห็นภาพไม่ชัดหรือบอดมีตสนิท

หลังจากหมอสุขุม่าได้ทำการตรวจรักษาแล้ว หมอแนะนำให้เฝ้าระวังตาข้างซ้ายอีกข้างหนึ่งที่ยังไม่มีอาการ คอยสังเกตถ้ามีอาการผิดปกติในการมองให้มาพบหมอด้วย นอกจากนี้หมอสุขุม่ายังได้บอกถึงผลกระทบที่ตามมาก็คือ อาการต้อกระจก ซึ่งเกิดหลังการรักษา รอเวลาให้สุกพอที่จะทำการรักษาต่อไป จากการพบหมอสุขุม่า ๒๔ ก.ย.ที่ผ่านมา หมอสุขุม่าได้ประมาณคร่าวๆว่า น่าจะทำการรักษาต้อกระจกได้ประมาณปีใหม่ไปแล้ว มีนาคม ปี ๒๕๕๙ [ทำแล้วเมื่อวันพุธที่ ๑๖ พ.ย. ๒๕๕๘ ที่โรงพยาบาลรามาริบัติ โดย น.พ.อธยา อยู่สวัสดิ์]

ช่วงปลายเดือนยังคงมีการประชุมต่างๆประจำเดือน ไม่ว่าจะเป็นประชุมชุมชนสันตือโศก (๒๔ ก.ย.) ประชุมพาดิษฐ์บุญนิยม(๒๖ ก.ย.) ประชุม ๗ องค์กร(๒๕ ก.ย.) รวมถึงประชุมชุมชนปฐมมโศก(๒๖ ก.ย.) ในที่นี้ข้าพเจ้าขอข้ามผ่านในเนื้อหาการประชุมต่างๆนั้น

๒๗ ก.ย. ๕๘ ที่สันตือโศก คณะทำงานวิจัยเรื่อง “การสร้างเสริมสุขภาวะทางจิตวิญญาณ : ศึกษากรณีชุมชนชาวอโศก” ได้มาบอกเล่าบรรยายภาคการไปนำเสนองานวิจัย ทำให้ได้รู้มุมมองของนักวิชาการหลายท่านที่มีต่อสันตือโศกในทางที่ดี และคำแนะนำต่างๆกับคณะทำวิจัยนี้ เป็นอีกข่าวสารหนึ่งที่ชาวอโศกควรรับรู้ปฏิบัติการที่นักวิชาการมองชาวอโศกเป็นอย่างไร

ที่สนามบินดอนเมือง ก่อนเดินทางกลับอุบลฯ ๒๘ ก.ย. ขณะกำลังนั่งรอการเช็คอินที่บริเวณที่นั่งสำหรับพระภิกษุ พบพระรูปหนึ่งได้มาทักทายสนทนากับพ่อท่าน มาทราบภายหลังว่าคือ พระ ดร. มหาจรรยา ซึ่งอยู่ที่วัดอุโมงค์ จ.เชียงใหม่

สาหร่ายกับการปฏิบัติธรรมละอิตตา

บันทึกจาก...ปัจฉาสนทนา

๑ ก.ย. ๒๕๕๘ ที่ห้องทำงานในเรือ(พี.นิพพาน) บ้านราชฯ ขณะพ่อท่านกำลังทำงาน ได้รับโทรศัพท์จากเจ้าหน้าที่หน่วยงาน ต.อ.(ตรวจสินค้าและผลิตภัณฑ์ของชาวอโศก) คนหนึ่ง ได้เรียนคุณแซมดินเรื่องการตรวจสอบ และการจดจำหน่ายสาหร่ายในร้านค้าของชาวอโศก จากการสนทนาดังนี้

เจ้าหน้าที่ต.อ. : กราบนมัสการคะพ่อท่าน คือเรื่องสาหร่ายนะคะ จากนโยบายที่เราจดจำหน่าย ใช้มัยคะ จนกว่าทางฝ่ายตอ.กลางจะหาแหล่งที่ปลอดภัยได้ ซึ่งจะไปแจ้งในที่ประชุม ตอนนี้จากที่อย.ให้มา ก็มาจากประเทศจีนนะคะ ซึ่งใกล้แหล่งจำหน่ายที่พวกเราเคยไปซื้อ ทาง อย.ก็จะบอกกันว่าจีนเป็นย่านที่มีความเสี่ยงแล้ว ถ้าเกิดว่าเราขี้จะซื้อมาจำหน่ายต่อไป เราจะต้องตรวจกันประจำว่าจะผ่านหรือไม่ผ่านนี้ เพื่อความซัวร์คะ ที่เขาแจ้งเรามาว่ามีการตรวจทุกวัน แล้วเขาก็จะมาส่ง ๒ ร้าน อยู่ในย่านทรงวาด ซึ่งเราก็คิดจะเก็บมาตรวจอีกที่ เพื่อยืนยันใช้มัยคะ เราก็คิดต้องคอยตรวจอยู่บ่อยๆ อันนี้คืออยากเรียนคุณแซมดิน-พ่อท่านว่า สาหร่ายนี้เป็นสินค้าต่างประเทศ มันจะเหมาะในการนำมาขายหรือไม่คะ.....

พ่อท่าน : แล้วคุณจะไปหาของในประเทศที่ไหนดมาขายละ

เจ้าหน้าที่ต.อ. : คือมีแนวคิดของคนบางคนที่บอกว่า นโยบายที่เป็นภาระนี้ เป็นสินค้าที่มีความเสี่ยง เราก็คิดไม่ต้องขายไปเลย

พ่อท่าน : ก็คิดกันเอง แล้วแต่คณะกรรมการในบริษัทนั้นแหละ ก็คุยกัน จะขายดีหรือไม่ดี ก็เท่านั้นเอง มันมีข้อด้อยเท่านั้นแหละ มีข้อดีเท่านั้นแหละ อะไรก็ว่ากันไป ข้อด้อยก็แค่เราจะไปสนับสนุนต่างประเทศทำไมเท่านั้นเอง ก็มันมีของต่างประเทศตั้งเยอะตั้งแยะที่เราขายอยู่ ไม่ใช่เหวอ คึดมาก

เจ้าหน้าที่ ต.อ. : ค่ะ แต่ที่นี่ ถ้าตามหลักการเดิมก็คือ ถ้าเป็นการยืนยันถึงที่สุด ก็คือต้องเก็บตรวจ เพื่อที่จะบอกให้ชัดเจนอีกทีหนึ่ง แต่ที่นี่ก็มีบางคนว่า สินค้าต่างประเทศมันก็มีความเสี่ยงและเป็นภาระ ก็คือให้เลิกไปเลย ไม่ต้องไปตรวจอีกแล้วอะไรอย่างนี้ค่ะ

พ่อท่าน : ก็โหวตกันๆ ไม่ใช่มานั่งพูดกันคนสองคน แล้วก็เถียงกันไม่รู้จบ ก็เข้าคณะเลย ก็บอกแล้วมันมีขบวนการกลุ่มของเรา มาโหวตกันแล้วมีมติ แล้วก็หัดวางใจ ปฏิบัติธรรมลดละความเห็นของตน เมื่อหมู่เอออย่างนี้

เจ้าหน้าที่ ต.อ. : เข้าประชุมใช้มั้ยคะ

พ่อท่าน : เออ..ก็เท่านั้นแหละ

เจ้าหน้าที่ ต.อ. : พ่อท่านคะ สมมุติว่าอันนี้คือในกลุ่มของ ต.อ. นะคะ ที่มีสองความคิด ถ้าในที่ประชุมของส่วนกลาง ก็คือบอกว่าให้เราไปหาแหล่งปลอดภัย สมมุติว่าที่ประชุมออกมาว่าเออ..แล้วเราก็กมาแจ้งอีกที...

พ่อท่าน : เหมือนกันนั้นแหละ ก็ให้คณะกลุ่มส่วนกลาง ที่นี่ก็กรรมการของบริษัทเขาเอง นั้นแหละเป็นตัวหลัก จะขายไม่ขายก็บริษัทเป็นส่วนกลาง ซึ่งคนอื่นก็ไม่ทรอก ทาง ต.อ.เองจะไปมีอำนาจอะไรบังคับเขามากมายเล่า ก็มันมีการขายของต่างชาติก็ตั้งเยอะตั้งแยะหลายอย่าง มันไม่มีเมื่อไหร่เล่า

เจ้าหน้าที่ ต.อ. : เพราะฉะนั้นอีกฝ่ายหนึ่งก็คือบอกว่า ต้องไปตรวจให้เขาชัดเจน ไม่ใช่เอาหลักการต่างประเทศมาจัด อย่างนี้ก็ไม่ใช้ ใช้มั้ยคะ คือบางอย่างมันก็พอเป็นไปได้

พ่อท่าน : ถ้ามันมีของไทยที่มันพอทดแทนได้พอสมควร ทดแทนอยู่ในฐานะพอสมควร ใช้อย่างนั้นมันก็นั่นแหละ เราจะไปส่งเสริมต่างประเทศทำไม แต่ถ้ามันไม่มี มันหาไม่ได้ เราก็ต้องใช้ของต่างประเทศเขา ก็มันจำเป็นนะ

เจ้าหน้าที่ ต.อ. : แล้วจริงๆมันก็มีค่ะ แต่มีไม่เยอะหรอกค่ะ มันก็มีอยู่ แต่มันมีพอประมาณนะคะ

พ่อท่าน : มันมีพอประมาณมันลำบากกว่าเยอะแยะใช้มั้ยล่ะ ถ้ามันลำบากอยู่ มันยำแย่อยู่อีกก็เอาเท่านี้ก่อนเถอะนะ นั่นแหละก็ไว้จ้จกัน มันมีข้อมูลต่างๆนานาหลายอย่าง ใครเห็นเป็นอย่างไรก็สุดท้ายก็เอามติของหมู่

เจ้าหน้าที่ ต.อ. : ก็มีคนหนึ่งคือเขาจะเอาจริงจ้จนะค่ะ รู้สึกจะทุข์ค่ะ

พ่อท่าน : ก็นั่นแหละ นิสัยของคนให้เขาขัดเกลา มันจะเอาแต่ใจตัวได้ไง มันต้องเอาคณะเนนหมู่ ต้องตามคณะเนนหมู่ มันเป็นการปฏิบัติธรรมในตัวด้วย มันเป็นวิธีการที่....สุดท้ายแล้วแหละ ก็ใช้ขบวนการกลุ่ม แล้วก็ใช้วิจ้จกันลงมติ เมื่อได้มติแล้วก็จบ

เจ้าหน้าที่ ต.อ. : คือเรื่องทางนิติบุคคลเรื่องจะต้องพลิกไปว่าหมู่เขาเอากลางๆ คือไปตรวจให้เรียบร้อยก่อนนะ ซึ่งถ้าตรงนี้พวกดิฉันน่าจะทำตามนั้นเลย แต่ถ้าดิฉันทำตามนั้นเลยนี่คนที่เขาคิดว่าค้านด้านต่างประเทศ...ที่เขาจะจัดการ

พ่อท่าน : ก็ไม่เป็นไร คุณทำก่อนแล้วก็มาเสนอเขา เขาก็ไปดำเนินการในคณะกรรมการ

ของเขา คณะจะสุดท้าย คณะไหนก็แล้วแต่ เขาก็ทำของเขา เขาจะไปเบรคตรงไหน เขาจะไปหยุดตรงไหนก็เรื่องของเขานี้ มันไปขายสุดท้าย ก็ที่ร้าน ที่บริษัท

เจ้าหน้าที่ ต.อ. : แต่เขาจะมาเบรคเรื่องไม่ให้ไปตรวจนะค่ะ

พ่อท่าน : เอ้า มาเบรคเราได้ยังไง ถ้าเราจะทำ เราเห็นดี ถ้าส่งไปทางโน้น เขาไม่เห็นดี เขาก็หยุด ถ้าเขาเห็นดี เขาก็เอา เราเห็นดี เราก็กทำตามประสาเราสิ คนอื่นเขาไม่เห็นดี ไปถึงตรงโน้น เขาก็หยุดของเขาเอง ถ้าเขาไม่หยุด เขาต่อไปอีกให้ถึงที่สุด เมื่อไปถึงบริษัทพลังบุญเป็นบริษัทสุดท้าย เป็นกรรมการสุดท้าย เมื่อไปถึงโน้น เขาก็หยุด เขาก็มีสิทธิ์ ก็เพราะบริษัทของเขา คณะกรรมการของเขา มีมติของเขา เขาไม่ขาย ใครจะไปบังคับเขาละ

เจ้าหน้าที่ ต.อ. : ตรงนั้นไม่มีปัญหา แต่เราจะไปตรวจ แต่ถูกขวางอย่างเยอะนะค่ะ

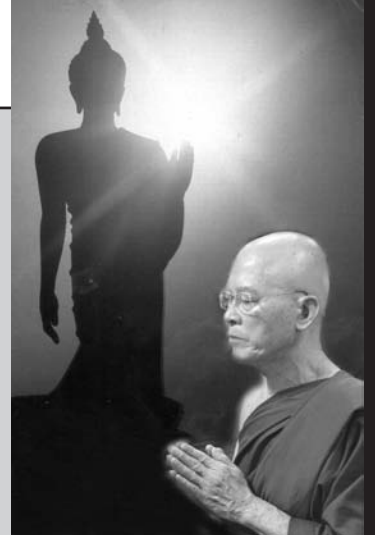
พ่อท่าน : ก็แล้วแต่สิ ก็พวกนั้นเขาอยากทำการขวาง ก็คุณอยากจะทำ คุณก็ส่งไป ถ้าทางนั้นเขาอยากไปขวางทางโน้นได้อีก ก็ให้เขาขวางไป เขาจะได้แต่ขวาง จนกระทั่งสุดท้าย ก็แล้วแต่เขาสี

เจ้าหน้าที่ ต.อ. : กราบนมัสการพ่อท่านท่านนี้นะค่ะ

พ่อท่าน : พวกอึดตายก็ยังมี จะไปตามโล่เบี่ยเขาให้ฉันทำ เอาอย่างที่ผมเห็นฉันดี มันก็เป็นเรื่องของเขาไป ดี เป็นการปฏิบัติธรรมไปในตัว

ถ้ารักจะอยู่ ต้องดีให้ได้

อาตมาภาคภูมิใจในธรรมะของพระพุทธเจ้าจริงๆ พุดเมื่อไหร่ ก็พุดด้วยความชื่นชม ด้วยความ ตื่นตันใจว่า คนเราได้ธรรมะของพระพุทธเจ้าแล้วนี่ เป็นความประเสริฐ เป็นความสุข เป็นความดีงาม ที่หาอะไรเทียบไม่ได้

จากปัญหาที่คณะทำงานฐานช่าง ทั้งผู้ใหญ่และเด็กนักเรียน มีพฤติกรรมย่อหย่อนในศีล และละเมิดในกฎเกณฑ์ของชุมชน โดยยกอ้างเหตุผลสำคัญของพฤติกรรมย่อหย่อนว่าเป็นเพราะต้องทำงานที่หนักเหนื่อย เมื่อถูกตึงเตือนก็กลับมีทิวี่ว่าไม่ได้มาปฏิบัติธรรม เพียงมุ่งมา

ทำงานให้เท่านั้น ทำให้ฝ่ายบริหารเห็นว่าควรให้พ่อท่านได้เทศน์ เพื่อสกิดการลูกหลานบานปลาย ขยายวงออกไป จึงได้นิมนต์พ่อท่านให้เทศน์ในช่วงทำวัตรเย็น ๕ ก.ย. แล้วส่งสัญญาณเสียงไปยัง พุทธสถาน และชุมชนอื่นๆ เนื่องจากปัญหาทำนองอย่างนี้จะมีกันหลายที่หลายแห่งด้วย จาก เนื้อหาบางส่วนที่พ่อท่านได้กล่าวไว้ดังนี้

“อาตมาก็ทำงานมาตั้งสามสิบกว่าปีแล้ว อายุก็ ๗๒ ขึ้นมาแล้วนะ ซึ่งอาตมาก็ภาคภูมิใจ ในธรรมะของพระพุทธเจ้าจริงๆ พุทเมื่อไหร่ ก็พูดด้วยความชื่นชม ด้วยความตื่นตันใจ ว่าคนเรานี่ แหม..ได้ธรรมะพระพุทธเจ้าแล้วนี่ มันเป็นความประเสริฐ มันเป็นความสุข มันเป็นความดีงามที่ หาทะไรเทียบไม่ได้

อาตมามองคนในโลกนี้..น่าสงสารมาก โดยเฉพาะคนไทยที่เป็นชาวพุทธ แต่ไม่รู้ค่า ของพุทธ ก็น่าเห็นใจเขาเหมือนกัน เพราะว่าเขาไม่ได้รับการศึกษามากถูกต้อง แล้วเขาก็ไม่เห็น ค่าของศาสนาอย่างจริงจังซักเท่าไรกันจริงๆ ก็เลยไม่ค่อยจะได้มรรค-ได้ผลอะไรของศาสนา

เมื่อไม่ได้มรรค-ได้ผลจริงๆนี้ จะไม่มีจิตตัวที่เป็นปัญญา ที่รู้จริงๆ เห็นจริงๆ ชาวซึ่งจริงๆว่ามันเป็นสิ่งประเสริฐแท้ขนาดไหน

แต่อาตมาก็ยังดีใจ ยังภูมิใจ ที่มีคน คือพวกเรานี้ชาวโศกนี่มาเห็น มาเข้าใจ แล้ว หลายคนก็ไม่มีปัญหาหมดสงสัยในธรรมะทางนี้ ที่อาตมาพาไปนี่ ก็ตั้งหน้าตั้งตาปฏิบัติประพฤติ ไปตามที่อาตมาพาทำ ก็มีมรรค-มีผลกันเดินหน้าไป แต่ก็ยังมีพวกเราบางคนที่ไม่ค่อยเข้าใจ อยู่ใน หมูของเราไม่เห็นจริง บางคนก็เหมือนกับไม่มีทางจะไป แต่ก็ยังมีคุณภาพพออยู่ได้สุสี่ บางคน ก็อยู่ๆไปงั้นนะ ไม่เอาจริง นอกจากไม่เอาจริงแล้วยังบอกว่า *ไม่ได้มาปฏิบัติธรรมนะ* ก็มาทำงาน เห็นมันดีก็ทำๆไปงั้นแหละ ซึ่งอาตมาสงสารคนชนิดนี้จังเลย ที่บอก*ไม่ได้มาปฏิบัติธรรม ไม่เอา ธรรมะนี้* โอ้โฮ..อาตมาเห็นว่าทำไมหนอ ความคิดหรือว่าจิตใจถึงได้มืด มันเป็นของดีสุดยอด ยิ่งกว่าเพชร ยิ่งกว่าทอง เห็นกันอยู่ก็อยู่ในนี้ในมัน เห็นนะ คนข้างนอกเขามาเห็น ทุกคนก็ยอมรับ เต็มที่กระแสนของทางสังคมข้างนอกนี้ มีมาคณะนั้นคณะนั้น วันนี้คณะที่มา...ระดับนักบริหาร เป็นข้าราชการชั้นสูงๆเขามากัน นั่งเครื่องบินมาเพื่อมาดูงานพวกนี้โดยเฉพาะนะ ดูรถเขามาแต่ละ คันดูซินี้ รถจัมโบ้ชนิดงามเพี้ยวเลย ก็มาฟัง มาดู มาสัมผัส

ทุกวันนี้อาตมาพูดอย่างชนิดที่เรียกว่า ไม่ค่อยจะปิดบังอำพรางอะไรแล้ว ก่อนๆจะ โอ้อวดด้วยซ้ำ เพราะว่ามันถึงเวลาที่จะต้องเปิดเผย และต้องพยายามระดมกำลังเรากัน ขณะนี้นี้ เราต้องการ*ความจริง* เราไม่ได้ต้องการ*ความใหญ่* เราต้องการ*ความจริง* จริงอยู่..*ความใหญ่* ถ้าได้ เราก็เอา แต่ว่าเราจะไม่เห็น ความใหญ่ความโตที่เน้นวัตถุเกินไปนะ ถึงเวลาอันควร..ถ้าได้ ก็ดีนะ

ท่านเดินดิน เดินทางไปดูงาน ของฝ่ายมหาดาน ที่ได้หวั่น เขาใหญ่อย่างการ ร่ำรวย แล้ว เขาก็เคร่งครัดมาก มีระเบียบวินัย เพี้ยนๆ หมดเลย นั่นก็เป็นผลทางงาน ก็ได้เจริญ ถ้าได้ อย่างนั้นเราก็เอา หากมีสัดส่วนที่เป็นไปแล้วด้วยดี แต่เราคงไม่ได้หรอก เพราะว่าทิศทางที่ อาตมาพาทำนี่ มันไม่ใช่ทิศทางที่จะไปทำงาน“สงเคราะห์”อย่างนั้น เราเน้น“สร้างคน” เน้น ชัดเกลายเป็นเรื่องหลัก แม้แต่ในพวกเราเองก็ถูกชูด ถูกขัด จนบางคนก็ไม่อยู่แล้ว มันชัดใจเหลือ

เกิน คืออึดใจของตัวเองนั่นแหละ โดนชัดใจ แต่ขอยืนยันนะว่าการชัดใจในพวกเราเนี่ย เป็นสิ่ง
 ประเสริฐ เป็นสัลเลชกรรม ขอย้ำอีก ว่าในพวกเราที่ชัดใจกันเนี่ย มันเป็นสิ่งประเสริฐ ไม่ได้ชัด
 เหมือนกับข้างนอกเขา ข้างนอกเขาชัดเพื่อที่จะเอาชนะคะคาน ชัดแย้ง ชัดเพื่อที่จะเอาเปรียบ เอาไรต์
 ชัดเพื่อที่จะถล่มเข่นฆ่ากัน มันคนละเรื่องกับเรา พวกเราเนี่ยชัดเกลาเพื่อให้พวกเราพัฒนาขึ้น แล้ว
 คนที่หย่อนลงไป เหลวไหลลงไป กลับโต้ตอบมา แล้วย้อนอย่างอวดดีด้วยนะ โอ้โฮ...ทำไม่ได้
 เป็นอย่างนั้น

บันทึกจาก ...ปัจจุบัน:

ท่านเดินดิน เดินทางไปดูงาน ของฝ่ายมหายาน ที่ได้หวั่น เขาใหญ่อสังการ ร่ำรวย แล้วเขาก็
 เครื่องครัดมาก มีระเบียบวินัย นั่นก็เป็นผลทำงาน ก็ได้เจริญ... แต่เราคงไม่ได้หรอก เพราะ
 ว่าทิศทางที่เอาตมาพาทำนี่ ไม่ใช่ทิศทางที่จะไปทำงาน“สงเคราะห์”อย่างนั้น เราเน้น
 “สร้างคน” เน้นชัดเกลา เป็นเรื่องหลัก

อาตมารู้สึกหดหู่ใจ ทำให้ไม่รักดีกันขนาดนั้น อาตมาได้ข่าวมาว่า หลายคนนี้มีอำนาจ มีการต่อรอง แล้วก็ละเมิดอันนั้น ละเมิดอันนี้ไปมากขึ้น ซึ่งอาตมาก็ขอประกาศในวันนี้เลยนะว่า **คนที่อยู่ที่นี่ต้องปฏิบัติธรรม ถ้าไม่ปฏิบัติธรรมก็ออกไป** ถ้าใครบอก “อยู่ที่นี่” จะทำงานเท่านั้น ไม่เอา เพราะที่นี้.. **ทำงาน ก็เพื่อปฏิบัติธรรม** ไม่ใช่ทำงานเพื่อที่จะละเมิด แล้วก็มาเป็นตัวอย่างที่เลวๆ ทำให้เด็กๆ เล็กๆ ใครต่อใครก็แล้วแต่ เอาอย่าง แล้วก็จุดสิ่งที่อาตมาสร้างมาได้ยากได้เย็น อาตมาเห็นดเห็นน้อยมาตลอด อาตมาไม่ยอมที่จะให้มาทำลายอย่างนี้ ละเมิดมีโทรทัศน์ส่วนตัว นี่ได้ข่าวว่าอยู่ในรอมมีโทรทัศน์ดู เอาออกซิยวนะ ส่วนตัวแต่ละบ้านยังไม่ให้มีเลย อวดดีอย่างไรจะเก่งดูโทรทัศน์เอง มันมอมเมาขนาดไหน มันเลวร้ายขนาดไหนโทรทัศน์ พวกคุณไม่รู้เท่าที่อาตมารู้หรอก มันเป็นอาวุธที่เลวร้ายที่สุดเลยชนิดหนึ่งของสังคม โทรทัศน์เป็นเครื่องมือนายทุน แล้วเป็นเครื่องมือของผีร้าย อาตมาเห็นดเห็นน้อย ต้องเซ็นเซอร์อะไรต่ออะไรมาไว้ให้ดู เห็นน้อยนะไม่ใช่ไม่เห็นน้อย เซ็นเซอร์เพราะมันมีเรื่องบ้างๆ อ้อ เรื่องกีฬา เรื่องมหรสพ ที่เฟ้อๆ เยอะแยะโฆษณาและอะอะมอมเมากันหนักหนาสาหัส

มนุษยชาติจะต้องมีที่อาศัย มีคนที่จะเป็นกลุ่มคนที่ เป็นอาริยะ หรือเป็นกลุ่มคนที่ดี ซึ่งอาตมาก็ภาคภูมิใจในที่นี้ ในกลุ่มคนพวกเรา ที่มีคุณลักษณะที่ดี ซึ่งอาตมาก็อวดอ้างกับคนที่มา ว่านี่เป็นหมู่ชนอาริยะ ไม่มีอบายมุข ไม่มีสิ่งที่เฟ้อ ถ้าไม่พยายามที่จะฟังกันบ้างว่า มันมีหลักเกณฑ์นะ ไม่ให้ไปทำตามอำเภอใจ ไปเปิดดูอะไรเอง ซึ่งอาตมาก็พยายามที่จะบอกกล่าวกัน ด้วยหวังดีและตั้งใจดีที่จะบอกกล่าว

ถ้าเผื่อว่าราชธานีโลกนี้เคร่งครัดอย่างนี้ แล้วพวกเราก็จะออกไปกัน ไม่อยู่แล้วกรออย่างงี้ ก็ไปเลย ที่บ้านราชธานีขณะนี้ มีเท่านี้เราก็จะเอาเท่านี้ ไม่ใหญ่กว่านี้ ไม่ดีกว่านี้ ไม่เจริญกว่านี้ ทางด้านวัตถุก็ตาม ผู้คนก็เถอะ ใครอยู่ได้เท่าไรก็เอา ขอให้เป็นคนดีในเกณฑ์พอแล้ว ไม่มากกว่านี้ก็ไม่เป็นไร ได้เท่านี้ก็เอา จะแค่นี้ไปอีกร้อยปีอาตมาก็เอาแค่นี้แหละ ไม่มีปัญหา เพราะฉะนั้นใครอย่ามาอ้างเป็นอันขาดว่า จะเอางานนี้มาเป็นหลัก เอางานนี้จะใหญ่ เพื่อที่จะมาต่อรอง ขอยืนยันว่างานไม่ใช่เรื่องใหญ่ คนเป็นเรื่องใหญ่ เราจะต้องพัฒนาตัวเองทุกคน ต้องพัฒนาตัวเองให้มีคุณธรรม นั่นเป็นเป้าหมายหลัก

อาตมาไม่เห็นทางว่าสังคมโลกมนุษย์นี้จะปรอดด้วยวิธีใดๆ จะใหญ่จะโต จะรุ่งจะรวย จะมีวัตถุสมบัติอะไรมาอย่างไร อาตมาก็ว่าไปไม่รอด ตราบใดที่คนมันมีกิเลส มีแต่จะเดือดร้อน ยิ่งรวย ยิ่งทรูหยา ยิ่งมอมเมา-แล้วเอามาอวดกันนั่นแหละ ยิ่งบ้า

แต่ถ้าคนมีคุณธรรมแล้ว แม้มันจะน้อยจะเล็กจะกระจอก ดูเหมือนอดอยาก มันก็อยู่รอด มันก็เป็นสุข แม้จะจนจะยาก แต่ถ้าร่ำรวยแล้ว ไม่มีคุณธรรม จิตใจไม่ดี ก็สร้างทุกข์ให้สังคมตลอด เดือดร้อนตลอด วุ่นวายตลอด สังคมที่ไหนก็ตาม จะเป็นอย่างนั้น

ตอนนี้ก็ขอติกรอ บ้านราชธานีจะตั้งหน้าตั้งตาเคร่งครัด เพื่อที่จะสร้างคนต่อไป คนมาดูงานนี้ เขาไม่ได้มาดูไอ้ตึกรามบ้านช่อง วัตถุที่ก่อสร้างอะไรซักเท่าไรหรอก แต่มันเป็นองค์ประกอบหนึ่งเท่านั้นเอง อาตมาก็ทำไปตามที่ควรจะเป็น แต่เขาไม่ได้ฟัง หรือไม่ลึกซึ้งสิ่งพวกนี้

หรือก เขาลึกซึ่ง“คน”พวกเรานี้ต่างหาก

พระพุทธเจ้าท่านตรัสรู้ค้นพบ ว่าความเป็น“คน”นี้ มันไม่มีอะไรดีเท่าที่มีโลกุตระธรรม ถ้าวัตถุดีพระพุทธเจ้าจะทำทำไม ท่านมีเวียงวัง ท่านมีทุกอย่างทรัพย์ศฤงคารทุกอย่าง ท่านจะทำทำไม ทั้งอย่างไม่แยแสเลย แต่ความเป็น“โลกุตระธรรม”นี่สิ ที่ประเสริฐที่สุดที่คนต้องเอาให้ได้

ตอนนี้สิ้นลมข้างนอก เขาเพิ่งเล็งมาดูเราเยอะขึ้น เราก็ต้องมีอะไรให้เขาดู สิ่งที่ไม่ใช่ติกรรม ไม่ใช่วัตถุ สิ่งที่จะให้เขาดูคือมนุษย์ที่มีคุณธรรม มีจิตนิสัย มีพฤติกรรมที่ดี ดีแบบโลกุตระ

ทุกวันนี้เราเป็นอยู่ได้ ลังคมเขาไม่เอาเราตาย เขาไม่เหยียบเราแบน ก็เพราะคุณธรรม เขาจ้านเราขึ้นมาทุกวัน ๆ ๆ ๆ ลังเกตดูซิ ไม่ว่าชาวบ้าน ไม่ว่าปัญญาชนระดับบริหาร เขามาที่นี้ เขาก็สัมผัสกับวัตถุบ้าง เขาก็ดูว่ามันน่าทึ่งมันใหญ่พอสมควร แตกต่างจากที่อื่นพอสมควร แต่สิ่งที่เขาชื่นชมมัน มันไม่ใช่พวกนี้ ไม่ใช่ไหม เขาไม่กล่าวเลย ขนาดชาวไร่ชาวนายังไม่กล่าว แต่เขากลับซาบซึ้งพวกเรา ซาบซึ้งชีวิตพวกเรา ซาบซึ้งคุณธรรมพวกเรา ใช่ไหม ให้เปิดใจอะไรต่ออะไรทุกเจ้าไม่เคยมีใครบอกโอ..ที่นี้มันโอไฮ้...หรรหระ ใหญ่โต มีหินเยอะ บันตั้นไม้ใหญ่เยอะ เขาอาจจะแปลกตา เขาอาจจะประทับใจนิดหน่อย แต่ที่ลึกกว่านั้นคือ“คน” คือลังคมแห่งอาริยะ เขาไม่เห็นกลุ่มคนที่อยู่กันอย่างที่นี้ ใช่ไหม เพราะมันอย่าเบลอ อย่าเข้าใจผิด แต่เอาตมาไม่ได้ดูกฎวัตถุที่เดียวนะ เราต้องอาศัยวัตถุอยู่เหมือนกัน

เอาตมาเป็นโพธิสัตว์ก็ต้องมีอะไรพอสมควรเลย อย่างสิ่งมหัศจรรย์ของโลก บางอย่างคืออนุสรณ์ความเลวของคนคนหนึ่ง ที่สร้างสิ่งนั้นขึ้นมา เลวอย่างที่เราเห็นแก่ตัว เห็นแก่ความรักของตัวเอง แล้วเอาเงินทองของประชาชน มาสร้างมาลงทุน สร้างเสร็จแล้วฆ่าช่างหมด เลวไหม? เพื่อไม่ให้ช่างไปสร้างที่อื่นต่อ กลัวจะไปดี กลัวจะมีอันอื่นมาแข่ง เป็นอนุสรณ์ของความเลวทรามของคนๆหนึ่ง

หรือสิ่งมหัศจรรย์บางอย่าง กว่าจะทำกันขึ้นมาได้ คนก็ตายไปเป็นหมื่นเป็นแสนคน ทุกวันนี้ ให้คนไปเดินไปชม ว่าเป็นของใหญ่ ของแปลก ของหรรหระเท่านั้น มีประโยชน์อะไร เสียวัสดุ เสียแรงงาน คนต้องตายลงไปในที่นั้นเท่าไร เพื่อสร้างสิ่งนั้นขึ้นมา แสดงถึงความซึ่กตัวของตัวเอง กลัวคนมาบุกมารุก ก็เลยสร้างเสียจนใหญ่โตมโหฬาร มันไม่ได้เป็นความประเสริฐอะไรเลย

ศาสนาพุทธปฏิบัติธรรมอยู่ทำงาน สัมมาสังกัปปะก็คืองานทางจิต สัมมาวาจาก็คือการปฏิบัติธรรมอยู่ทางวาจา สัมมากัมมันตะก็คือการปฏิบัติธรรมเกี่ยวกับการงาน สัมมาอาชีวะก็คือการปฏิบัติธรรมเกี่ยวกับอาชีพ นี่เป็นของพุทธแท้ๆเลย เพราะฉะนั้นการทำงานกับการปฏิบัติธรรมมันแยกไม่ออก คนที่ปฏิบัติธรรมคนนั้นก็ขยันหมั่นเพียร เอาใจใส่ในการทำงาน แต่ไม่เพลินใจ ไม่ห่างใจ เป็นแม่โคที่เลี้ยงลูกด้วย เล็มหญ้าให้ตัวเองกินด้วย ประโยชน์ตนด้วย ประโยชน์ท่านด้วย เลี้ยงลูกไปพลาจ เล็มหญ้าให้แก่ตัวเองไปพลาจ นั่นคือการปฏิบัติธรรมของพุทธ มีประโยชน์ทั้งสองด้าน ทั้งการงาน ทั้งปฏิบัติตน แต่การปฏิบัติธรรมของตนเองเป็นเอกนำ การปฏิบัติงานถือว่าเป็นรองของการปฏิบัติธรรม ไม่ใช่การปฏิบัติงานมาเป็นเอก และเอาธรรมะปฏิบัติธรรมเป็นรอง

แล้วก็ไปเอางานมาอ้างต่อรองอำมาจ เพื่อให้ตัวเองไม่ปฏิบัติธรรม ขอประณาม ผู้ที่คิดอย่างนั้นทั้งนั้นคือ “ชั่ว” ฟังให้ดีๆ

ทุกวันนี้เอาตมาเทศน์ถึงขนาดว่า เอ้อ..ถ้ามีหมู่บ้านอย่างนี้ในประเทศไทย ชักสองหมื่นหมู่บ้าน ห้ามมีหมู่บ้าน ประเทศไทยจะเป็นยังไง? พูดมาหลายครั้งแล้วตอนนี้ พูดบ่อย อธิบายไปแล้วก็ยืนยัน ก็ถามคุณแซมดินถามใครๆกันว่าจะเป็นอย่างไง ทุกคนก็เห็นว่าดี เห็นด้วยทั้งนั้น เพราะมันสุดยอดแล้ว หมู่บ้านที่ไม่มีอบายมุขใดๆเลยทั้งหมู่บ้าน คนกินเหล้าไม่มีสักคน แม้แต่สุนัขหาก็ไม่มีสักคน ทั้งหมู่บ้านล้วนถือศีล ศีล ๕ ศีล ๘ แม้แต่ศีล ๑๐ ฆราวาสของเราก็ทำได้กันจริงๆ คือ ไม่รับเงินรับทองกันแล้ว ไม่มีใครฆ่าสัตว์กันทั้งหมู่บ้าน ถ้าใครลักขโมยก็ต้องออกไปจากหมู่บ้าน ผิดฝ่าเขาเมียใครก็ต้องออกไปจากหมู่บ้าน เป็นต้น ที่สำคัญงานฟรีไม่รับเงินเดือนกัน กินใช้ร่วมกันเป็นสมบัติส่วนกลาง ทั้งที่ดินบ้านช่องอาคาร เงินทองเป็น“สาธารณโภคี” จะหาได้ที่ไหนในโลก..?

ปัญหาที่มีกันอยู่โลกทุกวันนี้ก็เพราะมันทำไม่ได้แบบนี้ ทำไม่ไม่พยายามประคับประคองสิ่งดีนี้ ช่วยกันประคับประคองบ้างประไร จะต้องมาเป็นคนทำลาย มาเป็นคนจุด มาทำให้ต่างให้พร้อยทำไม ทำไม หัวใจสี่อะไรน้อ

พระพุทธเจ้าท่านตรัสไว้ว่า “บาปแม้น้อย อย่าทำเสียเลย” ท่านตรัสนี้ไม่ใช่เรื่องสามัญเลย ซึ่งเป็นคำสูง เป็นคำตรัสที่พิเศษมาก สุดยอดแห่งคนที่เดียว ถ้าใครเตือนตนเองได้ *บาปแม้น้อยอย่าทำ!* มันจะวิเศษขนาดไหน ก็คิดดู

เอาตมาก็อยากจะขอร้องนะ ช่วยเอาตมาบ้าง ขอร้อง มาอยู่ด้วยกันก็ดีแล้ว คนที่มาแล้วเอาตมาก็ว่ามีบุญแล้วแหละ ที่ได้มาอยู่ มาทำอะไรต่ออะไรร่วมกัน ร่วมก่อร่วมสร้าง ร่วมพัฒนาตน มันก็ดีแล้ว ก็น่าจะตั้งใจ เสียโอกาสทำไม

ก็ขอบคุณจริงๆ จากใจจริงของเอาตมา พวกเราในแต่ละคนมาเสียสละ อันนี้ต้องขอบคุณจะคนละมาก คนละน้อยอะไรก็ตามใจ ถ้าไม่มีพวกคุณเอาตมาก็ทำอะไรไม่สำเร็จหรอก แต่ที่ทำอะไรได้ถึงขนาดนี้ก็เพราะพวกเราทุกคนชาวอโศก คนละเล็กคนละน้อยคนละมาก ก็ต้องขอบคุณกันมากๆ แน่นอน ที่ได้พยายามทำอะไรกันต่างๆนานา เกิดจากพฤติกรรมของมนุษย์จริงๆ ที่ทำให้อะไรต่ออะไรให้มันเกิดได้เป็นได้ ที่เอาตมาจะตอบแทนสิ่งที่ดี ที่ได้ทำอันนี้ก็ถึงได้มาเทศน์ได้มาบอกว่าพัฒนาเถิด ปรับปรุงตนเองเถิด อย่าปล่อยปละละเลยตนเองเลย ไม่ใช่เอาตมาโกรธเกลียด ไม่ใช่เอาตมาจะมาประจาน ธรรมะของพระพุทธเจ้านี้ ไม่มีเสน่ห์ตรงนี้ ที่พูดแต่ทุกข์ มองความไม่ดี พูดเหตุแห่งทุกข์ มองเหตุแห่งความไม่ดีหรือเหตุแห่งความชั่ว แล้วก็ล้างสิ่งที่พาชั่ว เป็นศาสนาที่เขาเรียกว่าทุกข์นิยม

พระพุทธเจ้าถึงได้ตรัสว่า ผู้ที่มีมรรค-ผลเท่านั้นที่จะทนอยู่ได้ คนไม่มีมรรค-ผล จจริงๆทนไม่ได้ ขอยืนยัน ถ้าเป็นพุทธจริงก็ต้องเป็นอย่างนี้ มันจะต้องขัดเกลา จะต้องบอกเหตุแห่งทุกข์ มันจะต้องบอกสิ่งที่ไม่ดี ต้องรับเอาสิ่งที่ไม่ดีออก สิ่งที่ดีไม่เป็นไรหรอก อยู่กับตัวใคร มันจะอยู่นานอยู่ชั่ว มันไม่ได้ทำร้าย ทำเลวอะไร กับเรากับสังคม แต่สิ่งที่ไม่ดีมันอยู่กับคนนี่ ต้องรับเอาออก

จึงมีแต่จะเจริญถ่ายเดียว พระพุทธเจ้าก็ยิ่งตรัสว่า **“จงฟังบัณฑิต ผู้ดำเนิน หรือผู้ชมแล้ว ชมอีกนั้น เกิด จักได้ดีแต่ถ่ายเดียว”** นี่ก็เป็นคำตรัสที่ชัดเจน ท่านไม่เคยบอกว่า **“จงฟังคนที่ชมเรา คนที่ประเล้าประโลมเรา ชมแล้วชมอีกนั้นเกิด จักได้ดีแต่ถ่ายเดียว”** ไม่มี นี่เป็นเอกลักษณ์ของศาสนาพุทธ คือศาสนาข้างตี แต่ระวัง.. ตีกันก็ต้องมีเวลา มีมารยาท มีศิลปะ มีวิธีดีบ้างนะ อาตมาเทศน์มานี้ก็ติรวด”

วันรุ่งขึ้น ๖ ก.ย. ๒๕๔๘ **สมณะธกบญ อาจิตปัญโญ** ได้นำคณะทำงานฐานช่างทั้งหมด ทั้งผู้ใหญ่และเด็กนักเรียนประมาณ ๑๕ คน มากราบนมัสการขอชมมากับพ่อท่าน โดยมีลายเซ็นของแต่ละคนประกอบคำขอชมมา สำนึกผิด เป็นลายลักษณ์อักษร เหมือนเป็นสัญญาต่อพ่อท่าน ที่จะปรับปรุงตนเอง ในกรณีนี้ได้รับตัวแทนคณะทำงานฐานช่าง เป็นนักเรียนเป็นผู้อ่านคำขอชมมานั้น ซึ่งมีลายเซ็นของทุกคนเซ็นกำกับรับรองไว้ท้ายข้อความ ก่อนส่งให้พ่อท่านไว้เป็นหลักฐาน คำขอชมมาที่ว่านั้นมีใจความดังนี้

“กราบนมัสการพ่อท่าน ที่งานช่างได้ประชุมตกลงกันว่า ทีมงานแต่ละคนสำนึกในความผิดของตัวเอง ในแต่ละคนแล้ว และพร้อมที่จะปรับปรุงเปลี่ยนแปลงตัวเอง และจะรักษาศีล ๕ อยู่ในกฎระเบียบของชุมชนคนวัด จะเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมใหม่ทั้งหมด เพราะว่าเป็นบาปมากเลยครับกับการทำผิดในครั้งนี้ ลูกๆได้รับความเมตตาจากพ่อที่พวกเราศรัทธา รักและเคารพ ทั้งที่พ่อก็เหนื่อยกับงานที่มีมากพออยู่แล้ว แล้วต้องมาคิดเรื่องนี้อีก ลูกๆก็เลยพร้อมใจกันที่จะช่วยงานพ่อให้มากที่สุด ลดละกิเลส รักษาศีล ๕ ลูกๆก็เหมือนได้เกิดใหม่ เป็นคนใหม่ และจะตั้งใจช่วยงานของพ่อให้ดีที่สุด จะช่วยพ่อสร้างบ้านสร้างหมู่ และงานของพ่อให้มากที่สุดครับ กราบขอโทษพ่อที่ลูกได้กระทำความผิดต่อชาวโศก ทำลายสิ่งที่พ่อท่านสร้าง และชาวโศกสร้างมา

เพื่อความสบายใจของลูกๆ ก็เลยต้องมีลายเซ็น ได้แต่สำนึกในความผิด และจะได้เป็นคำสัญญาต่อพ่อจากลูก ว่าต่อไปจะเป็นลูกที่ดีของพ่อ จะไม่ทำให้พ่อเหนื่อยมากกว่านี้ครับ

กราบขอพระคุณพ่อท่านที่ให้โอกาสแก่ลูกๆ ทีมงานช่าง”(ต่อท้ายด้วยลายเซ็นของทุกคน)

พ่อท่านได้กรุณาให้ข้อคิดปิดท้ายว่า **“ก็ขอบคุณทุกคนอยู่นะ ที่ช่วยกันทำงาน แต่ว่าเป้าหมายหลัก หรือว่างานแท้ของอาตมานั้นงานสร้างคน ไม่ใช่กันไปติดที่งาน เห็นงานเป็นเอก เห็นงานเป็นเด่น เองานมาลบล้าง สิ่งที่สูงงูเสียหรือว่าผิดพลาดในทางธรรม มันไม่ได้หรอก คือไปหลงไหล ไปเผลอไหล ไปต่อรอง เอาอำนาจงานมาต่อรองทางธรรมนี้มันก็ตาย มันก็ไปไม่รอดนะ...**

จริงงานเราก็ต้องทำ แล้วมันก็ต้องอาศัยงาน เราเป็นอยู่แล้วเราไม่ปลุกข้าวก็ไม่มีข้าวกินก็ตาย ไม่อาศัยงานไม่ได้หรอก ไม่รู้จักเซ็ด จักปัด จักกวาดก็ตาย มันก็เกี่ยวกัน แต่ถึงอย่างไรก็ตาม การปฏิบัติธรรมมันต้องเป็นหลัก เป็นเอก เพราะมันตั้งใจดีๆ ตั้งสติดีๆ อย่าไปเผลอไหลผิดพลาด อย่ง่างๆเมื่อมันผิดพลาดมันก็ผิดพลาดกันได้ คนเราก็เลสมันมี อินทรีย์ยังไม่แข็ง มันก็ต้องผิดพลาดได้บ้าง ผิดพลาดมันก็ต้องยอมรับ อย่าไปทำให้มันเป็นเชิงแหม...อวดดี หยามหยัน หรือว่าเป็นเชิง อย่ง่างละ...ประชดประชัน แดกดัน อะไรมันไม่ดี แล้วต้องรู้ว่าเอ้อ...มันสิ่งไม่ดี

อาตมาว่าร้อยหนึ่งมาอบรมนี้ แปรสลับได้ ที่
เข้าใจ แต่ที่ทำได้นี้อาจจะไม่ถึงสิบก็ไม่ใช่ไร
พวกเราติดตามอยู่ ก็ค่อยๆเร่งช่วยเขา ผู้
ที่มาอบรมแล้วก็คอยตาม พยายามตาม เอ้า
..ก็ช่วยกันดูแล... ที่จริงพวกนี้จะมาเป็นคน
เช่นพวกเราในอนาคต

อะไรทำออกไปแล้ว จะทำด้วยตั้งใจเจตนา ไม่เจตนาก็ตาม ก็ต้องรู้ว่าอ้อ..อันนี้มันไม่ดีนะ มัน
ผิดพลาดมันไม่เข้าท่า แล้วก็ต้องอย่าไปทำเชิงอวดดี ต้องสำนึกละอาย มีหิริ มีโอตตปะปะ แล้ว
เราก็ฝึกให้เจริญ

เอ้า..เข้าใจก็ดีแล้ว นะ..พยายามตั้งใจ คือตอนนี้เรานั้นมีความจำเป็นนะ...อาตมาว่า
จำเป็นที่เราจะต้องเร่งรัดพัฒนา ไม่ว่าทั้งงาน ไม่ว่าทั้งคน คนก็จะต้องพัฒนาให้เจริญ เพราะว่า
นี่เห็นได้ อยู่ที่บ้านราชานี่ ยิ่งชัด คนมันเข้ามาไอ้โฮ..แต่ละวันไม่รู้กี่คณะ มา..ไม่บอกมากัน
เยอะด้วย เดี่ยวก็มา เดี่ยวก็มา จนจะรับแขกกันไม่ไหวดไม่ไหวแล้ว ไปต่อรองที่จะให้เราอบรม
เราก็ไม่มีพลังพอ ก็ต้องผิด ต้องผิดวัน ผิดครั้งผิดคราวอะไรต่ออะไรไป

แต่ถึงอย่างไรมันก็ต้องอบรมเขานั้นแหละที่จริงพวกนั้นจะมาเป็นคนเช่นพวกเราในอนาคต
พวกที่เราอบรมนี้ อย่างน้อย อย่างมากนะ มาอบรมร้อยคน เราได้แค่สามสิบนะ โอ้...เข้าใจ
ศรัทธาซ้กสามสิบ พอแล้ว ร้อยหนึ่งได้ผลสามสิบก็พอแล้วจริงๆ แต่จริงๆจะได้มากกว่านั้นอยู่นะ
เป็นแต่เพียงว่า เขาเข้าใจหมดนะ อาตมาว่าร้อยหนึ่งนี่มาอบรมนี้ แปรสลับได้ ที่เข้าใจ แต่ที่จะทำ
ได้นี้อาจจะไม่ถึงสิบ ทำได้แต่ไม่ถึงสิบ ก็ไม่เป็นไร แต่ถ้าได้ถึงสิบก็ดี ยี่สิบก็ดี อ้าว..พวกเรา
ติดตามอยู่ ก็ค่อยๆเร่งช่วยเขา ผู้ที่มาอบรมแล้วก็คอยตาม พยายามตาม

เอ้า..ก็ช่วยกันดูแล แล้วก็ทำขบวนการกลุ่มให้ดี แต่การทำขบวนการกลุ่มไม่ใช่ว่า ตั้ง

กลุ่มมาเพื่อทำสังฆเภท เหม... มาพอดีแล้ว ฉันจะต้องอึ้ง... ไม่ใช่อย่างนั้น มันบาปตายเลย มันไม่ได้ มันต้องเป็นมวล มันต้องรวมกันประสาน ต้องอยู่รวมกันหมด ทุกคนไม่ว่าฝ่ายไหนๆ ก็ต้องมาประชุมรวม เพื่อที่จะต้องเข้าใจว่า อ้อ... อันนี้ อันนั้น อันไหนจะทำอันไหน อันไหนจะแบ่งอันไหน อันไหนจะเมื่อไหร่ อันไหนก่อน อันไหนหลัง อะไอย่างนี้เป็นต้น อันนี้จะต้องยอมให้อันนี้ก่อน อันนี้เราต้องถอยหลังก่อน พักไว้ก่อนอะไรพวกนี้ จะต้องดูเหตุการณ์ จะต้องดูองค์ประกอบข้างใน แล้วยังมีอะไรต่ออะไรที่ต้องทำเยอะเยอะนะ...

ก็เป็นไปตามประสาของมัน มันจะได้อะไรต่ออะไรก็แล้วแต่ เอ้า... คิดดี ตั้งใจก็ดีมาก นี่พยายามทำให้เป็นหลักเป็นฐานให้มันดี"

กราบขอบพระคุณพ่อท่านมากครับ

ท่าทีในการร่วมกิจกรรมกับองค์กรอื่น ที่ข้อความเบื้อที่ต่างจากหลักพุทธธรรม

๑๓ ก.ย. ๒๕๕๘ ที่ราชธานีโอโซน ได้รับโทรศัพท์ปรึกษาการจะไปร่วมกิจกรรม กับองค์กรทางศาสนาหนึ่ง ที่มีหนังสือเชิญมา โดยจะออกค่าใช้จ่ายต่างๆให้หมด การใช้ดุลยพินิจในการร่วมหรือไม่อย่างไร มีรายละเอียดจากการสนทนาดังนี้

คุณแซมดิน : กราบนมัสการพ่อท่านครับ มีองค์กรศาสนาหนึ่ง จะเชิญคณะของเราไปร่วมงานที่อินเดียด้วยนะครับ เป็นงานของเขานะครับ ที่มาจากทั่วโลก มีประธานาธิบดีอินเดียมาต้อนรับนะครับ ตั้งแต่วันที่ ๑๐-๑๖ ตุลาคม ผมเคยไปครั้งหนึ่งแล้วนะครับ สมัยติดตาม พล.ต.จำลอง เขาจะพาขึ้นไปที่เทือกเขาฮามู แล้วเขาจะมีการอภิปราย แล้วก็นั่งสงบ และจะมีการทำกิจกรรมแบบของเขาหมดเลยนะครับ แต่มันจะเป็นพิธีแบบมาจากทั่วโลก ก็เป็นการต้อนรับแบบเป็นทางการ ปีนี้เขาก็จะมาเชิญเราไปด้วยนะครับ ๗ วันครับ ผมนะไม่ควรไปอยู่แล้ว เพราะเคยไปมาแล้ว แต่ที่นี้ว่าคณะของเราควรจะไปหรือไม่อย่างไร

พ่อท่าน : ฟังๆดูแล้ว เขาต้องการขยายงานของเขาเพื่อให้กว้างออกไป ซึ่งลัทธิของเขาเรารู้ เราเข้าใจอยู่แล้ว เราไม่ได้ติดอกติดใจอะไร ถ้าไปเราจะเป็นประโยชน์อะไรบ้าง ก็พิจารณา

คุณแซมดิน : ของเราก็คงไม่ค่อยจะเป็นประโยชน์อะไร เท่าที่ผมไป ผมก็ไปนั่ง ก็เข้าใจเขานะครับ วิธีที่จะมองสิ่งจากพระเจ้าอะไรของเขานะครับ จากดวงตา จากแสงนะครับ เราก็คงไม่ได้ทำอยู่แล้ว ที่ไปคราวนั้นก็ติดตาม พล.ต.จำลองไป คือเขามาชวนให้ผู้ว่าฯ จำลองไปด้วย เป็นแขกผู้มีเกียรตินะครับ ผมคิดว่า ถ้าความเห็นผม มันคงไม่ค่อยเป็นประโยชน์อะไรเท่าไร

พ่อท่าน : อาตมาฟังดูแล้ว มันก็จะเป็นความเข้าใจของเขา เรามองเห็นแล้วว่าไม่ค่อยเกิดประโยชน์อะไร มันคนละสายกัน คนละทางกัน ถ้าไป... หนึ่งมันก็เสียสตางค์เขา แม้เขาเต็มใจจะเสียก็ช่างเขาเถอะ เราไม่น่าจะไปให้เสียสตางค์เขาเปล่าๆ แล้วเราก็เห็นแล้วว่าไม่เป็นประโยชน์อะไรด้วย เสียเวลา แล้วจะหาวิธีปฏิเสธเขาอย่างไรละ

คุณแซมดิน : ผมก็คิดว่าจะหาวิธีปฏิเสธเขาอย่างไรดี

พ่อท่าน : ก็ปฏิเสธเขาไปดีๆ บอกว่าแหม พวกเราก็กงานเยอะ คนของเราก็ไม่มาก เบียดงานของเรา ตอนนั้นก็แยกหลายสาย หลายคนวิ่งหอบ คนจะไปทำงานก็ไม่ค่อยจะพอ ไม่มีทั้งเวลา ไม่มีทั้งแรงงาน ไม่มีทั้งผู้คนเลย มันคงไปไม่ได้หรอก ก็ว่าไป

คุณแซมดิน : ครับ อีกรางหนึ่งผมเห็นว่าน่าจะสนับสนุนได้นะครับ คือโครงการสงบภายในสู่สันติภาพโลก เขาขอให้เราช่วยสงบนิ่ง ๑ นาที

พ่อท่าน : อ้อ ได้ เราทำอยู่แล้ว

คุณแซมดิน : คือตั้งแต่วันที่ ๑๘-๒๑ กันยายน ทุกพุทธสถานนะครับ ขอให้เราช่วยแจ้งข่าวไปด้วยอย่างนี้ ผมคิดว่าจะตอบรับไปได้เลยนะครับ วันที่ ๒๑ กันยายน เป็นวันสันติภาพโลกนะครับ แต่เขาจะเพิ่มวันอาทิตย์อีกวันหนึ่ง เพราะเห็นว่าคนมาโบสถ์ คนมาวัดอยู่แล้ว ๑๘ กันยายน เป็นวันอาทิตย์ครับ

พ่อท่าน : ไม่มีปัญหาหรอก เรื่องนี้เราทำของเขามาอยู่แล้ว

คุณแซมดิน : เรื่องนี้เราตอบรับเขาไปได้ ส่วนเรื่องจะเชิญไปอินเดียด้วย เราตอบปฏิเสธเขาไปดีกว่านะครับ เดียวผมต้องหาวิธีตอบ ไม่ให้เสียมิตร

พ่อท่าน : ก็อย่างที่อาตมาพูดมานั้นแหละ ถ้ามีเหตุผลอื่นอีกก็ผนวกเข้าไป

คุณแซมดิน : ครับเดี๋ยวผมลองร่างเหตุผลแล้วตอบเขาไป กราบขอบพระคุณครับ พ่อท่านครับ

หลังจากวางสายโทรศัพท์แล้ว ข้าพเจ้าซักถามต่อ

ข้าพเจ้า : อ้าว พ่อท่านไม่ทำอย่างไรในลักษณะประสานหรือครับ

พ่อท่าน : มันไม่เกิดประโยชน์เท่าที่ควร เพราะสายนี้เขาเป็นเทวนิยมเต็มรูปเลย ก็ได้แต่แค่สมถะ แล้วเราก็ไม่มีปัญหาอะไรสำหรับสมถะ เราก็ใช้กันอยู่พอสมควรแล้ว นอกจากจะเป็นเทวนิยมที่จะต้องใช้ความสงบแล้ว เขาก็ยังมีเรื่องพิลึกพิลื้อ เป็น Magic เป็นเรื่องอะไรต่ออะไรของเขา โอ้โฮ..เป็นมนมโหมยอัตตา เป็นพลังพิเศษ เป็นอะไรต่ออะไรของเขาไปใหญ่เลย ซึ่งจะทำให้พวกเราไขว้เขว สับสนไปเปล่าๆ

ข้าพเจ้า : อ้อ เขาไม่ได้ไปแสดงมวล แสดงพลังอย่างเดียว ไปเพื่อจะได้ไปปฏิบัติอย่างเขาด้วยหรือครับ นี่กว่าเหมือนกับไปแสดงพลังสันติภาพ ขององค์กรต่างๆทั่วโลก

พ่อท่าน : เปล่าๆ ไป...ก็ต้องไปทำพิธีอะไรของเขา ซึ่งเราไม่เป็นเรื่องอะไรกันเลย มันจะเกะกะ เป็นภาระเสียมากกว่า ที่จริงก็คือ เขาจะให้เราทำเป็นให้ได้อย่างเขานั้นแหละ

ข้าพเจ้า : อ้าว แล้วเราไม่บอกเขาไปตรงๆว่า วิธีการอย่างนี้เราทำด้วยไม่ได้ มันจะได้

ไม่ต้องไปหาเหตุผลอื่น

พ่อท่าน : เขาก็รู้ แต่เราก็ประสานอยู่ เราคิดคนละทางเขาก็รู้

ข้าพเจ้า : ไม่ใช่ก็บอกเหตุผลเขาไปตามตรงว่า วิธีการอย่างนี้มันเป็นเรื่องขัดขวางต่อหลักคำสอนของเรา ดีกว่าไปอ้างเหตุผลอื่นบางที่มันดูเหมือน เราพูดไม่จริง หรือใส่หน้ากากคบกัน

พ่อท่าน : เอ้อ อันนี้ก็คิดไม่ถึง เขาก็น่าจะบอกเขาไปอย่างนั้นก็น่าจะดี แต่มันเหมือนเราตัดเยื่อ ตัดใยเขาเลยนะ

ข้าพเจ้า : ก็เราช่วยบางส่วนไงครับ ส่วนที่เราร่วมได้เราก็ร่วม แต่ส่วนที่เราร่วมไม่ได้ก็ขอไว้เถอะ เหมือนกับถ้าจะบังคับให้คนนับถือศาสนาอิสลามมากราบพระพุทธรูป มันยอมไม่ควร เราอาจจะยกตัวอย่างทำนองอย่างนี้ไป

พ่อท่าน : เปล่า เขาไม่ได้บังคับให้เราไปทำพิธีกับเขา เขาให้เราไปดู ไม่ได้บังคับทีเดียว

ข้าพเจ้า : อ้อ ให้ไปดู แม้ไปแล้วไม่ได้ไปทำตามเขาก็ได้

พ่อท่าน : ได้ มันเป็นการเผยแพร่ของเขา เขาลงทุนนะนี่ เขาหาทางโฆษณา

ข้าพเจ้า : ถ้าเขาไม่ได้บังคับให้เราไปทำพิธีตามเขา แล้วในมุมที่คิดว่าไปเพื่อประสานล่ะครับ

พ่อท่าน : ไปก็เสียเวลาเรา แล้วก็เสียเงินเขาด้วย เราไปเขาก็จ่ายเงินให้ แต่เขาก็ไม่เสียตายหอก เพราะเขาถือว่าเป็นการโฆษณา แต่เราเองเราเห็นว่ามันไม่น่าจะเสีย ถ้าคนอื่นได้ไปเขาก็จะได้ประโยชน์ของเขา ถ้าเขาเสียเงินให้เรา เขาก็ไม่ได้ประโยชน์อะไรอยู่แล้ว เพราะเราไปก็ไม่ได้ไปทำอะไรกับเขา เขาก็เสียฟรี เสียเวลาเราอีกด้วย

มีเสียงคลื่นอยู่ในหัวสมอง ก็เป็นมโนมยัตตาอย่างหนึ่ง

๑๔ ก.ย. ๒๕๔๘ ที่ราชธานีโอศก ช่วงเวลาค่า ขณะพ่อท่านกำลังทำงานที่ห้องทำงานในเรือ ได้รับโทรศัพท์จากญาติธรรมหญิงคนหนึ่ง ซึ่งเคยมีจิตเพ่งโทษถือสาหมุ่หลายเรื่อง แล้วได้ห่างหายจากหมุ่ไปนาน จากการสนทนาจึงทราบว่าเธอมีอาการผิดปกติทางจิตแล้ว ขอนำส่วนของการสนทนาสั้นๆ ในการแนะนำผู้ป่วยที่มีอาการในลักษณะเช่นนี้รายอื่นๆ หากท่านผู้อ่านอาจจะได้พบเจอ หรือไม่ได้พบเจอก็ถือเป็นความรู้บางอย่างหนึ่งให้กับท่านผู้อ่านนี้แล้วกัน

หญิง : พ่อท่านคะ ทำไมมันมีคลื่นอยู่ในหัวสมองดิฉันจังเลย

พ่อท่าน : อะไรนะ (คลื่นคะ) คลื่น คลื่นยังงี้

หญิง : คลื่นอยู่ในหัวตลอดเลย ไม่ทราบว่าเป็นของท่าน หรือของเขา

พ่อท่าน : เป็นอะไรนะ

หญิง : เป็นภาษาพูด อยู่ในหัวตลอดเลย

พ่อท่าน : พูดอยู่ในหัว เออะๆ มันจะมีอะไรล่ะ มันก็เป็นพวกหลอนอะไรต่ออะไร เราก็ต้องพยายามทำจิตของเราให้สงบ แล้วก็อย่านึกว่าไอ้สิ่งเหล่านี้มันมีจริงเป็นจริง มันจะเกิดอย่างนั้นแหละ มันจะเป็นอะไรต่ออะไรไปต่างๆนานา ต้องคิดถึงความจริงให้ได้ว่า จริงๆแล้วมันต้องมีเหตุมีปัจจัย ถึงจะมีเสียง มีกลิ่น มีโน่น มีนี่ มีอะไรต่ออะไร ที่มันมีขึ้นมาอย่างนั้น มันเป็นเรื่องของการหลอน เป็นมโนมยอัตตาจริงๆ ต้องพิจารณาแล้วพยายามปล่อยวาง ต้องพิจารณาถึงความจริงอันนี้ให้ชัดเจนเลย ถ้าเราไปเชื่อว่ามันเป็นจริง มันมีอยู่อีก มันก็จะมียู่ตลอดกาลแหละ

หญิง : พ่อท่านรู้ถึงพฤติกรรมของโรคเลยใช่ไหมคะ (ใช่) ช่วงนี้ดิฉันปวดหัวมากเลยคะ ทำงานไม่ได้

พ่อท่าน : นั่นแหละก็ต้องพยายามพิจารณา ปล่อยวาง อย่าไปยึดอัดขัดเคืองกับมัน ทำอะไรต่ออะไรไปเรื่อยๆ อย่าพยายามไปเอาใจใส่ ให้ไปอยู่กับงานหรืออะไรต่ออะไรไปที่เป็นเรื่องปกติธรรมดาสามัญของเราไป

หญิง : สภาวะอย่างนี้ทุกคนจะต้องเจอไหมคะ

พ่อท่าน : ไม่หรอก น้อยคนจะเจอ

หญิง : ของพ่อท่านเจอแบบนี้บ้างไหมคะ

พ่อท่าน : ไม่ ไม่ ไม่เคยเจอ อาตมาไม่มี

หญิง : พ่อท่านรู้ไหมทำไมถึงเป็นแบบนี้ ที่ว่ามันเป็นอาการหลอน มันมีภาษาเหมือนพ่อท่านพูด เหมือนเป็นที่ระบบประสาท แต่จริงๆแล้วเป็นอยู่กับเราตลอดเวลาเลย มันมีมาตราขบบ้าง ตรงแขนบ้าง ตรงไหล่บ้างบางที

พ่อท่าน : ก็เป็นได้ อย่างที่ว่ามันแหละ ต้องพิจารณาให้เห็นความจริง อย่าไปเอาใจใส่มันนั้นเป็นสำคัญหนึ่งก่อน แล้วพยายามใช้ปัญญาพิจารณาให้เห็นความจริงว่า อันนี้มันไม่ใช่ของจริงหรอก มันเป็นของหลอกของลวง มันเป็นของหลอน ทางวิทยาศาสตร์เขาก็รู้ชัดในเรื่องนี้ เข้าก็พากเพียรปฏิบัติดู

หญิง : ค่ะ กราบนมัสการพ่อท่านค่ะ

เรียน Agricultural Economics เพื่อเอาบุญนิยมเข้าไปทำ

บันทึกจาก...ปัจฉาสนทนา:

๒๔ ก.ย. ๒๕๕๘ ที่สันตือโคก คุณพิมพ์บุชา รัตมีวิเชียรทอง อดีตนักเรียนพุทธธรรมวันอาทิตย์สันตือโคก สอบได้ทุนของ ก.พ. ไปเรียนเศรษฐศาสตร์ปริญญาโทที่ต่างประเทศ อยู่ในระหว่างเลือกมหาวิทยาลัยที่จะเรียน ด้วยประสงค์จะนำเอาเศรษฐศาสตร์บุญนิยมเข้าไปทำด้วย จึงได้มาปรึกษาพ่อท่าน จากการสนทนาทำให้เกิดคำว่า **คนรวยอำมหิต และคนจนมหัสจรรย์**

พิมพ์ : ตอนนีพิมพ์ต้องเลือกมหาวิทยาลัยแล้วคะพ่อท่าน แล้วคุณแม่ได้บอกข่าวเรียบร้อยแล้วคะ วันที่พบพรมาคูยกกับพ่อท่าน คุณแม่บอกว่าพ่อท่านบอกว่าเป็นโอกาสดีที่จะเอาเรื่องบุญนิยมไปทำ แต่ปัญหาก็คือว่ามหาวิทยาลัยที่เมืองนอกเนี่ยคะ Economics เป็นที่รู้จักกันนะคะว่า Economics อย่างเดียวมันก็มี แล้วมันยังแยกอีกอันเป็น Agricultural Economics พิมพ์ก็เลยอยากถามพ่อท่าน ว่า ถ้าเพื่อ Agricultural Economics นี้คะ มันจะเอาบุญนิยมเข้าไปทำง่ายกว่า Economics โดยเฉพาะหรือเปล่า

พ่อท่าน : Agriculture มันจะแคบ อาตมาว่าเป็นการค้า มันจะดีกว่ามัง

พิมพ์ : เป็นการค้า คือยังไงคะ หมายความว่า เป็นในเชิงทางการค้า

พ่อท่าน : เออ เชิงการค้า เชิงทางธุรกิจ เชิงทางการผลิตที่จะได้กำไรขาดทุน อาตมาว่าอันนี้จะชัดกว่า ถ้าไปเอา Agriculture มันก็จะอยู่ในวงแคบ อยู่ในวงของอันนั้นนะ อาตมาคิดว่าเราทำได้โดยไม่จำเป็นจะต้องไปคิดในส่วนกว้างอะไรมากมาย แต่ถ้าเป็นเรื่องของธุรกิจการค้า เรื่องพวกนี้อาตมาคิดว่ามันจะทำความเข้าใจกับสังคมได้หรือเป็นหลักให้แก่สังคมมากกว่า หรือว่าเราทำตั้งแต่เล็กไป ถ้าทำ Agricultural Economics มันจะเป็น Microeconomics ใช้นิยม แต่ถ้าเป็นการค้ามันจะเป็น Macroeconomics

พิมพ์ : อย่างพิมพ์ได้ดูใน Course outline ของ Economics กับ Agricultural Economics อย่างที่พ่อท่านบอกก็มีส่วน ที่ว่า Agricultural Economics มันจะเกี่ยวกับเรื่อง Product market ซึ่งหมายความว่าต้องดูตลาดสินค้าอย่างไร จะต้องผลิตสินค้าอย่างไร

พ่อท่าน : ที่จริงทำอย่างนั้นก่อนก็ได้นะ แล้วค่อยคิดหน้าไป จะทำอันนี้ก่อนตอนปริญญาโท ปริญญาเอกค่อยไปทำกว้างกว่านั้น ก็ได้สินะ เอาาก็ดี ดีเหมือนกัน เอาๆขนาดนี้ อาตมามองนะไม่รู้จะถูกหรือไม่ถูกตามหลักวิชาหรือเปล่าไม่รู้นะ อาตมาว่าถ้าจับ Agricultural Economics นี้มันน่าจะตีตราไปได้ว่าเป็น Microeconomics ใช่มั้ย

พิมพ์ : ใช่ค่ะ

พ่อท่าน : ก็ทำอันนี้ก่อนก็ได้ ทำอันนี้ก่อนก็ได้ ต่อไปถ้าจบ แล้วค่อยขยายเป็น Macro-economics อีกทีหนึ่ง

พิมพ์ : พ่อท่านคะ จากที่พิมพ์ดู Course ของ Economics โดยเฉพาะ มันเหมือนกับที่พิมพ์เรียนตอนนี้นะคะ แต่เรียนลึกลงไปกว่าเดิมค่ะ

พ่อท่าน : ใช่ใช่เจาะลึกลงไปกว่าเดิม มันมีจุดกว้างจุดลึก

พิมพ์ : ถ้าสมมติเป็น Agricultural Economics มันก็จะหนีไปอีกด้านหนึ่งเลย คือมุ่งไปทางด้านการเกษตร แต่พ่อท่านพูดก็ถูกนะคะ เพราะว่ามันจะเป็นสินค้าการเกษตรในเชิงว่าจะทำอะไรเพื่อที่จะทำให้เกษตรกรรขายได้

พ่อท่าน : ใช่ อาตมาว่าเป็น Microeconomics ถ้าจะเอา Agricultural Economics เข้าไป จะเจาะเข้าไปทาง Microeconomics ก็ได้ เอาเถอะ เอาละ อาตมาว่าเหมาะสม ปริญญาโททำอย่างนี้ก็ได้เหมือนกัน ต่อไปถึงค่อยไปขยายลักษณะที่มันจะออกไปเป็น Macroeconomics อีกทีหนึ่ง มีความรู้อย่างนี้ก่อน ไม่งั้นมันจะกว้างเกินไป มันจะสับสน มันซับซ้อนอยู่ ขณะนี้อตมา กำลังขยายผล ขยายความหมายกับสังคม เรื่องของซ็อบนหน้าปกหนังสือเราคิดอะไร เช่นฉบับนี้ *ทุนนิยมนั้นร้ายกระจุก จนกระจาย วงเล็บ มหัทพภาค* แต่มี Question mark (?) ต่อท้ายนะ *บุญนิยมนั้น จนกระจุก วงเล็บ จุลภาค* ไว้ตรงนี้ แต่ไม่ถึงขนาดว่า *จุลภาค* ไม่ถึงขั้นเป็น Economics นะ ยังใช้แค่ Micro เฉยๆ ยังไม่ต่อหางด้วยคำว่า Economics นะ แต่แน่นอน *จนกระจุก* นี้มันก็อยู่ใน *จุลภาค* อยู่ใน Micro แน่แน่นอน แต่ว่าช่วยคนอื่นๆทั่วไป *ร้ายกระจุก* แล้วก็มี Question mark ต่อท้าย

พิมพ์ : ทำไม่ต้อง Question mark ด้วยละคะ พ่อท่าน

พ่อท่าน : ก็มันซับซ้อนนะ ให้เขาคิดใจ ฉบับต่อไปอีกจะเป็น *บุญนิยม คนทำจุลภาค คนได้ประโยชน์ มหัทพภาค จนกระจุก ร้ายกระจุก* แต่..*ทุนนิยม คนได้ประโยชน์จุลภาค คนทำมหัทพภาค ร้ายกระจุก จนกระจาย* คือใช้ภาษาที่มันต่างกันนะ ใช้ภาษาต่างกัน *บุญนิยม โคลน(:)* ไม่ใช่คอมม่า(.) คนทำ ใช้คำว่า คนทำ แล้วก็ขีด(-) *จุลภาค* คือมันจะซับซ้อนในภาษานะ คนได้ประโยชน์ คนทำ คนได้ประโยชน์ คือคนจะได้สะดุด อย่างหนึ่งด้วยว่า เราเจตนาที่จะตีเรื่องนี้เข้ามาให้สำคัญ คนที่เขาติดตามอ่านอยู่ สัมผัสอยู่ เขาก็รู้ว่า เอ..มันสำคัญอะไรกันนักกันหนา เรื่องนี้

ทำไมซ้ำซาก

พิมพ์ : แล้วอีกสองเล่ม พุดประมาณนี้เหมือนกัน ใช้น้ใหม่คะ พ่อท่าน

พ่อท่าน : ใช้น้เลย ใช้น้คำว่า เศรษฐศาสตร์บุญนิยม หรือ เศรษฐกิจบุญนิยม กับ เศรษฐกิจทุนนิยม

พิมพ์ : มีอาจารย์ฝรั่งที่จุฬาฯ เขาเอา paper น้ไปสอนนิสิตคะ

พ่อท่าน : เอา paper ไหน เอาจากไหน

พิมพ์ : ก็ไม่เชิงเป็น paper คือเขามาสัมภาษณ์ คุณอาเล็ก ดาบบุญนะคะ แล้วเขาเอาไปเขียนเกี่ยวกับเรื่อง การเปรียบเทียบระหว่าง เศรษฐศาสตร์บุญนิยม กับ เศรษฐศาสตร์ทุนนิยมคะ แต่มันไม่ใช่เป็นเหมือนกับว่าเขาคิเคราะห์นะคะ มันเป็นเหมือนกับว่า เอาข้อมูลมานำเสนอว่า ออ..มีที่นี้ด้วยอะไรอย่างนั้นะคะ แล้วก็เอาไปให้นิสิตปริญญาโทเรียน เพื่อนพิมพ์เองนะคะ เรียนอยู่โปรแกรมเกี่ยวกับการจัดการทรัพยากรมนุษย์คะ

พ่อท่าน : เขาจะเอาน้ยะอะไร ด้านไหน ประเด็นไหน ที่ไปเรียน

พิมพ์ : อ่านดูแล้ว เหมือนกับว่า แคบอกว่ อ้อ ระบบเศรษฐกิจบุญนิยม เป็นอย่างไร เขาเปรียบเทียบ ระหว่างบุญนิยมกับทุนนิยม คือเขาเอาหนังสือของ...เอาไปเขียนอีกที

พ่อท่าน : เศรษฐกิจมันน่าจะเป็นกิริยา คือเป็นภาคที่เป็นตัวปฏิบัติ เป็นตัวประพฤติ เป็นตัวกระทำ เศรษฐศาสตร์ คือ หลักวิชาความรู้ ใช้น้มี๊ ภาษาก้บ่งชัดอยู่แล้ว เศรษฐศาสตร์ เป็นเชิง เป็นหลักความรู้ แต่เศรษฐกิจนี่มันคือเป็นตัวปฏิบัติ ประพฤติ อาตมาจึงใช้น้คำว่า เศรษฐศาสตร์ คือนาม เศรษฐกิจนี่คือกิริยา แต่ที่นี้เขาจะเข้าใจยังงั้นกันก็ไมรู้ณะ พวกวิชาการ เขาจะพูดกันเอาเถอะ ถึงอย่างไรก้แล้วแต่ มันก็ไมมีความต่างอะไรมากมายหรอก เป็นแต่เพียงว่า เศรษฐศาสตร์ เศรษฐกิจก็คือเอามาปฏิบัติให้ตรงตามทฤษฎี เศรษฐกิจก็คือเอามาปฏิบัติให้ตรงตามทฤษฎีเท่านั้นเอง ที่นี้ก้เอาคำว่าบุญนิยมกับทุนนิยมมาผสมเข้า เอาคำว่าจุลภาคกับมหัพภาคมาผสมเข้า มาขยายความเข้า น้แหละเป็น ๓ แ่งใหญ่ๆเลย หนึ่ง เศรษฐกิจ เศรษฐศาสตร์ สอง บุญนิยม ทุนนิยม สาม จุลภาค มหัพภาค น้แหละ ๓ ตัว เจื่อนไซหลัก ๓ อันนี้แหละ เพราะฉะนั้นในสภาพของ เศรษฐกิจทุนนิยมนี่นะก้เป็นที่รู้กันอยู่ทั่วไป เป็นภาคปฏิบัติทั่วไป เรียบเรียงเป็นความรู้ เป็นศาสตร์อะไรก้ทำกันขึ้นมา ตั้งแต่เริ่มต้น นับกันว่ เศรษฐศาสตร์เกิดตั้งแต่ Adam Smith อะไรก้แล้วแต่ ที่บอกว่เป็นต้นตอ แต่ต้นตอเน่ๆ มันทุนนิยมร้อยเปอร์เซ็นต์เลย Adam Smith น้แหละ หมายความว่าแกจะต้อ Maximize profit เด็ดขาดเลย ต้อการอย่างนั้นเลย ใช้น้มี๊ ไมใช่ประโยชน์สูง ประหยัดสุดด้วย ประโยชน์สูงอย่างเดียว ประโยชน์สูงก้าไรสุดด้วย จนกระทั่งมันมีพัฒนาการมาเอาคุณธรรม เอาอะไรต้ออะไรก้แล้วแต่ น้กลายเป็น น้โศคลาสติคมาเรื่อยๆ นักเศรษฐศาสตร์ที่คนน้คนน้ขยายผลมา จนกระทั่งมา ที่นี้มันมีภาษาคำว่ macroeconomics กับ microeconomics Microeconomics ก้คือแค่เศรษฐกิจเฉพาะบุคคล เฉพาะครอบครัว เฉพาะกลุ่มเท่านั้น

พิมพ์ : ใช้น้คะ

พ่อท่าน : ส่วน macroeconomics นั้นเป็นเศรษฐกิจกว้าง เศรษฐกิจระหว่างประเทศ เศรษฐกิจเกี่ยวข้องกับส่วนใหญ่ สากละโรอย่างนี้ ที่นี้นัยยะของคำว่า micro หรือ macro ก็คือจุลภาค กับมหัพภาค ถ้าเศรษฐกิจบุญนิยมนี้ะ มันหมายถึงจะให้เกิดคนจน เศรษฐกิจมันหมายถึงจะให้เกิดคนจน คนมกน้อย คนสันโดษ

พิมพ์ : ให้เกิดเหรอคะ

พ่อท่าน : เออ ให้เกิด*คนจน...คนจนมหัศจรรย์ เศรษฐกิจบุญนิยม* ให้เกิด*คนจนมหัศจรรย์* ส่วน*เศรษฐกิจทุนนิยม*นี้ะ ให้เกิด*คนรวย* มันไม่มหัศจรรย์เหรอ*คนรวย มันอำมหิต* ถ้าจะว่าแล้ว อันหนึ่งให้เกิด*คนจนมหัศจรรย์* แต่อีกอันหนึ่งให้เกิด*คนรวยอำมหิต* ใช้อย่างนั้นก็ได้ พุดชะให้จะแจ้งใจเลย

นิ่ม (กล่าวเสริม) : พุดให้ชัดเจนเลย

พ่อท่าน : แต่ที่นี้เมื่อคำว่า *จุลภาค* และ *มหัพภาค* เอามาขยายความกันแล้ว ที่นี้ยุ่งละสิ *คนจน*นี้ยังงัยๆก็ทำให้เป็น*มหัพภาค*ยาก ! เพราะเป็น“*คนจนที่เป็นอาริยะ*” หรือ“*คนจนมหัศจรรย์*” นั้นเอง *คนจนที่มีสมรรถนะมีความรู้-สร้างสรรค์-เสียสละ-จริงใจ* ไม่ใช่คนจนปุถุชนหรือจนอย่างสิ้นไร้ไม้ตอก จึงจะมี*คนจนมหัศจรรย์*ได้เป็น“*กระจุก*”เท่านั้น แต่กระนั้นก็ตาม คำว่า “*กระจุก*” ของบุญนิยมก็ยังมีมากมาย “*กระจาย*”อยู่ในสังคมมนุษย์ยิ่งกว่า“*คนรวย*”แบบ*ทุนนิยมโลกียะ*แน่ๆ เพราะ“*คนจนมหัศจรรย์*”นี้ *จริงใจและตั้งใจที่จะสละออกยิ่งขึ้นๆอยู่เรื่อยๆสู่ความมกน้อย-สันโดษ* อีกจนกว่าจะเป็นอาริยะสูงสุด *ไม่ใช่ยังตั้งใจจะ“โลกให้มาก-มกมาก”(มหัพิจะ) ยิ่งขึ้นๆอย่างไม่มีที่สิ้นสุด เหมือนชาวทุนนิยมตามวิสัยปุถุชนเขาเป็นกัน แน่นอน*

เพราะ“*คนจนมหัศจรรย์*”นั้นมีมากหลายระดับชั้น ที่จะเพิ่มกระจายไปสู่สังคมยิ่งขึ้นๆ “*คนจน*”ที่ยังไม่จนมาก คือ *คนจนโสดาบัน* ซึ่งเป็นคนจนแต่ก็ยังรวยอยู่พอสมควร เป็นอาริยะชั้นแรก ความโลกและความหวังจึงยังมีมากกว่าอาริยะระดับอื่น แต่จิตก็มีทานและมีความพากเพียร เพื่อจะเป็น“*คนจน*”ยิ่งขึ้นๆต่อไป แต่บุญบารมียังมีแค่นี้ คือกล้างนได้เท่านี้ กล้าเสียสละได้แค่นี้ อาจจะไม่รวยเท่าโสดาบันที่เชื่อว่านางวิสาขา-อนาถบิณฑกเศรษฐี ก็ตาม *คนจนที่“กล้างน”เท่าที่ตนทำได้* ก็จะมีมากเป็นอันดับหนึ่ง ส่วน*คนจนสัทธาคามิ* คือ *คนจนที่จนลงไปได้มากขึ้นๆก็จะมีอีกไม่น้อยในสังคม* และ*คนจนที่เกือบหมดเนื้อหมดตัวไม่สะสมเงินทองวัตถุทรัพย์อีกแล้ว* คือ *คนจนอนาคามิ* ก็จะมีอีกพอสมควรในชุมชนสาธารณโภคี สำหรับ*คนจนชั้นสุดท้ายซึ่งหมดเนื้อหมดตัว* สิ้น“*ความเป็นตัวตน*”(อนัตตา) คือ *คนจนอรหันต์* ก็จะมียากจึงน้อย *คนจนมหัศจรรย์* ได้แก่ ผู้บรรลุธรรมแต่ละชั้น แม้จะเรียกว่าเป็น“*กระจุก*”แต่ก็จะ“*กระจาย*”อยู่ในสังคมเอื้อมเอื้อ เกื้อกว้างมากกว่า*คนรวยปุถุชนทุนนิยม*

เพราะ*คนรายน้ำใจ* ซึ่งก็คือ *คนจนมหัศจรรย์*นี้แหละ มันจะ“*กระจาย*”อยู่ในสังคมเกื้อกว้างออกไปๆ เป็นคนที่ขยันพยายามสร้างสรรค์-เสียสละกระจายสะพัตออกไป ด้วยจิตมุ่งมั่นที่จะอบรมตนให้เจริญสู่ความมกน้อย-สันโดษแท้จริง เป็นคนมุ่งมั่นไม่สะสม ไม่กอบโกย ไม่เอากำไรกำไร หรือไม่เอาเปรียบ *คนเช่นนี้จะต้องจนแน่นอน จนมหัศจรรย์ จนวิเศษยิ่ง* คือเป็นคน มี

คนจนมหัสจรรย์ มีมากหลายระดับชั้น และจะเพิ่มกระจายไปสู่สังคมยิ่งขึ้นๆ คนจนระดับโสดาบัน เป็นอารยะ
 ชั้นแรก ความโลภและความหวังจึง
 ยังมีมากกว่าอารยะระดับอื่น **แต่จิต
 ก็มีทานและมีความพากเพียร**
 เพื่อจะเป็น“คนจน”ยิ่งขึ้นๆต่อไป

บันทึกจาก...ปัจฉิมบท

มีคุณธรรมมาก มีประสิทธิภาพมาก มีการสร้างสรรมาก เสียสละมาก เป็นผู้ทีก่อเกิดทำ
 ประโยชน์ให้แก่คนอื่นได้มาก แต่นัยะลึกเขาก็มีความรู้ยิ่งในความเป็นคนมีประโยชน์ต่อสังคมมาก
 ด้วย ประโยชน์(อรรถะ)หรือกำไร(อรรถะ)หรือรายได้(อรรถะ)ของเขาก็คือ *การได้ทานแก่ผู้อื่น การได้เสีย
 สละแก่สังคม* นั่นคือ ประโยชน์แท้กำไรจริงของคนบุญนิยม **“การได้ให้ไป”คือ “การได้มา”**ของคน
 จนชนิดนี้ เป็น**“การให้ที่จริงใจ”**ด้วย **การได้ประโยชน์**เช่นนี้เองคือนามธรรมที่ลับซับซ้อน ซึ่ง
 ต้องเข้าใจใน“ความจริง”ของตัวเองว่าบริสุทธิ์ เขาเป็นคนสร้างสรรแล้วก็เสียสละแก่อีกคนอื่น เขา
 เป็นคนมีประโยชน์ ซึ่งอธิบายเป็นภาษาสากล คนก็รู้ว่าคนๆนี้มีประโยชน์ เป็นคนที่สร้างสรร-เสีย
 สละ ไม่ได้สะสมกอบโกย ไม่ได้เอาเปรียบเอาไร้ มิแต่ให้คนอื่น คนอื่นได้รับประโยชน์จากเขา เขา
 จึงเป็น**“คนมีประโยชน์”**แท้แน่ๆ มันก็เป็นสามัญ ใครก็รู้ เข้าใจกันทั้งนั้น ภาคปฏิบัติที่ทำได้จึงวิเศษ
 ไม่ได้เป็นเรื่องลึกลับอะไร แค่ลึกซึ้งเท่านั้น พูดยังไงก็เข้าใจ ไซ้ไหม

พิมพ์ : ไซ้คะ

พ่อท่าน : เพราะฉะนั้น*เศรษฐกิจบุญนิยม*นั้น *คนจนกระจุก คนรวยกระจาย* ส่วน
*เศรษฐกิจทุนนิยม*นั้น *คนรวยกระจุก คนจนกระจาย* เพราะพวกนี้จะโลภมาก ไม่มีสิ้นสุด แล้วก็
 สะสม การสะสมของลัทธิทุนนิยมเนี่ย ถ้าเขาสะสมเขาได้ทรัพย์มา เขาก็เอามาใส่ตูมฝังดิน ทรัพย์
 นั้นก็ขาดแคลนในสังคมเท่านั้นเอง เพราะเงินหายไป มันก็แค่เสียหายชั้นหนึ่ง มันเป็นเพียงทำ
 ความลำบากให้แก่สังคมประตุเดียวแ่งเดียว แต่ถ้าว่าทรัพย์ที่คนรวยได้มาหมื่นล้าน แล้วก็ฝังดิน
 แต่เอาไปลงไว้ที่ตลาดหลักทรัพย์ เอาลงไว้ที่ธนาคาร เอาไปลงในธุรกิจนั้นกิจการนี้ มันก็ไปอา
 ละวาดหนักอีก หลักรัพย์ของเขาหมื่นล้านก็ได้หมด แต่ไปอาละวาดดูตมาอีกจากคนจากสังคม
 โหดร้ายมากมายซับซ้อน นี่คื*เศรษฐกิจทุนนิยม* เมื่อเอาไปไว้ที่ธนาคาร ร้อยหนึ่ง พันหนึ่ง
 ธนาคารก็จะต้องเอาเงินพันหนึ่งเนี่ย ไปดูตรารายได้ ล่าผลประโยชน์ให้ได้มากที่สุดเท่าที่จะสามารถ
 ทุนก็ยังเป็นของคุณ เพราะคุณเป็นเจ้าของ เขาเอาพันหนึ่งของคุณไปไม่ได้ แต่เขาจะเอาพันหนึ่ง
 ของคุณนี้ไปอาละวาด ต้องดูตมา จะต้องให้มีผลประโยชน์มาเพื่อ... หนึ่งเป็นดอกเบีย้ให้แก่คุณ

สองมาบ้านผลให้แก่คนนั้นคนนี้ สามมาเสียภาษีให้แก่รัฐบาล สี่มาให้เงินเดือนแก่พวกพนักงาน ตั้งแต่ประธานไปยันภารโรง ห้ามาให้แก่ค่าน้ำ-ค่าไฟ-ค่าโทรศัพท์ที่เราจะต้องจ่าย แม้แต่ค่าเอ็นเทอร์เทน แม้แต่ค่าโฆษณา แม้แต่ค่าอะไร โอ้ย...อาตมาจระไนไม่หมด ต้องไปให้นักเศรษฐศาสตร์เองนั่นแหละจระไนว่าค่าโทรศัพท์มันจะมีเท่าไร เพราะฉะนั้นจะเห็นได้ว่าเงินที่ไปฝากไว้ธนาคารไอ้โหด...มันเป็นตัวอาละวาดชูดรีดจากสังคมมาอย่างหนักหนาสาหัสแค่ไหน? คิดดูซิ

พิมพ์ : แต่ในทางเศรษฐศาสตร์ พอพ่อท่านพูดคำว่าอาละวาด คัพท์เศรษฐศาสตร์ เขาบอกว่า ยิ่งอาละวาดเท่าไรยิ่งดี เพราะมันมีตัว multiplier เยอะ

พ่อท่าน : นั่นแหละๆ นี่มันยิ่งอำมหิต ยิ่งโหดร้าย และอำมหิตหนัก หากเข้าใจในความหมายทางคุณธรรม เพราะมันบอกแล้วมันเป็นเป้าหมายของเขา เป็น maximize profit ใช่มั้ย มันจึงยิ่งอำมหิต และโหดร้ายที่สุด นี่แหละคือมุมมองของ **บุญนิยมกับทุนนิยม** นี่อาตมาก็พูดสรุปๆ briefให้นักเศรษฐศาสตร์ฟังนิดหน่อย เพราะนั่นคำว่า **จุลภาคกับมหัพภาค**นั่นก็จะเข้าไปเกี่ยวข้องกับพวกนี้ละ นักวิชาการช่วยอาตมาคิด อาตมามีแต่ภาคปฏิบัติ พิสูจน์ แล้วก็มาหาความจริง พูดเป็นภาษาลูกทุ่ง พูดวิชาการอะไรไม่เป็น เอาภาษานักวิชาการมาพูดได้บ้างสองสามคำนี้ก็เกินก่นหาแล้วละ

นิม : อันนี้ไปตีหัวเขาเลยละ

พ่อท่าน : ตีหัวซิ เพราะฉะนั้นจะบอกว่า จะมาพูดโดยตัดจรีที่ว่า มันคนละเรื่องกันไม่ได้เลย มันไปด้วยกัน มาด้วยกันได้ ที่จริงมันมาด้วยกันไปด้วยกันได้ตามสังขาร เช่น แนนอน ทุนนิยมนี้เขาต้องการมาก เขาเป็น“ผู้เอา” บุญนิยมเราก็เป็น“ผู้ให้” ต้องการน้อย คนละแนวคิด แต่สอดคล้องกันในภาคปฏิบัติ มันไม่ทะเลาะกัน ไม่แย่งกัน ฝ่ายหนึ่งให้ อีกฝ่ายหนึ่งเอา

พิมพ์ : อ้อ มันจึงไปด้วยกันได้

พ่อท่าน : เพราะฉะนั้นอันนี้ไม่เกิดการทะเลาะเบาะแว้งไม่เกิดการฆ่าแกง เพราะถึงอย่างไรบุญนิยมก็ยอมเสียเปรียบอยู่แล้ว บุญนิยมก็ให้อยู่แล้ว และบุญนิยมยังมีหลักของเขาอยู่แล้วว่า เขาพึ่งตัวเองให้รอด ส่วนเกินเอามาช่วยผู้อื่น ให้แก่สังคม มันเป็นคนค่า นี่เป็นหลักเกณฑ์สำคัญ

พิมพ์ : นี่สมมุติว่า ถ้าทุนนิยมมาเบียดเบียนบุญนิยมจะอยู่ไม่ได้ จะเป็นไปได้มั๊ยคะ พ่อท่าน

พ่อท่าน : ก็เป็นไปได้ ถ้าเชื่อว่าบุญนิยมอ่อนแอ คนๆนั้นอ่อนแอ แพ้อ่านาครอบงำ แต่คุณจระจกาน จนเกินกฎหมายไม่ได้นี่ เราไม่ให้คุณ คุณจะมาทำอะไร คุณปล้นก็ปล้นไม่ได้ ฉันไม่ให้คุณจะทำยังไง นอกจากเขาจะล่อหลอก เขาก็มีวิธีกดดัน เขาก็มีวิธีใช้อำนาจบาตรใหญ่ หรืออะไรก็ตามแต่วิธีการของทางทุนนิยมที่เขาจะทำ เพราะฉะนั้นบุญนิยมก็ต้องแข็งแรง รู้เท่าทันที่จะรักษาตัวรอด และเรามากน้อย สันโดษ สงบ ไม่หลงสวรรค์โลกีย์หลอก พวกนี้แหละเป็นหลักการของธรรมะ ซึ่งถ้าใครมีคุณธรรมของความมักน้อย สันโดษ และสงบ แล้วก็ยังไม่หลงไหลสวรรค์ของโลกของโลภก็เขาแล้ว คน บุญนิยมก็หลุดรอด ไม่ถูกเบียดเบียน แต่ถ้าตัวเองยังหลง

สวรรค์โลกเขาหลอกอยู่ คุณก็ถูกบ่วงถูกเหยื่อล่อ พลัดเข้าไปตามกระแสเขา เขาก็เบียดเบียนเอา แต่ถ้าว่ามีปัญญาพอที่จะไม่หลงสวรรค์ที่เขาเอามาล่อ มากระเทกกระทุ้ง คุณก็ไม่อ่อนแอ ก็รอด และอีกอย่างต้องรู้จักประนีประนอมหรือยอมอย่างฉลาด ไหนๆเราก็ไม่เอาชนะคะคานใคร เพราะรู้แล้วว่ามันเป็นเรื่องของอดีตตามานะ ถ้าอะไรยอมได้ไม่เสียธรรมก็ยอมไป เราจะอยู่สบาย มักน้อย สันโดษ สงบ ไม่ถือว่าถูกเบียดเบียน เพราะคนโลกเขาก็เป็นวิสัยธรรมชาติของเขาที่เขาจะต้องเอาเปรียบ ต้องเอาชนะ เขาไม่รู้หรอกว่า นั่นคือ ไม่ดี ไม่ควรทำ

นิม : บุญนิยมไม่มีสิทธิ์ชนะ แต่มีคุณค่า

พ่อท่าน : บุญนิยมนี้ยิ่งสูงยิ่งไร้คุณค่า เพราะยิ่งเอาเปรียบยิ่งอยู่ในตำแหน่งที่ตั้งราคา ตั้งอัตราค่าตัวให้แก่ตนเอง อัตราเอาเปรียบ คิดดูซิ ระดับล่างเงินเดือนยังไม่เกินห้าพันบาท แต่ระดับบนนี้ได้เงินเดือน เดือนละล้านบาท ที่อาตมาพูดนี้ค่านี้ไม่เกินความเป็นจริง สมัยนั้นระดับล่างภารโรงเนี่ยะห้าพัน ทำพันทึ่มากแล้วนะ แต่ระดับบนนี้ล้านสองล้าน คิดดูซิ ไร gap ตรงนี้มันขนาดไหน อาตมาจึงพูดว่าคุณต้องกินข้าวเม็ดทองคำไร แต่ละเม็ด-แต่ละเม็ดนี้ต้องเป็นทองคำหระอ คุณถึงเอาตั้งล้านสองล้าน มันก็กินข้าวราคาเท่ากันในตลาดเดียวกัน มันถึงจะมีวิตามิน มันถึงจะมีธาตุที่จะเอาไป เลี้ยงสมองหรือทำอะไรตามประสิทธิภาพของคน คุณไม่ได้กินข้าวเม็ดทองคำนี้ คุณถึงต้องเอาตั้งล้าน ความจริงมันก็กินข้าวเท่าๆราคาเดียวกันกับภารโรงแหละ ราคาในตลาดเศรษฐกิจเดียวกัน เอ้อ..แล้วทำไมต้องไปตั้งให้ตัวเอง หรือตั้งให้กันเป็นล้าน นี่คือการยิ่งไร้คุณค่า เพราะมูลค่าที่เอาไปมันทำลายคุณค่าหมดสิ้นแถมเป็นลบอีกพันทวี

พิมพ์ : ก็มันยังมีค่าที่เขาบอกว่าเป็นตัวเขาไปงะ

พ่อท่าน : นั่นแหละ ค่าตัวนั่นแหละ นี่คือช่องว่าง เพราะฉะนั้นบุญนิยมนี้คนยิ่งสูง ประสิทธิภาพสูง มันสมองสูง คุณธรรมก็ต้องสูง แล้วคุณธรรมสูงคืออะไร ยิ่งไม่เอา เอาน้อยๆ กินน้อยใช้น้อย แต่ใช้แรงไม่ขาด สุขภาพแข็งแรง เสียสละยิ่งมาก

พิมพ์ : หมายความว่าอย่างคนที่ได้เงินเดือนสูงเนี่ยะก็ต้องคุณธรรมสูงด้วย

พ่อท่าน : ใช่ คนมีคุณธรรมสูงต้องเงินเดือนสูง แต่ท่านยิ่งจะไม่เอามาเป็นของท่านมาก ยิ่งจะเอาแต่น้อย สละให้ผู้ย่อยที่เขาต่อยกว่า ด้อยปัญญาด้อยสมรรถภาพที่จะช่วยตัวเอง

พิมพ์ : แล้วก็คนที่จะมีคุณธรรมก็คือคนที่กินน้อยใช้น้อย

พ่อท่าน : ใช่ สำหรับตัวท่านกินน้อยใช้น้อย เสียสละมาก ได้เงินเดือนอัตราค่าตัวท่านสูงจริง ตามคุณค่าของท่าน อัตราค่าตัวของท่านดีเป็นมูลค่าก็ต้องสูงด้วย แต่ท่านยังไม่เอา ยิ่งไม่เอา คุณค่าก็ยิ่งสูงขึ้นไปอีก ท่านยิ่งสละให้แก่สังคม ท่านยิ่งเกื้อกูลให้แก่สังคม ท่านยังไม่เอาความเห็นแก่ตัวมาให้แก่ตัว ไม่ไปบำเรอตัวเอง ไม่ไปฟุ้งเฟ้อฟุ่มเฟือย ไม่ไปสุรุ่ยสุร่าย ไม่ไปสร้างอำนาจ ไม่ไปสร้างรูปรอย ลักษณะที่กิริยาอาการไฮโซมากมาย ให้ฟุ้งเฟ้ออะไรก็ยิ่งเป็นคุณค่าที่ซับซ้อน ที่ทำให้สังคม มีตัวอย่างที่ดีที่งาม อย่างในหลวงทรงปะชุนรองเท้า เลื้อผ้าหน้าแพรไม่คอยเปลี่ยน ทรงเป็นองค์ตัวอย่างอะไรต่ออะไรต่างๆนาๆ ตรงนี้มันเป็นคุณค่าที่ตราคารายิ่งแพงนะ ก็ไม่ถึงดูเป็นมอซอไม่ถึงเลวร้ายอะไรหรอก แต่เห็นจริงว่าไม่ฟุ้งเฟ้อฟุ่มเฟือย ขนาดรู้จักประรู้จักชุน

รู้จักรักษา รู้จัก repair รู้จัก re-use อะไรพวกนี้ รู้จัก recycle อะไรอย่างนี้ละ โอ้ มันสุดพิเศษ
พิมพ์ : พ่อท่านคะ ตกลงตอนนี้ ก็คือว่า เลือกลง Agricultural Economics จะไปทาง
ที่บุญนิยม....

พ่อท่าน : ใช่ ใช่ เอาอันนี้ก่อนก็ได้ อาตมามองว่า Agricultural Economics เป็น
Microeconomics

พิมพ์ : ค่ะ เป็น Microeconomics

พ่อท่าน : มันเจาะลงเฉพาะในเรื่องกลไกกรรม

น้อม : มันจะไม่ทำให้เขาจะตั้งเราออกไปนอกรทาง

พ่อท่าน : เออ ใช่ มันเข้าเป้าด้วย เข้าเป้าของชาวอโศกด้วย เพราะว่าอาตมาเน้นเนื้อ
กลไกกรรม

น้อม : ถ้าเราไปเล่น economics ธรรมดาเนี่ยะ โอ้โฮ เขาจะจูงคุณไปทางตะวันตกอะไรก็ได้

พ่อท่าน : เออ ถ้ายังไปเล่นตัวเงินด้วยนี่แหละ โอ้โฮ..ที่นั่นนี่แหละ Macroeconomics

มันเรื่องของการเงินอย่างกว้างเลย ถ้ามีพื้นฐานบุญนิยมก่อน สร้างโครงสร้างบุญนิยม คนเข้าใจบุญ
นิยมได้บ้างแล้ว เรื่องเกี่ยวกับการเงินของบุญนิยมนี้ มันจะไปทาง Macroeconomics ก็จะไปได้ดี
ง่ายขึ้น

พิมพ์ : คือพิมพ์ต้องกลับมาใช้ทุนด้วยนะคะ พ่อท่าน พิมพ์ต้องกลับมาใช้ทุนให้ประเทศ
ไทย ๔ ปี เพราะว่าพิมพ์ได้ทุนของ ก.พ.ไป ๒ ปี ถ้าสมมุติว่าเราไม่ใช่เป็นเงินนะคะ แต่ถ้าใช้เป็นเงิน
๓ เท่า ถ้ากลับมาใช้ทุนก็ ๒ เท่า ที่กระทรวงเกษตรของกรมส่งเสริมสหกรณ์

พ่อท่าน : ก็ดีเหมือนกันนะเกษตร

พิมพ์ : ค่ะ ถ้าพิมพ์เรียน Agricultural Economics เพราะพิมพ์กลับมาใช้ทุนทำงาน
ที่กรรมนี้ มันน่าจะเข้าเค้ามากกว่า

พ่อท่าน : ดี ดี มองดูแล้วดี ที่พูดไปแล้วเข้าใจเพิ่มขึ้นมัย มีเหตุปัจจัย....

พิมพ์ : พิมพ์ไม่รู้ว่ามีพิมพ์คิดถูกหรือเปล่า ถ้าจะเอาบุญนิยมเข้าไปทำเนี่ย เพราะว่า
บุญนิยมก็ต้องขับเคลื่อนด้วยภาคการเกษตรด้วย

พ่อท่าน : ใช่ เป็นหลักเลยละ เป็นหลักเลยละ

พิมพ์ : ค่ะ พิมพ์ก็คิดว่าน่าจะนำไปใช้ได้ อะไรยังงี้

พ่อท่าน : ดี ดี อาตมาก็ว่าอาตมาเข้าใจอันนี้อยู่แล้ว ดีแล้วละ เจาะmicroeconomics
ก่อน แล้วค่อยมาขยาย ปริญาเอกค่อยทำ macroeconomics

พิมพ์ : ตอนแรกพิมพ์สับสนว่าพิมพ์จะแยกเป็น Economics หรือ Agricultural
Economics ดี เพราะว่าอย่างของอเมริกันนี่ เขาจะแยก rank เลยว่า Economics ก็ส่วน
Economics. Agricultural economics. ก็ Agricultural economics. อีกอันหนึ่ง เขาไม่ได้
จัด Agricultural Economics. อยู่ใน Economics. เขาแยกออกมาเป็นเฉพาะของเขาเลย

พ่อท่าน : ยิ่งเรียนนี้ ยิ่งจะลึกเลยน่า

พิมพ์ : พิมพ์ก็ว่าอย่างนี้ คือหลักของเขาจะต้องเรียน macroeconomics และ microeconomics เป็นพื้นฐานของเศรษฐศาสตร์อยู่แล้ว แต่ว่ามันจะมีที่เจาะก็คือ ทางเกษตร โดยเฉพาะ อะไรอย่างนี้แหละค่ะ แต่ว่าปัญหาก็คือ... พ่อท่านคะ เกษตรอเมริกา มันจะเป็นระบบฟาร์ม เมื่อมันเป็นระบบฟาร์ม ก็คือเข้าข่ายของทุนนิยมพอสมควร เพราะว่าทำเป็นรูป...

พ่อท่าน : จะทำให้มันเป็น mass product

พิมพ์ : ใช่ค่ะ เป็น mass product นะคะ พิมพ์ก็เลยว่ายังงี้มันจะเอาบุญนิยมเข้าไปยังงี้

พ่อท่าน : ไม่รู้ละ ก็ไปเรียนเพื่อเข้าใจ เราดูของเราอยู่แล้วว่าของเรา mass product ของเรานี้เป็นพวกพึ่งตนได้ก่อน พอพึ่งก่อน เกินแล้วเราก็จะสะพัดแจกจ่าย ขาย ซึ่งคนเดียวก่อน และทำคนเดียวนะ คนนี้พึ่งตนเองรอด แล้วก็เหลือขาย ถ้าสองคนก็เหลือ สามคนก็เหลือ รวมกันเป็น ชุมชนก็เหลือ ก็เป็น mass product อย่างที่แข็งแรงเป็นปึกแผ่นที่สุดเลย พึ่งให้ดีนัก เศรษฐศาสตร์

น้อม : Technology เป็นจิตวิญญาณ

พ่อท่าน : เอ้อ Technology เป็นจิตวิญญาณ เราจะเข้ากันผนวกไปด้วยกันมาด้วยกัน สัมพันธ์กันอย่างไรไม่มี conflict และ stable.. sustainable เลย

พิมพ์ : แสดงว่าคำว่า mass product ของบุญนิยมและทุนนิยมนี้ะ มันไม่เหมือนกันตรงที่ว่า mass product ของทุนนิยม...

พ่อท่าน : มีแต่แนวระนาบ ส่วน Mass product ของบุญนิยมนี้มีแนวลึกเป็นตัวหลัก แล้วมันจะเกิด mass product ขึ้นมาจากหลักตัวลึกนี้เป็นตัวแกน แล้วมันจะเกิด mass product ขึ้นมาตามธรรมชาติของสามัญจริง ความจริงของแก่น ถ้าแก่นเท่านี้มันควบคุม mass product ควบคุมส่วนกว้างเองว่ากว้างได้เท่านี้ แต่ Mass product ของทุนนิยมนี้ะ มันไม่มีอะไรคุม มันมีกิเลสเท่านั้น ปีนี้ต้องให้ได้ห้าพันล้าน ปีหน้าต้องได้สองหมื่นล้าน progress เข้าไปอีก ปีหน้าต้องได้แสนล้าน มัน progress อัตราก้าวหน้า มัน โอ้โฮ ยกกำลังเลขนะ geometric progression

รายงานการนำเสนอผลการวิจัยเรื่องการสร้างเสริมสุขภาวะจิตวิญญาณ
ศึกษากรณีชุมชนชาวอโศก

บันทึกจาก ...ปวงจาสมณะ

ระบบบุญนิยม เป็นจุดแข็งของชาวอโศก กิจกรรมบุญนิยม ๑๑ ด้าน เป็น**ปฏิบัติการสร้าง
สุขภาวะของชุมชน** งานประเพณีก็เหมือนกัน เราทำกันเป็นกลุ่มก้อน เป็นเชิงชุมชน ทั้งโลก
นี้มีอยู่น้อยมาก อยากให้เราแสดงให้เห็นว่า **นี่แหละคือกระบวนการของชุมชนในการสร้าง
ความสุข...** ต้องโยงให้เห็นว่า เราทำงานอย่างไร มีกระบวนการอย่างไร

๒๗ ก.ย. ๒๕๕๘ ที่สันตืออโศก คณะทำงานวิจัยเรื่อง“การสร้างเสริมสุขภาวะทาง
จิตวิญญาณ : ศึกษากรณีชุมชนชาวอโศก” ได้มาบอกเล่าบรรยากาศการไปนำเสนองานวิจัย ให้
พ่อท่านได้ทราบ จากส่วนหนึ่งของการสนทนาบอกเล่าดังนี้

ทีมงาน : เมื่อวานพวกเราไปเสนอรายงานการวิจัย มีผู้ทรงคุณวุฒิมาให้คำแนะนำ ๑๖
ท่าน พ่อทีมงานรายงานจบ ก็ได้รับคำแนะนำเยอะเลยคะ เขาอยากให้เราทำเรื่องนี้ให้
ชัดเจน พ่อที่จะให้คนข้างนอกอ่านแล้วก็ปฏิบัติตามได้

พ่อท่าน : ปฏิบัติตามได้ แต่มันยาก ความเป็นจริงแล้วเขาปฏิบัติตามยากไป เพราะว่า มันสูงกว่าฐานของเขา สูงกว่าสามัญสำนึกของเขา มันเป็นเรื่องลึกซึ้ง เขาก็อยากจะให้เราลดหย่อนลงมา เขาวามันเคร่ง มันสุดโต่ง เขาก็ว่าอย่างนี้ทั้งนั้นแหละ แต่ก็จำเป็น

ทีมงาน : เขาแนะนำให้อธิบายเชื่อมโยงให้ดี

พ่อท่าน : อธิบายให้เขาทำตามได้ มันก็ถูกแล้วละ ของเราฐานนี้ อย่างนี้ ตามไม่ได้ หนึ่ง. เขาไม่รู้จัก เขายังไม่เข้าใจ สอง. เขาเข้าใจแล้ว อาจจะซาบซึ้งด้วยซ้ำ แต่มันสุดโต่ง มันเกินไป มันมากเกินไป เข้มไป เกร็งไป มันควรจะลดลงมา แม้เขาเข้าใจแล้ว แต่เขาก็บอกมันไม่ไหว เพราะฉะนั้นคำพูดของเขาที่บอกว่า เชิญให้เขาปฏิบัติตามได้หน่อย ก็คือ ลดลงมาให้หน่อยได้ไหม มันสุดโต่งไป

ทีมงาน : ไม่เลย เมื่อวานไม่มีใครว่าสุดโต่งเลยคะ

พ่อท่าน : มีใครมาบ้าง

ทีมงาน : คุณหมอบัญชา พงษ์พานิช บอกว่าระบบบุญนิยมนี้เป็นจุดแข็งของชาวอโศก กิจกรรมบุญนิยม ๑๑ ด้าน เป็นปฏิบัติการสร้างสุขภาวะของชุมชน งานประเพณีก็เหมือนกัน เราทำกันเป็นกลุ่มก้อน เป็นเชิงชุมชน คุณหมอบอกว่าทั้งโลกนี้มีอยู่น้อยมาก อยากให้เราแสดงให้เห็นว่า นี่แหละคือกระบวนการของชุมชนในการสร้างความสุข คุณหมอบอกให้ความสำคัญเสียจนเรารู้สึกว่า ต้องแก้ไขรายงานให้ดี คุณหมอบอกขนาดว่า ตัดงานอื่นก็ต้องมา เพราะว่างานชิ้นนี้จะเป็นประโยชน์ต่อสังคม คุณหมอนิรันดร์ พิทักษ์วัชระ ก็เหมือนกัน อุตุส่าห์มา แล้วก็ต้องรีบกลับไปทำ วุฒิสภาอีก คุณสุนัยก็มา คุณสุนัยนี่เป็นคนคอมเม้นท์คนแรก

พ่อท่าน : คอมเม้นท์ว่าไง

ทีมงาน : เขาบอกว่าให้เขียนประเด็นไหนบ้าง ให้ดึงออกมาให้ชัด อย่างเรื่องการใช้ที่ประชุม การเรียนรู้จากตัวแบบ ที่เขาคอมเม้นท์นะ เราเอาไปเขียนในบทสรุปได้เลยคะ

ทีมงาน : คุณหมอนิรันดร์ก็บอกว่าต้องขยายวิธิตัดในเชิงสังคมออกมาให้ชัด ต้องโยงให้เห็นว่าเราทำงานอย่างไร มีกระบวนการอย่างไร วิเคราะห์การพัฒนาคนมาพัฒนาสังคม ทำอย่างไรให้คนทำงานโดยไม่เอาเงินเดือน และร้านนั้นไม่ขาดทุนเพราะอะไร คุณหมอบอกว่าเรามีของดีอยู่ ถ้าสื่อให้ดี งานวิจัยจะมีประโยชน์มากและจะเป็นหนังสือที่มีคุณค่า ทำให้งานวิจัยของเราต่อยอดในสิ่งที่สอดคล้องกับความเป็นจริง

คุณหมอบอกถึงขนาดว่างานบุญนิยม ๑๑ อย่างคือหัวใจของสังคม เป็นองค์รวมของการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

ทีมงาน : มันเกินวัตถุประสงค์ของการวิจัย วัตถุประสงค์เราเก็บข้อมูลเฉยๆ

พ่อท่าน : ดีแล้วละ เราอย่าไปอ้าขาพวาปึก มันจะแบ่งออกไปมาก มันจะน่าเกลียด ให้เขาอยากได้ ให้เขาเสนอของเขาเองนะ ดีแล้ว มันดูไม่น่าเกลียด

ทีมงาน : ดร.วิลาสินี พิพิธกุล บอกว่าชุมชนอโศกสร้างกลไกของบุญนิยมขึ้นมา มันทำหาย แล้วก็สกัดกันทุนนิยม อยากให้เน้นให้เห็นชัดเจน ว่าบุญนิยมมีส่วนช่วยสร้างสุขภาวะ

ทางจิตวิญญาณได้อย่างไร

อาจารย์สนใจที่เราบอกว่ามีการทบทวน การระลึกรู้ การควบคุมตัวเองตลอดเวลา อยากให้บอกว่าจะใช้อย่างไร แล้วได้ผลกับเยาวชนของชุมชนอโศกเองอย่างไร ช่วยให้อาจารย์ที่อยู่ นอกชุมชนควบคุมตัวเองได้หรือเปล่า เรื่องศีลก็เหมือนกัน เขาอยากรู้ว่าเราเอาศีลมาเป็นข้อกำหนดให้คนปฏิบัติได้อย่างไร ทำให้คนยอมรับได้อย่างไร

ทีมงาน : รู้สึกว่า ดร.วิลาสินีจะมองเรื่องการปฏิบัติธรรม คนที่มาติดตามงานวิจัยเรื่องนี้แหละค่ะ ได้มาพบพ่อท่านด้วย มากับทีมงานสามสี่คน ก่อนหน้านี้ไม่กี่วัน อาจารย์ก็พานิสิตนิเทศศาสตร์ จุฬาฯ ไปปราศานอโศก เห็นว่านิสิตได้ประโยชน์มากกว่าการเรียนรู้เรื่องการสื่อสารอีก ได้เรียนรู้วิถีชีวิตของพวกเขา

พ่อท่าน : ถ้าคนเคยมาก็จะเข้าใจได้ง่ายขึ้น

ทีมงาน : อาจารย์ว่าการปฏิบัติธรรมเป็นหัวใจของงานชิ้นนี้เลยนะค่ะ ที่พูดถึงว่าชาวอโศกพยายามทุกวิถีทางที่จะพัฒนาจิตวิญญาณให้มีอำนาจเหนือสิ่งทีกระทบอารมณ์จิต เขาอยากให้เราเขียนด้วยว่า สิ่งทีมากระทบมันมาจากไหนบ้าง มันมากระทบมากน้อยแค่ไหน แล้วชาวอโศกมีวิธีจัดการกับมันอย่างไร

พ่อท่าน : แล้วคุณไม่ได้เขียนหรือ

ทีมงาน : เราให้เขาอ่านเล่มย่อค่ะ แค่นี้ก็หน้า เล่มเต็มก็ยังไม่เสร็จค่ะ ดีมากเลยทีได้รับคำแนะนำมา จะได้สรุปให้ตรงประเด็น

พ่อท่าน : ดีแล้วล่ะ ได้คำแนะนำมานะ มันเป็นประโยชน์ ดีแล้วนี่ มันมีอะไรละสมบูรณ์

อาจารย์สนใจที่เราบอกว่ามีการทบทวน การระลึกรู้ การควบคุมตัวเองตลอดเวลา อยากให้บอกว่าจะใช้อย่างไร แล้วได้ผลกับเยาวชนของชุมชนอโศกเองอย่างไร ... เรื่องศีลก็เหมือนกัน เขาอยากรู้ว่า... เราเอาศีลมาเป็นข้อกำหนดให้คนปฏิบัติได้อย่างไร ทำให้คนยอมรับได้อย่างไร

แบบร้อยเปอร์เซ็นต์ มันไม่มีหรอก เพราะฉะนั้นมันก็ต้องได้รับคำแนะนำ ก็ดีแล้ว เขาแนะนำมานะ
ทีมงาน : เรายังไม่ได้เชื่อมโยง ไม่ชัดเจนนะค่ะว่าชาวโศกนำหลักการทางศาสนาพุทธ มาใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างไร

พ่อท่าน : มันไม่ชัดเทรอ เขียนยังไม่ มันต้องออกมาในชีวิตประจำวัน ของเรานะชีวิตประจำวันแน่นอน

ทีมงาน : มันเป็นฉบับย่อค่ะ เขาไม่ได้อ่านฉบับเต็มทีละ ในฉบับเต็ม เรายกตัวอย่างชีวิตชาวโศก แล้วจะมีสรุปตบท้ายด้วยว่า คนนี้นำหลักธรรมข้อไหนมาใช้

ทีมงาน : เขาก็บอกว่าอยากอ่านเล่มโตๆ

ทีมงาน : บทสุดท้ายของเรา ต้องสรุปอีกทีให้เห็นภาพชัดเจน ทุกคนพูดเหมือนกันหมดว่าอยากให้เขียนให้ชัดเจน ศ.สุกัญญา สุตบรรพต ก็บอกว่าสันตโศกไม่อยู่หนึ่ง ไม่ปิดตายอยู่กับที่ ทั้งๆ ที่เป็นคนเคร่งครัดมากนะค่ะ แต่ว่ามี การเคลื่อนไหวทางสังคม อย่างเช่นเรื่องการคัดค้านเอาเหล่าเข้าตลาดหลักทรัพย์ ขณะที่เคลื่อนไหว ก็มองเห็นความนิ่ง อยากให้เขียนออกมาให้เห็นตรงนี้

ทีมงาน : มีแต่ท่านคุณชฎี เมธังกูโรแนะนำแปลกกว่าคนอื่น

พ่อท่าน : ท่านคุณชฎีมาด้วยหรือ

ทีมงาน : มาค่ะ ต้องขอบคุณท่านมากเหมือนกัน ท่านบอกว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องที่มีประโยชน์ ต้องมา ก่อนหน้านี้ท่านมีงานที่กรุงเทพฯ อยู่แล้ว วันที่เราเสนอรายงานจะเป็นวันที่ท่านอยู่ครบเจ็ดวันพอดี ท่านต้องกลับวัดที่ชุมพร ดิฉันก็เลยถามท่านเรื่องเดินทางหลังการประชุมว่าท่านจะเดินทางอย่างไร คุยกันก่อนวันประชุมนะค่ะ ท่านบอกว่าไม่ต้องห่วง ท่านไม่อยากจะรีบอยากอยู่ฟังให้จบงาน แล้วก็ยังไม่รู้ว่าจะพูดกันถึงกี่โมง เพราะฉะนั้นก็จะแก้ปัญหาโดยกลับไปชุมพรก่อน แล้วเดินทางมากรุงเทพฯ ใหม่

พ่อท่าน : ท่านว่ายังไงบ้าง

ทีมงาน : ท่านบอกว่าพอเราแยกตัวออกจากคณะสงฆ์ แล้วก็ไม่ต้องพะว่พะวายกับรัฐบาล ไม่พะว่พะวายกับคณะสงฆ์ ทำให้มีพลังทำงานข้างในมาก แล้วก็จุดเด่นของเรา เรามีปัจจัยสี่ไม่ต้องยุ่งเกี่ยวกับสังคมข้างนอกเลยก็ได้ เราอยู่ของเราเองได้ ท่านบอกว่างานวิจัยนี้เราจะทำอะไรก็ได้ ไม่ต้องขอทุนก็ได้ ดิฉันฟังแล้วก็อยากจะทำเองไม่ได้ มันเก็บข้อมูลไม่ได้ ลักๆ ถึงต้องขอทุนเขา

ทีมงาน : แต่ที่จริงหลายคนก็พูดนะค่ะว่าตอนนี้อโศกออกไปช่วยสังคม

พ่อท่าน : ใช่ๆ เพราะว่าแต่ก่อนนี้เขาไม่รู้ เขาไม่เข้าใจว่าทำไมเราไม่ออกไปสู่สังคม แต่ก่อนนี้ เราสร้างเนื้อสร้างตัวของเราก่อน เราจะไปที่ยวได้รุ่นยากกับคนอื่นอะไรเขามากมาย เรายังเป็นคนเตี้ย จะไปเตี้ยอ้อมค้อมไม่ได้

ทีมงาน : แล้วท่านก็บอกว่าถ้าเกิดปัญหาอะไรขึ้นมา สังคมจะอยู่กับไม่ได้ ทุนไม่ได้ แต่ชาวโศกอยู่ได้ ท่านพูดเป็นเชิงว่า พวกเราพึ่งตนเอง

พ่อท่าน : นี่จริงนะ อันนี้จริง

ทิมงาน : ท่านพูดถึงการบริหารด้วยค่ะ ท่านบอกว่าอโศกไม่เป็นเผด็จการ มีสังฆะ มีการประชุมกันในทุกระดับ ไม่มีพ่อท่านอยู่ ก็ทำต่อได้ พ่อท่านอยู่ ก็ทำต่อได้ คนธรรมดาหลายๆ ความคิดจะมีการปรับปรุงอยู่ตลอดเวลา แล้วก็พูดถึง “ปัญญาธรรม” ธรรมที่ทำให้เห็นชัด คือ ตัณหา มานะ แล้วก็ทิวฐิติ ท่านบอกว่าสันตอโศกเก่งมากในการที่พยายามจะสู้กับเรื่องตัณหา แต่ว่าตัวมานะ ตัวทิวฐิติ นี่ไม่แน่ใจ

พ่อท่าน : คนที่เข้าใจว่าเรามีมานะนี่ไม่เข้าใจความยั่งยืน ไม่เข้าใจความยืนหยัด เราไม่เปลี่ยนแล้ว เขาต้องการให้เราเปลี่ยนแปลงอะไร เราก็ยืนหยัดอยู่อย่างนี้ ก็เลยหาว่าเราดื้อด้าน ดึงดัน ไม่ยอม นี่คือความเข้าใจผิดของเขา

ทิมงาน : ดิฉันกลับเข้าใจว่ากิเลสหยาบๆ ของเราทำได้ แต่ว่ามานะอัตตาอาจจะยัง เยอะอยู่

พ่อท่าน : ถึงไงก็น้อยกว่า ถ้าพวกเรามีมานะอัตตาเท่าๆ พวกเขานะ ป่านนี้ดีกัน เหลกလာหมดแล้ว เพราะพวกเราขัดเกลายิ่งกว่าอะไรดี แต่เขาเข้าใจไม่ได้

ทิมงาน : สายกลางของเขากับสายกลางของเราที่ไม่เหมือนกัน

พ่อท่าน : ไม่เหมือนหรือก ในเราคิดอะไรตั้งแต่เล่มต้นๆ อาตมาขึ้นหัวเลยว่าความเป็นกลางหรือสายกลางจะต้องเอียงไปข้างคนดี ไม่มีใครเถียงนะ แต่ไม่มีใครเอาด้วย อาตมาเคยถามว่า ความเป็นกลางมันหมายถึงคุณลักษณะบวก หรือลักษณะลบ

ทิมงาน : บวกค่ะ

พ่อท่าน : เมื่อเป็นคุณลักษณะบวก มันก็ควรจะต้องมีแนวโน้ม มีทิศทาง เพื่อที่จะไปทางบวก ทางสายกลางของเขานี้... ถ้าคุณอยู่ชั่ว คุณจะต้องดึงดีลงมา ถ้าคุณชั่วลงไปอีกคุณก็ต้องดึงดีของเขาลงมาอีก คุณจะดีมากขึ้นไป ก็ไม่ได้ คิดแบบนี้กันทั้งนั้น แต่คนชั่วมันไม่คิดอย่างนี้ เขาไม่ได้คิดว่าชั่วมากกว่านี้ไม่ได้ ไม่ได้คิดว่าจะขึ้นไปหาดี มีแต่คนจะดึงดีลงมาหาชั่ว มันไม่ใช่ กลางไม่ใช่สองหารระหว่างชั่วกับดี กลางคือดี คือสัมมา คือเลิกจากมิจฉา พระพุทธเจ้าก็ตรัสไว้ชัด ตั้งแต่กัณฑ์แรกเลย ปฐมเทศนา ไปดูได้

อาตมาพยายามจะอธิบาย ต้องอธิบายให้ชัดเจนตรงที่ว่า จุดกลางคือจุดสูงสุด คือโลกุตระ ต่ำลงมาก็ดีน้อยลงไปเรื่อยๆ ต่ำลงไปหาโลกีย์ เพราะฉะนั้นถ้าคุณจับจุดกลางนี้ไม่ได้ คุณไม่รู้จักทางสายกลาง หรือความเป็นกลาง

นี่คือ จุดกลางของเขตแบ่งระหว่างโลกีย์กับโลกุตระ (ใช้มือกางออกแล้วจิ้มเข้าที่ตรงกลางคือจุดกลาง) เราเองเราอยู่ตรงนี้ แล้วเราก็พยายามไปทางดี ทางโลกุตระ(ซึ่งจากจุดกลางไปด้านหนึ่ง ไม่ไกลนัก) เราไปได้นิดเดียวแค่นี้เอง ทำไมเรามองว่าเราสุดโต่ง เพราะเขาอยู่ไกลจากเรามาก ไกลเกินครึ่ง(ซึ่งไปอีกทางหนึ่ง ไกลกว่าจุดกลางมาก) เขาจะต้องดึงเรามาอยู่จุดกลางระหว่างระยะห่างของเขากับเรา แล้วจะดึงเราไปหาเขา

ทิมงาน : แต่เขาไม่ยอมเดินเข้ามาหาจุดกลางนั้นบ้าง

ความเป็นกลางหรือสายกลาง จะต้องเอียงไปข้าง**คนดี** ความเป็นกลาง หมายถึง คุณลักษณะบวก **ไม่ใช่สองทหารระหว่างชั่วกับดี** กลางคือดี คือสัมมา คือเลิกจากมิจฉา พระพุทธเจ้าก็ตรัสไว้ชัด ตั้งแต่กัณฑ์แรกเลย **จุดกลางคือจุดสูงสุด คือโลกุตระ** ต่ำลง มากี่ดีน้อยลงไปเรื่อยๆ ต่ำลงไปหาโลกีย์ เพราะฉะนั้น ถ้าคุณจับจุดกลางนี้ไม่ได้ คุณจะ **ไม่รู้จักทางสายกลาง** หรือ**ความเป็นกลาง**

พ่อท่าน : เขาวามันไกลไป มันโตนงไป มันไม่ไหวหรอก เราเองเพิ่งได้แค่นี้เอง ของเรายังไม่สูงสุดเลย สูงสุดมันอยู่ตรงนี้ เรายังไม่ถึงเลย นิพพานอยู่ตรงนี้ แต่เขาอยู่นั้น ไกลจนสุดๆแล้วนะ มันไกลสุดไกลแล้ว เขาจะดึงเราลงมา อนุโลมให้เขาหน่อย เพื่อให้เขาทำด้วยได้ อย่างนี้มันไม่ไหวหรอก

ทีมงาน : ส่วนใหญ่เขาหวาดหวังเกินกว่าจุดประสงค์ที่เราทำนะค่ะ เขาอยากจะให้สังคมได้ประโยชน์จากงานวิจัยนี้เต็มๆเลยค่ะ

ทีมงาน : ศ.ดร.สุภางค์ จันทวานิช ช่วยอธิบายค่ะว่าเราทำเกินวัตถุประสงค์ไปแล้ว ถ้าจะเอาไปใช้ในสังคมก็ต้องเป็นโครงการใหม่อีกโครงการหนึ่ง อาจารย์ช่วยอ่านให้ตั้งแต่แรกค่ะ แล้วก็แก้ไขมาหลายครั้ง ถ้าไม่ได้อาจารย์แนะนำ ก็คงไม่เป็นรูปเป็นร่างได้ขนาดนี้ อาจารย์พูดตรงกับวัตถุประสงค์ที่เราทำวิจัยคือทำให้เราเข้าใจตัวเองมากขึ้นแล้วจะได้พัฒนาตัวเองได้ ก็เลยถอดเทปมาอ่านให้พ่อท่านฟังเลยนะค่ะ แค่ว่าบางส่วน

ตอนที่รับที่จะช่วยดูงานนี้ให้คุณธรรม ดิฉันว่าเรามีความเข้าใจร่วมกันอยู่บ้างว่า การทำงานชิ้นนี้ในส่วนหนึ่งก็ให้ชาวอโศกเข้าใจตัวเองมากขึ้น และดิฉันเองก็คิดว่าให้คนข้างนอกเข้าใจชาวอโศกมากขึ้น แล้วก็นำสิ่งที่เรียกว่า การปฏิบัติในเรื่องของสภาวะด้านจิตวิญญาณของชาวอโศกมาเทียบเคียงกับหลักคำสอนของพระพุทธศาสนา. . . ข้อมูลมันดีมาก แล้วมันก็เยอะมาก

ตอนนี้หน้าวิจัยอยู่ในสภาพข้อมูลท่วมอยู่ กำลังตะเกียกตะกายให้พ้นจากข้อมูล เราจะนำเสนอ ยังไงถึงจะกระชับและกะทัดรัด ดิฉันเสนอให้ทำรายงานออกเป็น ๒ ฉบับนะคะ ฉบับแรกนี่ก็ให้ ยาว ๔๐๐-๕๐๐ หน้า ตามที่มันมีอยู่ เพราะว่าจะเก็บอย่างนี้อีกก็คงยากแล้ว ต่อไปวันข้างหน้า ข้อมูลเหล่านี้ก็จะมีประโยชน์นะคะ แล้วก็ทำรายงานฉบับหนึ่งตัดออกมาให้เหลือประมาณ ๔๐ หน้า ก็พอแล้ว ในฉบับย่อนี้จะเริ่มให้มันมีแนวว่ามันจะสื่อว่าเอาไปประยุกต์ยังไงก็ได้ ก็คล้ายๆเปิด ปลีกเอาไว้แต่ยังไม่ต้องชวนคนมาเสียบนะ เปิดปลีกเอาไว้ว่าตรงนี้อาจจะ... เพื่อที่ว่าถ้าหลังจากนี้ ทำอย่างไรต่อ มันจะได้มองเห็นแนวทาง โดยเฉพาะอย่างยิ่งการประยุกต์นะคะ เรื่องที่ ๓ คือการวิเคราะห์หลักกรรม โดยสรุปจากที่นำเสนอบอกว่าใช้**จรรยา ๑๕** กับ**มรรคมืองค์ ๘** คือดิฉัน ก็พยายามคาดคั้นทุกครั้งที่ให้บอกว่าสันตือโศกใช้อะไรอยู่ ไม่อย่างนั้นจะไม่ยอมรับ ไม่ยอมเชื่อ ในที่สุดคณะวิจัยก็บอกมาว่ามี**จรรยา ๑๕** กับ**มรรคมืองค์ ๘** ตรงนี้นะคะดิฉันคิดว่าต้องการ การมองแบบคนนอกแล้ว ถึงได้นิมนต์ท่านดุษฎีมาช่วย เพราะที่เขายกมาว่า**จรรยา ๑๕** กับ**มรรคมืองค์ ๘** และที่มันแตกมาทำโน่นทำนี่เป็นบุญนิยามที่ท่านเห็นด้วยไหม ท่านโอเคไหม ท่านโต้แย้ง ไหม มันอาจจะไปตรงกับหลักกรรมอื่น เพิ่มเข้าไปอีก ซึ่งทำให้ดี เป็นเครดิตของสันตือโศก หรือว่าอันนี้ราคาคุยเกินไป ไม่ครบถ้วน ดิฉันคิดว่าอันนี้เราจะมาหักล้างหรือว่าเราจะมาคุยกัน แต่มัน เป็นคุณูปการมากกว่า และอันนั้นคิดว่าสำคัญเพราะอะไร เพราะนี่จะเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นแล้วเสร็จแล้ว เราก็คงคิดว่าสันตือโศกถูกมหาเถรสมาคมบังคับให้ทำอย่างโน้นอย่างนี้จนออกมาแข็งแรงแรง... เรายินยอมได้ เรามั่นคงได้ด้วยการศึกษาที่มีสัมมาทิฐินี้ เราสามารถที่จะทำให้บทบาทของสันตือโศกใน ยุคสมัยที่ทุนนิยมมันครองสังคมโดยรวมเข้ามาขณะนี้ สิ่งที่เป็นปฏิบัติยึดถืออยู่ที่มีมันอาจจะไม่ถึงกับ ต้านได้เต็มที่ แต่ก็ยังเป็นจุดหนึ่ง ดิฉันมองว่าสันตือโศกจะเริ่มเป็นกระบวนการสังคมนะคะ ถ้ามองแบบสังคมวิทยา ไม่ได้มองว่าเป็นกลุ่มศาสนา ที่คนที่มีอุดมการณ์ร่วมกัน มีความคิด อดอะไรด้วยกันนี้ จะสามารถเข้ามาได้มากขึ้น ไม่จำเป็นต้องเป็นอย่างเดือนหรือไท ไม่จำเป็นต้องคน มีความทุกข์ แต่จากคนที่ร่วมอุดมการณ์ เข้ามาอยู่ด้วยได้ แล้วก็ถ้าหากว่าสรุปออกมาได้ดีนะคะ มีหลักธรรมที่ยืนยันออกมาอย่างนี้ว่าเราไม่ใช่เดียดรุษ ไม่ใช่ผิดประหลาดพิสดารอะไร เพียงแต่ว่า เราเน้นเรื่องศีลเราเน้นเรื่องการละกิเลสนะ ซึ่งอาจจะเหมาะสมในยุคที่กิเลสมันบ่าไหลมากขนาดนี้ นะคะ ก็อาจจะจะเป็นจังหวะที่ดีที่สันตือโศกจะตั้งหลักขึ้นมาได้ จะเป็นวัดใหม่หรือไม่เป็นวัด อาจจะ ไม่ใช่ประเด็นที่ชาวสันตือโศกสนใจแล้ว แต่ว่าขอใช้ภาษาฝรั่งว่า Legitimacy (ถูกต้องตามกฎหมาย, ให้ มีสิทธิตามกฎหมาย) จะได้กลับคืนมา

พ่อท่าน : เวลาอาตมาเขียนหนังสือ อาตมาถึงต้องอ้างพระไตรปิฎกเยอะไปหมด

ทีมงาน : ท่านอื่นก็แนะนำคล้ายๆกัน สรุปว่าต้องเขียนให้เห็นว่าสิ่งที่เราทำกันอยู่ช่วย พัฒนาจิตวิญญาณอย่างไร

ทีมงาน : พ่อท่านคะ ขอถามนอกเรื่องนิดหนึ่งคะ ถ้าเมื่อเรารู้ว่า ในหมู่กลุ่มของเราจะ ค่ะ ผู้คนชักจะมองกันในแง่ไม่ดี เราจะแก้ไขตรงนั้นยังไง

พ่อท่าน : ก็เอามาตรวจสอบ ถ้าไม่ดีเราก็แก้ไข ก็ปรับปรุง มันห้ามไม่ได้หรอก นี่มัน

เป็นสัญลักษณ์มนุษย์

พระพุทธเจ้าอยู่หิ้งองค์ก็ยังขัดกันอยู่นิวเนีย มันเรื่องธรรมดา เราต้องเข้าใจความจริงของมนุษย์ มนุษย์มันยังเข้าข้างตนเองนะ ยังมีอัตตา มันก็ต้องมีอย่างนั้นเป็นธรรมดา แต่มันไม่ใช่คำรวม ที่จะตราความนี้ไม่ดีหรือว่าดี มันเป็นเรื่องปลีกย่อย ในกลุ่มสังคมต้องมีอยู่แล้ว คนมันยังไม่หมดอัตตามานะได้ง่ายๆ มันเป็นเรื่องธรรมดา จะไปห้ามไม่ได้หรอก พฤติกรรมของมนุษย์ก็ต้องมีลักษณะพวกนี้ เป็นธรรมดาธรรมชาติจริงๆ เราต้องมองให้เห็นค่า เป็นประโยชน์นะ นี่แหละคือสัลเลขธรรม ธรรมะอันขัดเกลากัน เพราะฉะนั้นสิ่งพวกนี้มันเป็นโทษภัยทั้งสิ้น ถ้าใครไม่รู้ทันโทษภัยพวกนี้คุณก็แพ้ แล้วคุณก็เพลอ ตาย เสียคะแนน แปลว่ากิเลสของเราที่ขึ้นของตนเองไป

ที่มงาน : ดิฉันเป็นห่วงว่าเดี๋ยวเขาจะเครียด แล้วก็อยู่กันไม่ได้ เดี่ยวก็จะออกไปกันอีก

พ่อท่าน : อ้อ!..มันก็มีออกบ้าง พิสูจน์มาตั้งยี่สิบสามสิบปี มันก็ออกๆ เข้าๆ เป็นธรรมชาติ ออกไปแล้ว ลิปปี ก็ยังกลับมา มันเป็นเรื่องธรรมชาติ แต่เราดูแล้วว่าออกกับเข้า อันไหนมันมากกว่ากัน ถ้าพวกเข้ามันมากกว่าอยู่แล้ว มันไม่มีอะไรหรอก

ที่มงาน : พ่อท่านคะ แล้วคนที่ยังมีกิเลสอยู่ ถือว่าเป็นเทวนิยมอยู่หรือเปล่าคะ

พ่อท่าน : เทวนิยมเป็นลัทธิหรือศาสนาแบบหนึ่ง ไม่ใช่หมายความว่ายังมีกิเลสหรือไม่มีกิเลส และอเทวนิยมก็เป็นศาสนาอีกแบบหนึ่ง กิเลสมีได้ทั้งชาวเทวนิยมและชาวอเทวนิยม มันก็เป็นธรรมดา แม้แต่มีความรู้ในอเทวนิยมแล้ว มันก็ยังมีส่วนที่ยังหลุดๆ ร่วงๆ หลงๆ ไปเป็นเทวนิยมอยู่บ้าง มันก็เป็นธรรมชาติของคน มันไม่ประหลาดอะไร ไม่ได้หมายความว่า แหม!..มาศึกษาทางนี้แล้ว จะมีความรู้เป็นอเทวนิยมถ้วนหมด ไม่มีบกพร่อง ไม่ตกหล่นเลย ผู้เข้าใจอเทวนิยมครบถ้วนก็มี ไม่ครบถ้วนก็มี แต่ถ้าจะพูดให้ชัดๆ ก็พูดได้ว่า คนที่ยังเป็นเทวนิยมนั้นไม่มีทางล้างกิเลสจนหมดเกลี้ยงเป็นอนัตตาได้

ที่มงาน : พ่อท่านคะ แล้วคนที่ เป็นโสดาบันจะต้องมีญาณ ๗ ด้วยใช่ไหมคะ

พ่อท่าน : บางที่มันมีญาณรู้ แต่ลำนึกนอกมันไม่รู้ มันยังไม่สามารถที่จะเอาตัวรู้นั้นออกมาชัดๆข้างนอก แต่ว่ามันจะรู้ชั้นๆลึกๆ ว่ามันเป็นของไม่ธรรมดาสามัญนะ กิเลสมันมี แล้วกิเลสมันลดได้ อาจจะไม่รู้ตัวหรือว่ามันลดแล้ว แต่กิเลสมันลด ก็รู้ว่าเราเองเราเบาบางลง รู้ แต่จะไม่สมบูรณ์แบบในการรู้อย่างเต็มรูปเท่านั้นเอง

ที่มงาน : บอกใครไม่เป็นใช่ไหมคะ

พ่อท่าน : ใช่ บอกใครไม่เป็น แยกแยะวิจัยไม่ออกเลย พระพุทธเจ้าท่านตรัสได้ชัดเจนก็เพราะว่าท่านละเอียดลออ ท่านขัดหมดทุกอย่าง แบ่งเป็น ๗ ข้อ โอ้โฮ....!ไม่ใช่ง่ายๆนะ ญาณทั้ง ๗ นี้

ถ้าศึกษาจริงๆ แล้วมันช่วย มันจะเข้าใจเลย แต่ถ้าแม้ไม่ศึกษาที่ไม่ได้หมายความว่าไม่ได้เป็นโสดาบัน ไม่เข้าใจญาณ ๗ อธิบายญาณ ๗ นี้ไม่ออก แต่เขามีภูมิธรรม เขามีผลของเขาถึงแล้ว ได้แล้ว อาตมายืนยันได้เลยนะว่าชาวอโศกเราฐานโสดาบันมีมากมาย แต่ไปถามลิไม่รู้อะไร

ปิดท้ายบันทึกฉบับนี้จากโอวาทเปิดประชุมชุมชนปฐมอโคก ๒๖ ก.ย. ๒๕๔๘ จากเนื้อหาบางส่วนดังนี้ พวกเราคงรู้กันดีว่า พวกเราได้ดีเพราะประชุม พระพุทธเจ้าท่านตรัสว่า หมั่นกันประชุม พรั่งพร้อมกันประชุม พรั่งพร้อมกันเลิกประชุม มันวิเศษจริงๆ เป็นเรื่องที่ต้องรับรู้ร่วมกัน มีอะไรก็มาพูดคุยกัน ช่วยกันคิด ช่วยกันทำ ช่วยกันตัดสินใจ **เรื่องของขบวนการกลุ่มเป็นเรื่องยิ่งใหญ่**

บันทึกจาก ...ปัจฉิมสนทนา

ดิฉันมองว่า **สันติอโคกจะเริ่มเป็นกระบวนการสังคม** ถ้ามองแบบสังคมวิทยา ไม่ได้มองว่าเป็นกลุ่มศาสนา ไม่จำเป็นต้องคนมีความทุกข์ แต่จากคนที่ร่วมอุดมการณ์ เข้ามาอยู่ด้วยกัน มีหลักการที่ยืนยันออกมาว่าเราไม่ใช่เดิรติย์ **เราเน้นเรื่องศีล เราเน้นเรื่องการละกิเลส**

เราถูกมองว่ายิ่งใหญ่ แต่จริงๆ เราเล็กนิดเดียว แต่แน่น และมีเอกลักษณ์ สัญลักษณ์ อัตลักษณ์ มีพร้อมหมด และแสดงตัวออกไปสู่สังคมข้างนอก เรารู้ตัวดีว่าเราเล็ก ทำงานคนก็น้อย ไม่พอ ดึงกันไปดึงกันมา งานก็มากก็กว้าง ภายในงานก็มากแล้ว ยังไปผสมผสานกับข้างนอกอีก จึงดึงกันใหญ่ พอเราออกไปข้างนอกเขาก็ยังรับรู้ได้ เห็นว่าพวกเราใหญ่ รวย ทั้งๆที่เราประกาศ ตัวว่าเราจน เขาก็ไม่เข้าใจง่ายๆ ยังคิดว่าเราอุดมสมบูรณ์ รวย ใหญ่ แน่น แต่ความจริงแล้วมันก็เป็นอย่างที่เป็น แต่ความจริงซ้อนลึกลงไปอีก จริงเหมือนกันที่พวกเราอุดมสมบูรณ์ เรารวย รวยน้ำใจ รวยสมรรถภาพ รวยการสร้างสรรและสละ เพราะเราทำสละนี้แหละ เขาจึงไม่เชื่อว่าเราจน คนจน แจกไม่ได้ เพราะคนรวยยังไม่แจกเลย นี่คือจิตวิทยาสังคม มันซับซ้อน สิ่งเหล่านี้เป็นของแปลก ของประหลาด เราต้องสร้างมนุษยชาติแบบนี้ เพื่อพิสูจน์ความจริงให้เห็นว่า ในความเป็นจริง ของสังคมนั้น ในความเป็นจริงของมนุษย์ พฤติกรรมหรือวิถีความเป็นอยู่ของมนุษย์ ไม่ใช่อย่างที่ เขาเข้าใจ ลัทธิทุนนิยม ลัทธิโลกีย์ที่เขาเข้าใจมันไปไม่ได้ มันทุกซ์ลำบาก เบียดเบียน แย่งชิง ทรมาน ฟุ้งเฟ้อ ฟุ่มเฟือย เหลวไหล ผลาญพร่า นี่ไม่ได้ลงโทษเขาซะ พุดสังคมนั้นให้ฟัง มันไป ไม่รอด แต่ของเราประหยัด ไม่ผลาญพร่า รู้จักแก่นสาร แจกจ่ายเจือจานเอื้อเฟื้อ ไม่ทะเลาะ เบาะแว้งแย่งชิง มันคนละเรื่องกันเลย เกิดจากสังคมนั้นที่จิตวิญญาณ เมื่อจิตวิญญาณเป็นจริง แล้วก็มาปรากฏความเป็นจริงอย่างที่มันเกิดมันเป็น อาตมาก็มาอ่านจากความจริงที่พวกเราเกิด พวกเราเป็น ไม่ได้ไปนั่งเทียน นั่งพยากรณ์ นั่งคิด เอาเองในหัวสมอง ว่าจะต้องเป็นอย่างนี้ ไม่ใช่ อาตมาอ่านจากความจริงที่พวกเราเกิดพวกเราเป็น เห็นได้จากของจริง โดยดวงตาโดยปัญญา ของอาตมา พออาตมาพูดออกมาพวกคุณเห็นตามไหม ว่าพูดอย่างนี้มีสภาวะ ความเป็นไปได้จริง แต่คุณอาจจะมองยังไม่ลึก ไม่ละเอียดเท่าที่อาตมามองแล้วหยิบมาพูดเท่านั้นเอง แต่ความจริง อาตมาพูดนี้ความจริง ไม่ได้พูดตรรกะ ไม่ได้พูดถึงแนวความคิด สิ่งที่จะควรจะเป็น ไม่ใช่ เอาสิ่งที่เป็นแล้วมาเปิดเผย มาชี้ยืนยันขึ้น แล้วพวกเราก็มอง อ้อ ไซ้ ไซ้ ไซ้ เพราะฉะนั้น “ความจน” ชนิด นี้มันมหัศจรรย์จริงๆ และมีความเป็นปึกแผ่นแน่นเหนียว

ธรรมดา..คนจนจะทะเลาะกันไซ้ไหม นั่นคือ คนจนที่ไม่มีจะกิน คนจนที่ไม่ใช่คนจน มหัศจรรย์ ก็แย่งกัน ไม่รวมกัน ส่วนคนรวยเขาก็ยังแบ่งกันบ้าง แต่ก็ทะเลาะกันอยู่ดีแหละคนรวย มันก็แย่งกันรวยอยู่ต่อไป ไม่ยอมเสียเปรียบ ไม่ยอมแบ่งแจก เมื่อกิเลสไม่ยอมแพ้มันก็โลก เห็นแก่ได้เห็นแก่ตัวอยู่ตามสถานะแห่งความจริงของโลกีย์ ไม่ว่าจะคนรวยคนจน แต่มันยังจนยังแย่ง กัน กระเบียดกระเสียว ไม่ว่าจะคนจนหรือคนรวยล้วนอยากรวยเหมือนกันทั้งสิ้น

แต่พวกเราจน เป็นการจนมหัศจรรย์ ไม่แย่งกัน ไม่อยากรวย อาตมาเคยยกตัวอย่าง เอาไปไปชิงในเชิงเดียวกัน อัดๆ เบียดๆ เมื่อมันหิว มันจะจิกกันใหญ่เลย มันหิวมันกระหาย จะ ทะเลาะกัน มันหิว ลองดูสิ มันอดมันอยากมันหิวขึ้นมา แม้แต่สัตว์อื่นก็เหมือนกันเอาไปชิงรวม กันให้มันอดมันอยากมันจะกัดกันเอง มันก็จะทะเลาะกินเนื้อกันเอง แต่พวกเรา “จน” ก็ไม่มีปัญหา เพราะว่าเราจนเพราะเต็มใจ “จน” รู้จักความจน ทำตนให้จน “จน” อย่างมีความรู้มีวิถีดำเนินชีวิต ไม่ได้ยากแค้น ไม่ได้ขี้เกียจ ไม่ได้ผลาญพร่า ไม่ได้ฟุ้งเฟ้อ “จน” ก็กินอยู่อย่างพอเป็นไป อุดม

สมบูรณ์ด้วยซ้ำ ไม่ได้เดือดร้อนอะไร นี่เป็นความซับซ้อนของสังคม เป็นแนวคิดซึ่งที่พวกเราได้ทำมาจริง พิสูจน์แล้วจริง

ทุกวันนี้จะเห็นได้ว่า ช่างนอกเขาก็เข้าใจเราขึ้นมา มีคนมาทำวิจัย ทำวิทยานิพนธ์ตลอดเวลา มีมากขึ้นทุกทีๆ ตอนนี้มีเด็กคนหนึ่งเรียนเศรษฐศาสตร์ อาตมาก็ยี้ให้ทำวิจัยเศรษฐศาสตร์ บุญนิยมมิให้ได้ แต่แล้วก็ทำในประเทศไทยไม่ได้ ถ้าจะทำวิจัยเศรษฐศาสตร์ของอิตาลีไม่ได้ ไม่รับเลย จะเป็นไปได้อย่างไร“มาจน” เพราะเศรษฐศาสตร์ที่เขาเรียนมาแต่แรกเริ่มเป็นเรื่องของทุนนิยม ทั้งนั้น จะต้องร่ำรวยทั้งนั้น เขาไม่เอาความจน อย่าเสนอเข้าไปเลย ถ้าไปทำปริญญาโทเศรษฐศาสตร์ที่ต่างประเทศ เอาเรื่องนี้เลย เขาเลยตั้งหัวข้อเรื่องว่า Agricultural Economics (เศรษฐศาสตร์ในกิจกรรม) เพราะว่าเศรษฐศาสตร์มันมี ๒ นัย คือ Microeconomics และ Macroeconomics

Microeconomics คือ เศรษฐศาสตร์เฉพาะตัว ศึกษาเศรษฐศาสตร์ของคนนี้เฉพาะกลุ่มเฉพาะเรื่อง

Macroeconomics คือ เศรษฐกิจในวงกว้าง เศรษฐกิจระหว่างประเทศ เศรษฐกิจระหว่างสังคมโลก เศรษฐกิจของมวลชน

ด้านการงาน ด้านสังคมของพวกเรา ที่เราได้สร้างได้ทำกันขึ้นมาตอนนี้ทุกด้าน ไม่ว่าจะด้านเศรษฐศาสตร์ ตอนนี้อาตมากำลังกระหน่ำย้านยะของเศรษฐศาสตร์ออกไปสู่สังคม วิจัย จุลภาค กับ มหัพภาค ด้วย

คำว่า จุลภาค คือ micro ส่วน มหัพภาค คือ macro แต่ถ้าเอาไปรวมกับเศรษฐกิจเข้าจะมีความหมายซ้อนลึกไปอีกอย่าง อาตมาพูดถึงอยู่ในหนังสือ“เราคิดอะไร” สามเล่มต่อกันมาในหัวข้อ *จนกระจุก-รวยกระจาย* ถ้าจนกระจุก จะเป็น macro หรือเป็น micro เพราะมันคนรวยมันเป็นจุลภาคคือกลุ่มน้อยนะ ถ้าจน คนจนจนกระจุก แต่ทำให้คนรวยกระจายแล้วคุณจะเรียก Macroeconomics หรือเปล่า หรือคุณจะเรียก Microeconomics ละ ในด้านผลของมัน ผลของเศรษฐกิจ ซึ่งมันเป็นเรื่องลึกซึ้ง เป็นเรื่องยาก ก็กำลังทำความเข้าใจกันอยู่ เขาก็ต้องมาศึกษา**เศรษฐศาสตร์บุญนิยม** ทำให้มันซับซ้อนหกคะเมนตีลังกาอย่างนี้ อย่างเศรษฐศาสตร์สากล เศรษฐศาสตร์ทุนนิยมทุกวันนี้ของเขาทำอะไรๆ ก็กลายเป็น..*รวยกระจุก-จนกระจาย* ผู้ทำ..จน ผู้ได้ประโยชน์..รวย และผู้ได้ประโยชน์ คือ จุลภาค ผู้ทำ คือ มหัพภาค ผู้ทำคือส่วนใหญ่ ผู้รวยคือส่วนน้อย ซึ่งมันซับซ้อนมากทีเดียว

อาตมาก็เลยกลายมาเป็นคน... เศรษฐศาสตร์ก็ต้องมาเรียน มาสอน มาอ่าน มาศึกษาตอนนี้ ก็ศึกษาอยู่

ก็ดี พวกเราก็ทำงานกันมาถึงวันนี้แล้วก็ค่อยๆ เป็นค่อยๆ ไป คิดว่าพวกเราจะพยายามกันในเรื่อง“ชยะ”กันบ้างนะ **“ผู้ใดไม่แยกชยะ ผู้นั้นกำลังทำลายชุมชน”**

* รักษ์ราบ

๒๗ ต.ค. ๒๕๔๘

บุญบาป

ข้างรถบัสคันนี้ใหญ่เขียนไว้ว่า
ทอดฟ้าป่าสามัคคีที่วัดสิงห์
เรียกรวมกันมาศรัทธาจริง
ถวายสิ่งปัจจัยอยากได้บุญ

ที่ท้ายรถมีเสียงเพลงบรรเลงก้อง
ก็เสียงกลองฉาบฉิมไฟก้องทมนุ่น
บ้างก็ร้องรำเต้นกันปลื้ม
บ้างก็พากันเล่นพนันกันเอ่ส่า

บาปหรือบุญกันแน่แท้หรือแท้จ
กรวดหรือเพชรปลอมปนต้องค้นหา
หากทำบุญแล้วกลับกลายเป็นบาป
เล็กทำบาปผิดกว่าบุญมาเอง

มีศรัทธาขาดปัญญาพาเสียหาย
คือดมขมขมขมมีไปพุทธทศยุคข่มเทบ
ขอข่าวพุทธทศยุคบาปพยายามยำเกรง
รับและเร่งทำดีวันนี้โดย

♠ สมเจตน์ เมฆพายัพ

เกิดมาเป็นสัตว์คนทวนสำบาก
ก็เสสสีมาทวนทวนทวนสำบาก ไหล
เป็นสัตว์คนทวนทวนทวนสำบาก ไหล
สัตว์อะไรก็ไม่ไถ่เงาเท่าสัตว์คน

เรื่องเกิดแก่เจ็บตายอยู่หน้า
เรื่องโลภขี้บ่นขี้บ่นขี้บ่นขี้บ่น
ขบขันขบขันขบขันขบขัน
คือสัตว์คนทวนทวนทวนทวน

หลงสี่อฟ้าหาหาหาหาหาหา
วางท่าหาหาหาหาหาหาหาหา
หาหาหาหาหาหาหาหาหาหา
ขี้ขี้ขี้ขี้ขี้ขี้ขี้ขี้ขี้ขี้ขี้

เกิดมาเป็นสัตว์คนทวนทวน
ภูมิไหนเกิดเกิดเกิดเกิดเกิด
ปะทะปะทะปะทะปะทะปะทะปะทะ
สัมกับได้เป็นมนุษย์อยู่ท่าคน

♠ แด่ธรรม

โคลงกระทู้

(เชือถือ, เชือขัง, เชือมัน)

เชือถือ	ยอมรับถ้อย	วาที
รู้ตำในวจี		กล่าวไว้
เชือขัง	ยอมเอาดี	ละชั่ว
เชือมัน	สละชีพได้	เชือแท้สังฆธรรม
เชือกรรม	วิบากใต้	เพราะกรรม
บุญบาปที่ตนทำ		ก่อไว้
มโนสำนึกแหว่นำ		เตือนสติ
กรรมส่งผลมาให้		แก่ผู้ก่อกรรม

♠ เป็นต้น นาประโคน

โถ้วันตามัน(สีนามิ)

"ออกพรรษา"

ให้ฝึกรอบแห่งธรรมนำชีวิต
 จำกัต์ลิตธิเสรีไปที่ไท
 อยู่ฝึกฝนตัวตนจนเป็นไท
 ที่จิตใจตั้งงามเพียงสามเดือน
 "ออกพรรษา" ออกจากบาปที่หยาบช้า
 จิตเมตตากรุณาหาใดเหมือน
 ทุกชีวิตปรารถนามาเยี่ยมเยือน
 คอยตักเตือนชี้ทางด้วยหวังดี
 ออกจากสิ่งชั่วเหมาเผาดวงจิต
 ใจชีวิตเรียบง่ายไม่ก่อหนี้
 "อบายมุข" ทุกอย่างห่างทันที
 เพราะรู้ดีภัยร้ายเมื่อใกล้มัน
 "ออกจากโลก" อยากได้ไม่ประมาธ
 เกินต้องการ...เกินตัวเหมาห้วย
 ภาระหนี้...ภาระหนักตระหนักกัน
 ใจสุขสันต์เพียงพอถ่า"พอดี"
 "ออกจากโกรธ" เติยดแค้นให้เป็นทุกข์
 ทำลายสุข...ทุกข์โกรธของโปรดผี
 "โกรธ" สิ่งใจชั่วร้ายทำลาย"ดี"
 ทุกข์ทวิเพราะโกรธมากโทษภัย
 "ออกจากหลง" รูปลักษณ์สัสักจิต
 ให้หลงผิดจิตพะวงพาหลงไหล
 หรือหลงทางข้างชั่วไม่กลัวภัย
 "หลง" ดีใจใฝ่ดีที่แท้"ลวง"

ยี่สิบหกธัณหา
 ลิปโม่งกว่าพาใจหมอง
 ภูเก็ตน้ำเจิ่งนอง
 โตนพิษขอมมหาภัย
 บ้านเรือนและร้านค้า
 คลื่นชัตพาจมเสียวหาย
 ชาวบ้านอีภมาภมาย
 ต่างชาติตายหลายพันคน
 ระนองกระปะตริง
 พังงาพังสตุลหม่น
 ไทยเทศมาวายชนม์
 โกลาหลขบขบขี
 ป่าตองตองพินาศ
 ตูเกลื่อนกกลางตพห้องพี
 บุรุษและสตรี
 ตัองเป็นผีที่เกาะงาม
 เขาหลักกมลา
 ตะกั่วป่าคร่าลันหลาม
 ชั่งที่มีทรอบนาม
 อีภตตัองถามหลายร้อยคน
 พิชของสีนามิ
 เข้าใจมตีโกลาหล
 วังหนี่อฉนวน
 ให้หลุดพันพิษภัยมัน
 รีสอร์ตบ้านน้ำเต็ม
 ฝรั่งเต็มพิภหลายพัน
 ตีภคักพิลวัน
 คลื่นยักษันพลันลัมลง

ชายเลตนวนาวาย
 ตัองลัมตายเณรพระสงฆ์
 หนักเรียนชีพปลิตลง
 ครูลัมลงเพราะคลื่นลม
 ขวอนพีห้องไทย
 ช่วยชาวใต้ทายระบม
 ข้าวของยาขนม
 น้ำมันนมถุงเงินตรา
 ช่อมบ้านสร้างชั่วตรา
 หลายหมู่เหล่าเราช่วยทา
 ร่วมมือกันลักตรา
 เพื่อบุชาคุณแผ่นดิน
 ในหลวงเป็นท่วงมาก
 บริจาตส่วนทรัพย์สิน
 เวชภันท์อาหารกิน
 สังกัษินดำเนินการ
 พระเทพอยู่กาชาต
 ทรงประกาศชมิชมัน
 ไทยเทศให้ร่วมกัน
 เลือดตตัองการทุกกลุ่มไป
 พรทวิทยทำงานแท้
 อีเอินเฉประทับใจ
 ฉาสามามาภมาย
 ร่วมกุภัยไม่ระฉา
 ทัภษิน รมว.
 ไม่รีรอเร่งช่วยทา
 หน่วยงานท่านนำพา
 ชาวโลกกาถ่าวชมนิยมไทย

ชื่อใหม่ น.ส.รุ่งดอกหญ้า ชาวหินฟ้า

ชื่อเดิม น.ส.ณิชา งามวงษ์

เกิด ๘ เมษายน ๒๕๐๗

จำนวนพี่น้อง ๕ คน เป็นคนที่ ๕

ภูมิลำเนาเดิม จังหวัดปราจีนบุรี

การศึกษา วิทยาลัยอาชีวศึกษา

(ระดับ ปวส.) สาขาเกษตรกรรมทั่วไป

มีนาคม ๒๕๒๘ ญาติธรรมชาวอโศกชวนให้กินมังสวิรัต แล้วอ่านหนังสือเจริญชีพด้วยการก้าว อ่านแล้วศรัทธามาก อ่านหลายรอบ และเริ่มปฏิบัติธรรมลดละสิ่งที่ดี

๕ มิถุนายน ๒๕๒๘ มาฟังธรรมที่พุทธสถานสันตติอโศกเป็นครั้งแรก ขณะยังเรียน ปวส. ปี

สุดท้าย เมื่อหยุดวันเสาร์วันอาทิตย์ ก็จะมาฟังธรรมที่วัดเป็นประจำ

เดือนตุลาคมปิดเทอม ๑ เดือน ทางวิทยาลัยให้

นักศึกษาไปฝึกงาน เพื่อนส่วนใหญ่จะไปฝึกงานที่ครัวของ

โรงแรม ตนเองไม่ยอมไป เพราะไม่สบายใจที่ต้องไปทำอาหาร

เนื้อสัตว์จึงบอกอาจารย์ โชคดีที่อาจารย์รู้จักกับคุณศิริลักษณ์

ศรีเมือง ประธานชมรมมังสวิรัตแห่งประเทศไทย จึงได้มาฝึก

งานที่ชมรมมังสวิรัตแห่งประเทศไทย สาขาจตุจักร(ชมร.จตุจักร)

และได้มาพักค้างที่ตึกขาวของพุทธสถานสันตติอโศก และไปชมร.

ทุกวัน ส่วนวันจันทร์ ชมร.หยุด จึงได้ฟังธรรมพ่อท่านที่ศาลา

ฟังธรรม เกิดปีติและศรัทธาพ่อท่านมากๆ และให้สัญญาในใจ

ว่า ฝึกงานเสร็จต้องกลับไปเรียนต่อให้จบ แล้วจะกลับมาอยู่

วัดช่วยงานชมร.ต่อไป

พอฝึกงานครบ ๑ เดือน ไม่อยากกลับไปเรียนต่อ

และร้องให้พุ่มพวย แต่สุดท้ายตัดสินใจบอกกับตนเองว่าต้องกลับ

ไปเรียนต่อให้จบก่อน เพราะถ้าเรียนไม่จบทางบ้านจะเสียใจ

มีนาคม ๒๕๒๙ พอสอบปลายภาคเสร็จ วันรุ่งขึ้น

ก็เข้ามาอยู่ที่พุทธสถานสันตติอโศก และไปช่วยชมร.ตามที่ตั้งใจไว้

ช่วยทำงานได้ทุกอย่าง ตั้งแต่ล้างจาน ปอกเห็ดเด็ดผัก ฯลฯ ไปจนถึงแม่ครัว ทำงานอยู่ที่ชมร.หน้าสันตือโศกจน ถึงปัจจุบัน

ปัญหาและอุปสรรคในการทำงาน เป็นคน ยึดมั่นคำสัญญา รับผิดชอบมาก ยึดติดจัด จริตนิสัยโตะ ใจร้อน สิ่งที่ต้องแก้ไขด่วนและทำให้มากให้เร็วคือ นิสัย เจ้าโตะ พวกเพียรทำมาารู้สึกเป็นสักกายะใหญ่ ดีขึ้น แต่ยังไม่ดีเท่าที่ต้องการ ต้องใช้เวลาเป็นชาติ

เป้าหมายของการปฏิบัติธรรมคือ ควบคุม และเปลี่ยนนิสัยเจ้าโตะ ให้เป็นคนอ่อนโยนและมองโลก ในแง่ดี เพื่อญาติธรรมและพี่น้องที่อยู่รอบข้างจะได้ สบายใจและอยู่ด้วยกันอย่างมีความสุขและอบอุ่น ไม่ เป็นคนมีปัญหาสำหรับหมู่กลุ่ม

คติธรรมประจำใจ ความอดทนเป็นสิ่งที่ขมขื่นแต่ผลของมันนั้นหวานชื่นเสมอ อดทน ที่จะถูกขัดเกลา อดทนที่จะได้รับชมทรัพย์ แล้วเอามาแก้ไขเปลี่ยนแปลง

ข้อคิดฝากให้หมู่กลุ่ม ชาวโศกมาจากร้อยพ่อพันแม่ต่างจริตกัน บางคนถูกใจ บางคน ไม่ถูกใจ ตอนนี้เขาอาจไม่ดี พอฟังธรรมไปฟังธรรมมาเขาก็จะดีขึ้น อย่างซังกันเลย รักดีกว่าเกลียด ไม่มีอะไรที่ความรักจะให้อภัยไม่ได้

กว่าจะถึง
อรหันต์

 โดย...ณวมณฑล

- สูดยอได้รับใช้พุทธองค์
มั่นคงเลิศเพียรเรียนรู้
มีสตอสนน้อมนำดู
สุดสู่อันอรหันต์.

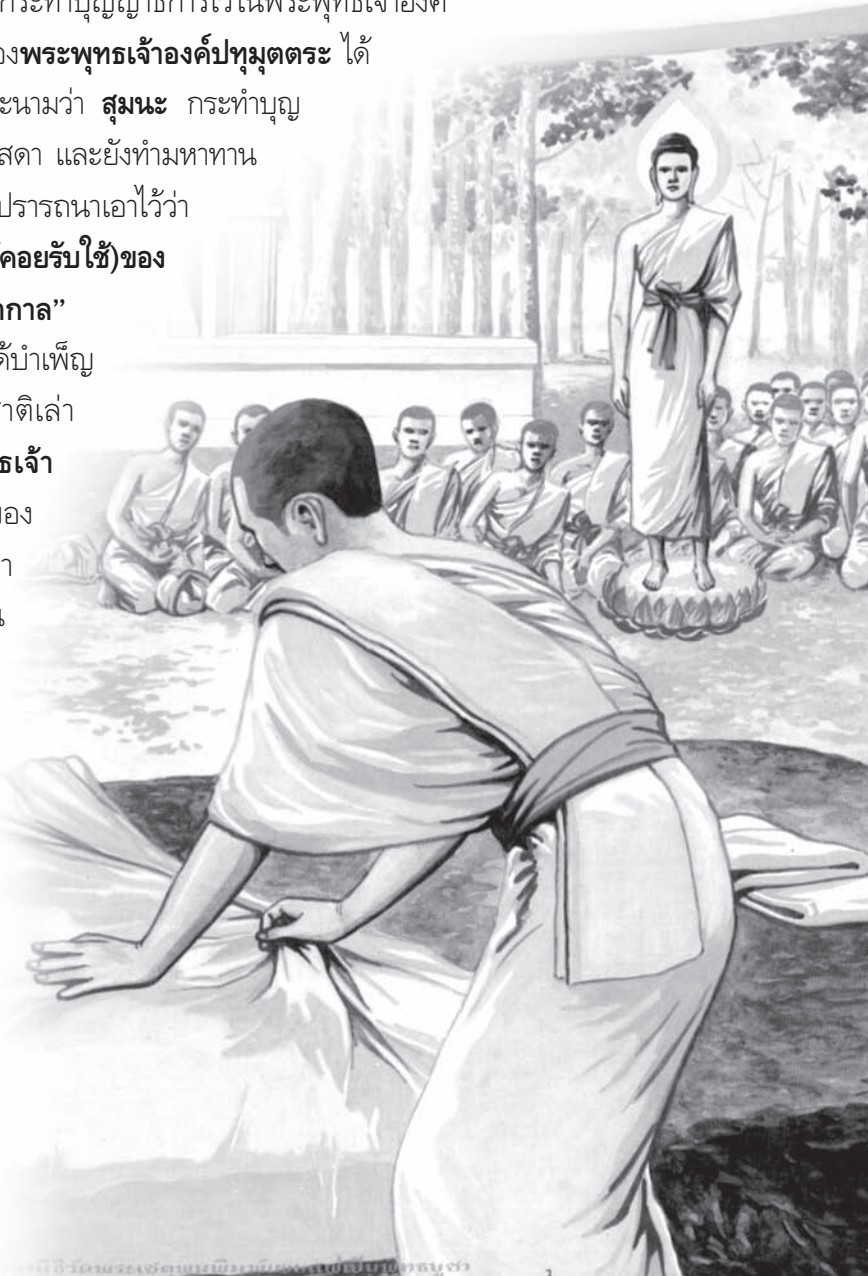
พระอานนทเถระ

พระอานนทเถระได้กระทำบุญญากิจการไว้ในพระพุทธเจ้าองค์
ก่อนๆแล้ว เช่น ในอดีตกาลสมัยของ**พระพุทธเจ้าองค์ปฐมุตตระ** ได้
เป็นโอรสของ**พระเจ้าันนทราช** มีพระนามว่า **สุนนะ** กระทำบุญ
ถวายเป็นอุทานชื่อ โสภณะ แต่พระศาสดา และยังทำมหานาน
อื่นๆอีกมาก แล้วได้ตั้งจิตแรงกล้าปรารถนาเอาไว้ว่า

“จะเป็น**พระอุปัฏฐาก**(ผู้คอยรับใช้)ของ
พระพุทธเจ้าองค์หนึ่งในอนาคตกาล”

ครั้นในชาติต่อๆมา ก็ได้บำเพ็ญ
บุญกุศลอีกมากมาย ชาติแล้วชาติเล่า
จนกระทั่งถึงยุคสมัยของ**พระพุทธเจ้า
องค์สมณโคดม** ได้เกิดเป็นโอรสของ
พระเจ้าสุกโกทนะ มีพระนามว่า
อานนท์ ซึ่งพระเจ้าสุกโกทนะนั้นเป็น
กษัตริย์ศากยวงศ์ เป็นพระอนุชาของ
พระเจ้าสุทโธทนะผู้เป็นพระบิดา
ของ**เจ้าชายสิทธัตถะ**นั่นเอง

เมื่อเจ้าชายสิทธัตถะ
ออกบวชแล้ว กระทั่งบรรลุป็น
พระสัมมาสัมพุทธเจ้า เหล่า
เจ้าชายแห่งศากยวงศ์จึงพากันบวช
ตาม เจ้าชายอานนท์ก็เป็นผู้หนึ่ง
ที่บวชอยู่ในพระพุทธศาสนา

ต่อมาบวชได้ไม่นานนัก มีโอกาสฟังธรรมจาก**พระปุลณมนันทานีบุตร** ก็เกิดดวงตาเห็นธรรม ได้เป็นภิกษุผู้บรรลุ**โสดาปัตติผล**(อริยบุคคลขั้นต้น)แล้ว

วันเวลาล่วงเลยไป เมื่อพระศาสดาเริ่มย่างเข้าสู่วัยสูงอายุ ทรงมีพระประสงค์**ผู้อุปัฏฐากประจำ** มีใช้เหมือนที่ผ่านมาซึ่งเปลี่ยนผู้อุปัฏฐากไปเรื่อย ได้แก่ **พระนาคสมาละ พระนาคิตะ พระอุปวานะ พระสุหนักชัตตะ พระจุนทสมณุกเทส พระสาคิตะ พระเมฆิยะ**

ดังนั้นพระอัครสาวกทั้งสองและบรรดามหาสาวกต่างพากันอาสาเป็นผู้อุปัฏฐากประจำตัวพระองค์ แต่พระศาสดาทรงห้ามเสีย ส่วนภิกษุอาณนทั้งหลายก็ขอยุ่ ภิกษุทั้งหลายจึงกล่าวกันว่า

“ท่านอาณนท ท่านจงวิงวอนขอเป็นอุปัฏฐากประจำของพระศาสดาเถิด”

อาณนทภิกษุจึงกราบทูลกับพระศาสดาว่า

“ข้าแต่พระองค์ผู้เจริญ **ข้าพระองค์ขอพร ๘ ประการ** ถ้าทรงประทานให้ **ข้าพระองค์จะเป็นอุปัฏฐากประจำตัวของพระผู้มีพระภาคเจ้าทันที** คือ

๑. จิวรณ์ประณีตที่พระองค์ได้มา จะต้องไม่ให้แก่ข้าพระองค์
๒. บิณฑบาตอันประณีตที่พระองค์ได้มา จะต้องไม่ให้แก่ข้าพระองค์
๓. จะต้องไม่ให้ข้าพระองค์พักอยู่ในพระคันธกุฎี(ที่พักของพระพุทธเจ้า)เดียวกันกับพระองค์

๔. จะต้องไม่พาข้าพระองค์ไปยังที่ที่นิมนต์

พรทั้ง ๔ ข้อนี้ ข้าพระองค์ขอไว้เพื่อปลดเปลื้องคำติเตียนที่จะกล่าวหาว่า อุปัฏฐากพระศาสดาด้วยหวังผลประโยชน์

๕. พระองค์จะต้องเสด็จไปยังที่นิมนต์ ซึ่งข้าพระองค์รับไว้แล้ว

๖. ถ้ามีผู้มาจากแดนไกล ข้าพระองค์สามารถนำเขาเข้าเฝ้าได้ในทันที

๗. เมื่อใดเกิดความสงสัยขึ้น ขอข้าพระองค์เข้าเฝ้าถามได้เมื่อนั้น

๘. พระองค์แสดงธรรมได้ในที่ลับหลังข้าพระองค์ เมื่อเสด็จกลับมาแล้ว ขอทรงแสดงธรรมนั้นแก่ข้าพระองค์ซ้ำอีก

พร ๔ ข้อหลังนี้ ข้าพระองค์ขอไว้เพื่อป้องกันคำสบประมาทว่า เป็นอุปัฏฐากเสียเปล่า แม้เรื่องเท่านี้ก็ช่วยเหลือไม่ได้

นี่คือพรทั้ง ๘ ประการที่ขอกับพระองค์”

พระผู้มีพระภาคเจ้าก็ได้ประทานพรให้ทั้งหมด ภิกษุอาณนทจึงได้เป็นผู้อุปัฏฐากประจำตัวของพระศาสดาตั้งแต่นั้นมา ได้กระทำกิจทั้งหลาย เช่น ถวายน้ำสรง(น้ำอาบ) ๒ ครั้ง ถวายไม้ชำระพระทนต์(ไม้สีฟัน) ๓ ครั้ง ช่วยบิณฑบาตมือ เท้า และหลัง บัดกวาดที่พักอาศัย ดูแลทั้งหลายที่ควรให้ในเวลากลางวัน แล้วจุดโคมไฟให้ในเวลากลางคืน เป็นเวรยามคอยไปมาที่พักของพระศาสดา ๔ ครั้ง เพื่อคอยรับใช้เมื่อถูกเรียกหา ทั้งเพื่อบรรเทาความง่วงเหงาหาวนอนอีกด้วย

อาณนทภิกษุเป็นอุปัฏฐากคอยติดตามอยู่เบื้องหลังพระศาสดาถึง ๒๕ ปี ได้ฟังธรรมจาก

พระศาสดามากมาย เป็นเสมือนผู้รักษาคลังพระธรรมของพระพุทธเจ้า แม้จะยังเป็น**พระเสขบุคคล(ผู้ยังต้องศึกษาอยู่)** แต่กามลัญญา(ความทรงจำในเรื่องกาม)ไม่เกิดขึ้นเลย โทสลัญญา(ความทรงจำในเรื่องโอรช)ไม่เกิดขึ้นเลยตลอด ๒๕ ปีนั้น

ภิกษุอาณนทเป็นผู้มีความเพียร ประกอบด้วยปัญญา ฉลาดในการฟังมากและทรงจำไว้ได้ เป็นผู้คงแก่เรียน มีความประพฤติอ่อนน้อม ไม่กระด้าง ชำนาญในบาลีทั้งปวง ดังนั้นแม้จะเป็นพระเสขบุคคลอยู่ **แต่พระศาสดาก็ทรงแต่งตั้งให้เป็นผู้เลิศกว่าภิกษุทั้งหมด ในด้านความเป็นพหูสูต(ฟังจำเรียนรู้อีก) เป็นผู้มั่งคั่ง(ระลึกได้ไม่เผลอ) เป็นผู้มั่งคั่ง(อชฌาสัยดี) เป็นผู้มั่งคั่ง(ความเพียรมั่นคง) และเป็นผู้เลิศในการอุปัฏฐาก**

เมื่ออยู่คราวหนึ่ง ณ กรุงโกสัมพีนครในแคว้นวังสะ เมื่อ**พระเจ้าอุเทนกับพระมเหสี**และเหล่านางสนมประทับอยู่ในพระราชอุทยานพร้อมด้วยข้าราชการบริวาร พระมเหสีได้สดับข่าวว่า พระอานนทเถระพักอยู่ที่โคนไม้แห่งหนึ่งใกล้พระราชอุทยาน จึงทูลขอพระเจ้าอุเทนเพื่อไปเยี่ยมเยียน

พอได้เสด็จไปพบพระอานนทเถระแล้ว ก็ถวายอภิวัต(กราบไหว้) นั่ง ณ ที่ควร พระเถระก็ได้สนทนาด้วย ซึ่งแจ่มธรรมให้เห็นแจ้ง ให้สมาทาน(ถือปฏิบัติ) ให้อาจหาญและร่าเริงในธรรม ก่อนจะกลับพระมเหสีและพวกนางสนม ได้ถวายผ้าห่มห่ม ๕๐๐ ผืนแก่พระเถระ

ครั้นเมื่อพระเจ้าอุเทนทอดพระเนตรเห็นพระมเหสีกลับมาถึงแล้ว ได้ตรัสถามว่า

“พวกเธอไปเยี่ยมพระคุณเจ้าอาณนทแล้วหรือ”

“เพคะ และได้ถวายผ้าห่มห่ม ๕๐๐ ผืน แก่พระคุณเจ้าด้วย”

ทรงสดับอย่างนั้น พระเจ้าอุเทนทรงเพ่งโทษตรัสติเตียนขึ้นมาทันที

“โใจนพระคุณเจ้าอาณนทจึงรับจีวรไว้มากถึงเพียงนั้น สงสัยจะทำการค้าขายผ้า หรือจะตั้งร้านค้า”

แล้วก็เสด็จในทันที ไปหาพระอานนทเถระถึงที่พัก ทรงปราศรัยกับพระเถระ พอประมาณแล้ว ก็ตรัสถามว่า

“พระคุณเจ้าอานนท์ มเหสีของข้าพเจ้ามาหาแล้วหรือ”

“มาแล้ว มหาบพิตร”

“พวกพระนางถวายอะไร แก่พระคุณเจ้าบ้าง”

“ถวายผ้าจีวร ๕๐๐ ผืน”

“ก็แล้วพระคุณเจ้าจะทำอะไรกับผ้าจีวรมากมายเพียงนั้นเล่า”

“**อาตมาภาพจะแจกให้ภิกษุทั้งหลาย ผู้มีจีวรเก่าคร่ำคร่า**”

“ก็แล้วภิกษุทั้งหลายพอได้จีวรใหม่แล้ว จะทำอย่างไรกับจีวรผืนเก่าเล่า”

“**จะนำจีวรผืนเก่าไปใช้เป็นผ้าดาดเพดาน(ผ้าซึ่งไว้บนเพดาน)**”

“ก็แล้วผ้าดาดเพดานผืนเก่าเล่าจะทำอย่างไร”

“**จะนำผ้าดาดเพดานผืนเก่าไปใช้เป็นผ้าปูพุก(ผ้าปูที่นอน)**”

“ก็แล้วผ้าปูพุกผืนเก่าเล่าจะทำอย่างไร”

“**จะนำผ้าปูพุกผืนเก่าไปใช้เป็นผ้าปูพื้น**”

“ก็แล้วผ้าปูพื้นผืนเก่าเล่าจะทำอย่างไร”

“**จะนำผ้าปูพื้นผืนเก่าไปใช้เป็นผ้าเช็ดเท้า**”

“ก็แล้วผ้าเช็ดเท้าผืนเก่าเล่าจะทำอย่างไร”

“**จะนำผ้าเช็ดเท้าผืนเก่าไปใช้เป็นผ้าเช็ดฝุ่น**”

“ก็แล้วผ้าเช็ดฝุ่นผืนเก่าเล่าจะทำอย่างไร”

“**อาตมาภาพจะตำผ้าเช็ดฝุ่นผืนเก่าให้แหลก นำไปขย่ำกับโคลน แล้วใช้ฉาบทาฝา
มหาบพิตร**”

ทรงสดับคำตอบอย่างนั้น พระเจ้าอุเทนทรงดำริว่า

“พระสมณะเชื้อสายศากยบุตรเหล่านี้ นำผ้าไปใช้ได้ประโยชน์แบบกายดีแท้”

จึงได้ถวายผ้าอีก ๕๐๐ ผืน และสิ่งของอื่นๆอีกแก่พระเถระ ในคราวนั้นนับเป็นครั้งแรก ที่บังเกิดจีวรถึง ๑,๐๐๐ ผืนแก่พระอานนทเถระ

พระเถระนี้เป็นอุปัฏฐากประจำตัวของพระศาสดา จนกระทั่งพระพุทธองค์เสด็จดับขันธปรินิพพาน แล้วหลังจากนั้น ๓ เดือน ก็จะมีการกระทำสังคายนาขึ้นครั้งแรก ที่ถ้ำสัตตบรรณคูหา ภูเขาเวภารบรรพต เมืองราชคฤห์ในแคว้นมคธ ซึ่งล้วนแต่เป็นพระมหาเถระผู้เป็นพระอรหันต์แล้วทั้งสิ้น รวมได้ ๔๙๙ องค์ ยังขาดอยู่แต่พระอานนทเถระที่ยังเป็นเสขบุคคลอยู่เท่านั้น พระเถระจึงบังเกิดความคิดว่า

“พรุ่งนี้แล้วหนอ พระมหาเถระทั้งหลายจะร่วมทำการประชุมตรวจชำระพระธรรมวินัยให้เป็นหมวดหมู่ คำสั่งสอนของพระศาสดาจะได้ลงกันเป็นแบบแผนอันหนึ่งอันเดียวกัน แต่เรายังเป็นอเสขบุคคล ช่างไม่สมควรที่เราจะร่วมประชุมด้วยเลยหนอ”

ดังนั้นพระอานนทเถระจึงเฟ่งเพียรกระทำวิปัสสนา(อบรมปัญญาให้เกิดความรู้แจ้งเห็นจริง)

อย่างหนัก ตลอดทั้งกลางวันและกลางคืนยันรุ่ง แต่ก็ไม่อาจบรรลุได้ จนในที่สุดก็อ่อนล้า ต้องเข้าสู่
 พระวิหารหมายที่จะพัก **ขณะที่เอนกายลงยังที่นอน ศีรษะยังไม่ทันถึงหมอน เท้าทั้งสองเพียงพ้น**
จากพื้น ในขณะเวลานั้นเอง จิตของพระเถระก็หลุดพ้นจากกิเลสทั้งปวง ด้วยความไม่ยึดมั่นถือมั่น
เป็นพระอรหันต์องค์หนึ่งได้แล้ว

พระอานนทเถระเป็นผู้มีคุณวิเศษมากมาย ได้แก่ บรรลุมรรค ๓ ปฏิบัติมรรคา ๔ อภิญญา ๖
 และวิโมกข์ ๘ อีกทั้งยังมีอภิญญาธรรม (ธรรมนำอัสจรรย์) ๔ ประการด้วยคือ ๑. พุทธบริษัทต่างปรารถนา
 พบเห็นพระอานนท์ ๒. มีจิตยินดีที่ได้พบเห็นพระอานนท์ ๓. ยินดีที่ได้ฟังธรรมจากพระอานนท์ ๔. ไม่
 อิ่มที่จะฟังธรรม แม้พระอานนท์จะหยุดแสดงธรรมแล้วก็ตาม

พระอานนทเถระใช้เวลาส่วนมากในการอบรมสั่งสอนพุทธบริษัททั้งปวง ทำคุณประโยชน์
 แก่พุทธศาสนายิ่งใหญ่หลวง **จนกระทั่งอายุได้ ๑๒๐ ปี** จึงปรินิพพานที่บนแม่น้ำโรหิณี อันเป็น
 เส้นกั้นกลางพรหมแดนระหว่างแคว้นสักกะของศากยวงศ์ กับแคว้นโกถิยะของโกถิยวงศ์ เพื่อให้พระญาติ
 ทั้งสองฝ่ายรู้จักประนีประนอมเข้าหากัน

● **นวมพุทธ**

พฤษ ๑๐ พ.ย. ๒๕๕๘
 (พระไตรปิฎกเล่ม ๗ ข้อ ๖๒๕
 พระไตรปิฎกเล่ม ๒๖ ข้อ ๓๙๗
 พระไตรปิฎกเล่ม ๓๒ ข้อ ๑๒
 อรรถกถาแปลเล่ม ๕๗ หน้า ๓๐๐
 อรรถกถาแปลเล่ม ๗๐ หน้า ๖๔๙
 พจนานุกรมพุทธศาสตร์ : ประยุทธ์ ปยุตโต)

รายงาน

จาก

พุทธสถาน

สันติอโศก

ประจำเดือน ตุลาคม ๒๕๔๘

เดือนตุลาคมเป็นเดือนที่มักจะมีเหตุการณ์วุ่นวายในกระแสสังคมเมืองไทย แต่เหตุที่มีต่อเนื่องตลอดระยะเวลาที่ผ่านมาคือเหตุการณ์จาก ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ ทั้งทหาร พระวัดและประชาชนถูกฆ่าและถูกทำลาย ต่างประเทศ แผ่นดินไหว คนตาย ประมาณ ๔ หมื่นคน และคนบาดเจ็บไร้ที่อยู่อาศัยนับล้านคน

สำหรับที่สันติอโศก ระบบการศึกษา กำลังเปลี่ยนแปลง ได้รับความเข้าใจและปรับให้พอดี ในการศึกษาบุญนิยมที่แท้จริง ปัญหาจะแก้ได้ดีก็ตรงที่ว่า คณะครู ชาวชุมชน สมณะและสิกขมาตุไปด้วยกันได้เข้าใจกันดี มีความขัดแย้งอย่างพอเหมาะ

เหตุการณ์ทั่วไป

ส.๑ ศูนย์อบรมบุญนิยมสิกขาสันติอโศก วังสวนฟ้าและบูรพาอโศก ประชุมร่วมกัน ที่วังสวนฟ้า สระแก้ว

จ.๓ สมณะร่วมฟังพระปาติโมกข์ที่โบสถ์

ศูนย์อบรมบุญนิยมสิกขาสันติอโศก วังสวนฟ้าและบูรพาอโศก ประชุมร่วมกัน ที่วังสวนฟ้า เมื่อวันที่ ๑ ต.ค.

พ.๕ ประชุมฐานงานวิทยาศาสตร์

- ประชุมฝ่ายชาย

พถ.๖ ประชุมกรรมการชุมชน

ส.๘ ชาวชุมชนสันติอโศกและคณะพุทธสถานอื่นๆหน่วยธ.ก.ส.และหน่วยงานอื่นๆ ไปดูสถานที่จัดงานฉลอง ๕๐ ปีสมเด็จพระเทพฯ ที่ศูนย์อบรมพันธุ์พืชในสมเด็จพระเทพฯ เชื้อนลำตะคอง นครราชสีมา

ศ.๑๓ ชาว ชมร. ไปร่วมงานสวดอภิธรรมศพโยมแม่ของสมณะคือใคร อโศโก

ส.๑๔ ชาวสันติอโศกไปงานฌาปนกิจศพโยมแม่ของสมณะคือใคร อโศโก ที่ นนทบุรี

อ.๑๘ สมณะและพระในสันติอโศกปวารณา
ออกพรรษาตอนเช้ามีด

- จัดรายการธรรมะพิเศษโดยสัมภษณ
- สมณะบวช ปี พ.ศ.๒๕๒๘ ทั้งหมด ๔ รูป
- ประชุมอธิษฐานนิยธรรมตอนบ่าย
- เวียนธรรมในตอนค่ำ

-ชาวชุมชนและนักเรียนสัมมาสิกขา ไป
ร่วมงานฉลอง ๕๐ ปี สมเด็จพระเทพฯ พร้อม
ร่วมรับเสด็จ ที่โรงเรียนคลองไผ่ เขื่อนลำตะคอง
นครราชสีมา

พ.๑๒๘ ประชุมกรรมการชุมชน

ส.๓๐ ประชุมชุมชน

อา.๓๑ ประชุม ๗ องค์กร

อบรม

ศ.๑๓-อา.๑๕ อบรมผู้ปฏิบัติศีล ๘

การศึกษายุ่งยง

ส.๑ ประชุมครูสัมมาสิกขาเรื่องการเปิด
ภาคเรียน ข้อคิด จะเสนออะไรควรปรึกษา
หารือกันเบื้องต้นก่อน

อ.๒ ประชุมผู้ปกครองพุทธธรรมวัน
อาทิตย์

-ประชุมครูฐานงานและครูวิทยุการจัด
นักเรียนลงฐานงานและการบูรณาการ

-พบปะสังสรรค์สถานสัมพันธไมตรีศิษย์
เก่าสัมมาสิกขาทุกสาขา มาจำนวน ๘๐ คน

จ.๓ ประชุมนักเรียนชั้นม.ปลาย

อา.๙ ประชุมคณะครูสัมมาสิกขา
ประมาณ ๕๐ คนร่วมกันพิจารณาการบูรณาการ
การศึกษาที่ต้องพัฒนา

อา.๙-ศ.๑๓ สมณะฟ้าไท สมชาติโก เดิน
ทางไปร่วมงานการบูรณาการ การศึกษา ที่
ศาลอโศก

ศ.๑๔ ครูสัมมาสิกขาฝ่ายวิชาการร่วม
ประชุมและครูทั้งหมดร่วมประชุมพิจารณา
ตารางเรียนใหม่ เพื่อนักเรียนสามารถเข้าใจได้
ตกลงกันว่า ให้นักเรียนเข้าเรียนเวลา ๑๕.๐๐-
๑๗.๐๐ น. และทำวัตรเช้า เวลา ๕.๐๐- ๕.๓๐ น.
ทุกวันหยุดวันจันทร์ ครูวิทยุที่แต่งตั้งเป็นคณะ
กรรมการมี ๘ ท่าน เพื่อช่วยดูแลหลักสูตรใน
ฐานงานและการบูรณาการวิชาการในฐานงาน
ฝ่ายวิชาการประชุมตั้งแต่ ๑๓.๐๐-๑๕.๐๐ น.
และคณะครูประชุมตั้งแต่ ๑๕.๐๐-๒๑.๐๐ น.
ความสำเร็จเกิดจากชาวชุมชนให้ความร่วมมือ
ในการศึกษาและดูแลเอาใจใส่

ส.๒๒-จ.๒๔ สัมมนาผู้ปกครองและ
ครูพุทธธรรมวันอาทิตย์ ที่สวนบุญผักพืช
อ.ธัญบุรี ปทุมธานี

ส.๒๒ พ่อท่านเอื้อโอบอุ้มกับเด็กและครู
สัมมาสิกขาตั้งแต่ ๑๘.๐๐-๒๑.๐๐ น. ตอบ

ปัญหาการบูรณาการการศึกษา

อา.๒๓ ประชุมครูสัมมาสิกขา และนิสิต
สัมมาสิกขาลัยเรียนวิถีพุทธ

จ.๒๔ ประชุมครูสัมมาสิกขาลัยวังชีวิต
- สมณะฟ้าไทเดินทางไปร่วมสัมมนาครู
สัมมาสิกขาปฐมอโศก

อา.๓๐ ประชุมครูสัมมาสิกขา

กิจกรรม

ศ.๗ สมณะฟ้าไท สมชาติโก และสมณะ
เมฆฟ้า นภมังโคล ไปวังสวนฟ้า สระแก้ว เพื่อ
รับนักศึกษาปริญญาโท

ส.๘ กิจกรรมบ้านโยมสำเนียงที่ดอนเมือง
นำโดยสมณะชัดแจ้ง วิจักขโณ

- งานศพเพื่อนของสมณะชัดแจ้ง

ส.๑๕-จ.๑๗ สมณะฟ้าไท และคณะ
ไปสัมมนากลุ่มวังจันทร์พฤษภา ที่บ้านวังปลา
อ.เขาแก้ว จ.ฉะเชิงเทรา มีชาววังจันทร์มาร่วม
ประมาณ ๒๕ คน ผล ชาววังจันทร์จะสามัคคี
กันให้ดี ปัญหาที่เกิดมองเห็นภาพแล้วพูด

ส่วนเวลาพูดขาดศิลปะในการสื่อความหมาย
เอาจริงเอาจังจนกลายเป็นเอาตาย

ผู้มาเยือน

จ.๑๗ - พ.๑๘ นักศึกษาปริญญาตรีจาก
มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร จำนวน ๒๙ คน
มาศึกษาชุมชน

ในงานมหาปวารณาครั้งที่ ๒๔ พ่อท่าน
ให้ชาวอโศกเพิ่มการมีปฏิสันถารให้มากโดย
เฉพาะชาวสันตอโศก และการมีสัมมาคารวะ
ต่อกัน สมณะสามารถคารวะได้กันเสมอใน
สถานที่ที่เหมาะสม และสุดท้ายโคลกธรรม
ประจำปีนี้ซึ่งต้องใช้ไปตลอดจนกว่าจะเป็น
พระอรหันต์คือ

“เอาแต่ใจตัว คือชื่อโดย
อัตไมตรี จะดีได้ต้องหักให้
หักเห็นใจคนอื่นเสมอ”

ด้วยความนอบน้อม คารวะแต่องค์สมเด็จพระ
สัมมาสัมพุทธเจ้า พระโศภิต์เจ้า และพระ
อาริย์เจ้าทั้งหลายทั้งมวล

สมณะฟ้าไท สมชาติโก

ปฐมอโศก

ประจำปีเดือนตุลาคม ๒๕๕๘

เดือนตุลาคมนี้เป็นเดือนสำคัญของชาวชุมชนปฐมอโศก เพื่อเตรียมงานใหญ่ประจำปี คืองานมหามงคลครั้งที่ ๒๔ คณะกรรมการสมณะ-สิกขมาตุ มีการประชุมเพื่อเตรียมความพร้อมในการทำงานหลายด้าน ชาวชุมชนปฐมอโศกล้วนพร้อมให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี ยิ่งไปกว่านั้นได้รับความร่วมมือจากผู้ปกครองของนักเรียนที่มารับลูกกลับบ้าน ในวันปิดภาคเรียนวันที่ ๑๑ ต.ค. และกลับมาช่วย ๒๗ - ๒๘ ต.ค. นำบุตรหลานมาส่งช่วงเปิดเทอมด้วย และนักเรียน สส.ฐ. ทั้งหมดของโรงเรียน เข้าค่าย “๗๒ ปี ปิตุบูชา พัฒนาชุมชนบุญนิยมปฐมอโศก” รวมทั้งครูและชาวชุมชนพุทธสถานต่างๆ ได้พานักเรียนสัมมาสิกขาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔ ทั่วทุกสาขาประมาณ ๖๐ คน มาร่วมเตรียมงานครั้งนี้ ให้ลุล่วงไปด้วยดี สาธุ

เหตุการณ์

จ.๓ - อ.๑๑ เป็นเทศกาลกินเจ คุณมนทิรา ปิยวัชรพงษ์ เปิดโรงบุญแจกอาหารเจที่หน้าบ้าน ต.อ้อมน้อย อ.กระทุ่มแบน จ.สมุทรสาคร เป็นเวลา ๙ วัน งานนี้คุณมนทิรา ได้ขอความร่วมมือ

จากชาวชุมชน และนักเรียน สส.ฐ. ไปช่วยงานครั้งนี้ด้วย มีประชาชนมารับบริการอย่างล้นหลาม ส่วนร้านมังสวิรัตินครปฐมยังคงให้บริการเป็นปกติ

งานใหญ่อีกงานหนึ่ง คือ กระทบวงเกษตรและสหกรณ์ จัดเรื่องทรัพยากรไทย : สรรพสิ่งล้วนพันเกี่ยว ด้านเศรษฐกิจพอเพียง อ.สีคิ้ว จ.นครราชสีมา ระหว่างวันที่ ๑๙-๒๔ ในงานนี้ คณะกรรมการผู้จัดงานได้กราบทูลเชิญ สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี เสด็จมาเป็นองค์ประธาน

พ่อท่านและคณะกรรมการเห็นควรว่า หมู่เราควรให้ความร่วมมือ จึงมีการประชุมอยู่หลายครั้ง เพื่อเตรียมความพร้อมในการทำงาน โดยให้พุทธสถานปฐมอโศกเป็นหลักประชุมวิชาการวาระแห่งชาติ เกษตรอินทรีย์ เศรษฐกิจพอเพียง พุทธสถานอื่นๆ และเครือข่าย มาร่วมงานได้ตามสะดวก

อ.๑๘ สมณะ - ลิกขมาตุ - ชาวมุขมชน - นักเรียนสส.ฐ. ร่วมเดินทางไปประมาณ ๕๐ คน และนำผลผลิตของชุมชนไปเผยแพร่ในราคาถูก มีผู้มารับบริการตามสมควร

ศ.๒๑ พ่อท่านร่วมอภิปราย เรื่อง “ยิ่งทำ ยิ่งได้-ยิ่งให้ยิ่งมี” งานนี้ถือว่าพวกเราได้ไปบำเพ็ญบารมีเชิงอุกถรรพจักร หมู่เราเดินทางกลับชุมชนปฐมอโศกในวันที่ ๒๒ ต.ค. โดยสวัสดิภาพ

จ.๒๔ บ่าย พ่อท่านเป็นประธานประชุมชุมชน พูดถึงบรรยากาศของสังคมวันนี้ ให้การยอมรับหมู่เพิ่มขึ้น งานของพวกเราจะหนักและมากขึ้น และจะมีแรงต้าน แรงต้านจะช่วยให้หมู่เราแข็งแรงมีสมรรถนะ มีสมรรถภาพมากขึ้น เช่นกัน

จึงขอให้พวกเราอุทิศสละเพียรช่วยกันต่อไป เพราะการได้เกิดมาเป็นมนุษย์ได้ทำงานที่พระพุทธเจ้าพาทำ นับว่าดีและประเสริฐที่สุด

กิจกรรม

ส.๑ ส.เสียงศีล ชาตวโร ร่วมกับส.ณรงค์ จันทเสฏฐ์ รับผิดชอบรายการวิทยุ ที่สถานีวิทยุกระจายเสียงเพื่อการเกษตร และเจ้าหน้าที่ของกระทรวงเกษตร ชื่อรายการ “เศรษฐกิจพอเพียง” เป็นประจำทุกวัน ตั้งแต่เวลา ๑๖.๐๐-๑๙.๐๐ น. คลื่น AM 1386 KHz

อา.๒ ส.ชาตวโร ร่วมประชุมเตรียมงานรับเสด็จ สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ที่ ลำตะคอง ต.คลองไผ่ อ.สีคิ้ว จ.นครราชสีมา ร่วมกับเจ้าหน้าที่หลายหน่วยงานฯ และสำนักพระราชวัง กรมพัฒนาที่ดิน มูลนิธิกิจกรรมธรรมชาติ ฯลฯ

ศ.๑๔ สม.มาบรรจบ เถระวงศ์ ไปบรรยายธรรมให้แก่ นศ.ม.ราชภัฏนครปฐม และนศ. ม.เกษตรศาสตร์ รวม ๑๘๐ คน ที่สถาบันฝึกอบรมผู้นำฯ อ.เมือง จ.กาญจนบุรี

ส.๑๕ ทีมงานสาธารณสุข นำโดย นพ. แสนดิน และคณะ ไปประชุมโฮมโฮปาร์ตี “แพทย์ทางเลือก” ที่พุทธสถานศิระชะอโศก เป็นเวลา ๕ วัน

อ.๑๘ หมู่สมณะประชุมกล่าวคำออกพรรษา-เย็นจัดรายการเวียนธรรม

พ.๒๓-ศ.๒๔ ส.ชาตวโร - ส.เดชพหุขโน เดินทางไปติดตามผลเยี่ยมเยียนพี่น้องเกษตรกร ที่ จ.อุทัยธานี

ทุกวันเสาร์ที่ ๑, ๘, ๑๕, ๒๒ และ ๒๙ ต.ค. ส.แก้วแก้ว สรณโณ และเพื่อนสมณะ รับกิจนิมนต์ที่พุทธเมตตาธรรม เครือหมูลนิธิเพื่อนช่วยเพื่อน อ้อมน้อย กระทุ่มแบน สมุทรสาคร มีผู้มาทำบุญเป็นประจำพอสมควร

พ.๒๖-อา.๓๐ อบรมนักเรียนชั้น ม.๔-ม.๖ จาก ร.ร.ศรีประจันต์ เมธีประมุข อ.ศรีประจันต์ จ.สุพรรณบุรี จำนวน ๘๐ คน ในโครงการ

เยาวชนคนสร้างชาติ นำอบรมโดย อ.แก้วตะวัน พวงบุปผา สรุปนับว่าได้ผลดี

อาทิตย์ที่มากแจ้งมแจ้งน

อ.๔ ปายโม่ง นศ.เสมสิกขาลัย ชาวอินเดีย จำนวน ๓๕ คน มาศึกษาเยี่ยมชมเยียนชุมชนวิถีพุทธ

จ.๑๐ ปายโม่ง ภาควิชาการสืบสวนกองบังคับการวิชาการ ร.ร.นายร้อยตำรวจ อ.สามพราน จ.นครปฐม นำโดย พ.ต.อ.ไพฑูรย์ เพิ่มศิริวิศาล ศาสตราจารย์(สบ.๕) ปฏิบัติหน้าที่ภาควิชาสืบสวนกองบังคับการวิชาการ นำ น.ร.นายร้อยตำรวจ ชั้นปีที่ ๔ จำนวน ๔๕ นาย เข้าศึกษาดูงานด้านภูมิศาสตร์ท้องถิ่น ศึกษาถึงปัญหาของชุมชนพร้อมกับการแก้ไขปัญหา ของชุมชนวิถีพุทธ

ศ.๒๘ นักศึกษาหลักสูตรสาธารณสุขศาสตรมหาบัณฑิต (ไทยและนานาชาติ) กลุ่มวิชาหลักการส่งเสริมสุขภาพ คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล จำนวน ๓๑ คน พร้อมด้วยอาจารย์ ๓ ท่าน เข้าชมกิจการชุมชนปฐมอโคก ตั้งแต่เวลา ๐๙.๐๐ - ๑๕.๐๐ น. เพื่อประกอบการศึกษาวิชาในหัวข้อเรื่อง Health concept

อุปถัมภ์ธรรม ธรรมอันไม่เสื่อม ของหมู่กลุ่มชุมชน

-หมู่สมณะ ลงปาติโมกข์ทุกวันพระ ๑๔ คำ ๑๕ คำ ของทุกเดือน

-หมู่สมณะ-สิกขมาตุ ประชุมทุกปาย วันพฤหัสบดี

- คณะกรรมการชุมชน ประชุมทุกเช้าวันจันทร์
- คณะครูประชุมทุกปายวันจันทร์

ช่วงเดือนนี้ มีงานสำคัญเร่งด่วนหลายเรื่อง จึงมีวาระการประชุมเพิ่มมากขึ้น เพื่อรับสู่

การเตรียมงานต่างๆให้ทั่วถึงกัน ด้วยความร่วมมือ-ร่วมใจ อย่างเป็นเอกภาพ เป็นการปฏิบัติธรรมในการทำงาน ในการประชุม ด้วยหมวดธรรม มรรคมืองค์ ๘

มรณสดี

พ.๕ - พ.๖ ตั้งศพคุณพ่อยัง ภิรมย์สด อายุ ๘๗ ปี จากไปด้วยโรคชรา และต่อมากลางคนโตขอนำไปประชุมเพลิงที่วัดนราภิรมย์ อ.บางเลน จ.นครปฐม ในวันที่ ๑๓ ต.ค. พวกเราชาวชุมชนไปร่วมประชุมเพลิงด้วย

พ.๑๓ ตั้งศพคุณบรรพต สุทธิสุวรรณ ประชุมเพลิงวันที่ ๑๔ ต.ค. ที่เมรุชุมชนปฐมอโคก

ศ.๑๔ ตั้งศพคุณแม่ชั้น ภิรมย์สด อายุ ๙๒ ปี จากไปด้วยโรคชรา ประชุมเพลิง วันที่ ๑๖ ต.ค.

อ.๑๑ ส.จันทเสฏฐ์ และส.กุลโล ร่วมสวดพระอภิธรรม ในงานศพคุณแม่ทองสุข รัตพรังโยมแม่ของส.อ.โสโก อายุ ๙๖ ปี จากไปด้วยโรคชรา ที่วัดระหาน อ.บางบัวทอง จ.นนทบุรี ประชุมเพลิงวันที่ ๑๕ ต.ค. เวลา ๑๖.๐๐ น. สมณะและสิกขมาตุ และญาติธรรมไปร่วมประชุมเพลิงเป็นจำนวนมาก

เอาแต่ใจตัว คือ ชั่วโดยอัตโนมัต
จะดีได้ต้องหัดให้ หัดเห็นใจคนอื่นเสมอ
โสภณมหาปวารณา' ๔๘ พ่อท่านสมณะโพธิรักษ์

 สมณะกรรมกร กุศลใจ

ศิรณะอโศก

ประจำเดือนตุลาคม ๒๕๕๘

คันเกวียนเห็นเสือค่างโคก เกวียนเห็นให้
เกวียนแกบัดเพื่อเกวียนช่วยช่วยยังลีได้ชีเฮือน
นั่นแต่!

ปลายฝนต้นหนาวทั้งอากาศเปลี่ยนแปลง
อาจเจอไข้หวัดป่วยกัน โชคดีที่ไม่ได้กินไก่ จึง
คิดว่าน่าจะปลอดภัยพันเปอร์เซ็นต์จากไข้หวัด
นก ถ้าไม่ช่วยเกินไป เพราะป่วยก็ไก่อไม่ได้มา
ใส่ผักทำปุ๋ยชีวภาพ ปุ๋ยพืชสดใช้เองจึงมั่นใจ
๑,๐๐๐ %

ใครเจ็บไข้ได้ป่วย ช่วยดูแลกัน อย่า
ปล่อยโอกาสที่จะได้ทำความดี เพราะอาจต้อง
พึ่งพาซึ่งกันและกัน เหมือนเกวียนกับเรือก็ได้
จำเป็นคนละหน อาจได้พึ่งกันนั้นมียอยู่

สำนึกดีพ่อแม่พี่น้องเราชาวห่างไกลไข้หวัด
นกทั้งหลาย

รายงานประจำเดือนนี้ยังมีอะไรดีๆ มาเล่า
สู่พวกเราฟังเช่นเคย ส่วนกิจนิมนต์มีงานอบรม
เกษตรกรพันธุ์ใหม่ ๒ รุ่นต่อเดือน ที่ร้อยเอ็ดอโศก
อาทิตย์ต้นเดือนกับกลางเดือน (๑๐-๑๕ และ
๒๐-๒๕ ต.ค.) ซึ่งผ่านไปด้วยดี ผู้เข้าอบรม รุ่นละ
๑๓๐ คน

ผู้เฝ้ารักษาอุทยาน

-นักศึกษาจากวิทยาลัยการเกษตรศรีสะเกษ
๔๐ คน มีนักศึกษาจากประเทศกัมพูชาด้วย

-ผู้เข้าอบรมจาก จ.ตราด ๔๔ คน ศึกษา
ดูงานจาก จ.ตราด

-เกษตรกรที่บ้านดู่ พบแม่ข่ายเพื่อย้ายกลุ่ม
๑๒ คน

-ครู-นักเรียน ร.ร.รวมมิตรวิทยา ต.ผไทราญราษฎร์
อ.ลำปลายมาศ จ.บุรีรัมย์ ๒๐๐ คน

-กลุ่มสารคาม ๒ กลุ่ม ๑๘ คน

-นักศึกษาจาก ม.ราชภัฏบุรีรัมย์ ๗ คน

-ผู้นำชุมชนกลุ่มสารคามเดินทางเข้าศึกษา
ดูงาน

-เจ้าหน้าที่สาธารณสุข จากขอนแก่น ๑๒
คน

-ผู้นำชุมชน อบต. กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน

อ.จอมพระ จ.สุรินทร์ ๑๐ คน

-อสม. จ.อำนาจเจริญ ๑๐ คน

-เกษตรจาก จ.ยโสธร ๒๕ คน

-อสม.ผู้นำชุมชนจาก อ.พยัคฆ์ จ.มหาสารคาม
๓๒ คน

-ชาวบ้าน จ.สมุทรปราการ ๑๐๐ คน

-คณะอาจารย์ จาก ม.จุฬาลงกรณ์ฯ ๓๖ คน

-กลุ่มอบต. จากโคราช ๓๕ คน

-ชาวบ้านคริสต์ จาก อ.น้ำยืน จ.อุบลฯ
๓๕ คน

-ชาวบ้านบากเรือ ยโสธร ๖๐ คน

-พี่น้องจาก จ.มหาสารคาม ๑๒ คน

อภิมณะกำแพงพุทธ สุทธิไธ

ศาลือโศก

ประจำเดือนตุลาคม ๒๕๔๘

ในเดือนนี้เป็นบรรยากาศของหลายๆงานรวมกัน นับตั้งแต่เทศกาลกินเจ วันปิดและเปิดภาคเรียนของนักเรียนสัมมาสิกขา และวันออกพรรษา จึงเป็นบรรยากาศที่หลากหลายสีลา ทำให้ไม่เบื่อหน่ายและกระปรี้กระเปร่ากันดี

เหตุการณ์รายวัน

ส.๑ สมณะ ลิกขมาตุการศึกษา และคณะครูประชุมการศึกษา เพื่อเรียนรู้และแก้ปัญหาของนักเรียนสัมมาสิกขาศาลือ

อ.๒ สมณะ ลิกขมาตุ และคณะครูประชุมการศึกษา เพื่อจัดสรรนักเรียน สส.ศ.ไปช่วยงานญาติธรรมในช่วงเทศกาลกินเจ

จ.๓ ประชุมคณะกรรมการบริหารศาลือโศก เพื่อทำความเข้าใจในการทำงานร่วมกัน

-สมณะ พระอัครันตูกะ ลงอุโบสถ ทบทวนพระปาติโมกข์ หลังจากนั้นสมณะประชุมอภิปรายธรรมต่อ

-สมณะมีอัมน์ ปุณณโร พานักเรียนสัมมาสิกขาศาลือโศก ๖ คน ไปช่วยงานญาติธรรม(ครูหนู)ขายอาหารในเทศกาลกินเจที่จังหวัดอุดรดิตรต์ และเยี่ยมญาติธรรมป่วย

จ.๓-อ.๑๑ เทศกาลกินเจ นักเรียนสัมมาสิกขาศาลือโศก ทำอาหารเจไปจำหน่ายที่ตลาดไพศาลี มีผู้รับบริการพอสมควร

อ.๔ สมณะเพื่อพุทธ ชินธโร เป็นประธานประชุมชาวชุมชนประจำเดือนตุลาคม ๒๕๔๘

ศ.๗ สมณะ ลิกขมาตุ พี่เลี้ยงชาวชุมชน

และนักเรียนสัมมาสิกขาชั้นมัธยมปีที่ ๑ จำนวน ๑๕ คน เดินทางไปเยี่ยม ติดตามประเมินผลนักเรียนโรงเรียนบ้านโคกมะขวิด

-ประชุมนักเรียนสัมมาสิกขาชั้นม.ปลาย เพื่อเตรียมงานจัดกิจกรรมวันปิดภาคเรียน

ส.๘ ประชุมคณะกรรมการผู้บริหาร ชุมชนศาลือโศก

อ.๙ ฟังธรรมสายตรง(on line)จากพ่อท่านสมณะโพธิรักษ์ เรื่อง“ทำอะไรจะรอดพ้นจากไฟบรรลัยกัลป์”

จ.๑๐-พ.๑๓ สัมมนาการศึกษาบูรณาการศาลือโศก ครั้งที่ ๒ โดยสมณะฟ้าไท สมชาติโศก

อ.๑๑ กิจกรรมวันปิดภาคเรียน อบอุ่นสนุกสนาน เบิกบานกันดี

พ.๑๒-พ.๑๗ วันปิดภาคเรียนที่ ๑/๒๕๔๘ ของนักเรียนสัมมาสิกขาศาลือโศก

พ.๑๓ ประชุมย่อยคณะกรรมการบริหารศาลือโศก และสหกรณ์กู้คืนฟ้าจำกัด

ส.๑๕-อ.๑๘ อบรมสุขภาพบุญนิยม แพทย์ทางเลือก ณ ชุมชนศิรัชะโศก

อ.๑๘ สมณะ พระอัครันตูกะ ลิกขมาตุ ปวารณาออกพรรษา และเทศน์ก่อนฉันวันออกพรรษา

-ประชุมใหญ่สามัญประจำปี ๒๕๔๘ ของสหกรณ์กู้คืนฟ้า จำกัด

พ.๑๙ ตักบาตรเทโว และเทศน์ก่อนฉัน โดยสมณะเพื่อพุทธ ชินธโร

พ.๒๐-ศ.๒๑ สมณะเพื่อพุทธ รับกิจนิมนต์ที่สถาบันฝึกอบรมผู้นำ จ.กาญจนบุรี

ส.๒๒ ลิกขมาตุรินฟ้าและลิกขมาตุสร้างฝันไปเยี่ยมโยมแม่ลิกขมาตุรินฟ้าที่จ.เชียงใหม่

อ.๒๓ ประชุมคณะกรรมการผู้บริหาร ชุมชน และสหกรณ์กู้คืนฟ้าจำกัด

ศ.๒๘ นักเรียนลัทธิมาลิกขาศาลีโศกชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔ จำนวน ๓ คน ไปเรียนบูรณาการในงานมหاپวารณา ณ ชุมชนปทุมโศก

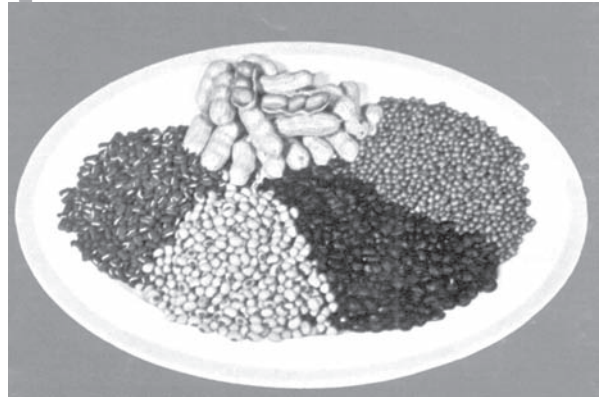
อ.๓๐ ญาติธรรม แพร่ฝันและหนุ่มเล็ก เป็นตัวแทนศาลีโศก ไปร่วมการประชุม ๗ องค์การและประชุมพาณิชยบัญญัติที่พุทธสถานสันตโศก

ข้อคิดสุดท้าย

ความอ่อนแอและขาดแคลนในใจคน ส่งผลสู่ความพ่ายแพ้ แต่นักสู้ผู้มีอุดมการณ์ในหัวใจ จะเรียนรู้จากประสบการณ์นี้ เพื่อแก้ไขปรับปรุงพัฒนาตนเองเกิดผลไปสู่ชัยชนะได้ในที่สุด

 สมณะแห่งแก่น พลาญโศก

ตารางแสดงส่วนประกอบของถั่วเมล็ดแห้ง

ส่วนประกอบของอาหารต่อ ๑๐๐ ก.	หน่วย	ถั่วเหลือง	ถั่วลิสง	ถั่วเขียว	ถั่วแดง	ถั่วดำ
แคลอรี/๑๐๐ กรัม	g	๓๙๓.๑๐	๕๘๖.๙๐	๓๓๕.๑๐	๓๒๓.๓๐	๓๒๘.๐๐
โปรตีน	g	๓๙.๔๐	๒๔.๔๐	๒๕.๒๐	๒๑.๙๐	๒๔.๐๐
ไขมัน	g	๑๖.๓๐	๔๕.๗๐	๐.๗๐	๑.๓๐	๑.๒๐
คาร์โบไฮเดรต	g	๒๒.๒๐	๑๙.๕๐	๕๗.๐๐	๕๖.๐๐	๕๕.๓๐
กาก	g	๘.๐๐	๑.๗๐	๓.๖๐	๓.๙๐	๔.๑๐
แคลเซียม	mg	๒๔๑.๒๐	๖๘.๒๐	๗๒.๔๐	๗๗.๙๐	๗๙.๘๐
ฟอสฟอรัส	mg	๕๒๔.๙๐	๓๙๗.๐๐	๓๗๕.๕๐	๓๙๙.๙๐	๔๐๙.๙๐
เหล็ก	mg	๙.๔๐	๔.๑๐	๕.๓๐	๕.๓๐	๕.๒๐
วิตามิน A	IU	-	๐	๑๕๙.๐๐	-	-
วิตามิน B ₁	mg	๐.๗๓	๐.๕๙	๐.๔๑	๐.๗๓	๐.๑๙
วิตามิน B ₂	mg	๐.๑๙	๐.๑๕	๐.๑๔	๐.๒๓	๐.๑๒
วิตามิน C	mg	Tr.	๒.๕๐	๔๑.๑๐	๓.๔๐	-

ที่มา: กองวิเคราะห์อาหาร กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์

(Tr.= จำนวนน้อยมาก)

สมาชิกฝึก

ประจำเดือน ตุลาคม ๒๕๔๘

เดือนตุลาฯ ตรวจตน พันพรรษา
บำเพ็ญมา ตะเเด่ ตั้งได้ผล
ตะเเด่ ก่อให้ เกิดกังวล
ตรวจใจตน ตรวจตะเเด่ ละโลภภัย

ส.๑ นักเรียน สส.ม. เริ่มระบบการเรียนการสอนตามตารางชีวิตใหม่ ให้เข้ากับวิถีชีวิตชุมชน โดยมีผู้ใหญ่(ชาวชุมชน)ดูแลมากขึ้น

อา.๒-อ.๑๑ เทศกาลงานเจ นักเรียน สส.ม. ไปช่วยงาน และเรียนรู้การทำงานการให้บริการที่ร้าน มร.ส.

-สมณะปวารณาซึ่งும்ทรัพย์ก่อนออกพรรษา
พ.๕ สมณะฝุ่นฟ้า อัครคชโย สมณะร่มบุญ ฉัตตปุณฺโณ ไปอบรมเกษตรกรที่วังน้ำเขียว
พ.๖ เช้า สม.หยาดพลี ไปฉันทภัตดาหาร และให้คำแนะนำพาทำงานที่ร้าน มร.ส.
-บ้าย ส.สร้างไท ปณฺโฑ นำทีมสมณะ-สิกขมาตุไปประชุมสรุปการทำงานที่มร.ส.

เขตเทศกาลงานเจ
ที่ร้านมร.ส.

ศ.๗ คุณอัมพร ดอนวิชา ไปร่วมอภิปราย
ที่มหาวิทยาลัยสุรนารี เรื่องอาหารเจ ด้อย่างไร

ส.๘ ป้ายประชุมศูนย์ฝึกอบรม

-ชาววังน้ำเขียวมาส่งสมณะผู้้นฟ้า
อัคคชโย และสมณะร่วมบุญ ฉัตตปุญญ

อ.๑๑ ครูตุ้พ้าแม่และญาติพี่น้อง มาทำ
บุญวันคล้ายวันเกิดให้แม่

ศ.๑๔ คุณไม้กล้า(หมู) อินทนนท์ ทำบุญ
วันคล้ายวันเกิด(๑๕ ต.ค.)

ส.๑๕ กลุ่มวังสีเมฆ ไปร่วมเตรียมงาน
ประชุมวิชาการและนิทรรศการ “ทรัพยากร
ไทย: สรรพสิ่งล้วนพันเกี่ยว” ที่ศูนย์อนุรักษ์
พันธุกรรมพืช ด.คลองไผ่ อ.สีคิ้ว จ.นครราชสีมา

-คุณเจียม ทำบุญครบรอบวันตาย ๕๐ วัน
ของแม่เข็ม

-ส.เทินธรรม จิรัลโส ส.ถักบุญ อาจิต-
ปุญญ มาแวะฉันภัตตาหารแล้วเดินทางต่อไป
ดูหินอ่อนที่ อ.ปากช่อง จ.นครราชสีมา

จ.๑๗ คุณสองฟ้าและคณะไปประเมินผล
เกษตรกรที่ อ.ปักธงชัย

-ป้ายสมณะ-สิกขมาตุ ประชุม

-ทำวัตรเย็น ชาวชุมชน นักเรียนสส.ม.

รายงานการปฏิบัติธรรมตามที่ได้ตั้งบะไว้ใน
วันเข้าพรรษา

อ.๑๘ ทำบุญวันออกพรรษา ตักบาตรเทโว

-สมณะ-สิกขมาตุ แยกกันปวารณา

ออกพรรษา

อ.๑๘-อ.๒๕ กลุ่มวังสีเมฆเข้าร่วมงานประชุมวิชาการและนิทรรศการ “ทรัพยากรไทย: สรรพลิ่งล้วนพันเกี่ยว” ที่ศูนย์อนุรักษ์พันธุ์กรรมพืช ต.คลองไผ่ อ.สีคิ้ว จ.นครราชสีมา

ศ.๒๑ สมณะ-สิกขมาตุ และชาวบ้านราชา ๑ รถตู้ นำโดย ส.เดินดิน ติกขวิโร มาแวะฉันทดาอาหาร แล้วไปร่วมงานที่คลองไผ่

-เย็น ส.นานุ่ม กลับสีมาพร้อมคณะที่ไปร่วมงานคลองไผ่ ส่วนสม.นวลน้อม ไปปฐมอโคกพร้อมชาวปฐมมา

พ.๒๗-จ.๓๑ ส.ฝุ่นฟ้า ไปอบรมเกษตรกรลูกค้า ธ.ก.ส.ที่วังน้ำเขียว

อ.๓๐-อ.๑ พ.ย. ส.นานุ่ม ส.พันเมือง และส.พอจริง เดินทางไปงานศพนางสุดใจ ชูปิดตาทะสังข์ ที่สายโท ๖ เหนือ อ.บ้านกรวด จ.บุรีรัมย์

จ.๓๑ ส.ถักบุญ ส.ต่วนดี พระอาคันตุกะ ๒ รูป และคณะบ้านราชา แวะฉันทดาอาหาร แล้วเดินทางต่อไปปฐมอโคก

ก่อนออกพรรษาสมณะสีมาป่วยเป็นไข้หวัดเกือบทุกรูป ได้แก่ ส.สร้างไท ส.พันเมือง ส.ร่มบุญ ส.พอจริง ต้องพักกักวัตร กิจกรรม

“แม่เรากำหนดอุปสรรคไม่ได้ แต่เรากำหนดหัวใจนกลู้งของเราได้”

 สมณะธาดิติน ปฐวิโรได

กฏหมายบ้าน

ประจำเดือนตุลาคม ๒๕๕๘

พ.๕ รายการทีวีตะลุยเชียงใหม่ ช่อง ๙ มาทำรายการในช่วงเทศกาลเจ

อา.๙ สมณะไปกิจนิมนต์ที่ชมร. ช.ม. ๘ รูป นำโดยสมณะร่วมเมือง ยุทธวโร มีญาติธรรมหมา อาหารแจกในงานเจ คนมารับบริการมากกว่า ทุกปี

พฤ.๑๓ ประชุม ชมร. ช.ม. ท่าน อ.๑(ส.บิณฑน ธิรจิตโต) และปัจฉยา สมณะโพธิสิทธิ์ เป็นประธาน การประชุมครั้งนี้ได้ปรับราคาอาหารเพื่อเป็นการฉลองครบรอบ ๓๒ ปีของท่าน จากจานละ ๘ บาท เป็นจานละ ๕ บาท

ส.๑๕ ช่วงเช้ามีการประชุมคณะกรรมการ ชุมชน อ.๑ เป็นประธาน มีสมณะร่วมประชุม ๓ รูป

-ช่วงบ่าย ประชุมชุมชนครั้งที่ ๑๐ มีสมณะ ร่วมประชุม ๑๒ รูป สามเณร ๑ รูป และคนวัด ชาวชุมชนและนักเรียน สส.ภ. อ.๑ เป็นประธาน เปิดประชุม (การประชุมคือการมาหัดคิดร่วมกัน สิ่งที สมณะนำเสนอ สามารถค้นได้ สิ่งใดที่น่าสนใจในที่ประชุม เพื่อพิจารณา)

-ช่วงเย็น ประชุมครูสส.ภ. อ.๑ เป็นประธาน ประชุม มีสมณะร่วมประชุม ๖ รูป

จ.๑๗ หมุ่สมณะปวารณากันก่อนออกพรรษา ปีนี้การปวารณากระชับ อบอุ่น ชี้ชมทรัพย์ให้ แต่ละท่านได้ปรับปรุงแก้ไขตน มีอ.๑ เป็น ประธานสงฆ์ภูผาฯ จากนั้นประชุมครูสส.ภ. อาจารย์ ๑ เป็นประธานการประชุม

อ.๑๘ หมุ่สมณะปวารณาออกพรรษาที่ โบสถ์ดิน ก่อนฉันสมณะร่วมเมือง ยุทธวโร และ สมณะนวกะ คนวัด ชาวชุมชน และสส.ภ. ร่วมกัน เจาะใจ อ.๑

-เย็นรายการเวียนธรรม โดยสมณะ ๑๖ รูป ที่ร่วมจำพรรษา

พ.๑๙ สมณะประชุม เป็นวันเอกภัตร จาก วันจันทร์เป็นวันพุธ เข้ามีการตักบาตรเทโว

ศ.๒๑ ชาวมร.ฐ. และน.ร.อาชีวะ จาก ปฐมอโคก รวม ๑๔ คน มาเข้าคอร์สที่ภูผา

ส.๒๒ สมณะ ๘ รูป สามเณร ๑ รูป นำโดย อ.๑ ลงมาร่วมงานตักบาตรเทโว ที่ลานนาฯ

-ก่อนฉัน สมณะร่วมกันแสดงธรรมทุกรูป หัวข้อเทศน์ของสมณะ จะเน้นการสอนตนเป็นหลัก ดังภาษิตที่ว่า บัณฑิตพึงตั้งตนในคุณอัน สมควรก่อน สอนผู้อื่นภายหลัง จักไม่มัวหมอง

ส.๒๙ ชาวต่างชาติมาเยี่ยมศึกษาชุมชน ๒ กลุ่ม มาจากไต้หวัน ๑๐ กว่าคน ภิกษุณี ๒ รูป เป็นผู้นำ อีกลีบกว่าคนมาจากมาเลเซีย นำโดย คุณประจวบ กลุ่มไต้หวันไม่ค้างคืน แต่กลุ่ม มาเลเซีย อยู่พักค้าง ๑ คืน ตอนเช้าร่วมทำวัตร เช้า สมณะแสดงธรรมทุกรูป มีคุณประจวบเป็น ล่าม และเปิดโอกาสให้ทุกคนถามปัญหา โดย สมณะร่วมเมือง ยุทธวโร เป็นผู้ตอบ

จ.๓๑ เกิดเหตุการณ์ต้นไม้ใหญ่ล้มทับ สะพานที่กำลังก่อสร้าง เทเสาะได้แค่คืนเดียว ตอนเย็นฝนตก หมุ่สมณะและชาวชุมชนต้องรีบ ไปเลี่ยงไม้ออกจากสะพาน นำโดยสมณะเล็กเล็ก และสมณะนวกะอีก ๕ รูป ใช้เวลาเกือบ ๒ ชั่วโมง กว่าจึงเสร็จ

ยังมีสตถุรจากนก่อนจากกัน

 สมณะฟ้าดีห์ นมัทธาโร

ราชธานีอโศก

ประจำเดือนตุลาคม ๒๕๔๘

ช่วงต้นเดือนเป็นเทศกาลกินเจ ปีนี้ ชาวบ้านราชฯ ทั้งสมุหนพระราม นักเรียน สส.อ. และผู้ใหญ่เกือบทั้งหมดในชุมชน ระดมพลังช่วยกันทำงานมหากุศล คือ เทศกาลกินเจ ทั้งที่ร้านมังงบุฟเฟต์ สหกรณ์บุญนิยม อ.วารินฯ และที่อุทยานบุญนิยม อ.เมือง จ.อุบลฯ คึกคัก คึกครื้นสนุกสนานอบอุ่นกว่าทุกปี ทั้งนักเรียน และผู้ใหญ่ไปปักหลักกินนอนที่นั่น ถือว่าเป็น การเข้าค่ายพาดิษย์บุญนิยม เป็นบูรณาการ การศึกษาเกี่ยวกับพาดิษย์บุญนิยม เป็นอย่าง ดี นักเรียนได้เรียนรู้จากหลายด้าน ด้วย ประสบการณ์จริง ภายใต้ปรัชญาการศึกษา “ศีลเด่น เป็นงาน ชาญวิธา” ลูกค้ำมาอุดหนุน คับคั่ง อบอุ่นตั้งญาติมิตรพี่น้อง อิ่มบุญ ตามๆกัน

๓ เดือนแห่งการบำเพ็ญเพียรช่วงเข้า พรรษาผ่านไปเร็วไวเหมือนนิทาน แต่เวลา แห่งการบำเพ็ญเพียรสำหรับผู้ไม่หยุดอยู่ใน กุศลธรรม ไข่จำกัได้อยู่แค่เข้าพรรษา ๓ เดือน หากคือทุกเวลาตราบลมหายใจยังมี !

เดือนนี้มีอะไร

ส.๑-พ.๑๒ ชาวชุมชนและนักเรียน สส.อ. ระดมพลังช่วยกันขายอาหารเจ เนื่องในเทศกาล กินเจ (๓-๑๑ ต.ค.) เป็นการเข้าค่ายพาดิษย์ บุญนิยม บูรณาการการศึกษา พาดิษย์บุญนิยม

ที่ร้านมังงาบุฟเฟต์ สหกรณ์ อ.วารินฯ และที่
อุทยานบุญนิยม อ.เมือง จ.อุบลฯ

จ.๓ หมูส่งลงฟังสวดพระปาติโมกข์

อ.๔, พ.๕, พ.๖ หมู่สมณะประชุม
อธิษฐานธรรม เติวิโซ และปวารณา
ซึ่งชุมทรัพย์กัน

อา.๙ พ่อท่านเทศน์ที่อุทยานบุญนิยม
ในหัวข้อเรื่อง “จะรอดพ้นไฟประลัยกัลป์ได้
อย่างไร” ออนไลน์ไปตามชุมชนต่างๆและวิทยุ
ชุมชนชาวอโศกด้วยหลายแห่งทั่วประเทศ

จ.๑๐ สมณะเดินดิน ตึกขวีโร สมณะ
แก่นเมือง เกตุมาลโก สมณะแก่นเกล้า สารกโร
และสมณะดาวดิน ปฐวัตโต เดินทางไปประชุม
เชื่อมร้อยเครือข่ายของศูนย์อบรมสวนล่างฝัน
ที่อ.หัวตะพาน จ.อุบลฯ

พ.๑๒ พ่อท่านพร้อมปัจฉาฯ เดินทางไป
ร่วมงานศพเพื่อนบ้านสมัยเด็ก ที่อ.พิบูลมังสาหาร
จ.อุบลฯ

พ.๑๓ เย็น ชาวชุมชนและนักเรียน
สส.ธ. ทั้งหมด แบ่งกลุ่มระดมสมองช่วยกันและ
ประเมินผลสรุปค่ายพาณิชยกรรม(งานเทศกาล
เจ)ที่ผ่านมา มีตัวแทนแผนกต่างๆออกไปสรุป
ให้ทราบบรรยากาศอบอุ่นศึกษาคึกสนุกรสนานกันดี
ปิดท้ายด้วยการฟังโอวาทจากพ่อท่าน

ศ.๑๔ สมณะแก่นเมืองและสมณะดาวดิน
สัตตาทะ ๓ วัน ไปงานอบรมเกษตรกรลูกค้า
ธ.ก.ส. ที่สวนล่างฝัน จ.อำนาจเจริญ

-นร.สส.ธ.แบ่งกลุ่มตามแผนก ทำ
รายงานสรุปงานเทศกาลกินเจ บูรณาการ

ศึกษาพาดิษย์บุญนิยม

ศ.๑๔,ส.๒๒,พ.๒๖,ส.๒๙ ประชุมคณะกรรมการชุมชนและผู้สนใจ

ส.๑๕ เย็นสมณะ-สิกขมาตุ ให้โอวาทนักเรียน สส.ธ. ชั้น ม.๒,๓,๕ ก่อนกลับบ้าน (ปิดเทอม)พรุ่งนี้

อา.๑๖พ่อก่านแสดงธรรมที่อุทยานบุญนิยม -นักเรียน สส.ธ. ชั้น ม.๒,๓,๕ ปิดเทอม (ภาคเรียนที่๑/๒๕๔๘) เป็นเวลา ๒๕ วัน

จ.๑๗ เย็นพ่อก่านเทศน์โปรดชาวชุมชน

อ.๑๘ หมู่งสงฆ์ปวารณาออกพรรษา ภาค คำ มีเวียนธรรม

-สมณะแก่นเมือง สมณะดาวดิน และพระอาคันตุกะเที่ยงทน เดินทางไปชุมชนวังสวนฟ้า จ.สระแก้ว

พ.๑๙ สมณะแดนเดิม และหลวงพ่อสอน (พระอาคันตุกะ) ไปร่วมงานอบรมเกษตรกร ที่ศูนย์

อบรมสวนล่างฝั้น อ.อำนาจเจริญ

พ.๑.๒๐ พ่อก่านพร้อมด้วยปัจฉาฯ เดินทางไปร่วมอภิปรายเรื่อง “ยิ่งทำยิ่งได้ ยิ่งให้ยิ่งมี” (๒๑ต.ค.๔๘)ที่ อ.คลองไผ่ จ.นครราชสีมา เนื่องในงานประชุมวิชาการและนิทรรศการเรื่อง...สรรพสิ่งล้วนพันเกี่ยวด้านเศรษฐกิจพอเพียง...เพื่อเป็นการเทิดพระเกียรติในวาระสมเด็จพะพระเทพรัตนราชสุดาฯ ๕๐ พรรษา และในโอกาสที่โครงการอนุรักษ์พันธุกรรมพืช

อันเนื่องมาจากพระราชดำริ ซึ่งมีสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ ทรงเป็นองค์ประธาน

-หมู่งสงฆ์หวัด ปะนรินทร บำรุง อายุ ๕๗ ปี ชั้นเป็นนาค ผ่านเอกฉันท์

ศ.๒๑ สมณะ สิกขมาตุ ส่วนหนึ่ง เดินทางไปร่วมงานการประชุมวิชาการและนิทรรศการเรื่อง..สรรพสิ่งล้วนพันเกี่ยวด้านเศรษฐกิจพอเพียงฯ ที่ อ.คลองไผ่ จ.นครราชสีมา สมณะเดินทาง นำ

อา.๒๓ ครูสส.ธ. ฐานงานและวิชาการประชุมสัมมนาเพื่อปรับปรุงพัฒนาการศึกษาให้สมบูรณ์ลงตัวมากขึ้น

-สมณะเดินทาง ดิกขวิโร แสดงธรรม ที่อุทยานบุญนิยม

จ.๒๔ กิจนิมนต์ ที่สวนล่างฝั้น จ.อำนาจเจริญ มีสมณะ ๒ รูป สิกขมาตุ ๒ รูป สมณะเดินทาง นำ

พ.๑.๒๗ ครูและนักเรียน สส.ธ. ชั้นม.๔ เดินทางไปร่วมงานมหาปวารณา(บูรณาการศึกษา ร่วมกับร.ร.สัมมาสิกขา ชั้นม.๔ ของชาวอโศกทุกแห่ง) ที่ปฐมอโศก จ.นครปฐม

พ.๑.๒๗-ส.๒๙ คณะครูและน.ร.สัมมาสิกขาล้านตืออโศก ชั้นม.๓ เดินทางมาช่วยกันเพาะต้นแก้วมังกร ประมาณหมื่นต้น (เตรียมรวมงานปีใหม่ตลาดอารยะ)

ศ.๒๘ สิกขมาตุ และชาวชุมชนผู้อายุยาว เดินทางโดยรถไฟ ไปร่วมงานมหาปวารณา ที่

ปฐมอโศก

ส.๒๙-อา.๓๐ กิจนิมนต์ประชุมกลุ่ม
ภูพานอโศก อ.วังสามหมอ จ.อุดรธานี โดย
สมณะแก่นเมือง สมณะดาวดิน สมณะฝนธรรม

อา.๓๐ สมณะ ๒ รูป และพระอาคันตุกะ
๒ รูป เดินทางไปดูงานเกี่ยวกับโครงการทำ
แก๊สชีวภาพจากขยะธรรมชาติ เพื่อใช้เป็น
พลังงานทดแทน ที่ จ.ระยอง นำโดยสมณะ
ถักบุญ อาจิตปุญญ์

หมายเหตุ นายพอดัว พรหมสุรินทร์ ขอสมัคร
เลื่อนฐานะขึ้นเป็นปะ(เปลี่ยนชุด ๑๗ ต.ค. ๒๕๔๘)

งานอบรมคนของแผ่นดิน

อา.๑๖ งานสัมมนาเชิงปฏิบัติการทางการ
ดำเนินการเชื่อมร้อยเครือข่ายเกษตรกรอินทรีย์
จ.อุบลฯ(คืนสู่เหย้าศิษย์เก่าเกษตรกรที่เคยผ่านการอบรม
จากที่นี่)

อ.๑๘-ส.๒๒ งานอบรมคุณภาพชีวิต
เศรษฐกิจพอเพียง เกษตรกรลูกค้ำ อ.ก.ส.
จ.อุบลราชธานี จำนวน ๖๐ กว่าคน

พ.๒๖-พ.๒๗ งานสัมมนาเชื่อมร้อย
เครือข่ายเกษตรกรไร้สารพิษ โครงการพัฒนา
คุณธรรม พลังกลีกรของแผ่นดิน กลีกรมาร่วม
งานประมาณ ๔๐ คน ไปดูงานนาข้าว-สวน
กลีกร ไร้สารพิษที่สวนสามขวัญ บ้านหนอง
เม็ก, สวนล่างฝัน และสวนพอชมพู่ด้วย

ผู้มาเยือนและดีกษาดูงาน

ส.๘ ชาวบ้านจาก อ.กุมภวาปี จ.อุดรธานี
จำนวน ๑ คัณรถบัส มาเยี่ยมชมชุมชน

ศ.๑๔ รายการ “มันแปลกดีนะ” จาก
โมเดิร์นนาเยน ทีวี (ช่อง ๙ อสมท.) มาขอถ่ายทำ
รายการและสัมภาษณ์ คนชื่อแปลกๆในชุมชน

เช่น นายตายแน่ มุ่งมาจน เป็นต้น ออกอากาศ
วันเสาร์ที่ ๒๙ ตุลาคมนี้

จ.๑๗ พระมหาไพโรจน์ ธมฺมธโร วัด
บูรพารามใต้ จ.ยโสธร และพระ ๒ รูป สามเณร
๓๐ รูป โยม ๘ คน มาเยี่ยมชมชุมชน

ศ.๒๑ ผศ.เวช หกพันนา คณะเทคโนโลยี
อุตสาหกรรม ม.ราชภัฏอุบลฯ มุลินีการศึกษา
เพื่อสันติภาพ หาโรงเรียนรูปแบบวิถีพุทธ เพื่อ
ทำการวิจัยการพัฒนาเด็กไทย ด้วยนวัตกรรม
แนวพุทธ โดยท่านปยุตโต

จ.๒๔-อ.๒๕ ผศ.ดร.พุดมพิงค์ ลัตยวงศ์-
ทิพย์ นำอาจารย์ ๒ ท่านและนิสิตคณะเภสัช
ศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม จำนวน ๔๙
คน มาอยู่ศึกษาดูงานตามโครงการศึกษา
วิถีชีวิตชุมชน เพื่อสร้างเสริมสุขภาพ

พ.๒๖ คุณกัญชิตา ประพฤติธรรม คณะ
ครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ได้มา
ศึกษาดูงานเพื่อประกอบการสำรวจสำหรั
บการพิจารณาการทำวิจัย

-นางกนิษฐา กมลวัฒน์ ผอ.ศูนย์พัฒนา
และฝึกอบรมคนพิการแห่งเอเชียและแปซิฟิก
คณะเจ้าหน้าที่และผู้เข้าร่วมอบรมหลักสูตร
“การส่งเสริมงานฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ
โดยชุมชน” จำนวน ๓๒ คน มาดูงานเพื่อ
ศึกษาเรียนรู้วิถีชีวิตชุมชน

ข้อคิดสุดท้าย

ประโยชน์พานพัน
คนใจเวงลา ผู้มีกอดยถกษยามอยู่
ประโยชน์เป็นถกษยงองประโยชน์
ดวงดาวจักทำอะไรได้

(พุทธพจน์)

สมณะกัฏฐาย ป/พ/ไธ

สรุปรายงานการประชุม
 คณะกรรมการมูลนิธิธรรมสันติ
 E-mail: thatfah2520@yahoo.com

ครั้งที่ ๑๐/๒๕๕๔ (๓๐ ตุลาคม ๒๕๕๔)
 -กรรมการขาดประชุม ๒ คน
 -รับรองรายงานการประชุมครั้งที่ ๙/๒๕๕๔
 -รับรองบัญชีรายรับ-รายจ่าย ประจำเดือน
 สิงหาคม ๒๕๕๔
 -โรงเรียนสัมมาสิกขาปฐมอโศก (สส.ฐ.)
 และโรงเรียนสัมมาอาชีวสิกขาปฐมอโศก (สอฐ.)
 แจ้งวันเปิดภาคเรียน

-ธรรมสันติทันตกรรม สถิติการใช้บริการ
 ประจำเดือนกันยายน ๒๕๕๔ มีผู้ใช้บริการจำนวน
 ๔๐ ราย ในวันที่ ๒๑ ตุลาคม เปิดบริการด้าน
 ทันตกรรมโดยไม่คิดมูลค่า เพื่อถวายเป็นพระ
 ราชกุศลแด่สมเด็จพระเจ้า

-ศาลากิจถั่ว ขอออกจากสังกัดมูลนิธิธรรมสันติ
 เพื่อเข้าสังกัดมูลนิธิคนสร้างชาติ

-หน่วยงานบุญญาภิบาล แม้คุณหมอแสนดิน
 จะขอพักรักษาตัว แต่ยังคงมีบุคลากรให้การ
 บริการในหน่วยงานนี้แทน

-อาคารตะวันฉาย ๑ ไม่ได้จ้างพนักงาน
 รักษาความสะอาดอาคาร สมาชิกที่พักในอาคาร
 ช่วยกันทำ

-อาคารตะวันฉาย ๒ กิจการดำเนินไปตาม
 ปกติ

-ฝ่ายธรรมรูปกำหนดจัดทำปฏิทินเพื่อแจก
 และจำหน่ายในงานปีใหม่ ๒๕๕๔ จำนวน ๘,๐๐๐
 ชุด

กำหนดการประชุมครั้งต่อไปวันอาทิตย์ที่
 ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ เวลา ๑๓.๐๐ น.
 ณ สันตอโศก

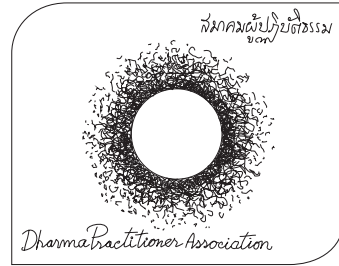
สรุปรายงานการประชุม
คณะกรรมการกอบทศธรรมมูลนิธิ
E-mail: ktf2524@doramail.com

ครั้งที่ ๙/๒๕๕๕ (๒๕ กันยายน ๒๕๕๕)
-กรรมการขาดประชุม ๘ คน
-ชุมชนราชธานีโสภณ เริ่มปลูกผักไร้สารพิษ และปรับพื้นที่เพื่อใช้ในงานปีใหม่ที่ถึงนี้
-ชมรมชยะวิทยา อาสาสมัครชมรมชยะวิทยาจะเดินทางไปศึกษาดูงานการจัดการชยะที่เทศบาลเมืองระยอง เพื่อนำมาปรับใช้ในชุมชน
-ให้ชุมชนศาลือโสภณดำเนินการปิดสถานีวิทยชุมชน ซึ่งดำเนินการโดยสมาพันธ์วิทยชุมชน จังหวัดนครสวรรค์
-การจัดตั้งโรงเรียนสัมมาสิกขาราชธานีโสภณ ให้ใช้หลักฐานยืนยันการใช้ใบอนุญาตจัดตั้งโรงเรียน หมายเลขเดิมที่เขตการศึกษา ๔ ออกให้ครั้งแรก และทำหนังสือระบุข้อความว่า โรงเรียนไม่ขอรับเงินย้อนหลังคืน กรณีที่เจ้าหน้าที่เขตฯ ออกใบอนุญาตให้ผิด
-กำหนดการประชุมครั้งต่อไป วันอาทิตย์ที่ ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ เวลา ๑๓.๐๐ น. ณ สันตือโสภณ

สรุปรายงานการประชุม
คณะกรรมการสมาคมผู้ปฏิบัติธรรม
E-mail: ppaniya@excite.com

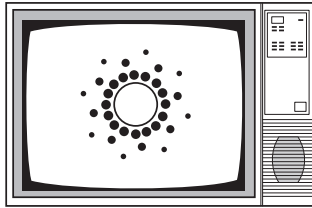

ครั้งที่ ๙/๒๕๕๕ (๓๐ ตุลาคม ๒๕๕๕)
-ประชุมทางออนไลน์ประชุม ๕ คน
-ชมรมมังสวิรัตแห่งประเทศไทย สาขาหน้าสันตือโสภณ(ชมร.สตอ.) สาขาตุงจักร(ชมร.กทม.) และสาขาเชียงใหม่(ชมร.ช.ม.) รายงานกิจกรรมที่ผ่านมาร้านอาหารแผลง ๒๒ มหาวิทยาลัยรามคำแหง มีพนักงานลาออก ๑ คน แต่ไม่กระทบการทำงาน
-ห้องสมุดสมาคมผู้ปฏิบัติธรรม ผู้ใช้บริการจำนวน ๕๐๖ คน ยืมหนังสือ ๑๒๓ เล่ม สมาชิกใหม่ ๑ คน เปิดทำการ ๒๗ วัน ได้รับภินันทนาการหนังสือจากหน่วยงานในชุมชนสันตือโสภณ
-กลุ่มวนเกษตรชลบุรีที่ผ่านมาน้ำท่วมสูง ๓๗ เซนติเมตร สมาชิกกลุ่มช่วยกันทำความสะอาดและปรับปรุงสถานที่
-ชมรมสัมมาสิกขาพุทธธรรม (สส.พธ.) สัมมนาแกนนำชมรม ที่เมืองโบราณ สมุทรปราการ เมื่อวันที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๕๕ และสัมมนาผู้ปกครองฯ ณ สวนบุญผักรักษา ปทุมธานี ระหว่างวันที่ ๒๒-๒๔ ตุลาคม ๒๕๕๕ กำหนดจัดงานคืนสู่เหย้าศิษย์เก่าพุทธธรรม ณ ชุมชนสันตือโสภณ ระหว่างวันที่ ๑๒-๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๕

สรุปรายงานการประชุม
คณะกรรมการธรรมศาสตร์สมาคม

E-mail: tta2531@lycos.com

ธรรมนูญที่ต้นสมาตม

ครั้งที่ ๙/๒๕๔๘ (๓๐ ตุลาคม ๒๕๔๘)

-กรรมการขาดประชุม ๕ คน
-ปัจจุบันมีสมาชิก ๓,๓๑๒ คน
-หนังสือจำหน่ายดีได้แก่ นาฬิกาชีวิต ของ
อาจารย์สุทธิวิสต์ คำภา, รั้วชีวิตที่ออกซ์ และเวลา
ชีวิต โดย ล้อเกวียน เท่ปจำหน่ายดี ได้แก่ ชุด
ธรรมคิตะ เสียงปลุก เสียงปลง เสียงธรรม และ
ถอดรหัสสุขภาพของคุณหมอใจเพชร

-การไปร่วมงานตลาดนัดคุณธรรมที่ศูนย์
สิริกิติ์ได้นำสื่อธรรมะไปเผยแพร่โดยแจกหนังสือ
เรื่อง“ปากับศาสนาพุทธ” และ“ประณีประนอม
กันด้วยนาฬิกาลงวาฬ”

-เสนอให้สำรวจสมาชิกภาพของสมาคม

-กำหนดปิดร้านเพื่อร่วมงานมหาปวารณา
ณ ปฐมอโศก ระหว่างวันที่ ๓-๗ พฤศจิกายน ๒๕๔๘
ระหว่างปิดร้านจะปรับปรุงและทาสีใหม่

-กำหนดการประชุมครั้งต่อไป วันอาทิตย์ที่
๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๔๘ เวลา ๑๓.๐๐ น. ณ
สันตอโศก

สรุปรายงานการประชุม
ชมรมมิ่งสวัสดิ์แห่งประเทศไทย
สาขาน่านตอโศก (ชมร.สทอ.)

๒๗ กันยายน ๒๕๔๘

-สมาชิกเข้าร่วมประชุม ๑๐ คน
-พบโลหะหนักตกค้างในสาหร่ายทะเลจำนวนมาก
ไม่เหมาะแก่การบริโภค ให้งดจำหน่าย
-ดำเนินเรื่องใบอนุญาตประกอบอาหาร
เรียบร้อยแล้ว

-จัดทำปอดักไขมันแล้ว

-แบ่งหน้าที่ในแผนกต่างๆ เพื่อต้อนรับ
เทศ-กาลเจ

-เพิ่มโต๊ะคิดเงินอีก ๑ โต๊ะ นายดอกบัวน้อย
นาวาบุญนิยม และนางสาวจันทร์แรม อัมรินทร์
เป็นผู้รับผิดชอบ

รับโอวาทจาก สมณะชายชั่ง สิริเตโช เน้น
เดวิดโซเพื่อระดัดพิจารณาโศกที่ได้จากการทำงาน
ให้มีศรัทธาธรรม จากแบบฝึกหัดที่เอาชีวิตเป็น
เดิมพัน ขอให้พากเพียรต่อไป

ที่ไถ่บุญมากกว่จกวิญญาน

ที่นั่นจะมีความเครียด ♡

ที่นั่นจะเป็นแหล่งเพาะคนพาล

คำคม อ.๑ (ส.บิบบน ถิริจิตโต)

สรุปรายงานการประชุม คณะกรรมการบริษัทพลับพลา จำกัด

๖๗/๗-๘ ซอยนวมินทร์ ๔๘ แขวงคลองกุ่ม เขตบึงกุ่ม

กรุงเทพฯ โทร.๐๒-๓๓๔-๖๑๑๐

ครั้งที่ ๗/๒๕๕๘ (๓๐ กรกฎาคม ๒๕๕๘)

-กรรมการขาดประชุม ๙ คน

-การก่อสร้างอาคารสถาบันบุญนิยม ซึ่งบริษัทเป็นผู้รับผิดชอบด้านการเงินโดยตรงนั้น ขณะนี้ได้ขอติดเครื่องปรับอากาศเพิ่มจากเดิม และเพิ่มระบบไฟฟ้า ค่าใช้จ่ายในส่วนนี้ประมาณ ๔ ล้านบาท บริษัทผู้รับเหมาขอเก็บค่างวดที่ ๙ ซึ่งบริษัทยังไม่ชำระเงินให้จนกว่าจะผ่านการตรวจพิจารณาของสถาปนิกผู้รับผิดชอบก่อน ทุกวันพฤหัสบดีการประชุมสรุปงานก่อสร้างอาคาร

-แต่ละเดือนมีการประกวดการจัดชั้นวางสินค้า ความสะอาด ความเป็นระเบียบ มีสินค้าเต็มชั้นบุคลิกภาพของพนักงานอาทียิ้มแย้มแจ่มใส

-จัดหาถุงผ้าหลายแบบหลายขนาดจำหน่ายในราคาประหยัด และซื้อถุงกระดาษมาบรรจุสินค้าให้ลูกค้า

-น.ส.พิจิตรา จันทร์ประภาพร ได้ไปซื้อสินค้าย่านไอบี เป็นจำนวนมาก และฝากไว้ที่ร้านแห่งหนึ่ง ร้านนั้นไม่รับผิดชอบ ทำให้สินค้าสูญหาย คิดเป็นมูลค่า ๗,๒๐๐ บาท จึงมีมติอนุมัติเงินกองทุนจำนวนดังกล่าวชดเชยให้

-รับโอวาทจาก สมณะชายั้ง สิริเตโช กวีร

ทำงานของพวกเราใช้ขบวนการกลุ่ม ทำให้ได้ผลตอบแทนตามนะ สามารถยอมรับตามมติที่ประชุมได้ ซึ่งคนทั่วไปทำได้ยาก แต่ชาวอโศกทำได้

ครั้งที่ ๘/๒๕๕๘ (๒๙ สิงหาคม ๒๕๕๘)

-กรรมการขาดประชุม ๖ คน

-อาคารสถาบันบุญนิยมได้ชำระเงินค่างวดที่ ๙ เรียบร้อยแล้ว การตกแต่งหน้าร้าน นายสุรศักดิ์ กฤษณมณี สถาปนิกเป็นผู้ออกแบบและพิจารณาเรื่องราคา ส่วนตำแหน่งการวางชั้นสินค้าบริษัทเป็นผู้กำหนด

-ถุงผ้าดิบที่นำมาบรรณรงค์ให้ลูกค้าหันมาใช้บรรจุสินค้า เน้นการจำหน่ายในราคาถูก

-พนักงานรายงานเรื่องสุขภาพ อาทิ น.ส. ตะวันดิน เข้าไม่ดี นายวีรพันธ์ กล้ามเนื้ออีกเสบ เป็นต้น

-พิจารณาการไปซื้อสินค้าย่านไอบี เบ้ามาจำหน่ายที่ประชุมเห็นควรงดซื้อสินค้าประเภทเสื้อผ้าและเครื่องใช้ด้วยคะแนน ๑๓ : ๙ (การประชุมครั้งก่อนเกี่ยวกับประเด็นนี้เห็นด้วยมติ ๔ : ๓) โดยบริษัทจะเน้นการจำหน่ายสินค้าที่ผลิตในชุมชนอโศกเป็นหลัก เพื่อเผยแพร่ผลิตภัณฑ์ของชาวอโศก เนื่องจากขาดทั้งแรงงานและสถานที่เก็บสินค้า การบริการประชาชนด้วยสินค้าที่มีจำหน่ายทั่วไปนั้นเป็นเรื่องรอง การจำหน่ายสินค้าที่ผลิตในชุมชนอโศกเป็นเรื่องหลัก โดยเฉพาะย่านสันตอโศกเป็นย่านที่หาซื้อสินค้าต่างๆได้ไม่ยากนัก

-แต่งตั้งคณะกรรมการชุดใหม่ ปรากฏชื่อนามและตำแหน่งดังนี้

๑. นายสมพงษ์ พงษ์เจริญจิตต์ ประธานกรรมการ
๒. นายสมพงษ์ สกุลช่างอโศก รองประธานกรรมการ
๓. นายแรงผา จำปี รองประธานกรรมการ
๔. น.ส.ประกายขวัญ ปัญญาพร กรรมการผู้จัดการ
๕. น.ส.น้อมนบ บัญญัติ กรรมการรองผู้จัดการ

๖. น.ส.ลมระริน นาคเครีม	กรรมการและเลขานุการ
๗. ภ.ก.สงกรานต์ ภาคโชคดี	กรรมการ
๘. น.ส.น้อมขวัญ ปัฐยารัต	กรรมการ
๙. น.ส.อรสา วงษ์จันทร์	กรรมการ
๑๐. นายรัชชชัย จุพงเศรษฐ	กรรมการ
๑๑. น.ส.เกษร ตะบูนพวงค์	กรรมการ
๑๒. นายรัชชัย จนต์จิริง	กรรมการ
๑๓. นายชายชาญ เต็มวรรธธรรม	กรรมการ
๑๔. นางฉาภรณ์ วิชัยดิษฐ	กรรมการ
๑๕. น.ส.อุษณีย์ ชัยนาม	กรรมการ
๑๖. นายวัลลภ เทพไพฑูรย์	กรรมการ
๑๗. นางพัชรินทร์ แซ่ฉิ่ง	กรรมการ
๑๘. น.ส.ดินมา โคตรบุญอารยะ	กรรมการ
๑๙. น.ส.ลัดดา ปิยะวงศ์รุ่งเรือง	กรรมการ
๒๐. นางลัดดา วิริยะสังจจะ	กรรมการ

รับโอวาทจาก สมณะชาบซัง สิริเตโช : เหตุผล
คือความบ้า อุตตาคือความจริง

ครั้งที่ ๙/๒๕๔๘ (๒๕ กันยายน ๒๕๔๘)

- กรรมการขาดประชุม ๙ คน
- รับรองบัญชีรายรับ-รายจ่ายประจำเดือน
มิถุนายน ๒๕๔๘ ถึง สิงหาคม ๒๕๔๘
- สรุปรายรับ-รายจ่ายกองบุญพลังบุญ
ประจำเดือนกันยายน ๒๕๔๘
- ประธานกรรมการเสนอแนะด้านสุขภาพ
เพื่อให้กล้ามเนื้อส่วนหลังแข็งแรง โดยให้วิดพื้น
วันละ ๒๐ ครั้ง
- ช่วงเทศกาลเจ เปิดบริการเป็นพิเศษในเวลา
๐๙.๐๐-๑๑.๐๐ น. (ปกติพักประทานอาหาร) ทั้งนี้
ตั้งแต่วันที่ ๓๐ กันยายน - วันที่ ๔ ตุลาคม ๒๕๔๘
(วันจันทร์หยุดปกติ)
- หลังเทศกาลเจ พนักงานและกรรมการ
เดินทางไปร่วมสันทนาการที่หาดนางรำ อ.สัตหีบ
ชลบุรี (ไปเช้าเย็นกลับ)
- ครบรอบ ๑๙ ปีบริษัท วันที่ ๓ ตุลาคมได้จัด

ทำบุญถวายภัตตาหาร ณ พุทธสถานสันตติโศก
และเลี้ยงอาหารชาวชุมชนสันตติโศก และแจก
ถุงผ้าแก่ลูกค้าผู้มีอุปการคุณ

-นายรัชชัย จุพงเศรษฐ กรรมการ เพื่อ
รักษาผลประโยชน์ของพนักงาน จึงเสนอให้ทำ
ประกันสังคมให้พนักงานใหม่ทุกคน

รับโอวาทจากสมณะชาบซัง สิริเตโช

หากเราสามารถยุติธรรมปัญหาต่างๆเป็น
เบื้องต้นก่อน ย่อมทำให้การประทุมง่ายขึ้น ส่วน
ความขัดแย้งในการทำงาน ทำให้เกิดข้อถกเถียง
เพื่อหาข้อยุติ แต่ต้องอยู่ในความสงบและ
ความขัดแย้งที่พอเหมาะ ไม่เช่นนั้นย่อมทำให้ผู้เข้า
ร่วมประชุมเกิดอกุศลจิต ไม่เกิดผลดีต่อกันฝ่าย
จริตที่ต่างกันลองปรับตนเองให้เป็นจริตอีกฝั่งหนึ่ง
ดูบ้างก็จะดี จะอยู่ร่วมกันอย่างผาสุกและรักกัน
มากขึ้น ต้องลดความถือสาและปรับตนเองให้เป็น
กลางมากขึ้น

สรุปรายงานการประชุม คณะกรรมการบริษัทแอดมิวท์ จำกัด

ครั้งที่ ๕/๒๕๔๘ (๒๗ กันยายน ๒๕๔๘)

บริษัท **แอดมิวท์** จำกัด
FOR LIFE CO.,LTD.

- กรรมการขาดประชุม ๕ คน
- รับรองบัญชีรายรับ-รายจ่ายเดือนกรกฎาคม-
สิงหาคม ๒๕๔๘
- มีพนักงานเข้ารับการอบรมคุณภาพชีวิตที่

สถาบันฝึกอบรมผู้นำ จ.กาญจนบุรี รุ่น ๒ และรุ่น ๓ รวม ๔ คน ที่พุทธสถานภูผาพ่าน้ำ เชียงใหม่ ๑ คน

-การจัดซื้อเครื่องใช้สำนักงานให้ซื้อเครื่องคอมพิวเตอร์ไปก่อน ส่วนอุปกรณ์อื่นๆให้หาข้อมูลเพิ่มเติม

-น.ส.นภวรรณ วิไลศรีศักดิ์ และนางเพ็ญพร กรุณามิตร จะเดินทางไปดูงานที่ประเทศเกาหลีใต้ ระหว่างวันที่ ๑-๑๑ ตุลาคม ๒๕๔๘

-กำหนดสถานที่ทิ้งขยะ และรณรงค์ให้ชาว

ชุมชนแยกขยะ

รับโอวาทจากสมณะชาบซึ่ง สิริเตโช :

ทำงานกันทุกวันนี้ไม่ใช่มีแต่เรื่องงาน แต่เราได้ปฏิบัติธรรม ได้ฝึกการกินน้อยใช้น้อย แม้เงินเดือนไม่มากแต่พวกเราที่มีความสุข อันจะเป็นตัวอย่างให้แก่ผู้พบเห็นที่จะนำไปปฏิบัติเผยแพร่คุณธรรมต่อไป

หมายเหตุ เมื่อวันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๔๘ มีการประชุมพาณิชย์บุญนิยม ร้านกู้ดินฟ้ามีผู้นำผ้ามาบริจาค บางส่วนได้จากสวนบุญผักพืช บจ.ดินน้ำฟ้า มีรายได้จากการค้าส่งจะบริจาคเงินสมทบค่าใช้จ่ายการติดตั้งระบบไฟฟ้าในอาคารสถาบันบุญนิยม จำนวน ๑๐๐,๐๐๐ บาท

สรุปรายงานการประชุม คณะกรรมการสมาคมนักศึกษา ผู้ปฏิบัติธรรม

ครั้งที่ ๙/๒๕๔๘ (๒๕ กันยายน ๒๕๔๘)

-กรรมการขาดประชุม ๓ คน จากกรรมการทั้งหมด ๑๕ คน

-ได้ส่งรายชื่อคณะกรรมการชุดใหม่ไปยังกองทะเบียนและปกครอง กรุงเทพมหานครเพื่อลงนามแล้ว อยู่ระหว่างการพิจารณาของกรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย

-โครงการฟื้นฟูจิตใจผู้ประสบภัยธรณีพิบัติครั้งที่ ๒ จัด ณ ศูนย์เลขขวัญ พังงา ได้รับเงินสนับสนุนจากศูนย์ส่งเสริมและพัฒนาพลังแผ่นดินเชิงคุณธรรม โดยมีกำหนดการดังนี้

วันที่ ๑๓-๑๕ ก.ย. ๒๕๔๘ เยี่ยมเยียนกลุ่มเป้าหมายตามศูนย์ผู้ประสบภัย

วันที่ ๔-๑๒ ตุลาคม กิจกรรมทำบุญ ตั้งโรงบุญ แจกอาหารมังสวิรัตตามศูนย์ผู้ประสบภัย และ ธ.ก.ส.ร่วมจัดกิจกรรมฝึกอาชีพ

วันที่ ๒๓-๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๔๘ จัดอบรมกลีกรจำนวน ๑๐๐ คน

วันที่ ๑๔-๑๘ ธันวาคม ๒๕๔๘ จัดอบรมเยาวชนจำนวน ๑๐๐ คน

และวันที่ ๖-๘ ตุลาคม สมาคมฯส่งตัวแทนไปร่วมกิจกรรมและสรุปงาน

-รับรองบัญชีรายรับ-รายจ่ายประจำเดือนสิงหาคม ๒๕๔๘

-ได้รับหมายเลขประจำตัวผู้เสียภาษีสมาคม
นักศึกษาผู้ปฏิบัติธรรม ได้แก่ ๓-๐๓๑๙-๑๗๓๓-๐

-๑๗ กันยายน ๒๕๔๘ น.ส.ทองแก้ว นาวา
บุญนิยม เดินทางไปศึกษาต่อระดับปริญญาโท ที่
กรุงลอนดอน สหราชอาณาจักรบริเตนใหญ่และ
ไอร์แลนด์เหนือ

-กำหนดอบรมนักเรียนโรงเรียนสัมมาสิกขา
ศาลือโคก ระหว่างวันที่ ๙-๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๔๘
ณ สวนบุญผักพืช คลอง ๑๓ อ.หนองเสือ ปทุมธานี

-การน้อมเกล้าถวายน้ำหมักชีวภาพให้
โรงโคนมในโครงการส่วนพระองค์ที่วังสวน
จิตรลดาฯ จำนวน ๒๒๐ ลิตร มูลค่า ๔,๔๐๐ บาท
เป็นโครงการต่อเนื่องตลอดปี โดย ร.ต.ท.ชัยพงศ์
บุญพรหม กรรมการ เป็นผู้แทนสมาคม

**สรุปรายงานการประชุม
เครือข่ายชาวอโศก
ประจำปีพุทธศักราช ๒๕๔๘**

◆ กลุ่มดอยรายปลายฟ้า

๒๕๙ หมู่ที่ ๔ ต.ท่าสาย อ.เมือง เชียงราย

๒๖ มิถุนายน ๒๕๔๘

-สมาชิกเข้าประชุม ๒๖ คน

-ร่วมงานอบรมสังฆกรรมชีวิต ณ ฮอมบุญ
อโศก แพร์ และอบรมเยาวชนคนสร้างชาติ

-นายต้นเสียงธรรม คณะรินทร์ ตัวแทน
ชุมชนไปร่วมสัมมนาในโครงการของกระทรวง
เกษตรและสหกรณ์ ณ วังวีรยุทธ นครนายก
ระหว่างวันที่ ๒๔-๓๐ มิถุนายน ๒๕๔๘

-ช่วงเข้าพรรษาขอให้ชาวชุมชนหมื่นเวียน
ไปที่พุทธสถานภูผาฟ้า

-ชาวชุมชนและผู้เข้ารับการอบรมช่วยกัน
ถอนกล้าดำนา

-รายงานบัญชีรายรับ-รายจ่ายประจำเดือน
พฤษภาคม ๒๕๔๘

-โรงสีข้าวอยู่ระหว่างติดตั้งเครื่องสีข้าว

สรุปโอวาทจากสมณะเสือนฟ้า สีชอเปโม

การทำงานและการปฏิบัติธรรมไปพร้อมกัน ชาว
อโศกมีบุคลากรน้อยไม่ทันกับงานที่มากขึ้น ชุมชนนี้
พัฒนาเป็นหมู่บ้านได้ขนาดนี้ ไม่ใช่เรื่องเล่นๆ ขอให้
จัดสรรเวลาเชื่อมโยงกับชุมชนที่มีพุทธสถานเพื่อการ
พัฒนาตน ให้สังวรสำรวมในกรรม เมื่อพบสิ่งที่ดีแล้ว
อย่าให้เสียประโยชน์

◆ ๒๖ กรกฎาคม ๒๕๔๘

-สมาชิกเข้าร่วมประชุม ๑๐ คน

-แต่งตั้งกรรมการพาณิชยกรรมซื้อข้าว
ไร่สารพิช

-ให้ติดตามความคืบหน้าของโครงการขอ
ชุดเจาะน้ำบาดาล

-โครงการสนับสนุนชุมชนต้นแบบ ในวันที่
๒๗ กรกฎาคม ศกนี้ ชาวบ้านหมู่บ้านป่าแฝก
อ.แม่ใจ เชียงราย จำนวน ๑๓ คน จะมาเยี่ยม
และพัฒนาชุมชน

- รับโอวาทจาก สมณะนิกนย ภัณฑโส

๒๑ สิงหาคม ๒๕๕๘

-สมาชิกเข้าประชุม ๑๐ คน

-ชาวชุมชนเดินทางไปร่วมเดินขบวนประท้วงการนำเบียร์ช้างเข้าตลาดหลักทรัพย์

-ตัวแทนชุมชนไปร่วมงานฉาบปกิฉพโยมแม่ของสมณะสถานบุญ วชิโร ที่ลำปาง

-สมณะนี่กนบ จันทโส และชาวชุมชน ไปประเมินผลและเยี่ยมเยียนญาติธรรมเก่าแก่ที่ อ.เชียงของ

-กลุ่มที่เคยรับการอบรมสังฆกรรมชีวิตมาเยี่ยมชมชุมชน

-ชาวชุมชนให้การต้อนรับ ผู้ช่วยรัฐมนตรี (นายสุนัย เศรษฐบุญสร้าง), ที่ปรึกษารัฐมนตรี (นายสงกรานต์ ภาคโชคดี) กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ รองอธิบดีกรมพัฒนาที่ดินและข้าราชการสำนักงานพัฒนาที่ดินจังหวัดเชียงราย ที่มาเยี่ยมชมวิถีชีวิตของชาวชุมชน

-กลุ่มบูรพาอโศกให้ชุมชนยืมรถตู้เพื่อความสะดวกของสมณะในการใช้เดินทางระหว่างพุทธสถานภูผาฟ้าและชุมชนดอยรายปลายฟ้า และใช้ในกิจอื่นๆ ตามความจำเป็น

-โรงสีข้าวชุมชนเสร็จแล้ว ใช้งบประมาณ ๓๐,๐๐๐ กว่าบาท กำลังผลิต ๒๐ ลิตร/ ๓ นาที

-รายงานรายรับ-รายจ่ายประจำเดือน พฤษภาคม-กรกฎาคม ๒๕๕๘

สรุปโอวาทจากสมณะนี่กนบ จันทโส การประชุมเพื่อลดกิเลสอันธพาล รับฟังคนอื่น ใตภัยพิงเมื่อมีผู้พูด เรื่องใดทำเสร็จแล้ว ให้นำไปทบทวน ส่วนเรื่องที่กระทำยังไม่เสร็จ ให้ดำเนินต่อไป ด้านการเงินต้องชัดเจน ไปโรงสี ตรวจสอบง่าย

๒๔ กันยายน ๒๕๕๘

-สมาชิกเข้าร่วมประชุม ๓๐ คน

-สมาชิกอยู่ประจำในชุมชนมี ๑๔ คน ชุมชนมีบ้าน ๑๕ หลัง กิจวัตรของชุมชน ทำวัตร ฟังธรรม ทำตเวทิมหา ด้วยการเปิดใจ และสารภาพบาปประกอบ ๓ อาชีพภูษาติ และธรรมะกระดานดำ ขอเชิญญาติธรรมมาร่วมรายการดังกล่าวได้

-สสส. และชาวชุมชน กำหนดการอบรมเยาวชนคนสร้างชาติ (จากโรงเรียนบ้านบอนและโรงเรียนบ้านดอกบัว พะเยา) รุ่นที่ ๗ ระหว่างวันที่ ๒๐-๒๔ ตุลาคม ๒๕๕๘

-บริจาคเครื่องสีข้าว(เก่า) ของชุมชนให้กลุ่มฮอมบุญอโศก จ.แพร่

-มีโอกาสอุปฐากสมณะ ๓ รูป ที่มรรักษาพื้นที่เชียงราย

-ตัวแทนไปร่วมโครงการอบรมเชิงปฏิบัติการ “วันสบาย สบาย กับเกษตรอินทรีย์-วิถีชีวิต-สิ่งแวดล้อม-ยั่งยืน” ณ ชุมชนหินผาฟ้า อ.แก้งคร้อ ชัยภูมิ ระหว่างวันที่ ๒๖-๓๐ กันยายน ๒๕๕๘ เพื่อร่วมกำหนดนโยบายการผลิตปุ๋ยชีวภาพและเกษตรอินทรีย์

-สมณะนี่กนบ จันทโสและชาวชุมชนไปร่วมงานศพบิดาของนางกิงกรรม ที่เชียงใหม่

-ชาวชุมชนไปเยี่ยมสถานสัมพันธญาติธรรมเก่าในหลายๆอำเภอ นำโดย สมณะจันทโส

-ขอให้ญาติธรรมร่วมกันหอมแรงทุกวันเสาร์-อาทิตย์ในการทำ ๕ ส. ๗ อ. และ ๓ อาชีพภูษาติตามที่สัญญาไว้ในงานพุทธาฯ '๕๘

-พิจารณาร่างระเบียบของชุมชน

-ขออาสาสมัครเก็บข้อมูลและประเมินข้อมูลข้าวไร่สารพิษในพื้นที่ จ.เชียงราย และ จ.พะเยา (พื้นที่และจำนวนผลผลิต) มีผู้สมัครทั้งสิ้น ๕ คน โดยแบ่งเขตรับผิดชอบ

- รับรองบัญชีและการเงิน
- อนุมัติให้สร้างบอร์ด เพื่อติดข่าวสารให้ญาติธรรมทราบในบริเวณโรงครัว โดยนาง นำนวลดิน เป็นผู้รับผิดชอบดำเนินการ
- ชุมชนยินดีซื้อน้ำมันทอดซ้ำ เพื่อนำมาผลิตไบโอดีเซล ได้ทดลองใช้แล้วไม่เกิดผลเสียต่อเครื่องยนต์และรักษาสภาพแวดล้อม
- รับโอวาทจากสมณะนิคมย ฆนทโส : ก่อนสิ้นลมควรเร่งจัดการชีวิตตนให้เรียบร้อย

💧 กลุ่มเพื่อนบุญอโศก

- ๑๑ กันยายน ๒๕๔๘
- สมาชิกเข้าร่วมประชุม ไม่ระบุจำนวน
- รายงานการเงินเดือนสิงหาคม ๒๕๔๘

- ให้ผู้ที่บกพร่องผิดพลาดรายงานผลการตั้งสัจจะอธิษฐาน
- นายจเร นำพวงกุญแจผลปาล์มแจกเพื่อนสมาชิก
- แจ้งสมาชิกป่วย รายชื่อผู้บริจาคเงินเพื่อสร้างที่พักอาศัยและเสาดันแกว้มังกรและผู้หญิงในวันประชุม
- รับโอวาทจากสมณะนาโ ไธ ฮิสสรชโย : งานใดที่ทำให้จิตวิญญาณเจริญให้ประกอบงานนั้น และอย่าให้การประชุมต้องเคร่งเครียด หากสามารถไปวัดเสมอๆ ย่อมพัฒนาตนเร็วขึ้น *“หากเธอไม่ว่างทั้งธรรม ธรรมจะไม่ว่างทั้งเธอ”*

ผลงานอันดับที่ ๕๐ ของกลุ่มสุดปังพิณ

ดอกตรีศสุขภาพ

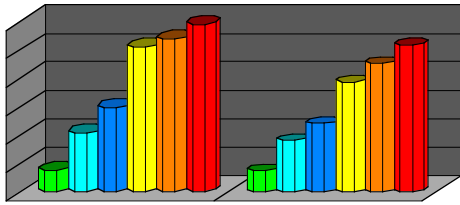
ร้อน-เย็นไม่สมดุล

ประสบการณ์ของ หมอเจี๊ยว (ใจเพชร/ มีทจ้พ้ย) เกี่ยวกับการดูแลสุขภาพโดยวิถีธรรมชาติ จากประสบการณ์ อีกทางเลือกหนึ่ง สำหรับผู้รักสุขภาพ เพื่อการพึ่งตนเอง สำหรับคุณ และคนที่คุณห่วงใย

สั่งซื้อได้ที่ ธรรมทัศน์สมาคม ๖๗/๕๐ ถ.นวมินทร์ คลองกุ่ม บึงกุ่ม กทม. ๑๐๒๔๐ ราคาเล่มละ ๓๐ บาท (ค่าส่ง ๑๐ บาท) สั่งง่าย ปท.คลองกุ่ม

สถิติเผยแพร่สัจธรรม

ประจำเดือนตุลาคม ๒๕๕๘

ห้องเผยแพร่เทป

ทำวัตร

สร้างทายาทรับมรดกพุทธ	สมณะโพธิรักษ์	๒	ม้วน
เอภาระ ลดอัตราให้มากกว่านี้	" "	๒	ม้วน
ลึกซึ่งเท่าใดในอารมณ์นิพพาน	" "	๑	ม้วน
ญาณทัศนะอันวิเศษในศาสนา	สมณะโพธิรักษ์	๒	ม้วน

ก่อนฉัน

มีน้ำใจ สร้างปัญญา ต้องเข้าหาสัตบุรุษ สมณะโพธิรักษ์ ๑ ม้วน

ปาฐกถา

ตรวจมรรคผลด้วยตนเอง	สมณะโพธิรักษ์	๑	ม้วน
ยังประโยชน์ตนประโยชน์ท่านด้วยมรรคองค์ ๘	สมณะโพธิรักษ์	๒	ม้วน

☆☆☆

คนเหนือโลก

อารยชนของพุทธเป็นคนเหนือโลก จะต้องมี...

๑. โลกุตระจิต ถึงความเป็นไปได้จริง
๒. โลกวิทู รู้เท่าทันโลก
๓. โลกานุกัมปา ถึงความช่วยเหลือ
แก่กุลมมนุษยชาติ

ธรรมปฏิบัติ

จดหมาย	๖๘๕	ฉบับ
สิ่งตีพิมพ์	๓๐	ฉบับ
ตีพิมพ์	๑๕	ชิ้น
เสตมป์บุญ	๘๕๔	บาท

➤ ➤ ➤

ธรรมพิมพ์

สารอโศก(ขยะทอง ฉลอง ๗๒ ปี) ๑๐,๐๐๐ เล่ม
ดอกหญ้า (ตีแท้จริง) ๒๓,๐๐๐ เล่ม

☆☆☆

สถิติธรรมโสต

	เทป	ซีดี	เอ็มพี 3	วีซีดี	ดีวีดี	
ผู้มาติดต่อ	๕๑	๒๓	๒๑	๓๑	๑๒	ราย
จำนวนที่พิมพ์	๑,๘๕๖	๑๒๑	๔๒	๑๑๑	๓๐	แผ่น/ม้วน
สมาชิกเพิ่ม	๑	๑	๑	-	-	ราย
สื่อที่ออกใหม่	๔๘	๔	๕	-	๓	แผ่น/ม้วน

พัสดุ

๔๘

ชิ้น

๕๕ ๕๕ ๕๕

ธรรมปฏิบัติสัมพันธ์

จดหมายออก ๕ ฉบับ

๕๕ ๕๕ ๕๕

ใต้ร่มอโศก

ศูนย์รวมข่าวคราวของญาติธรรมจากทั่วสารทิศ
เพื่อเสริมสร้างกำลังใจ ให้กรรมฐาน
และแก้ปัญหาของนักปฏิบัติธรรม

สารอโศก ฉบับที่ ๓ ปีที่ ๒๖(๒๙)
ประจำเดือนตุลาคม ๒๕๕๘

* แม้มองตนอย่างเอกอุ
ก็ไช้จะเห็นตัวตนทุกด้าน
การมีผู้บอกกล่าวจึงเป็น“บารมี”ของแต่ละชีวิต
บางชีวิตได้รับการกระตุกเตือน สม่าเสมอ
บางชีวิตถูกทอดทิ้ง ราวกับ“สุนัขกลางถนน”
ผู้คนละเลย สะบัดหน้า ไม่บอกกล่าว ไม่แยแส
มรรคผลจึงมิไช้เดินทางด้วยปัญญาของตนถ่ายเดียว
ยังต้องอาศัยสธรรมิกจากคนรอบข้าง
เพราะเหตุนี้ “ความหลงตน” จะหลงเพริศได้อย่างไร
เพราะเหตุนี้ จิตใจจึงต้องเปิดกว้าง
ตื่นตัวต่อคำชี้แนะ ดุด่า สั่งสอน...เหยียบย่ำ!
เป็นขุมทรัพย์ประมาณค่ามิได้
ลูกหลานแห่งตระกูลเทวทัต
ปฏิบัติผิดพลาด
เพราะเหตุไม่“ฟัง”
ฟังเกิด ฟังทุกรูปแบบ กัมตีระชะน้อมรับ
แม้จะเผ็ดร้อน
แต่เราจะแข็งแรง....แข็งแกร่ง !

มหาปวารณา'๕๘

แจกเหรียญหยาดน้ำใจ

ประกาศถึงญาติธรรม ใครต้องการ ขอให้ไปขอได้ในงานประจำปีของชาวอโศก ที่พ่อท่าน
ไปร่วมด้วย เช่น ปีใหม่ มหาปวารณา พุทธาภิเษก ฯลฯ

รายงานพาดินขัยบุญนิยม

การประชุมเมื่อวันที่ ๒๖ ก.ย. ๒๕๕๘ (เวลา ๐๕.๐๐-๐๘.๓๕ น.)
ณ ชุมชนสันตติอโศกเมื่อหลายๆเรื่องที่น่าจะเล่าสู่กันฟัง

๑. ชุมชนสันติอโศก กำลังทดลองผลิตภัณฑ์ชำระล้างที่ทำจากพืชแทนสารเคมี

๒. สหราชอาณาจักรมีสารปนเปื้อนมาก ทาง ต.อ. เสนอเลิกขายดีกว่า (ปฐมอโศก, ศาลีอโศก เลิกจำหน่ายแล้ว)

๓. ชุมชนสันติอโศกทรงรณรงค์การแยกขยะ จะมีป้ายติดประกาศ **“ผู้ใดไม่แยกขยะ ผู้นั้นกำลังทำลายชุมชน”**

๔. ร้านค้าชุมชน หากยังไม่แข็งแรงก็อย่าเพิ่งเปิดบริการประชาชน

๕. รายงานพาณิชยกรรมทุกครึ่งให้ทุกชุมชนนำไปอ่านในที่ประชุม เพื่อรับรู้ร่วมกัน

อานิสงสังกการอ่าน

“๑. ได้ข้คิดเพื่อพิจารณาตนเอง

๒. ได้แนวคิดเพื่อปรับปรุงพฤติกรรมของตนเอง

๓. ได้ศึกษาแนวทางการพัฒนาตนเองตามแนวบุญนิยม

๔. ได้รับการกระตุ้นเตือนจากเพื่อนกัลยาณมิตร

๕. ได้รับสาระความรู้จากผู้รู้ ผู้ฝึก ผู้ประสบผลสำเร็จ

๖. ได้แนวทางเพื่อเผยแพร่แนวคิดต่างๆ ไปสู่เพื่อนร่วมทุกข์ เกิด แก่ เจ็บ ตาย ด้วยกัน

๗. ได้แนวคิดสื่อสารแนวพุทธไปสู่ชุมชนให้มากขึ้น

๘. ได้กำลังใจว่ามีเพื่อนร่วมทางดำเนินชีวิตไปสู่วิถีที่ถูกต้องเป็นสัมมาทิฐิ

๙. ได้รับรู้ว่ามีเพื่อนร่วมอุดมการณ์ที่มองเห็นความจริงของชีวิตอยู่มากมาย ไม่ว่าจะหมดหวังต่อไป”

ญาติธรรมนิพนธ์ ญาณะ วิตกวิจารณ์ได้ ๙ ข้อ พวกเราเห็นด้วยหรือไม่ ขาดข้อไหนหรือจะเพิ่มเติมโปรดแจ้งมา อย่าดูตาย จุ้ยๆ

เกือบได้นิตกับมังจฺราบ

ญาติธรรมผองพุทธ พวงจันทร์ (อ.เมือง จ.ตาก) ไม่สบายอยู่หลายวัน ปวดหัว ไข้ขึ้นสูงมากตอนกลางคืน หนาวสั่น ปวดเนื้อปวดตัว

คุณหมอบอก เป็นไข้เลือดออก

เจ้าตัวสันนิษฐานว่าคงเข้าสวนบ่อย

เฮ้อ! ชีวิตรอดไปอีกเปลาะ! จุ้ยๆ

อโศกสร้างตน คนสร้างเมือง

“การดำเนินชีวิตจากที่เคยฟุ่มเฟือยก็ลดลง, มีสติ, และมีความตั้งใจพยายามกินอาหารมังสวิรัตให้ได้ ขณะนี้ทำได้ทุกวันพระแล้ว จะพยายามทำให้ได้ในทุกวัน”

นิรันทร ภูมิรินทร์ (อ.เมือง จ.กาญจนบุรี)

กฐาติแบบอโศก

“ดูๆไปแล้วพวกเราจะเป็นผู้ที่กอบกู้ชาติจริงๆ เพราะเราจะช่วยให้เขามีสุขภาพดี มีของกินของใช้ราคาถูก ซึ่งพวกเราไม่ได้ทำเล่นพวกเราทำจริง ทั้งที่ตัวเองและพยายามชักจูงอบรม แนะนำ นำพาให้กระทำกันขึ้นมา สิ่งเหล่านี้เกิดจากจิตวิญญาณที่ดี เป็นสิ่งที่น่าชื่นชมบูชา น่าเคารพนับถือ

ความตั้งใจ จริงใจ ความปรารถนาดี การสร้างสรรความเป็นอยู่ให้ดี คงก่อให้เกิดผล เพราะความจริงเกิดแล้วในแต่ละบุคคล แม้ทางเศรษฐกิจเราก็ก็นับว่าให้มีแต่สิ่งดีๆแบบบุญนิยม ทุนนิยมพึ่งพาไม่ได้ ไม่มีจบ ไม่มีพอ ไม่มีประตุหยุด และโหดที่สุด.....”

(สรุปโอวาทพ่อท่าน ในการประชุมพาศิษย์บุญนิยมครั้งที่ ๗/๒๕๔๘ วันจันทร์ที่ ๒๖ ก.ย. ๒๕๔๘ ณ ชุมชนสันตติโคก)

บ้ายท้าย

ญาติธรรมจินดา สมชาติ (อ.เมือง จ.เชียงราย) ขอความช่วยเหลือ ๒ ข้อ

๑. การกำจัดหอยเชอรี่โดยไม่ต้องฆ่า วันนี้มันกินผักที่ปลูกจนเหี้ยน! ใครมีสูตรพิเศษที่ไม่ปาณาติบาตช่วยแจ้งมา

๒. อยากจะเป็นคนเขียนหนังสือเป็น เขียนแล้วให้คนอื่นศึกษาเรียนรู้ได้

สำหรับข้อ ๒. จึงจกัถาม“สิเนรุ” ท่านตอบดังนี้

- อย่าตั้งจิตว่าเขียนเพื่อให้อ่าน
- หัดเขียนบันทึกกิจกรรมทั้งวัน หัดเล่าเรื่องให้เป็นก่อน
- หัดตั้งชื่อเรื่อง และจบลงด้วยคติสอนใจ
- ขอให้เขียนช่วงก่อนนอน
- อีกหน่อยก็จะเขียนเก่งเอง

คุณเป็นใคร นักมังงา หรือนักปฏิบัติธรรม?

“หนังสือก็อ่านข้อความพอเข้าใจบ้างไม่เข้าใจบ้าง แต่ก็ปฏิบัติตามอยู่ ส่วนน้ำจืดนั้นดื่มเสมอ ส่วนกินเนื้อสัตว์เฉพาะวันพระนั้นบางครั้งก็เผือกกินบ้าง และใจนั้นก็ยิ่งมักโกรธอยู่ เพราะ

หลานชอบเถียงทุกคำเลย เพื่อจะโกรธเลยหนีมาอยู่ที่กรุงเทพฯ ตอนนี้ได้ฉันมาอยู่กรุงเทพฯ กับลูกสาวแล้ว เพราะเขาต้องโตเกือบจะดลลด.....”

“ทำให้ชีวิตและจิตวิญญาณดีขึ้นๆ ไม่ใช่ทางวัตถุเงินทอง แต่เป็นไปเพื่อการขัดเกลาจิตใจตนเอง ก็เลยบางตัวทำได้ผ่านเรียบร้อย แต่ก็ยังมีบางเรื่องที่ต้องพยายามต่อไป.....”

ฉบับแรกเป็นของญาติธรรมสายบัว ไค้ณสากรม (อ.นครไทย จ.พิษณุโลก) ส่วนฉบับที่ ๒ เป็นของญาติธรรมนงค์นุช เขาชมภู (อ.บางปะกง จ.ฉะเชิงเทรา)

การหัดตั้งคำถามกับตัวเองเป็นเรื่องที่ดี คุณหมอบระแวงบอกว่า ถ้าถาม“ทำอะไรจะรวย” แบบนี้จับ “ความดีคืออะไร” แบบนี้รุ่ง

ญาติธรรมก็ลองถามตัวเองมั่ง เป็นแค่ศรัทธาหรือแค่นักมั่งสรวีติ หรือเป็นนักปฏิบัติธรรม?

มองโลกในแง่ดี คือ มองแล้วมีกำลังใจ

จากญาติธรรมสมจิต บังชุ่มสุข (เชียงใหม่ จ.ตาก)

“บางครั้งข้อแก้แค้นต้องต่อสู้ฟันฝ่าอุปสรรคมากมาย แต่พอได้อ่านได้ศึกษาด้วยตัวเอง ก็พอมักกำลังใจขึ้นมาบ้าง การศึกษาที่ไม่มีมาก ทำงานบ้านบ้าง ไปแวดให้เขาก็พอซื้อของที่จำเป็นใช้ มาดูอีกฉบับของญาติธรรมจำลอง ทั้งสุข (อ.กาบเชิง จ.สุรินทร์)

๑. ได้ปฏิบัติชีวิตตน ตามแบบอย่างของพระโพธิสัตว์

๒. ยิ่งเข้าใจและซาบซึ้งในงานของชาวอโศกยิ่งขึ้น (จากงานวิสาขบูชา’๔๘)

๓. เห็นความเป็นไปที่ไม่ดีของชาวพุทธบางกลุ่ม

๔. เกิดกำลังใจมุ่งมั่น เด็ดเดี่ยวมากขึ้นในการกระทำความดี”

“วิธีคิด” เป็นเรื่องสำคัญ “คิดเป็น” ก็คือคิดแล้วศรัทธายิ่งขึ้น คิดแล้วมีกำลังใจ “คิดเป็น” ต้องหมั่นฝึกฝน เพราะคนเรามักชอบคิดแบบฆ่าตัวตายมากกว่า! จุ๊ย์ๆ

ถั่วพู : ผักสะท้านโลก!

ถั่วพูอาหารคุณค่าสูงและไม่มีวันตาย เนื่องจากมีเหง้าฝัง อยู่ในดิน จึงเหมาะเป็นอาหารประจำวัน และสุขภาพก็แข็งแรง เนื่องจากเป็น“ผักยั่งยืน” มีชื่อ“ผักชั่วคราว”

ที่แดนอโศก ขึ้นแน่นจนเข้าไปเก็บไม่ได้!

พ่อท่านกล่าวในที่ประชุม ขอขอบคุณ“คุณสมัค”เป็น อย่างมากที่พุดถึงถั่วพูตอนออกทีวี จุ๊ย์ๆ

อโศกมาตรฐาน (อโศก ISO)

“ก็นำมาปฏิบัติบ้างเป็นบางเรื่อง โดยเฉพาะเรื่องอาหารการกินที่ได้ประโยชน์มากๆ พยายาม เล็กกินเนื้อสัตว์ กินพืชผักปลอดสารพิษและข้าวกล้อง ทำให้ปัญหาเรื่องท้องไส้ ระบบการขับถ่ายดีขึ้น จากที่เคยเป็นโรคกระเพาะตอนนี้ก็หายแล้ว”

ญาติธรรมสุชาติ รุ่งทันทิม เล่าการปฏิบัติธรรมของตัวเองสู่กันฟัง
อโศกเรานั้นเริ่มที่การทำดีด้วยการไม่เบียดเบียนก่อน
ขั้นต่อมาคือวิกาลโภชนา กำหนดมื้อให้ลดลง ปริมาณต่อมื้อก็ต้องลดลง ข้าวของเครื่องใช้ก็
ต้องลดลง

ชีวิตอโศกจึงมักมีความ“ประหยัด”เป็นพื้นฐาน จุ๊ย์ๆ

Two in one

เป็นวิบาก เป็นบารมี

เป็นอรหันต์ เป็นโพธิสัตว์

เป็นประโยชน์ตน เป็นประโยชน์ท่าน

ใครยังไม่เข้าใจ ปฏิบัติธรรมก็มักจะอึดอัด ซัดเคือง หม่นหมอง

“เพราะชีวิตช่วงนี้ลำบากมาก ต้องทำงานหนักจนไม่มีเวลาที่จะได้ทำกิจกรรมอื่นเลย.....”

จึงจกก็ขอเป็นกำลังใจให้กับญาติธรรมเจษฎาพร แจ่มไพโร(อ.เมือง จ.สมุทรปราการ) ให้สู้ต่อไป
งานหนักนั้นแหละจะทำให้ได้ลดตัวตน และมีขันติบารมีมากขึ้น

๓ ชาติธรรม ๓ กระถาง!

ชมร.สันตือโคก ยืนยืนยันใช้ผักไร้สารพิษประกอบอาหาร ไม่มีก็จะไม่ทำ
วันนี้ มักรอคคนอื่นจะไม่ทันการณ์ ขอให้ญาติธรรมใช้ยุทธศาสตร์“**รบบแบบกองโจร**”แก้ปัญหา
กล่าวคือ ทุกคนช่วยกันปลูกคนละเล็กละน้อย ใส่อั่ง ใส่อุ้ง แล้วนำมาบริจาค วิกฤตการณ์
ก็จะผ่อนคลาย

๑ คน ๑ กระถางผัก! จู๊ยๆ

หมายเหตุ การปลูกผักเราใช้เนื้อดินสักไม่เกิน ๑ คืบ เพราะฉะนั้น ดินไม่ดีจึงแก้ด้วยดินดี
กลบไม่ต้องหนาหรือเอาดินดีใส่ถุงได้เลย
ไม่รอ ไม่หวัง แต่ทำเลย!

๓๖๕ วันละนิด จิตแจ่มใส

เป็นนักปฏิบัติธรรม หากไร้ตบะ ก็อย่าหวังว่าจะเข้าถึงมรรคผลง่ายเลย
“ในโอกาสวันเข้าพรรษาในปีนี้ ข้าพเจ้าได้ตั้งตบะธรรมว่า ตลอดพรรษานี้ข้าพเจ้าจะปฏิบัติ
ศีลแปด โดยศีลข้อ ๖ จะกินอาหารมังสวิรัต ๑ มื้อ
จากการที่ได้เฝ้ามองคนอื่นตั้งตบะธรรม จนตัวเองได้ลองฝึกตั้งตบะธรรมดูบ้าง ทำให้
การปฏิบัติธรรมของข้าพเจ้าเข้มแข็งขึ้น การฝึกตั้งตบะธรรมทำให้ตัวเรากล้าที่จะพัฒนาตัวเองให้ดียิ่งขึ้น
หลังจากการตั้งตบะธรรมที่ประสบความสำเร็จ ทำให้มีกำลังใจที่จะฝึกขัดเกลาตัวเองในเรื่องอื่นๆ
อีกต่อไป เพราะมองเห็นถึงอานิสงส์ของการตั้งตบะธรรม”

ชญาบุญม ไตรรัตน์ไพลาต (คลองสาน กทม.)

“การปฏิบัติของผม เริ่มอ่อนกว่าแต่ก่อนเยอะ เริ่มติดหนัง ๒๖ เกี่ยวกับบรัก-อาฆาต-บางที่
จะมีนาไป....”

ศราวศมิ แมทหมอก (ลาดพร้าว กทม.)

คุณศราวศมิ ไม่คิดจะตั้งตบะเรื่องนี้สักวัน ลักอาหิตย์หรือ? จู๊ยๆ

❖ **จิ้งจกส์**

คติประจำเดือนนี้

**งานหนักทำให้ได้ลดตัวตน
อดทนทำให้ได้เพิ่มบารมี**

ป.ปรัด

email: porpreeda@chaiyo.com

ควา **ดิ่งชุด** ท้าวจากมากแพง ?

ยุคข้าวยากหมากแพง
คำที่คนโบราณพูดกันมาจนทุกวันนี้
แม้ประชาชนจะไม่นิยมกินหมาก
กันแล้วก็ตาม ในยุคที่ผู้เขียนยัง
อยู่ในวัยเยาว์ **จำได้ว่าทองบาท
ละ ๔๐๐ บาทเท่านั้นเอง** ค่า
ครองชีพยุคนั้นมีเงินเพียงหก
สลึงก็กินกล้วยได้ ชามขนาด
กลางชามละ ๒ บาท ชามใหญ่
ราคาเพียง ๓ บาท มีเงินสลึง
เดียวสามารถซื้อพริกชี้หนูได้
ขนมหวานถ้วยละห้าสิบสตางค์
ถึงหนึ่งบาท น้ำแข็งเปล่าแก้วละ
สลึงเท่านั้น

หากถามคนรุ่นคุณปู่คุณ
ย่าคุณตาคุณยายคุณทวด หรือ
ผู้ที่มีอายุเกิน ๘๐ ปีขึ้นไป
สมัยที่ยังใช้เครื่องตวงหนึ่งสตางค์
เป็นสตางค์แดง, สตางค์เงิน
บรรพชนรุ่นนั้นเล่าให้ฟังว่าสมัย

โบราณเขาใช้เงินเป็นเฟื้อง เป็นเบี้ย
๑ เบี้ยมีราคาเท่ากับ ๑๐ สลึง
ราคาสลึง ๑ อัฐต้องใช้เบี้ยถึง
๑๐๐ เบี้ย หากคิดเป็นเฟื้อง ๑
เฟื้องเท่ากับ ๘ อัฐ จึงเท่ากับ
๘๐๐ เบี้ย จึงมีสำนวนไทยว่า
“อัฐยายซื้อขนมยาย” “อัฐ”คำ
นี้หมายถึงเงินนั่นเอง คนรุ่นใหม่
หากไม่ใส่ใจภาษาไทย ฟังคำนี้
อาจเขียนผิดเป็นอัด หรือ อัด
ก็ได้ ช้าร้ายกว่านั้น เขียนเป็น
อัฐิ(กระดูกที่เผาแล้ว)เลยก็มี
ทำให้สำนวนไทยเขียนผิดเพี้ยน
ทั้งๆที่คำแต่ละคำในสำนวนไทยมี
ที่มา ฉะนั้น หากรู้ที่มาของคำ
ย่อมสามารถเข้าใจความหมาย
และเขียนไม่ผิด

ท่านผู้อ่านอย่าเพิ่งเข้าใจ
ผิดว่าคอลัมน์นี้กลายเป็นเวที
ภาษาไทยไปแล้วหรือไร ยังคง

เป็นเวทีตามชื่อคอลัมน์นี้อยู่
เนื่องจากทุกวันนี้เห็นความ
ลำบากของคนมีรายได้น้อย โดยเฉพาะ
ค่าจ้างแรงงานรายวันขั้นต่ำ
แคร์น้อยกว่าบาทเท่านั้น เมื่อเทียบกับ
ราคาสลึงค่าทั้งอุปโภค บริโภค
สาธารณูปโภคทั้งหลายต่างขึ้น
ราคากันเป็นว่าเล่น โดยอ้างเหตุ
ว่าน้ำมันแพง คนที่มีรายได้น้อย
จะกินอยู่กันอย่างไรร ล่าพังเลี้ยง
ตนเองก็แย้อยู่แล้ว หากต้องมี
ภาระหาเลี้ยงครอบครัว และ
บุตรที่ยังเล็กอยู่คงลำบากกันน่าดู

แม้คนที่มีฐานะระดับ
กลางอย่างเราๆท่านๆยังรู้สึกเลยว่า
ค่าครองชีพสูงขึ้นจริงๆ โดยเฉพาะ
เฉพาะผู้ที่พักอาศัยอยู่ในกรุงเทพฯ
และเขตปริมณฑล หรือในเมือง
ใหญ่ แม้ในหมู่บ้านเล็กๆ สลึงคำ
ก็มีราคาแพงเช่นกัน เพราะบวกร
ค่าขนส่งเข้าไปอีก ราคาสลึงคำ
ช่างไม่ปราณีปราศรัยเอาเสียเลย
ทั้งที่ภาครัฐบอกว่า จะพยายาม
ควบคุม แต่โดยความเป็นจริงหา
เป็นเช่นนั้นไม่

ผู้เขียนฟังผู้สื่อข่าวท่าน
หนึ่งบ้านอยู่แถวพุทธมณฑล วัน
หยุดไปกินกล้วยที่ท่าต๋ำปิ่น
เกล้า **ชามละ ๓๕ บาท** กิน ๒
ชาม(ถึงจะอิม) และซื้อกลับบ้าน
อีก ๒ ถ้วย แค่นั้นก็ปาเข้าไป ๑๔๐
บาทแล้ว นักข่าวถึงกับพูดใน

รายการว่า ยุคนี้กล้วยเตี๋ยว เป็นของคนมีสตางค์ไป เสียแล้ว คนจนๆไม่มี สิทธิกินเพราะสู้ราคาไม่ไหว อะไรรจะปานนั้น

ท่านผู้ดำเนิน กิจการค้าโดยเฉพาะด้าน อาหาร ซึ่งเป็นสิ่งจำเป็น ของชีวิต เป็นปัจจัย ๔ ข้อแรก ไม่น่าจะขึ้นราคา กันถึงขนาดนี้ หากจะขึ้น บ้างก็ไม่ว่ากัน (ถ้าสมเหตุ สมผลจริงๆ) แต่กรณีนี้ที่ เล่ามาข้างต้น ขึ้นครั้งละ ๕ บาท หรือกว่านั้น ประชาชนตาต้าๆ จะสู้ ราคาไหวหรือ

เมื่อไม่นานมานี้ ผู้เขียน ทราบข่าวว่าแม่ค้าขายข้าวหมูทอด ขายในราคา ๑๐-๑๒-๑๕ บาท เป็นที่พึ่งของคนจน และทราบ อีกว่าลูกค้าเข้าแถวรอซื้อกันยาวเหยียด

อีกร้านหนึ่งแม่ค้าพ่อค้า ใจดี ส่วนใหญ่ไซเฟอร์แท้ก็จะมี รู้จักดี เพราะขายถูกให้ตักกินกัน จนอิม บางเจ้าถึงกับเปิดร้านแจก ก็มี แบบนี้ซึ่งได้ช่วยคนจน ได้ บุญมหาศาล ยังมีร้านค้าย่าน ถนนนวมินทร์ เยื้องตลาด อินทราภิรักษ์ ที่นั่นส่วนใหญ่เป็น แหล่งรวมอาหารมังสวิรัติติด ถนนใหญ่ มีอยู่ร้านหนึ่งชื่อ **ชมรม มังสวิรัตแห่งประเทศไทย** สาขา หน้าลานตึกโสภณ (ศูนย์มังสวิรัต) ให้ลูกค้าตักอาหารบริการตนเอง แบบบุฟเฟต์ ๑ จาน เพียง ๑๕ บาทเท่านั้น หากซื้อกลับบ้าน

ข้าวบรรจุถุง ถุงละ ๓ บาท กับข้าวถุงละ ๑๕ บาท เครื่องดื่ม ในร้านนี้จำหน่ายถ้วยละ ๓ บาท ไม่ว่าจะป็นน้ำเต้าหู้ น้ำกระเจี๊ยบ น้ำมะตูม ฯลฯ หากวันใดร้าน ชมรมฯปิด เช่น ปิดทุกวัน จันทร์และทุกวันในช่วงเย็นหลังจากที่ร้านชมรมฯปิดบริการ จะมีแม่ค้ามาจำหน่ายแทน อาทิ กล้วยเตี๋ยวในราคาชามละ ๑๐ บาท เป็นต้น

ในซอยจำเป็น(นวมินทร์ ๕๐) เดินเข้าไปไม่กี่เมตร เห็น ร้านชื่อ**ข้าวแดงแกงร้อน** ตกแต่ง

บรรยากาศแบบไทยๆ ขายไม่แพง กล้วยเตี๋ยว ชามละ ๑๕ บาทเหมือนกัน ยกเว้นกล้วยเตี๋ยวราด หน้าจานใหญ่มีทั้งข้าวโพด อ่อน เห็นหอม แครอท ผัก ราคาจานละ/ถุงละ ๒๕ บาท กินจานเดียวก็อิ่มได้ และยังรับสั่งอาหารปิ่นโต ส่งถึงบ้านในละแวก ๑๐ กม. ราคาที่ประมาณนี้ ยกเว้นจะสั่งพิเศษ

ส่วนส้มตำไฮเทค พบได้ในร้านพลังบุญ เป็นส้มตำเพื่อสุขภาพจริงๆ สามารถเก็บในตู้เย็น

หากจะรับประทานเมื่อไรค่อย ผสมคลุกเคล้ากัน บรรจุถุงมี ป้ายบอกราคาทูน ๑๐ บาท ขาย ๑๒ บาท (ถุงขนาด ๖x๙ นิ้ว) ซื้อ ๑ ถุง ข้าวอีก ๑ ถุง มื้อนั้นก็ อิ่มได้ไม่ยาก ใครได้ชิมส้มตำ ขนานนี้ ต้องถามหาเพื่อซื้อ มากินอีก รสชาติอร่อยอย่าบอกใคร มีทั้งส้มตำปู จะใส่สาหร่ายแทน ปูดอง ไม่ต้องกลัวพยาธิตัวจิ๊ด

รสปลา ร้า ผสมปลา ร้าเจ ซึ่ง หมักจาก ถั่วเหลือง ได้วิตามีนบี ๑๒ หรือ ส้มตำไทย รสชาติถูก ปากคนภาคกลาง เป็นต้น ภายในร้าน

ของ**บริษัทพลังบุญจำกัด** ได้พยายามหาสินค้าที่ปลอดภัยเอ็มโอ (GMOs = Genetically Modified Organisms **สิ่งมีชีวิตดัดแปลงพันธุกรรม** ที่เกิดจากการตัดเอายีนของสิ่งมีชีวิตชนิดหนึ่งมายิงใส่เข้าไปในยีนของสิ่งมีชีวิตอีกชนิดหนึ่ง ซึ่ง

ปกติไม่เคยผสมพันธุ์กันได้ในธรรมชาติ เพื่อให้เกิด**สิ่งมีชีวิตชนิดใหม่ที่มีคุณลักษณะตามต้องการ**) มาจำหน่าย อาหารประเภทบริโภค สามารถรับประกันคุณภาพได้ เพราะมีหน่วย ต.อ. (หน่วยตรวจสอบและพัฒนาคุณภาพผลผลิตชาวโศก) คอยตรวจอยู่แล้ว ไม่ว่าจะเป็ชลาเปา ไก่ข้าวกล้อง ขนมถั่วแปบ ถั่วเหลือง ถั่วลิสง สลัดผัก เมียงญวน ขนมเบี๊ยะ โปรตีน ผัดพริกขิง ข้าวยาปักซี่ใต้ น้ำพริกสมุนไพรรำปิงกล้วย ฯลฯ

ที่เอ่ยถึงร้านนี้ เพราะที่นี้จำหน่ายสินค้าในราคายุติธรรม มีป้ายแสดงไว้ที่บรรจุภัณฑ์บอกราคาทุนและราคาขายไว้ชัดเจน ทำให้ลูกค้ามั่นใจว่าไม่เอาเปรียบผู้บริโภคแน่ๆ

มีผู้เล่าให้ฟังว่าไปสั่งน้ำปั่นมีแครอทผสมน้ำผลไม้อื่นๆ เห็นเขานำแครอท ขึ้นเท่านี้ ก้อยปั่นรวมกัน ตอนแรกคิดว่าจะไม่ใส่น้ำเชื่อม ชิมดูแล้วรสชาติไม่เอาไหนเลยขอเติมน้ำเชื่อมเล็กน้อย ถ้วยขนาด ๘ ออนซ์เห็นจะได้ราคาถ้วยละ ๓๐ บาท เมื่อเทียบกับการเติมน้ำแครอทที่ปั่นสดๆโดยไม่ผสมน้ำ ที่**ร้านสวนไผ่สุขภาพ** ย่านพหลโยธินใช้แครอทชิ้นใหญ่กว่านี้ก้อยแน่นอน ตั้งหลายชิ้นได้ น้ำแครอทปริมาณพอๆกับที่สั่งน้ำปั่นหน้าศูนย์การค้าแห่งนี้ราคา ๓๐ บาทเท่ากัน แต่ที่นี้ทั้งสดมีคุณภาพและปริมาณที่ไม่เอาเปรียบผู้บริโภค

ที่ร้านของบริษัทพลังบุญจำกัด ยังมีเครื่องดื่มหลากหลายชนิดวางจำหน่ายอยู่ในตู้แช่ ไม่ว่าจะเป็นน้ำกาแฟถั่วเหลือง(ไม่มีคาเฟอีน) น้ำลูกเดือย น้ำเสาวรสน้ำเสาวรสผสมแครอท น้ำข้าวแตง น้ำกระเจี๊ยบ น้ำสำรอง ฯลฯ ล้วนจำหน่ายในราคาขวดละ ๑๐ บาท

ปัจจัยสี่อีกอย่างหนึ่งคือยา ที่**ร้านยาของบริษัทพลังบุญจำกัด** ขายได้ถูกกว่าที่ไหนๆ ผู้

เขียนเคยซื้อวิตามินบีที่บีฟอรท ที่องค์การเภสัชกรรม ประมาณ ๑๐๐ เม็ด เมื่อเทียบกับราคาของร้านยาบริษัทพลังบุญ ซึ่งจำหน่ายปลีกด้วยซ้ำยังถูกกว่าอีก หากร้านใดทำได้ควรช่วยกันจำหน่ายในราคาที่เหมาะสมเพื่อช่วยเหลือประชาชนในยามนี้

ตามสถานศึกษาไม่ว่าจะเป็นจุฬาฯ ธรรมศาสตร์ เกษตรศาสตร์ หรือแม้แต่ที่รามคำแหง สถานที่เหล่านี้จำหน่ายอาหารไม่แพงเลย **จานละ ๑๕ บาทก็อิ่มได้** แถมห้างอาหารไอโถง ใครได้อ่านคอลัมน์นี้จะแวะไปชิมอาหารที่ไม่เอาเปรียบผู้บริโภค ทั้งเป็นการช่วยผู้มีรายได้น้อย แม้ผู้มีรายได้มากจะแวะไปอุดหนุนก็ไม่ว่ากัน เพื่อจะเกิดแนวความคิดว่าจะช่วยสังคมให้มีแหล่งจำหน่ายอาหารราคาประหยัดเพิ่มขึ้นในทุกจุดได้อย่างไร ภาครัฐและกรุงเทพมหานคร น่าจะร่วมมือกันเพื่อให้ประชาชนได้บริโภคอาหารในยุคที่อะไรก็แพง โดยอาจเก็บค่าเช่าสถานที่ในราคาถูก หรือไม่เก็บเลย ทั้งภาครัฐและเอกชนที่มีที่ดินว่างเปล่า ไม่ได้อาศัยประโยชน์ให้พ่อค้าแม่ค้า

มา ประชาชนเข้าคิวรับ
ปิ่นโตอาหารพระราชทาน
ในงาน**“น้อมเกล้าฯเฉลิม
พระเกียรติ น้ำพระทัย
พระราชทานทั่วไทย
เลี้ยงอาหารพระราชทาน”**
เพื่อเฉลิมพระเกียรติ
และถวายเป็นพระราช
กุศลแด่สมเด็จพระนาง

เสนาให้เปิดโรงงานแล้วก็ตาม
แต่ยังไม่ใช้การแก้ปัญหาที่ต้นเหตุ
ทางที่ดีผู้เกี่ยวข้องทั้งตัวแทน
จำหน่าย ไม่ว่าจะป็นพ่อค้า
หรือเจ้าของกิจการ ไม่ควรฉวย
โอกาสขึ้นราคาสินค้า เพราะทุก
วันนี้ประชาชนก็เดือดร้อนมากโข
อยู่แล้ว แม้ประชาชนเองก็ให้ลด
ละเลิกในสิ่งที่เกินความจำเป็น
โดยเฉพาะสิ่งเสพติดทั้งหลายไม่

ที่ประสงค์จะขายในราคาถูกลงมี
สิทธิ์ก่อนผู้ที่จำหน่ายใน
ราคาที่แพงกว่า(ใน
ปริมาณที่เท่ากัน)

หากสามารถ
กระทำได้ จะช่วย
บรรเทาความเดือดร้อน
ของประชาชนในระดับ
หนึ่ง ผู้เขียนทราบว่า
**ย่านพารุัดเปิดโรงงาน
บนโบสถ์(มันดิร) ชั้น ๔
โดยศาสนิกฮินดู** ผู้คน
ทุกเพศวัย แม้ต่างลัทธิ
ศาสนาสามารถเข้าไป
บริโภคอาหารได้ตั้งแต่เวลา
๑๐.๐๐ น. เป็นต้นไปตลอดช่วง
เช้า และย่านเสาชิงช้าใกล้ๆ
โรงเรียนเบญจมราชาลัยเป็นอีก
แห่งหนึ่งที่ชาวฮินดูไปเปิด
โรงงานบนโบสถ์ชั้น ๒ เช่นกัน
แต่เปิดเฉพาะวันอาทิตย์เท่านั้น
**ส่วนย่านอโศก สุขุมวิท ซิกซ์
ศาสนิกชนเปิดโรงงานแจก
อาหารมังสวิรัต** โรงงานเช่นนี้น่า
ยกย่องจริงๆ เป็นที่พึ่งของคน
ทุกเพศวัย

เมื่อเดือนสิงหาคมที่ผ่านมา

เจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ เนื่อง

ในวันแม่แห่งชาติ ที่สถานีขนส่ง
ผู้โดยสารกรุงเทพฯ(หมอชิต)
หากสังคมไทย จะเปิด
โรงงานขึ้นมาบ้าง เพื่อบริการแก่
ผู้ยากไร้ให้คนเหล่านี้มีท้องก็ยิ่งดี
โดยเปิดบริการทุกวัน หากกระทำ
ได้ย่อมบรรเทาความเดือดร้อน
ของประชาชนในระดับหนึ่ง
หน่วยงานซึ่งทำหน้าที่ด้านสังคม
สงเคราะห์น่าจะเข้ามามีบทบาท
แจกเช่นหลายๆแห่งที่กล่าวมา
แล้วข้างต้น

แม้จะทำได้อย่างที่มิมีผู้

ว่าสุรา บุหรี่ หรือ
เครื่องดื่มมก ล่อม
ประสาททั้งหลายที่
เสียทั้งเงินทำลายทั้ง
สุขภาพ หากสามารถ
ร่วมใจกันทั้งสองฝ่าย
ปัญหาความเดือด
ร้อนจะบรรเทาหลง
อย่างแน่นอน

ขอบคุณผู้ให้ข้อมูลประกอบ
บทความ ส.ฝุ่นฟ้า, ผู้จัดการ
บจ.พลังบุญ, ชมรมมังสวิรัตแห่ง
ประเทศไทย สาขาหน้าสันตอโศก,
น.ส.บุญนาค ชาญเชาว์, น.ส.ตะวันออกธรรม
ชาติพิทยภาที, นางเพชรรา ลีพิบูลย์สวัสดิ์
น.ส.สมระริน นาคเครือ น.ส.สลิลทิพย์
แสงโรจนรัตน์

หากท่านผู้ใดมีประสบการณ์จริงจากชีวิต สามารถส่งมายังคอลัมน์นี้ หรือส่งมาทาง e-mail ข้างต้นได้

เก็บเล็กผสมน้อย

♥ กอไข่

น้ำมันเชื้อเพลิง

assคุณ สุกตมแก้ววียน หน้าม็อค ตาลาย แก้วหวัดคักจุมก แมงตงสัควักกักต๋อย แก้วเช่าเลี่ยม เหน็บซาฟกซำ ท่าเชียว ผดผื่นคัน โวคฉิวหน่ง แผลเน่าเปื่อย แก้ววักสัควจุมก วิทสัควทวารหนัก ปวดฟัน ห้ามเลือด

ตำรับยา และวิธีปรุงยา

ส่วนผสม ว่านไฟผง หรือไฟผง ๓ ชีด น้ำมันแร่ ๑ ก.ก.
เมนทอล ๕ ชีด การบูร ๑ ชีด พิมเสน ๑ ชีด

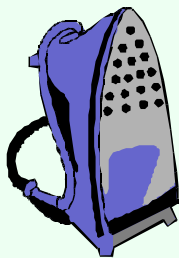

วิธีปรุงยา อันดับแรก เอาว่านไฟผงที่บดเป็นผงแล้วใส่ในหม้อใบเล็ก ๓ ชีด แล้วเอาน้ำมันแร่ใส่ลงไป ๑ ก.ก. ปิดฝาหม้อ จากนั้นนำหม้อนี้ไปใส่ในหม้อใบใหญ่อีกใบหนึ่งที่ใส่น้ำไว้แล้วพอประมาณ นำหม้อใบใหญ่ขึ้นตั้งเตาไฟอ่อนๆ เรียกว่าตุ๋นยา ประมาณ ๓ ชั่วโมง ในระหว่างตุ๋นยา พยายามอย่าให้น้ำแห้ง เมื่อได้เวลายกหม้อลง ทิ้งไว้ให้เย็น กรองด้วยผ้าขาวบางเก็บใส่ขวด

ขั้นต่อไป นำเมนทอล การบูร พิมเสน ที่กล่าวข้างต้น มาใส่กระปุก-ขวด ที่มีฝาปิดสนิท แล้วเขย่าให้เข้ากันจนเป็นน้ำ เมื่อใช้ได้แล้ว จึงนำเอาน้ำมันไฟผงที่เก็บไว้นั้นมาผสมสักหนึ่งแก้ว ก็จะได้ น้ำมันเชื้อเพลิงอย่างดีมาใช้

เตารีด ... ต่ำ

วิธีง่ายที่ให้ได้ผลในการทำความสะดวกเตารีดคือใช้ยาสีฟันทาบริเวณหน้าเตารีดที่มีรอยดำจนทั่ว รอยยาสีฟันใหม่และเกรียมก็ปิดไฟ รอยเตารีดเย็น ใช้ผ้าชุบน้ำเช็ดเท่านั้นก็ได้เตารีดที่สะอาดเหมือนใหม่แล้ว

เกร็ดรวมพลังทาส 2

□ ไม่ควรตั้งเตาหุงต้มในที่มืดมิดแรงหรือใช้พัดลมเป่าเข้าเตา เพราะเปลวไฟจะไม่สัมผัสกับก้นภาชนะ ความร้อนจะถูกพัดพาไป ทำให้สิ้นเปลืองก๊าซโดยใช่เหตุ เนื่องจากต้องใช้เวลาในการปรุงอาหารให้สุกเพิ่มขึ้นมากกว่าเดิม

กตกรณ ตามสนธิ์อง

ปี ๒๕๕๓ เจ้าปฏิบัติธรรมมานานพอสมควร จึงรู้ว่าอาการป่วยของร่างกาย เป็น “กรรมตามสนอง” เพราะเรากระทำเขาก่อน เขาจึงพยาบาลเรา เรื่องมีอยู่ว่า เมื่อครั้งอายุได้ประมาณ ๘-๙ ขวบ มีพระรูปหนึ่งมาชวนเราไปอยู่วัดด้วย ตกเย็นวันหนึ่งพระบอกให้เราไปจับหนูที่กัดจิวรท่าน พอเราจับตัวมันได้แล้ว ควรจะนำไปปล่อยในป่า หรือทุ่งนาใกล้ๆวัด เพราะวัดติดกับท้องนาแต่ก็ไม่ทำ จับตัวได้เอาน้ำมันก๊าดเทราดให้ชุ่ม แล้วเอาไฟจุด หนูมันได้รับความร้อนก็วิ่งหนีสุดความสามารถ เราก็หัวเราะเยาะมัน มันทนความร้อนไม่ไหวก็ตาย

กรรมนั้นตามสนองเรา ทำให้รู้สึกร้อนผิวหนังเหมือนถูกไฟลน ได้รับความทรมานแสนสาหัส ยิ่งอากาศร้อนยิ่งรู้สึกร้อนมาก ถ้าเราจับดูหรือคนอื่นจับดูผิวหนังเย็นเหมือนคนธรรมดาทั่วไป มีญาติธรรมบอกยาให้เอาใบตำลึงกับดินสอพองตำรวมกันดู ก็ไม่หาย เพราะมีหายหลายคนแล้วที่เขาบอก

ญาติธรรมคนใดมีญาติ ขอความกรุณาบอกมาด้วย บ้านเลขที่ ๒๙๔ หมู่ ๑ ตลาดแก้งคร้อ อ.แก้งคร้อ จ.ชัยภูมิ 36150

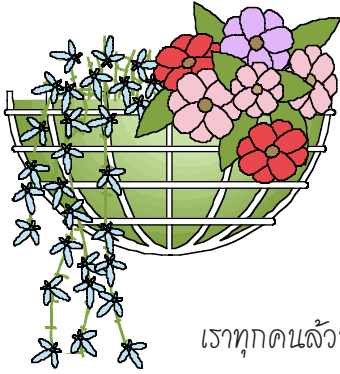
สมกษิ ๒๕๕๕๒๓

☸ แม่ น้ำ ลักขิตะ

ยอมรับผิดแล้วแก้ไข

♥ ความผิดพลาดไม่ใช่สิ่งชั่วร้าย เราแก้ไขได้
แต่อย่าทำผิดจนเป็นนิสัย
เพราะหากตกผลึกเป็นสันดาน
ก็ยากจะปรับเปลี่ยนเสียใหม่

เราทุกคนล้วนเคยผิดพลาดด้วยกันทั้งนั้น จะมากจะน้อยนั้นเป็นเรื่องปลีกย่อยของแต่ละคน
จะมองหากคนดีบริสุทธิ์โดยส่วนเดียวบนโลกนี้ไม่มีหรอก อย่างน้อยช่วงชีวิตหนึ่ง
ต้องมีแน่ที่ประพาศผิดหากบรรลุดุธรรมในวันแรกตลอดก็ว่าไปอย่าง แต่จากที่ศึกษามาไม่เคยมี
นะ...แม้พระอรหันต์เองก็เผลอกระทำผิดพลาดได้เหมือนกัน เพียงไม่มีอกุศลจิตร่วมด้วยเท่านั้น
เพราะสืบท้ายังรู้พลาด นักปราชญ์ยังรู้พลั้ง ไม่แปลกอันใดเลยหากเราจะผิดพลาดบ้างสักคน
แม้มหาบุรุษอย่างพระพุทธเจ้าก็เผลอ ก่อนบรรลุดุสัสมมาสัมโพธิญาณ ยังหลงทาง
ทรมานสังขารหลายปี เข้าป่าเป็นฤๅษีชีไพรไปโน่น บำเพ็ญทุกขุสหาหัสสการวัธ กว่าจะวกกลับสู่ทาง
สัมมาในภายหลัง ล่วงเวลาสูญเปล่า ๖ ปี

หากมองในแง่ร้าย เราจะรู้สึกห่อเหี่ยวเมื่อกระทำผิด
แต่หากมองในแง่ดี เราจะได้เรียนรู้ประสบการณ์ชีวิตจากความผิดนั้นๆ
ผิดพลั้งบ้างเป็นการศึกษา แต่ผิดเคยชินจนเป็นนิสัย นั่นคือความโง่อย่างอวิชชาแล้ว
ข้าพเจ้าคิดว่า ประเด็นสำคัญที่เราพึงให้ความสนใจมีได้อยู่ที่ความผิด หากอยู่ที่การ
แก้ไข...ผิดแล้วแก้หรือว่าผิดแล้วปล่อยเลยตามเลย ไม่มีเก็บมาพิจารณาข้อบกพร่องผิดพลาด
แต่ประการใด

การเพิกเฉยเช่นนี้ เป็นสิ่งเลวร้ายยิ่งกว่ากระทำผิดเสียอีก เพราะความผิดจะเกิดซ้ำ
แล้วซ้ำอีก ...ตกผลึกเป็นสันดาน ผังลึกลงจิตวิญญาณในที่สุด

พระพุทธเจ้าตรัสไว้ว่า “ผู้เห็นผิดว่าเป็นผิด ยอมรับแต่โดยดี บอกกล่าวแก้ทำดิน
บัณฑิตย่อมสรรเสริญ”

คนเราประเสริฐกว่าสัตว์ตรงที่มี **สำนึก**
เพราะสำนึกทำให้คนรู้จักยังคิด เพราะยังคิดจึงสามารถแยกแยะดี-ชั่ว เพราะรู้ดี
รู้ชั่วจึงได้ชื่อว่าเป็นคน หากละชั่วทำดีได้จึงเข้าถึงซึ่ง **อารยชน** และหากหลุดพ้นการยึดดียึดชั่ว
หมดอัตตาตนได้ ก็เป็น **อรหันต์**

สำหรับคนไม่มีสำนึก คิดเองแล้วกันว่าจะปจะเป็นอะไร?.....

